

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

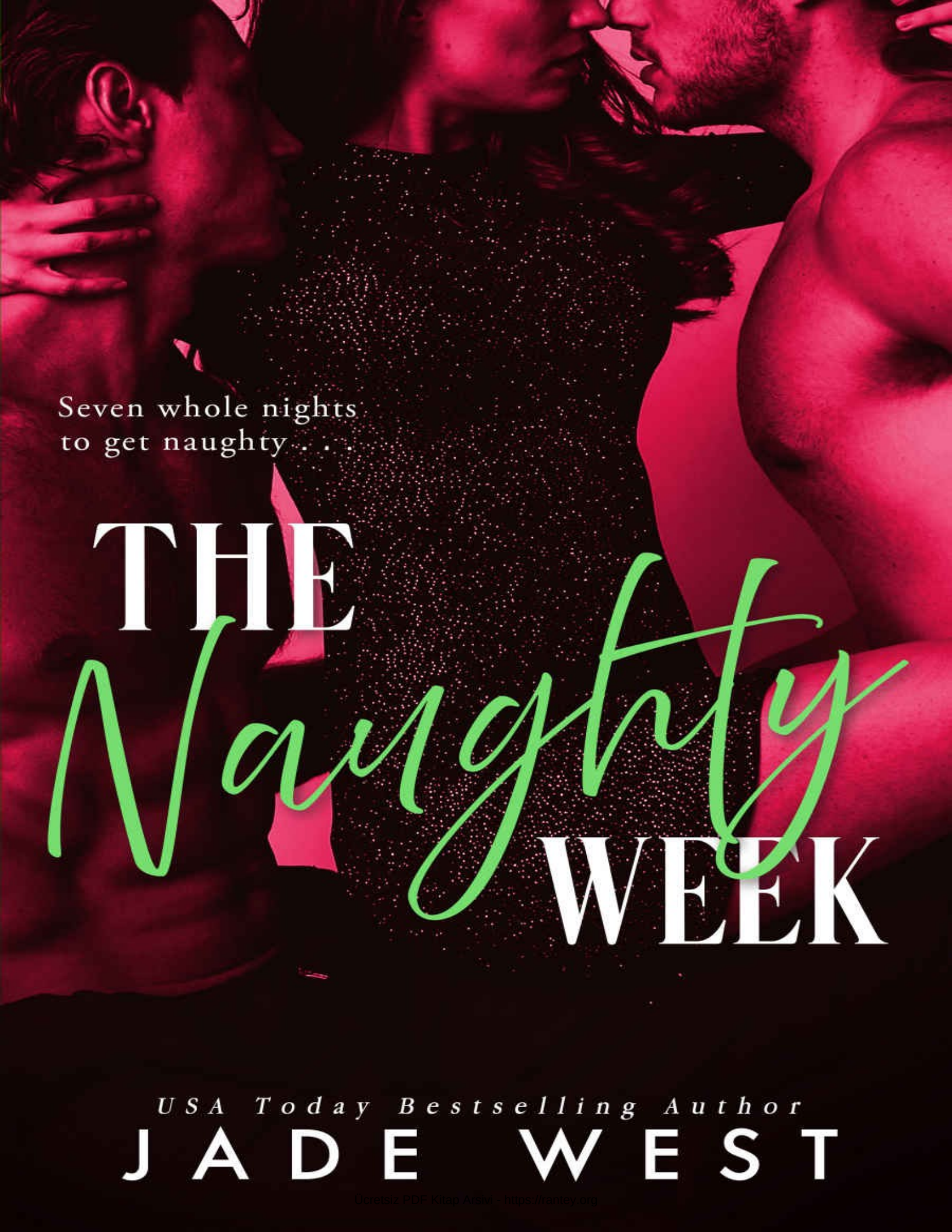
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Seven whole nights
to get naughty . . .

THE *Naughty* WEEK

USA Today Bestselling Author

J A D E W E S T

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

YARAMAZ HAFTA

JADE WEST

İÇİNDEKİLER

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17 Sonsöz](#)

[Đaha fazlasını ister misiniz?](#)

[Teşekkür Jade West](#)

[Hakkında](#)

[Jade'e Sosyal Medyada Katılım](#)

Yaramaz Hafta© 2025 Jade West

Yazarın manevi hakları ileri sür÷lm÷ştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için yayıncıya

"Dikkat: İzinler Koordinatörü" adresine aşağıdaki e-posta adresinden yazınız.

Kapak tasarımı RBA Designs İç

biçimlendirme Sammi Bee

John Hudspith tarafından düzenlenmiştir

www.johnhudspith.co.uk Tüm sorularınız için

pa@jadewestauthor.co.uk

*Dışarıdaki tüm hevesli hardcorer'lara... Umarım bu pislik dolu tatilin tadını
ıkarırsınız.
Eminim öyledir.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Cannes'da geçireceğim bir hafta için nasıl bu kadar çok eşya toplayabildiğime dair hiçbir fikrim yok, zira valizimin büyük bir kısmı süslü iç çamaşırları ve parmak arası terliklerden ibaret. Oyuncak bile almadım, çünkü Heath bize zaten maksimum stok yaptığını garanti etti. En azından havaalanı tarayıcılarında görünmesinden endişe edeceğim metal popo tıkaçları yok.

Yapsalar o kadar da utanmazdım.

Çekincelerimin ve takıntılarımın olduğu günler geride kaldı. Seks artık benim için açık bir kitap. Sadece kariyerim değil, en sevdiğim hobim ve bunu neredeyse herkese itiraf etmekten mutluluk duyuyorum - hatta gerekirse havaalanı güvenliğine bile. Bir *şovmen* olarak yığınla para kazanırken özellikle pis bir şekilde eğlenmek, tepedeki büyük bir kirazdan başka bir şey değil.

Bu hafta tepemde çok tatlı iki kiraz olacağı için son derece şanslıyım ve onlardan biri şu anda gösterişli villasında bizi bekliyor.

Diğer kiraz burada, yanımda.

Erkek arkadaşım Josh, el bagajlarımızı başımızın üstündeki bölmelere taşıyor. Tişörtü kalçalarının kıvrımlarını ve karnındaki koyu renkli kılları görebileceğim kadar yukarı kalkmış. Her geçen hafta daha da yırtık pırtık oluyor, yemin ederim. Bu gidişle karın kasları da altılı olacak.

Yanımdaki koltuğa oturup kemerini bağladıktan sonra "Heyecanlı mısınız?" diye soruyor.

"Öyle de denebilir, evet. Sadece birazcık. Cannes'a gitmeyi kim istemez ki? Güneş, deniz, seks... ve uğruna ölünecek bir ev sahibi. Harika olacak."

Josh kendi ayağıyla ayağımı dürtüyor. "Sessiz ol," diyor ve ben gülmek zorunda kalıyorum. Yüksek sınıf Ajans sanatçıları olduğumuz için müşteri gizliliğimiz her ne pahasına olursa olsun önemlidir, ancak cidden, gezegendeki en ateşli TV yıldızlarından biriyle bir haftalık hardcore ücretli seks için gittiğimizi haykırmayacağım, değil mi?

Ne kadar istesem de.

Kabinde etrafıma bakıyorum, tıpkı bizim gibi tatile çıkmış, kendi işleriyle uğraşan insanlara. Hiçbirinin Nighttime Whispers'ın ünlü Heath Mason'ı ile bir hafta sürececek bir pislik festivali şerefine adam başı bin dolar ödendiğinden haberi yok.

Tannoy'dan bağırmak isterdim. Yedi gün boyunca Heath'in aletini alacağım ve bonus olarak Fransız Rivierası'nın tadını çıkaracağım haberini paylaşıırken aşağı yukarı zıplardım.

"Oh, ve biliyor muydunuz, millet? Yakup'un merdiveni bile var!"

Kendi kendime sırtıyorum. Bu uçaktaki bir sürü insan da benim gibi dizinin hayranı olacak. Heath'le yedi tam gün geçirme şansını yakaladığımız için muhtemelen bizi alkışlayacaklardır. Onun benim için sadece bir TV idolü olduğu zamanları hatırlıyorum, Josh'un beni neredeyse ayaklarımın yerden kesildiği ortak bir teklife götürmesinden önce. Ekranda birlikte izlediğimiz adamın müşterisi olduğunu nasıl saklayabildiği takdire şayan. Tam bir profesyonel.

Ve bu hafta ikimiz de profesyonel olacağız. Bu her şeyden önce gelir.

Bu sadece bir tatil değil. Bu bir iş gezisi. Cannes'a her şeyden önce Heath'i memnun etmek için gidiyoruz. Onun isteği bizim için emirdir, kelimenin tam anlamıyla.

Bunu unutmamalıyım. Bu sektörde çizgilerin bulanıklaşmasına izin verilemez ve Heath Mason özellikle korunaklıdır. Onun anonimlik duvarları, benim yuvarlanan diplerime kıyasla çok yüksek.

Heath'in benim gibi bir takma adı yok. O ünlü Heath Mason, bir mil öteden hemen tanınabilir, ama ben çalışırken fahişe Holly, çalışmadığım zamanlarda ise tatlı Ella Edwards'ım.

Eski sevgilim Connor, ruhunu kıran hayatının aşkının gerçek kimliğini asla açıklamadı. Ne kadar düşünceli biri.

Evet, doğru.

Connor tanıdığım en bencil pislik. Kimliğimi sır olarak sakladı çünkü yalanlarını ortaya çıkaracağımı biliyordu. Aldatan pislik.

Uçmaya bayılırım. Uçak pistten gürleyerek inip gökyüzüne doğru yükselmeye başladığında aklım başımdan gidiyor. Pencere kenarında oturuyorum ve İngiltere'nin altımızda kayboluşunu izliyorum. İşte gidiyoruz. Yukarı, yukarı ve uzaklara.

Kendimi manzaraya o kadar kaptırmışım ki Josh'un bana ne kadar dikkatle baktığını fark etmem bir dakikamı alıyor.

"Ne?" diye sordum. diye soruyorum, o da eğilip şakağıma bir öpücük konduruyor. "Hiçbir şey. Sadece gotik tanrıçama hayranım."

Bugün siyah bir cami elbise ve sade siyah sandaletlerle gotik boyuma pek ulaşamadım ama yine de her zamanki catflick'lerimi ve kırmızı rujumu sürdürdüm.

"Bugün hayran olacağın tek gotik ben değilim, tatlı prensim," diye cevap veriyorum ve Josh ayağımı bir kez daha dürtüyor. Kaşlarındaki gerginlik beni kıkırdatıyor.

"Peki!" Diyorum ve gözlerimi devirerek ağzımı kapatıyormuş gibi yapıyorum. Göz alıcı müşterimiz Heath Mason, gotiklikte benimle yarışıyor,

Yaşamak için bir vampiri oynadığı için bu hiç de şaşırtıcı değil. Uzun saçları benimkiler kadar siyah ve gözleri benimkiler kadar soluk mavi. Gece Fısıltıları için doğmuş. Bu dizi için daha iyi birini bulamazlardı.

Cannes'a inmeden ve onu şahsen görmeden önce sadece kısa bir uçuş olacak. Genelde onu iki haftada bir, ortak teklifler üzerine görürüz ama bu kez film programı nedeniyle dört hafta oldu ve ben bunun farkındayım. Bu fazladan iki haftayı hayal ettiğimden daha fazla hissettim ve Josh da öyle. Hatta birkaç gece önce Nighttime Whispers'ın birinci sezonunu izlemeyi önerdi ki bu hiç duyulmamış bir şey. Normalde dizi başladığında hemen ona koşan benim.

Ben NW'nin hayranı olabilirim ama Josh daha çok adamın kendisinin hayranı. Eğer öyle diyebilirsiniz. Yıllardır Heath'in müşterisi ve birbirlerini selamladıklarını gördüğüm andan itibaren aralarında iki haftalık maaş çekinden çok daha derin bir bağ olduğunu anladım.

Üçümüz arasındaki deneyimleri bu kadar güçlü kılan şeylerden biri de bu. Heath'i kaç kez görürsek görelim, yoğunluğu aklımı başımdan alıyor. Bunun da değişeceğinden şüpheliyim. Bu kadar parlak bir alevi asla söndüremezsiniz. Mesafe sadece daha parlak yanmasını sağlar.

Josh'un ayağının yanımda ritim tuttuğunu hissediyorum. "İyi misin?" Ona soruyorum. "Uçuş gerginliği mi yaşıyorsun?" "Hissettiğim şey sinir değil, heyecan."

"Evet, ben de çok heyecanlıyım. Cannes'a gitmek ve yolda bulutları izlemek için sabırsızlanıyorum. Mükemmel."

Josh'un muhteşem yeşil gözleri gözlerime dalıyor ve dizimi sıkıyor.

"I yapamadım vera Bok hakkında Bulutlar. Ben konuşmak *Heyecan, heyecan*. Hemen şimdi."

Sırıtarak başını koridorun sonundaki tuvalete doğru sallayana kadar ona boş boş bakıyorum.

"Sen gerçek misin?" diye sordum. "Bir saatten kısa bir süre içinde iniş yapacağız, eminim pantolonunda patlamadan önce biraz bekleyebilirsin."

Gözlerini deviriyor ve sesimin ne kadar yüksek olduğunu fark ediyorum. Lanet olsun. Filtrelerimi her geçen gün daha fazla kaybediyorum. Josh'un en iyi arkadaşı ve Ajans'taki en sert şovmen olan Tiffany'yi suçluyorum. Megafon gibi bir sesi ve uçağı sallayabilecek bir kıkırdaması var.

Josh eğilir. "Evet, eminim pantolonumun içinde patlamadan önce biraz bekleyebilirim, ama istemiyorum. Bu fırsattan yararlanmak istiyorum."

"Fırsat mı? Ne için?" Fısıldıyorum. "Sanki daha önce uçakta sevişmemişiz gibi." Kırpiklerimi kırıştırıyorum. "Sandaletlerim seni deli falan mı ediyor?"

"Hayır," diyor. "*Sen öylesin*. Ve bu, varıştan önce seni tamamen kendime almam için son fırsat. Bunu kaçırmayacağım."

"Tanrım," diyorum, "bu duyduğum biraz sahiplenme mi? Senin gibi bir adamın benim gibi bir kızı ne kadar çok istediğini bilmek içimi titretiyor."

"Seni şu anda çok istiyorum," diyor ve gözlerindeki şehvet ateşimi yükseltiyor.

"Ve bunu sizin için karşı konulmaz hale getirmeme izin verin," diyor, "Uçağa binerken bu uçağın tuvaletlerinin bir penceresi olduğunu fark ettim."

"Öyle mi? Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Birden fazla yönden sıkı bir uyum olacak ama ben seni arkadan doldururken gönlünce bulutlara bakabilirsin."

"Ne kadar tatlısın."

Birlikte ne kadar zaman geçirirsek geçirelim Josh'a duyduğum heyecan hiç azalmıyor. Oturduğu yerden kalkarken kot pantolonundaki şişkinliğe bakıyorum ve kalçalarımı sıkmak zorunda kalıyorum, çünkü aniden onu çok istiyorum.

Sesi, gözleri, dokunuşu, kocaman, delikli aleti ve onu kullanmadaki ustalığı. Bu adamla ilgili her şey.

"Üç dakika," diye fısıldamak için eğildi. "Bekliyor olacağım."

Yaramazlık yapmaktan asla yorulmam. Koridorda uzaklaşırken onu izliyorum, zaten ona olan ihtiyacımın nabzım atıyor.

Üç dakika dolduğunda kalbim hızla çarpıyor ve onun peşinden gidiyorum. Yüzümde bir gülümseme var, beni bekleyen erkek arkadaşına doğru adım adım yaklaşırken sakın ve soğukkanlı kalmaya çalışıyorum. Sağ taraftaki tuvalet *devreye girdi*. Kapıya hafifçe vuruyorum ve kapı açılıyor. Josh beni içeri çekiyor ve bir Venüs sinek kapanı gibi tekrar sürgülüyor ve doğrudan üzerime geliyor, elimi şişmiş horozunun etrafında sıkıştırırken sıcak dudakları benim üzerimde, yukarı ve aşağı çalışıyor. Halterler teninin altında çok iyi hissettiriyor. Altı tanesi de. İçime girme düşüncesi beni sıkıyor.

Ve bir hafta boyunca iki çelik merdiveni canları nereye isterse oraya ittireceğim.

Josh'u tekrar öpüyorum, delinmiş dilinin benimkiyle dans etmesinin tadını çıkarıyorum, ama amım çoktan elimdeki canavar için çaresiz durumda.

"Yeter," diyor Josh ve bana dönüp pencereye bakıyor.

Dar olduğu konusunda yanılmamış. Kollarımı duvarlara dayayarak neredeyse ezildim ve yıldız avına çıktım, ama lanet olsun, küçük oval pencereden görünen manzara harika, aşağıda bir bulut örtüsü ve parlak mavi bir gökyüzü.

Neredeyse külotumun bir tarafa çekilmesi ve onun canavar aletinin başının beni açması kadar inanılmazdı.

"Hazır mısın, bebeğim?"

"Her zaman," diyorum ona.

"Çılgılık atmak yok," diyor ve ilk çubuğu geçerek içeri itiyor, amımın üzerindeki kıştırma ve çekme beni inletmeye yetiyor.

"Sessiz ol!" diyor ve sonuna kadar itiyor, merdiven bana saplanırken ping üstüne ping çıkıyor.

Ve lanet olsun çok iyi hissettiriyor, erkek arkadaşımın inanılmaz sikiyle ağzına kadar dolu, nefesim camı buğulandırıyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

"İyiden de öte," diyorum ona. "Beni becer... lütfen."

"Uçakta sevişmek için yanıp tutuşanın ben olduğumu sanıyordum," diyor. "Sen her zaman azgın küçük bir sürtüksün, Ells. Bu uçaktaki her siki alırsın ve hâlâ daha fazlası için ıslanırsın."

Josh'un pis ağızı beni çok sürtük hissettiriyor.

"Evet, isterdim. Ama amımı bedavaya alan tek kişi sensin." "Ve bunu bedavaya alan da sensin, o yüzden tadını çıkar, seni sapık küçük mantrap."

Standart başlangıç hareketi olan üç çubukla sikini dışarı çekiyor ve tekrar içeri kaymasına bayılıyorum. O kadar ıslağım ki, gıcırıyor.

Ritmi yakaladığında uyuşturulmuş bir orospu gibi sırtıyorum. Şu anda sert bir vuruş için her şeyimi verirdim ama hayır. Dişlerimi sıkıp alıyorum, amım onu kavrarken sıcaklığın tadını çıkarıyorum.

Hızını artırıyor ve elleri göğüslerimi buluyor, bana vururken sertçe sıkıyor.

Siktir et. Bulutları da sikeyim. Başımı ve bir elimi bırakıyorum ve bir şekilde klitorisimi bulmayı başarıyorum.

Deli bir orospu gibi ıngırdatıyorum ve erkek arkadaşım duraklıyor, siki Dış yarıya kadar arı.

Ne olacağını biliyorum. İkimiz de.

Tekrar içeri girdi ve ben klitorisimi kısırdım ve beni hızlıca sikti. Ve ben Bitti. Titriyorum ve amım onun saldırısı etrafında titreşirken uzun bir inilti ısııyorum.

"Siktir," diyor ve ben bağırmadan çarpmayı kabul ediyorum, o dölünü içime pompalarken dişlerimi sıkıyorum.

İşi bitince ayağa kalkmama yardım etti. Etrafta dolanıyorum ve işemek için kendimi tuvalete bırakıyorum, dölleri içimden akıyor.

"Bu harikaydı," diyorum ona.

Sikinden hala meyve suyu ve döl damlıyordu, ben de onu temizlemek için emdim.

Yukarı.

"Teşekkürler, bebeğim," diyor, sonra onu tekrar pantolonunun içine sokuyor ve

Benim de işim bitti. Külotuma geri dönmeden ve elbisemi düzeltmeden önce kendimi iyice siliyorum ve işe geri dönüyoruz. Sadece Cannes'ın güzelliğine hazır iki sıradan gezgin.

Ya da daha spesifik olarak, bizi bekleyen adamın güzelliği.

Koltuklarımıza geri döndüğümüzde Josh'un kasıkları tekrar şişmeye başlamıştı, sahil temizdi ve amım daha fazlası için zonklamaya başlamıştı bile. Lanet olsun. Cinsel dürtülerimin yükselmesi hiç durmayacak mı?

Birbirimize kirli bir gülümseme veriyoruz ve onun eli sessiz bir onaylamayla benimkini sıkıyor.

Bu tatil çok eğlenceli geçecek. Gol yeterince erken gelemez, ben de öyle.

İKİNCİ BÖLÜM

My Cannes'da ayaklarımız yere bastığında heyecanımız bambaşka bir seviyeye yükseliyor. Havaalanında uğultu var ve Josh'un elini tuttuğumda kendimi lunaparktaki bir çocuk gibi hissediyorum - valizlerimizi almak için pratik olarak onun yanında zıplıyorum. Şoförümüzün *Josh ve Ella* tabelasıyla bizi beklediğini görmek için dışarı çıktığımızda Fransız güneşinin sıcaklığı bizi saf bir mutlulukla yıkıyor. Bir çılgılık atarak koşmak istiyorum ama Josh elimi biraz daha sıkıyor.

"Sakin olun. Biz sadece sıradan tatilcileriz, unuttun mu?"

Güneş gözlüğümün ardından ona bakıyorum, gözlüğünün içinde ne kadar seksi görüldüğüne hayranlıkla bakıyorum. Konu gizlilik olduğunda gizli bir ajan gibi, iş soğukkanlı davranmaya geldiğinde ise tam bir profesyonel. Heath'in mahremiyeti için o kadar endişeleniyor ki, bu ondan güneşten daha sıcak bir şekilde yayılıyor.

Bu kadar. Tabii ki öyle. Şu anki ana itici faktörü. Heath'i koruyor.

"Rahatlamak mı?" Ben de diyorum ki. "Normal tatilciler heyecandan akıllarını kaçırabilirler, değil mi? O yüzden hadi, heyecanlı olduğunuzu gösterin, sadece birazcık. Heyecanlı değilseniz daha tuhaf görünecektir."

Buna gülümsüyor ve onu yakaladım. O da benim gibi vızıldıyor, sadece daha kalın bir kabuğu var ve aslında bunu görmek harika bir şey. Josh'ın korumacı yönünü seviyorum. Ona yakın olan insanları ne pahasına olursa olsun korumaya kararlı olmasını seviyorum.

"Tamam. Haklısın," diyor. "Mantığın için sana tebrikler. Devam et, Ella. Bırak gitsin. Ne de olsa mutlu tatilcileriz."

"Hadi gidelim!" Diyorum ve çantamı yıldırım hızıyla bekleyen arabaya doğru sürüyorum, yol boyunca kıkırdıyorum.

Heath ulaşım işini fazla abartmadı. Şoför, çantalarımızı arkaya taşıırken nazik bir *bonjour* ile arkadaş canlısı ve arabası harika, ancak karartılmış camları olan bir limuzin değil. Sadece bir taksi, bizi herhangi birine ait olabilecek gösterişli bir villaya götürmeye hazır.

O *kişinin* kim olduğu kimin umurunda?

Yolda denizi görüyorum ve Josh'a hararetle gösteriyorum.

"Denizi seviyorum," diyorum ona. "En sevdiğim şeylerden biri, biliyor musun?"

Kumsallar ve okyanus dalgaları. Beni deli ediyor."

"Evet. Biliyorum. Ve çarpışırken ay ışığı parlıyor." Josh'un sırtışının bir tarafı yükseliyor. "İnanılmaz, biliyorum. Aklında olsun, oraya ulaşamayabiliriz. Bu sefer olmaz. Çok meşgul olabiliriz."

"Oyunbozan," diye gülüyorum. "Umarım en azından ayak parmaklarımı daldırabilirim."

İleride son durağımız görüldüğünde kocaman sırtıyorum. Devasa kapılar otomatik olarak açılıyor ve taksi garaj yoluna giriyor ve vay be... burası. Heath'in villası Londra'da tuğla ve harçtan inşa ettiği gotik cennete hiç benzemiyor. Ne siyah kenarlı pencereler, ne gotik kemerler, ne de araba yolunu kaplayan koyu renkli çakıllar var. Bu beyaz, kare, modern bir yapı harikası - üç katlı, her katta balkon ve teraslar var. Ve kocaman pencereler. Bir sürü kocaman pencere!

Taksi giderken ve kapılar arkasından kapanıp yolun manzarasını kapatırken güneş gözlüklerimi kaldırıp bir *vay* be diyorum. Villanın ikinci katının tavandan tabana devasa pencereleri güneşi çok güzel yansıtıyor ve pastel mavi renkte parlayan sonsuzluk havuzunu görebiliyorum. Tam denize bakıyor olmalı, buradan görebiliyorum. Ve bu hiç de şaşırtıcı değil, çünkü villanın kendisi denizden sadece bir taş atımı uzaklıkta... Heath'in evinden kumlu sahile doğru birkaç küçük adım.

Kim bilir? Belki ayaklarımın altına kum alırım. Sahilde bir tur atmak için bile olsa.

"Bu muhteşem," diyorum Josh'a. "Kesinlikle muhteşem."

"Tıpkı sahibi gibi." Josh etrafa bakıyor, mekânı inceliyor ama benim gibi sonsuzluk havuzuna ya da sahilin yakınlığına hayran değil, çevreyi inceliyor. Uzun bir çit sınırı çiziyor ve pencereler yansıtıcı. Kimse içeri bakmayacak.

Bununla birlikte, ön kapının açıldığını duyuyorum ve ev sahibimiz *Cennete Hoş Geldiniz* diye bağırıyor!

Gözlerim Heath'e takıldığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor, çünkü onun güzelliği etrafı utandırıyor. Üzerinde sade siyah bir tişört ve şort olmasına, saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmasına ve yalınayak dolaşmasına rağmen, nefesimi kesiyor.

İlk öne çıkan Josh olur, Heath onu kucaklamak için çekmeden önce elini uzatır. Dışarıdan bakınca uzun süreli dost olduklarını sanırsınız,

"Hey, seni görmek ne güzel! Ama birbirlerine üniversite arkadaşlarına göre fazla sıkı sarılmışlar - göğüs göğüse ve biraz fazla uzun süre birlikte sallanıyorlar.

O zaman sıra bende.

"Merhaba, sevgili *Curva*'m," diyor Heath gösterişli bir gülümsemeyle ve beni kendine doğru çekerken bacaklarımın gerginleştiğini hissediyorum.

Curva artık benim evcil hayvan ismim, Heath'in vampir karakterinin ana diliyle oynuyorum. *Curva* sürtük anlamına geliyor ve haftanın her günü onun sevgili *curvası* olacağım, ki bu da bu filmin her günü onun sevgili *curvası* olacağımı düşünürsek çok işe yarıyor.

Josh'un çantasını aldığı gibi Heath de benimkini alıyor ve bu villa benim için tamamen yeni bir ortam olmasına rağmen, eşikten adımımızı attığımız andan itibaren kendimi rahatlamış hissediyorum.

Villa nötr krem rengi ve havadar bir dekora sahip olsa da Heath'in karakteri yüksek sesle bağıyor. Duvarlarda birkaç siyah soyut sanat eseri ve mutfak tezgahında esprili bir siyah parlak voodoo bebek bıçak bloğu var. Ama bundan daha fazlası, o. Kişiliğini binaya yaymak için dekora ihtiyacı yok, enerjisi bunu kendi başına yapıyor.

"Öğle yemeği içkisi?" diye soruyor. "Bira ve limon?" Onları sevdiğimizi biliyor.

O içkilerimizi getirirken tezgahına yaslanıyorum ve içkilerimizi kaldırıyoruz.

Günün ilk kadeh kaldırışı için *şerefe*.

"Uçuşun nasıldı?" diye soruyor ve ben de gerçeği ağzımdan kaçırıyorum.

"Josh uçakta beni tuvalette becerdi çünkü aletini pantolonunun içinde tutamıyordu. Yüzümü cama dayamış tuhaf bir denizyıldızı gibi görünmüş olmalıyım."

Heath, Josh'a parmağını sallamadan önce güler.

"Sen daha gelmeden bir sürü döl mü boşaldı? Tut tut. Umarım daha sonra bunun için seni azarlamam gerekmez."

"Sanki." Josh gülüyor. "Bir yükten kimseye zarar gelmez. Eminim Ella'nın külotu hâlâ dağınıktır, o yüzden buna senin lehine bir ısınma diyebilirsin. Ya da *lezzet*."

İkisi de bana bakıyor ve ben gözlerimi devirirken kıkırdamak zorunda kalıyorum. "Tanrım, çocuklar. Daha bavullarımızı bile boşaltmadık ve şimdiden düşüncesine kapılıyorum."

Havadaki titreşim o kadar güçlü ki, çatırdıyor ve konu abartılı müşterimiz olduğunda beni hala ikiye bölüyor. Bir yandan Heath benim ünlü aşığım, hızla iyi bir arkadaşım oluyor. Ben istiyorum ki

Ona sarılacağım ve tüm gece boyunca Nighttime Whispers hakkında sorular sorarken bir yandan da ona sunacağımız saf ve mutlak pisliğin derinlikleri için şimdiden çaresizim. Ve onun da bunu talep edeceğini biliyorum.

Heath, "Bavulları boşaltmaktan bahsetmişken, sana evi gezdireyim," diyor ve ben neredeyse, "*Hayır lan, yırt şu döl lekeli külotumu üzerimden!*" diye cevap vermek istiyorum.

"Ama önce," diyor ve ellerini uzatıyor. "Telefonlarınıza ve pasaportlarınıza ihtiyacım olacak, lütfen. Her ne pahasına olursa olsun gizlilik. Beni kovmak istemeyeceğinize eminim ama rastgele tatil fotoğrafları bir sürü soruna yol açabilir. Telefonumu da kaldıracam."

Telefonumu ve pasaportumu almak için çantamı karıştırmadan önce bir saniye bile düşünmedim, Josh da öyle. Onları teslim ediyoruz ve Heath buzdolabının yan tarafındaki dolabı açıyor, belli bir şey yok ama içinde bir kasa var. Biri için iyi bir yer. Kimsenin haberi olmaz.

Eşyalarımızı içeri koyuyor ve kapıyı kilitliyor, bizi yine geniş bir gülümseme ve gözlerinde kirli bir bakışla karşılıyor.

"Sizler tatil için burada bulunan *müşteriler* ve hoş geldiniz misafirleri olduğunuzdan, sizin için bazı sürprizler hazırladım. Umarım siz de en az benim kadar keyif alırsınız."

"Sürprizler mi?" Josh soruyor.

"Evet. Sürprizler. Kirli sürprizler."

"Hadi, dökül bakalım," diye gülüyor erkek arkadaşım. "Dalga geçme. Bu Gece Fısıltıları değil, bir uçurumla bitiyor." Heath başını sallar.

"Zamanı geldiğinde her şey ortaya çıkacak. Ama önce, tur. Size bir haftalık evinizi göstereyim."

Home.

Garip bir şekilde, şimdiden öyle hissettiriyor.

Heath bize etrafı oda oda gezdirirken gururlu bir adam. Villa lüks ve açık planlı, ancak tüm duvarın TV ekranı olduğu ayrı bir sinema salonu var. Bazı Gece Fısıltıları ve daha samimi görüntüler için mükemmel olurdu. Bu şeyde çift analın yakın çekimini hayal edin. Ne hayal ama.

Heath sırtışıma yakalayınca gülüyor. Kaşlarımı oynatıyorum ve ekranı işaret ederken dudaklarımı yalıyorum.

"Evet, evet, biliyorum," diyor. "Bu ekranı pek çok pis eğlence için kullandım, Ella. Eminim sen de bunu deneyimleme zevkini tadacaksın."

"Bana uyar."

"Burada çok çeşitli şeyleri deneyimleme zevkine erişeceğinizden eminim, hadi devam edelim."

Vay anasını, Heath'in terasları kesinlikle olağanüstü, özellikle de sonsuzluk havuzunun yanındaki. Güneşi bir rüya gibi yakalıyor ve aşağıdaki uzun çit, meraklı gözlerden uzak olacağımız anlamına geliyor. Burayı seçmesinin bir sebebi var, bu çok açık.

Üçümüz birlikte biralaramızı bitiriyor, parmaklıklara yaslanıp kıyı manzarasını hayranlıkla seyrediyoruz.

"Şurada bir kapı var." Heath bahçelerin uzak köşesini işaret etti. "Güvenlik kilidi var, ama bir patikanın hemen karşısından sahile iniyor. Sırada sonuncu olduğumuz için neredeyse özel."

Ben görüş açımı zorlarken Josh omzumu sıkıyor. "Ah, belki de ayak parmaklarının arasına biraz kum alırsın."

"Ya da bacaklarının arasındaki kum," diyor Heath. "Ama yapmamalıyız. *Ben yapmamalıyım.* Gazeteciler bayram eder. Belki sana fahişelik görevlerinden biraz zaman ayırıp özel bir gezinti yapmana izin veririm. Misafirlerimin ne yapmak istedikleri beni ilgilendirmez."

Josh'la birlikte kumsalda soyunup eğlenmeyi, denizde çıplak oynamayı çok isterdim ama Heath'in bize katılamayacağını düşününce kalbim biraz sıkışıyor. Benim için olduğu kadar Josh için de. Josh da en az benim kadar orada üçümüzle birlikte pis bir eğlenceye bayılırdı. Heath ellerini çırttığına hala bu düşünceyi düşünüyordum.

"Yatak odalarına geçelim," diyor ve bizi en üst kata götürüyor. "Aralarından seçim yapabileceğiniz beş misafir odası var, hangisini beğenirseniz onu seçin." Parlak mavi gözlerinde bir pırıltıyla duraklıyor - en uçtaki kapıyı açtığında vampir gülümsemesi için ölmek üzere. "Ya da her zaman benimkini kullanabilirsin. Gelin bir göz atın."

Vampir aşkımın yanından geçip yatak odasına giriyorum ve buranın da en az yirmi kişinin aynı anda yatabileceği kadar büyük bir yatağa sahip, krem rengi, güzel bir açık alan olduğunu görüyorum.

"Vay canına," diyorum.

"Aynen öyle," diyor Josh.

Heath güler. "Gerçekten de öyle. El yapımı, masif meşeden oyulmuş. Yatağın kendisi de bir sanat eseri. Yatağı vinçle kaldırmak için pencereleri sökmek zorunda kaldık."

bir şey var burada. Yakında keşfedeceğiniz gibi, bir bulutun üzerinde sevişmek gibi."

Demir parmaklıklı yatak başlığının üzerinde tek bir siyah dökme sanat eseri asılı ve yatağın iki yanında siyah lambalar var, ama burada hepsi *gotik*. Ebeveyn banyosunu görebiliyorum, küvet zemine gömülmüş, o kadar büyük ki neredeyse mini bir havuz. Tanrım, ne yatak ama.

Kontrol ederken bir dönüş yapıyorum. "Umm... Sanırım hangi odada saklanmayı tercih edeceğimi biliyorum, ya sen Joshua?"

Josh kollarını kavuşturmuş, sırtını duvara yaslamış, sırtıyor.

"Sanki bu bir soruymuş gibi." Heath'e baktı. "Teklif ettiğine sevindim. Böylece gecenin bir yarısı ansızın kapına dayanmamız yerine, bize eşlik etmeye hazır olacaksın."

"O zaman ayarlandı mı?" Ben soruyorum. "Burada mı kalacağız? Üçümüz de mi?"

İki halter sikli tanrıyla tatilde olduğuma hâlâ inanamıyorum. Çocukken ailemle plaja gittiğimde, elimde kova ve kürekle zıplayıp durduğumda yaşadığım heyecanı hatırlıyorum. Bu ölçeğin dışındaydı, ama kahretsin. Önümdeki haftanın tüm yükü bana çarptı.

Cannes'dayız! Lüks bir villadayız! Heath Mason ile!

Ve hem onun saçma yatağını hem de sikini paylaşıyoruz. Tatil gezileri hiç bu kadar heyecanlı olur mu? Bundan şüpheliyim.

Heath de Josh gibi beni izliyor. Denizi bir kez daha görmek için pencerelere doğru koşarken iki muhteşem adam beni kontrol ediyor. İşte orada, pırıl pırıl parlıyor. Lanet olsun, ben şanslı bir kıyım.

"Bu harika," diyorum. "Cidden, çocuklar, bu kesinlikle harika." Müşterimizle göz göze gelmek için dönüyorum. Ev sahibimizle. *Heath'le*. "Bizi ağırladığınız için çok teşekkür ederiz."

"Rica ederim," dedi Heath. "Ve sana sahip olmaya gelince, o muhteşem kalçalarının arasındaki döl lekeli külotu düşünmeden edemiyorum." Gözleri önce kendi yatağına, sonra da benimkine kayıyor - buz gibi bakışları beni titretiyor. "Şimdi oraya çık *tatlı curva* ve bana o pis artıkları göster."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Heath'in lüks yatağına tırmanmak ve terli kalçalarımı onun için açmak benim için bir zevkti. Tertemiz pamuklu çarşafların üzerinde böyle pis bir kasık. Yüzümde bir gülümsemeyle arkama yaslanıyorum, parmaklarımı külotumun üzerinden yarığıma sürüyorum. Kahretsin, adamların bana nasıl baktıklarını görmek inanılmaz. Josh yarattığı karmaşadan gurur duyuyor, Heath dudaklarını yalıyor - şüphesiz Josh'un artıklarının tadına bakmak için olduğu kadar benim amımın tadına bakmak için de hevesli.

Bu yönünü seviyorum. Josh'a tapmasına bayılıyorum.

Sandaletlerimi tekmeliyorum ve bacaklarımı daha yükseğe kaldırıyorum, kalçalarımı daha da açıyorum ve döl lekeli danteli kedi dudaklarımın arasına çekiyorum. Kumaşı ileri geri çekerken klitorisime karşı çok hoş bir his veriyor. Adamlar yaklaştığında zaten başım dönüyordu. Heath'in erkek arkadaşımı hararetle öpmesini azgın bir neşeyle izliyorum. Birbirlerinin kıyafetlerini yırtıp atıyorlar, ta ki sikleri birbirine değene kadar - her iki sik de sert ve gururlu bir şekilde parlıyor.

İki Jacob's Ladders'ı birlikte çalışırken izlemekten asla bıkmayacağım. Kesinlikle çok güzeller, tıpkı ait oldukları erkekler gibi.

Çabalarımı yavaşlatmak zorundayım, yoksa onları görünce boşalacağım. Kumaşla klitorisimi okşamayı bıraktığımda inliyorum, ileride neler olacağını hayal ederken nefes nefese kalıyorum.

Heath'in Josh'a karşı davranışlarından, uzun bir ısınma için çok çaresiz olduğu anlaşılıyor. Josh'tan uzaklaşıp bana baktığında bunu gözlerinden anlayabiliyorum.

"Çıkar o elbiseyi Curva, o muhteşem göğüslerini görmek için yanıp tutuşuyorum."

"Ben de öyle," diye ekliyor Josh.

Heath, "O kirli külotları üzerinde bırak," dedi. "Daha önce neler kaçırdığımı tam olarak görmek istiyorum."

"Benim için zevk."

Sütyenimi de çıkarmadan önce cami elbisemi yukarı ve başımın üzerinden geçirip yataktan fırlatıyorum. Meme uçlarımı çekiştirmeden önce göğüslerimi bir arada tutarak büyüklüklerini gösteriyorum. Bu konuda çok şanslıyım. Müşterilerimin her zaman için çıldırdığı güzel, pert meme uçları olan büyük göğüsler. Şu anda iki çift sert elin üzerlerinde olmasını ne kadar çok istiyorum. Sıkıştırmak ve yakalamak. İki ağız, ısırarak ve emmek.

Her iki adam da yanıma tırmanıyor ve Josh göğüslerimi avuçlayıp sıkıca ezerken Heath'in dudaklarının ilk tadını alıyorum. Elimde olmadan Heath'in saçlarını topuzundan çekip kurtarıyorum ve saçlarının dalgalanışına bayılıyorum. Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve gözleriyle buluşuyorum. Onu öperken yüzünü tutuyorum, hala yıllardır ekranda izlediğim adamın bu olduğu gerçeğini kavramakta zorlanıyorum.

"İkinizi de çok özledim," diyor öpüşmeyi keserken.

"Evet, biz de seni özledik," diye cevap veriyorum. "Öyle değil mi Josh?"

"S a y ı l ı r, evet. Ö y l e de diyebilirsin. Ben de senin o pis kıcını özledim.

özel. Türünün tek örneği."

"Aynısı geçerli." Heath sırtıyor. "Ama bunları da özledim."

İdolum ağzını eğiıyor ve dudaklarını sert meme uçlarımdan birinin üzerinde gezdiriyor. Ellerimi başımın üzerine kaldırıyorum ve inliyorum, bedenim onun için çığlık atıyor.

"Çok güzel," diyor ve memelerimden birini emiyor, muhteşem dilini döndürüyor. Ağzı çok geniş ve çok ıslak. Çok aç.

"Beni kışkandırırıyorsun," diyor Josh ve diğer tarafa geçiyor, iki adam da bir ziyafetteymişim gibi memelerimle ziyafet çekiyor.

Dişleri beni ısırmaaya başladığında zaten kıvranıyorum. Emmenin yanı sıra göğüslerimi kavradıklarında nefes nefese kalıyorum, beni tam istediğim gibi kullanıyorlar. Sanırım Josh'un eli yılan gibi kıvrılıp am dudaklarımın arasındaki danteli çekiştiriyor ve kendi yaptığıım hareketleri taklit ediyor. Tanrım, bu inanılmaz.

Josh beni çalıştırırken Heath, "Amının kokusu dayanılmaz," diyor.

Yukarı.

Pis vampirin güzelliği beni deli ediyor.

bacaklarımın arasına girdi.

"Ne muhteşem bir yaratıksın, seni pis *curva*," diyor gülümseyerek ve Josh elini çekerek Heath'in külotumun etrafındaki am dudaklarımı açmasına izin veriyor. Dilini kumaşın üzerinde gezdiriyor ve Josh da ona yakından katılıyor.

"Tadı nasıl?" Josh ona sorar.

"Nefis," diyor Heath ve bir iniltiyle dantelin arasından klitorisimi emiyor.

"Kremalı külot. Tam bir hazine. Şimdi onları daha da kremalı yapalım."

İki parmağını içime sokacak kadar aşağı çekiyor, ikisi de kumaşla kaplı. Amımın etrafını kazıyor ve Josh'ın dölünün hâlâ içimde olduğunu hayal ediyorum.

orada, sırlıklam. Heath parmaklarını kurtarıırken nefesi kesiliyor ve hazine bulmuş olmalı. Danteli yalamasını izlemek için dirseklerimin üzerinde yükseliyorum ve tekrar yapıyor - daha fazla meyve suyu, daha fazla cum.

"Sıra sende," diyor Josh'a, saçlarından tutarak. Erkek arkadaşımın açık ağzını amıma doğru yönlendiriyor ve Josh, Heath'in bıraktığı yerden devam edip sırlıklam danteli emip yalamaya başlarken bana pis bir sırtış atıyor.

Sırayla, defalarca, danteli içeri ve dışarı sürüyorlar ve dökülenleri temizliyorlar. Ve sonra paylaşıyorlar, gerçekten. İki aç ağız öpüşüyor ve emiyor, bacaklarımın arasındaki pisliği tadıyorlar. İki ateşli adam, öpüşüp ısırırken elleri birbirlerinin saçlarında. Lanet olsun, zevkler hiç bitmiyor.

Sevişmeye ara veriyorlar ve Josh sonunda külotumu çekeştirerek çıplak yarığımı ortaya çıkarıyor. Parmaklarımı aşağı kaydırıyorum ve iki tanesini içeri sokuyorum, kendim de tatmak için azgınım. Ama artık hiç döl kalmamıştı, sadece Josh'un artıklarının hafif bir tadı vardı.

Heath bunu yaptığını görüyor ve gülümsemesi buz gibi gözlerini aydınlatıyor. "Parmaklarını kendine sakla, Curva. Daha işimiz bitmedi."

Dilini klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve külotum olmadan çıplak ve çıplak amımla sihrini yaparken parmaklarım şimdi saçlarında. Emiyor ve yalıyor, ben de kıvranarak başını kendime doğru tutuyorum. Kahretsin, bunu nasıl da özlemişim. *Onu özlemişim.*

"Paylaşmak önemsemektir, unuttun mu?" Josh söylüyor ve Heath kenara çekilirken inliyorum. İkisine de çok ihtiyacım var.

Josh'un dili klitorisime değdiğinde nefesim kesiliyor - her zamanki gibi. Bunun yerine erkek arkadaşımın kafasını kendime doğru tutuyorum, kendimi uçurumun kenarına getirmek için eğilmeye ve öğütmeye çalışıyorum, ama Josh bu kadar kolay boşalmama izin vermeyecek kadar yetenekli. Bana sadece dilinin ucuyla küçük fiskeler atıyor ve hiç ritim tutturuyor.

"Lütfen," diyorum ama gözlerinde şeytani bir ifadeyle bana bakıyor. "Henüz değil, bebeğim. Bu Heath'in partisi. Başka bir tadı hak ediyor."

Sürekli yer değiştiriyorlar, piçler, beni zirveye çıkarıyorlar, sonra gevşiyorlar. Heath ben nefes nefese kalana kadar yalayıp emiyor, sonra Josh devralıyor ve beni tekrar teslim etmeden önce tam tepenin kenarında tutuyor. Çok yetenekliler, çok ateşliler, ben neredeyse delirene kadar amımı bir enstrüman gibi alıyorlar, boşalma ihtiyacıyla inliyorlar.

Sonunda Heath'in ağızı beni onurlandırıyor, emerken iki parmağını içime sokuyor. Boşaldığımda parmaklarım tekrar saçlarında, yüzüne karşı kıvranırken topuklarım yatağının mükemmel bulutunda. Ve sonra erkek arkadaşımın yüzü benimkinin önünde beliriyor. Başka bir adam beni boşaltırken beni derin derin öpüyor ve onaylayarak inliyor. Başka bir adamın beni boşaltmasını onaylayarak inliyor.

Evet. Lanet olsun. Ateşli.

Benim yerimde olmak için ruhunu satacak insanların sayısını hayal bile edemiyorum. Bu saf bir mutluluk, gerçekten dokuzuncu bulut olan bir yatağa binerken sırtım kamburlaşıyor.

Ben boşalmanın eşiğindeyken Heath vücudumu öpücük yağmuruna tutuyor, Josh'a katılmadan önce göğüslerimden birini emmek için duruyor.

Öpüşüyoruz, üçümüzün de dilleri ve tatları birbirine karışıyor. Tükürük, ter ve amımın ıslaklığı hâlâ ağızlarında.

Ellerim yılan gibi aşağıya iniyor ve üflemeğe hazır iki gergin yarak buluyor. İki dikenli merdiven, damarlı ve kavurucu.

"Dölün tadına bakma sırası bende," diyorum. "Lütfen. Bana ver. İkisini birden."

Ağzımı kocaman açıyorum ve kirpiklerimi kırıştırıyorum, ikisi de isteğimi yerine getirmek için ayağa kalktığında inanamayacağım kadar minnettarım.

İş ağzımı kullanmaya geldiğinde sırayla girme konusunda o kadar kibar değiller, ikisi de ben hamster yanaklarımı sonuna kadar kullanana kadar itiyor ve sürüyorlar. Bu şekilde seviyorum, başım bir sürtük gibi sallanıyor.

"Ne istediysen al, bebeğim. Boşa harcamak yok," diyor Josh ve ilk fişkırması boğazımın arkasına çarpıyor. Heath bir iniltiyle aynı şeyi yapıyor, her ikisi de benim için gelirken senkronize bir şekilde fişkırıyor. Oh evet, dudaklarım penis başlarının etrafında gerilirken iki kalın döl ağzımı dolduruyor...

Neyse ki, bununla başa çıkabilecek kadar profesyonelim. Tek bir damla bile dökmedim. Yutuyorum ve iyi bir kız gibi dudaklarımı şapırdatıyorum.

Tatil için ne harika bir başlangıç.

Her iki adam da işleri bittiğinde yanıma yığıldılar, Heath'in inanılmaz yatağında olanları izlerken üçümüz de tavana bakıp sırtıyorduk.

Cennete hoş geldiniz.

Bu lezzetli kaçamaktan sonra bu iki muhteşem adamın arasında mutlu bir öğleden sonra uykusu çekebilirdim, ama Heath bizden uzaklaşıyor, yataktan kalkıyor ve

en yakın komodine gider.

Josh ve ben, o üst çekmecedan bazı evrakları çıkarırken merakla ayağa kalkıyoruz.

En azından yatağa geri dönüp bohçayı önümüze koyana kadar öyle görünüyor.

Zarflar.

Tam olarak yedi zarf - her birinin üzerinde bir gün yazılı.
Bugünden itibaren.

Pazar günü.

"Ve işte sürprizlerle karşı karşıyayız," diyor Heath. "Teklifler, tıpkı diğer müşteriler gibi. Tatilin her günü için bir tane. Ve her birine eşlik eden bir teklif ücreti."

Heath'in teklifleri normalde Ajans aracılığıyla gönderilirken o kadar muğlak oluyor ki, içlerinde neredeyse hiçbir şey yazmıyor. *İkinizle de yakında görüşürüz.*

"Ajansın web sitesindeki *Yaramazlar Listesi*'ni tekrar gözden geçiriyordum," diyor. "Sizi özlüyordum, bu yüzden profillerinize göz atmayı düşündüm ve sunduğunuz hizmetleri incelemek için tavşan deliğine düştüm. Onları keşfederek biraz oyun oynayabileceğimi düşündüm. Ne de olsa çeşitlilik hayatın baharatıdır."

"Teklifler mi?!" Ben soruyorum. "Ne, *gerçek* teklifler gibi mi?"

"Gerçekleştirmeniz için çok ayrıntılı fanteziler, evet," diyor Heath. "Ve her biri için bir teklif ücreti. Yalnız bu ücretler nakit değil, ödüller. İkramlar."

Josh'a bakıyorum ve gözleri parlıyor. Gülümsemesi her şeyi anlatıyor, tıpkı benim gibi ilgisini çekmiş. Bütün bu fikir kulağa çok ateşli geliyor. Her iki profilimizde de sunulan pek çok hizmet var. Bir sebepten *ötürü hardcorer* olarak biliniyoruz ve Yaramaz Hizmet Listemiz gün geçtikçe uzuyor. "Peki, ne dersiniz?" Heath diyor ki. "Bir haftalık teklifler, bir bir haftalık ikram. Bu kabul edilebilir mi?" Josh

da ben de gülüyoruz.

"İkram mı?" Josh diyor ki. "En çılgın fantezilerinizi gerçekleştirmek için mi? Sanki onlara ihtiyacımız varmış gibi."

"İkrama gerek yok," diyorum. "Cidden, Heath. Burada seninle birlikte olmak yedi değil, yedi yüz teklif için yeterli bir ikram."

Heath de bizimle birlikte gülüyor.

"Okuduktan sonra hâlâ aynı şeyi söyleyip söylemeyeceğini göreceğiz. Ama her seferinde bir tane. Ve gizlice bakmak ya da ipucu vermek yok."

İkimizi de başka bir öpücük için kendine çekiyor ve bir şeyi biliyorum. Bu teklifleri gerçekleştirmek için herhangi bir ikrama ihtiyaç duymak için cidden çok sert olmaları gerekir.

Yine de, bizden uzaklaştığında Heath'in gözlerindeki ışıltıya bakınca... öyle olabileceklerine dair bir sezgim var.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Heath'in havuzun yanına yerleştirilmiş lüks şezlongları harika. Altın sarısı güneş ışığında yıkanıyorum, gevşediğimi hissediyorum ve bu molaya gerçekten ihtiyacım olduğunu fark ediyorum. Ama daha da önemlisi, erkek arkadaşımın da ihtiyacı var.

Heath'in yanındaki şezlongda oturuyor ve ikisi de Josh'un Heath'e ilk gelişini ve Josh'un Kullanıcı 1543'ün kimliğini keşfedişini anlatırken gülüyorlar. Bu hikayeyi daha önce de duymuştum ama beni hep güldürür.

Görünüşe göre Josh neredeyse bayılıyormuş. Gerçekten. Heath kapıyı açtığında kendini duvara yaslamak zorunda kalmış. Yaşadığı şoku anlatıyor ve Heath, Josh'ı kolundan tutup içeri sokmak için nasıl dehşet içinde öne atıldığını anlatırken gülüyor - bir erkek fahişe tarafından kışının sikilmesi değil, sağlık görevlilerini çağırması gerekebileceğinden şüpheleniyor.

"Ekranla inandırıcı bir vampir olmak için üç saat makyaj yapıyorum Josh ve sen makyaj ekibini utandırdın. Üç saniye içinde benden daha solgundun."

"Evet, pek de sürpriz olmadı, değil mi? Tim Burton tarzı bir evin içinde azgın bir ucube bekliyordum, sorun değil. Ama Nighttime Whispers'in başrol oyuncusu, göt sikmek için para ödüyor. Pek de düşündüğüm gibi olmadı. Ayrıca, görece acemiydin. Beklenmedik şoklara hazır değildim."

Heath, Josh'un ilk müşterilerinden biriydi. En sevdiği müşterileri.

Bunun değişeceğini hiç sanmıyorum.

"Birkaç soruya cevap verir misin?" Heath üstsüz, çarpıcı erkek arkadaşına soruyor. "Madem hem *tatildesin* hem de çalışıyorsun, gardını biraz indirmeye ne dersin? Merak ediyorum."

"Meraklı mısın?"

"Evet." Heath birasından bir yudum almak için duraksıyor. "O zamanlar bir TV yıldızına evlenme teklif ederken rastlamanın seni ne kadar etkilediğini düşünürsek, yol boyunca benzer karşılaşmalar yaşadın mı? Ya da daha kötüsü? Hiç birinin verandasına yığılacak kadar çarpık bacaklı oldunuz mu?"

Josh güneş gözlüklerinin ardından gökyüzüne bakıyor, yüzünde bir gülümseme yüz.

"Bilgi mi arıyorsun, Heath? Ünlülerden mi bahsediyorsun?"

"Ünlüler, belki, evet. Öyle de diyebilirsin."

"Yardımcı oyuncularından birini becerip becermediğimi bilmek ister misin? Bu kadar mı?"

Josh geçiştiriyor ama Heath ciddi. Onun Josh'ı izleyişini izliyorum, dikkati hiç dağılmıyor.

"Rol arkadaşlarım değil. Sadece... insanlar. İlgi odağı olan diğerleri." Josh gülümsüyor.

"Tabii ki. Repertuarım bir mil uzunluğunda. Listemdeki A listesindeki isimler beni Brit Ödülleri'nde oturtmalı."

Heath bir an için ona inanıyor, nasıl gerildiğini görüyorum ve Josh gülüyor.

"Ciddi olduğumu düşünüyorsun, değil mi? Vay canına. Gururum okşandı." Dudaklarını büzüyormuş gibi yapıyor. "Kadromda bazı ünlülerle karşılaşmış olabilirim, kelimenin tam anlamıyla, ama henüz bir Hollywood playboyunun alemlerine girmedim. Girmiş olsaydım bile ağzımdan kaçırmazdım. Gizli, hatırladın mı? Tıpkı senin hakkında kimseye bir şey söylemeyeceğim gibi. Asla." Başını bana doğru eğdi. "Ells'e bile söylemedim. Ve o büyük bir hayran."

"Kes şunu Josh," diyorum. "Heath zaten ilk altı diziyi kaç kez izlediğimi duydu. Bunu sürekli yüzüne vurmaya gerek yok. Onunla ilk tanıştığımda muhtemelen senden daha solgundum."

Erkek arkadaşım şezlonga uzandı ve güneş gözlüklerini çıkarıp Heath'e baktı.

"Bekle bir saniye. Bu meraktan öte bir test mi? Beni gizlilik konusunda test mi ediyorsun? Çünkü hem Ells hem de ben senin kimliğini gizli tutmaya kararlıyız Heath. Merak etme."

Heath ellerini kaldırdı.

"Hayır, hayır. Hiç de değil. Bunun için ikinize de güveniyorum. Sadece merak ediyorum.

İlgileniyorum."

İlgileniyorum.

Derin ilişki kariyerimin bir parçası haline geldiğinden beri insanları okumakta çok daha iyi hale geldim, bu yüzden Heath'in gülümsemesine odaklanıyorum. Ses tonuna. Duruşundaki değişimlere.

Hmm.

İlgileniyorum.

İşinin bir parçası olarak Josh'un ayaklarını yerden kesmeyi başka kimin başardığını merak ediyorsa, bunun cevabı hiç kimse. Bildiğim kadarıyla hayır. Bildiğim kadarıyla *yok*.

Adil olmak gerekirse, Josh her şeyi gizli tutma ustası olduğu için bunu biliyorum.

Bu da beni meraklandırıyor.

"Müşteri listenizde başka ünlüler de var mı?" diye sordum. "Ne?"

"Ben de merak ediyorum. Benden çok daha uzun süredir bu işin içindesiniz, takviminizi dolduran ünlülerin bir listesi var mı, yoksa sadece Heath mi?"

"Nedir bu, ticaret kartları mı?" diye sorar. "Sen söyle. Takviminde hiç ünlü var mı?"

"Hayır. Heath dışında değil."

Heath birasını kaldırıyor. "Ben tek ve biriciğim."

Josh'a "Devam et," dedim. "Anlat bize. Sadece merakımızı körüklüyorsunuz." Josh tekrar uzanıyor ve kollarını başının arkasında kavuşturuyor.

"Dediğim gibi, dudaklarım mühürlü. Her zaman."

"Henüz yeterince bira içmedin," diye gülüyor Heath. "Dudakların daha gevşek olduğunda tekrar sorarım."

"Deneyebilirsin."

"Ben de öyle," diye cıvıldıyorum. "Ben de deneyeceğim."

"Hadi bakalım." Josh'un keskin özgüvenine bayılıyorum. "Dudaklarım gevşeyebilir ama ağzım asla dökülmez."

Müşterilerinin gizliliğine duyduğu saygı takdire şayan, çünkü boşboğazlık etmeyeceğini biliyorum. Onu ne kadar zorlarsak zorlayalım.

Ajans'ta çalışmaya başladığımdan beri, müşteriler söz konusu olduğunda işlerin ne kadar karmaşık hale gelebileceğini düşünerek epey zaman geçirdim. Yaygın olarak bilinen *ertesi sabah sendromu* - gerçekliğin bulanıklaştığı ve şovmenlerin ayrılmak istemeyecekleri kadar tekliflere kapıldıkları - gerçek bir şeydir. Bazı insanları mahvediyor ve diğer bazı hususlar da öyle.

İş dışındaki insanlarla ilişkiler. Pek çok insan bir fahişeye aşık olmayı ve onu bir gece konserinde *görüştürüz* diyerek *uğurlamayı* kaldıramaz. Bu nedenle, pek çok şovmen başka şovmenlerle birlikte olur ve bunun bile zorlukları vardır - çoğu aynıdır. Kıskançlık. Korku. Güvensizlik. Partnerinizin sizinle aynı anda ya da siz yokken başka insanlarla seviştiğini bilmek. Siz pijamalarınızla televizyon izlerken onun aynı anda üç kişiyle birlikte olması.

Bir *şovmen* olmanın dinamikleri hakkında düşündüm ve konuştum. ama müşteriler için dinamiğe gelince. Bu ne anlama geliyor

müşteri olmak... bununla ilgili zorluklar... Bunu hiç bu kadar düşünmemiştim.

İşte bu *ilginç*.

Heath'in şu anda özel villasını paylaşan iki ücretli şovmeni var, bunlardan biriyle yıllardır tanışıyor ve seks hayatını paylaşıyor - ücretli de olsa. Josh'a bayılıyor, bu çok açık ve benden de oldukça hoşlandığına dair aklımda hiçbir şüphe yok. Peki, bu onun için nasıl işliyor?

Bizi özlediğini söyledi. O kadar ki çevrimiçi profillerimize göz atıyor ve *hizmetlerimizi* kontrol ediyormuş. Bunu kuraklıkta olduğu için mi yapıyordu? Başkalarıyla sikişirken bizimle de sikişiyor mu? Hiç başkalarıyla yatıyor mu? Bir ilişkisi olmadığını biliyorum ama yine de. Hala sıradan olabilir.

Belki takvim rezervasyonlarımızdaki diğer fahişeleri beceriyordur. Belki başka şovmenleri beceriyordur. Tanıdığımız insanlarla.

Bu düşünce beklenmedik bir şekilde beni derinden etkiledi. Tuhaf. Çünkü yapsa kimin umurunda? Haftada beş şovmenle daha yatıyor olabilir ve bu neden önemli olsun ki? Fark eder mi? Etmemeli. Benim için değil.

"Ne düşünüyorsun, Ells?" Josh sorar.

"Pardon, ne?"

Düşüncelerimi çiğnerken yaptığım dudak hareketini taklit ediyor.

"Oh, um. Hiçbir şey."

"Şu anda kafanda ünlülerin bir listesini mi yapıyorsun, onları becerip beceremediğimi mi merak ediyorsun?"

İki adam da bana bakıyor ve ben boktan bir yalancıyım. Gerçekten boktan.

"Kahretsin, Josh. Beni y a k a l a d ı n . Daha sonra bir liste h a z ı r l a y a c a ğ ı m ve sizi tek tek sorgulayacağım, bakalım fark edebileceğim bir şeyiniz var mı?"

Josh, "Ben bir poker yüzü uzmanıyım," diyor. "Ama sen değilsin." "Değil misin?"

"Hayır. Heath'e bakıyorsun. Onu düşünüyordun, Heath'i değil.

Ben."

O haklı. Bir anda dikkatimi tekrar Josh'a verdim, çünkü bilmiyordum.

İnsanları okuma yeteneğimi geliştirdiğimi sanıyordum ama Josh hemen hemen her konuda benden çok daha ileride. Psikoloji, ilişkiler ya da ertesi sabah sendromu gibi konulardaki düşüncelerime girmek istemiyorum çünkü konu müşteri gizliliği olduğunda iyiyim ama kendi gizliliğim söz konusu olduğunda değilim.

Şezlongdan kalkıp güneş gözlüklerimi çıkarıyorum.

"Aslında bilmen gerekiyorsa, Heath'in havuzunun ne kadar harika görüldüğünü düşünüyordum." Ona bir öpücük gönderdim. "Dalma zamanı."

Josh, "Pes," diyor ama ben çoktan avluya fırlamış, bombalamaya hazırım.

Ne güzel bir su sıçraması ve ne güzel bir havuz. Birkaç kulaç atıyorum, kurbağalama, ortamın tadını çıkarıyorum ama aklımdan soruları atamıyorum.

Heath'in seks yaptığı tek kişi biz miyiz? Gerçekten mi? Neden öyle umuyorum ki?

Heath ile Londra'da birçok akşam geçirdik, onun küçük gotik malikanesinde çok rahat ettik, ama burada Fransa'da şimdiden farklı hissediyorum. Evinden daha çok evinde, tabii bu mümkünse.

Ve bu sadece başlangıç.

Yedi gece birlikte yatakta, yedi gün onun yanında. Hayatında yedi gün. Onun etrafında. Onunla yaşayarak. Onu *sevmek*.

Çok dikkatli olmam gerekecek ve bunu biliyorum. Josh'ın onun varlığında ne kadar mutlu olduğunu görmek tehdidi daha da gerçek kılıyor.

Ertesi sabah sendromu yepyeni bir ciddiyet kazanabilir ve bulaşıcı olabilir. Josh'ı da beni de.

Sonsuzluk havuzunun kenarından sahile vuran dalgalara bakarken arkamdan biri yüzerek geliyor. Yanımda belirene kadar iki adamdan hangisi olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Heath. Uzun, ıslak saçları suyun içinde yayılıyor.

"Josh biraz daha bira almaya gitti."

"Güzel."

"Sen iyi bir yüzücüsün. İzlerken keyif aldım."

"Tabii. Okulda berbat bir yüzücüydüm ve babam kaniş kürek çektiğimi söylüyor."

"Kaniş küreği ya da değil, muhteşemdi." Heath'in *gözleri* büyüleyici. Buz mavisi. Konuşurken bana bakışı. "Burada olmak sana garip geliyor mu Ella? Rahat mısın?"

Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Rahat mı?! Dürüst olmak gerekirse mest oldum. Bu dünyanın dışında."

"Normal dünyanın dışında, kesinlikle, bu yüzden seni kontrol ediyorum." Gözlerini denize diyor. "Farklı olmalı, bu kadar uzun bir teklif,

Josh ile aramızda çok fazla geçmiş var. Eğer bu seni tuhaf hissettiriyorsa ya da sınırlarını aşıyorsa, lütfen söyle. Gitmek istersen anlayışla karşılarım."

Ufku seyrederken hafif bir iç çekiyorum.

"Aslında tam tersi." Ona yaslanıyorum. "Gitmek istememizden çok kalmak istememiz konusunda endişelenmelisin. Biz yerleşmeden önce bizi dışarı atmanız gerekebilir."

"Touche." Güçlü bir kolla beni sarıyor. Heath Mason'ın yüzme havuzunda bana sarılması. Bir tur daha kelebekler. "İyi ki Nighttime'in yedinci sezonu geliyor, değil mi? Yoksa hepimiz bir süreliğine ev tutmak isteyebilirdik, sadece evlenme teklifleri için değil."

Bana attığı pis sırtıya bayılıyorum.

"Bir numaralı teklifi dört gözle bekliyorum," diyor. "Ben de öyle. Ne zaman alacağız?"

"Yakında, Curva. Merak etme."

Josh biralarla döndüğünde yüzerek uzaklaşıyor ama ben bir süre daha kalıp onlar şezlonglarda çene çalarken suya giriyorum. Vücut dillerini izliyorum. Ne kadar rahat olduklarını. Güldükçe daha da yakınlaşmalarını. Heath'in şezlongu devrilme tehlikesiyle karşı karşıya, kenardan o kadar uzağa eğiliyor ki.

Sonunda elini uzatıp erkek arkadaşımı kendine doğru çektiğinde içimi kaplayan şey kıskançlık, öfke ya da endişe değil. O kadar doğal bir şekilde öpüşüyorlar ki bu çok güzel bir şey - Josh'ın müşterimizi dünyadaki en sıradan şeylerden biriymiş gibi öpmesi. *Ve en harika şeylerden biri.*

Bir numaralı teklifin ne olduğu umurumda değil, yeter ki bir şey olsun ve çok yakında olsun.

Çocuklar da bunu hissediyor olmalı, çünkü öpüşme biter bitmez Heath elini kaldırıp beni yanına çağırıyor.

"Akşam yemeğine ne dersin,

Ella?" "Elbette. Teşekkürler."

Yiyor olmayı tercih edeceğim birkaç şey var ama akşam yemeği önce gelmek zorunda.

Üçümüz birlikte tavuk ve patates salatası hazırlarken sohbet ve kahkahalar arasında havadaki durağanlığı hissedebiliyorum. Teraslardan birinde, güneş muhteşem bir gün batımıyla alçalırken yiyoruz. Bira içmemiz yavaşlıyor ama gerginlik artıyor - kaçınılmaz olan aramızda asılı duruyor.

Bir numaralı teklif.

Bu akşam tatlı olarak istediğim şey bu, Heath'in bize yapmayı teklif ettiği beze değil.

Josh, "Beze beni bekleyebilir, teşekkürler, peşinde olduğum bir zarf," diyor. "Zaman geçiyor ve taşaklarım karıncalanıyor."

"Ya sen, Ella?" Heath teras masasından tabaklarımızı toplarken soruyor. "Beze ister misin? Yoksa sen de çok mu karıncalanıyorsun?"

"Beze için çok fazla karıncalı, nazik efendim. Zarflar lütfen."

Ben boş biralarımızı alıyorum, Josh da sos şişelerini alıp Heath'i villaya ve mutfığa kadar takip ediyor. Heath yatak odasında kaybolurken ben de Josh'la birlikte bulaşık makinesini dolduruyorum ve döndüğünde elinde zarfı görünce kalbim sıkışıyor.

Josh bana bu onuru veriyor, Heath'in açmam için bana vermesini işaret ediyor ve ben de kalbim hızla çarparak elimde çeviriyorum.

İşte burada. İlk gizem ortaya çıkmak üzere. Bir numaralı teklif.

Başlamak için sabırsızlanıyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

PAZAR

Bu bir haftalık tatil keyfi olabilir, ama unutmayalım. Burada müşteri benim ve benim isteklerim sizin emirlerinizdir. Teklif 1 bunu pekiştirmek için burada. Bu gece, yetkili kişi benim. Ben kukla ustası olacağım ve siz ikiniz de benim oyuncaklarım olacaksınız.

Asıl soru şu... favorim kim olacak? Gösteride en iyi performans gösteren kukla kim olacak?

Muhteşem 'curva' kıçlarınızı istiyorum. Yayılmış, muhtaç ve harekete aç. Bakalım ne kadar sert alabileceksiniz. Ne kadar derin alabiliyorsunuz. Ve alırken ne kadar orospu olabileceğinizi.

Engel yok, çocuklar. Delikler sonuna kadar açık. Benimkiler de sizinkiler gibi.

Sahip olduğun her şeyi bana ver, ben de seninle işim bittiğinde karşılığını vereyim.

Teklif süresi - Derinlikleri bulana ve daha da derine inene kadar. Ödül - İyileşmenize yardımcı olmak için güzel bir masaj ve şımartıcı bir gün.

Kelimeleri yüksek sesle okurken **H**eath gülümsüyor, ama bu az önceki terastaki ısıltılı sırtışı değil. Bakışları boğucu, kirli... kararlı. İş ciddiye alıyor ve öyle de olmalı. Biz gerçekten de *Curvas*'ız ve o da gerçekten müşteri.

"Kukla ustası, hey?" Josh ona sorar, sonra dilini alt dudağının üzerinde gezdirir. "Ne yapacaksın? Yumruklarınla bizi kazığa oturtup Bohemian Rhapsody mi söyleteceksin?"

Heath bir kaşını kaldırdı. "Seninle işim bittiğinde kim bilir ne şarkılar söyleyeceksin. Gevezeliği bırak. Bana fikir veriyorsun."

Josh her zamanki pis çocuk sırtışıyla kollarını kavuşturarak mutfak tezgâhına yaslanıyor ve ben gerginliği hissederek Heath'le onun arasına bakıyorum. Cızırdıyor.

"Zaten bir sürü fikrin vardı," diyor Josh. "Hepsi o pis zihninde canlandı. Seni tanıyorum, Heath. Bunu unutma."

Heath ona doğru adım atarak aradaki mesafeyi kapattı. "Ve ben *seni* tanıyorum. Bunu unutma." Başparmağını Josh'un yanağında gezdiriyor. "Mutlu bir şekilde benim yumruk kuklam olacağını ve istediğim her melodiye söyleyeceğini biliyorum."

Josh'un gözleri Heath'in gözlerinde çok şiddetli.

"Teklifte varsa, elbette. Müşterilerimi asla hayal kırıklığına uğratmam." Bana doğru bakıyor. "Ella da öyle, ya sen bebeğim?"

Başımı sallıyorum.

"Asla. Hayatta olmaz. Bütün gece aynı melodiye eşlik edeceğim."

Josh sırtıyor. "Bohemian Rhapsody'yi söylemek istemezsin, değil mi?"

Nighttime Whispers'in tema müziğini mırıldanmaya başladı. Arsız piç.

Heath'in yumruğunun üzerinde zıpladığımı, Josh yanımdayken şarkı sözlerini kreşendo yapmaya çalıştığımı hayal ediyorum, ikimiz de senkronize bir şekilde sürmeye çalışıyoruz. Bu o kadar karanlık ve berbat bir şey ki sesli gülüyorum ama aynı zamanda içimi ürpertiyor. Heath'in teklifinde her ne yazıyorsa beni azdırmış olmalı. Ve mesele de bu... kulağa ne kadar çılgınca gelse de, çılgınlığı beklemeye başlıyorum. Çılgınlığı kucaklamaya. Beni nereye götürürse götürsün deliliğe binmeye. Özellikle de Heath gibi bir idol söz konusu olduğunda.

Bu gece gerçekten şarkı söyleyeceğimizi sanmıyorum, ama yumruk kuklası olmaya gelince? Bu tam Heath'in tarzına göre. Germe oyununda onu geçmezdim ve geçmek de istemezdim. Ve Josh'a bakışına bakılırsa, bu fikrin kafasında oldukça sağlam olduğunu söyleyebilirim.

"Şimdi ciddileş, Curva," diyor Heath. "*Efendine* yerde yalvarırken gülmeyeceksin. Teklif şimdi başlıyor."

Kahretsin. Tamam. Hazırlanmak için fazla zamanım olmadı. Belki de iyi bir gotik curva gibi giyinmeliyim diye düşünerek etrafta dolanıyorum, ama Josh zor durumdayken asla hiddetlenmez. Bir salatalık kadar soğukkanlıdır.

Heath'in çenesini tuttuğunda başlıyorum. Yılan gibi hareket ediyor, çok hızlı.

"Asıl soru, sıra sana geldiğinde ne kadar yüksek sesle şarkı söyleyeceksin?" Josh vampir lordumuza soruyor. "Bizimle işin bittiğinde hemen geri alacaksın."

Heath kaşlarını kaldırdı. "Böyle edepsiz konuşmalar sadece seni daha fazla zorlamama neden olur."

"Güzel. Sonuna kadar zorlamayı istiyorum. Bana kirli bir kuklaymışım gibi davranırsan, o da sana geri döner."

"Bunu biliyorum. Lanet olası teklifi ben yazdım."

Gerilim tırmanıyor. Aralarındaki dinamik başımı döndürüyor, o kadar hissedilir ki.

Erkek arkadaşım dudaklarını müşterimizin dudaklarına değdirdiğinde elimde olmadan teklif zarfını düşürüyorum. Elimden kayıyor ve yere düşüyor, çünkü ortaya çıkan sahnenin büyüüne kapılmış durumdayım. Josh ve Heath'in vahşiliği, öpüşüp inerken beni şaşırtıyor - Josh, Heath'i tezgâha çarpmak için dönüyor. Josh her iki tarafa da geçebiliyor ama Heath'e liderlik etmeyi seviyor. Sürmeyi, itmeyi ve germeyi seviyor. İlk gece Heath'i efendi olarak kabul etmek onun için muhteşem bir zorlanma olacak.

Heath Josh'u iter ve parmaklarını şıklatarak yeri işaret eder.

Heath erkek arkadaşına, "Soyun ve servis yap," diyor, sonra da elini sallayarak beni öne çağırıyor. "Sen de Ella. İkinizi de çıplak istiyorum, hemen şimdi. Dizlerinizin üzerine çökün. Bu iğrenç kukla gösterisini başlatma zamanı."

Sesi Gece Fısıltıları'ndaki Kont'un sesine benziyor - kontrolü ele alırken kullandığı derin, karanlık ton. Vücudum beynimden önce tepki veriyor, terasta giydiğim bikiniyi bir an bile düşünmeden çıkarıp atıyorum. Saniyeler içinde onun yanına gidiyorum, Josh tişörtünü ve şortunu çıkardıktan sonra onunla aynı anda dizlerimin üzerine çöküyorum. Josh'un şimdiden etkileyici ve damarlı olan sertleşmiş sikine bir bakış atıyorum. Uzanıp muhteşem dikenli şaftı kavramak için çok istekliyim, ama Heath boğazını temizleyerek dikkatimi tekrar *efendimize* çekti.

Gülümsemesi sinsî. Tezgâha yaslanıyor, üzerinde hâlâ kendi tişörtü ve şortu var.

"Ne güzel yaratıklar," diyor. "Emrimi yerine getirmek için çok hevesliler." Yere işaret ediyor.

"Daha aşağı."

"Aşağı mı?" Ben soruyorum.

"Evet. Daha aşağı. İyi fahişeler gibi ayaklarımın dibinde dua edin.

Balasana!"

Josh'la birlikte Londra'daki antrenmanlarının bir parçası olarak yoga yapıyorduk. Esneklik bizim işimizde çok işe yarıyor. Yine de daha önce hiç bu şekilde kullanmamıştım.

Balasana. Çocuk pozisyonu.

Josh'un dikenli sıcaklığını hissedebiliyorum, karşı koymak ve Heath'i bizimle birlikte yere çekmek istiyorum, ama o bunu yapmıyor. Söyleneni yapıyor, gövdesini alçaltıyor, böylece alnı yere değiyor. Kollarını önünde açtığında merhamet diliyor gibi görünüyordu.

Klima burada rüya gibi çalışıyor, bu yüzden görkemli mermer yer karolarının tenime soğuk geleceğini biliyorum. Heath'e bir inilti veriyorum ve önce meme uçlarımı soğuğa sürüyorum, balasana komutuna uymadan önce göğüslerimi sergilemek için kendimi kobra pozisyonuna getiriyorum, alnım yere değiyor.

Heath'in ileri geri yürüdüğünü duyuyorum, bir sonraki talimatımızı bekletirken çıplak ayakları uzattığımız parmaklarımızdan sadece utanıyor.

"İleri, bana doğru gel," diyor ve ben pozumu koruyarak ayak sürüyerek ilerlerken kendimi çok garip hissediyorum. "Daha ileri. Daha hızlı. Şimdi."

Zemin dizlerime acımasızca vuruyor, memelerim sürükleniyor. "Dur," diyor.

Hareket etmeyi bırakıp Josh'a bir göz atıyorum ve onun da hâlâ benimle aynı pozisyonda olduğunu görüyorum. Etrafımızda bir okyanus kadar boşluk varken, sarmaş dolaş bir şekilde sıralanmıştık. Heath etrafımızda tam bir daire çizerek yürürken kulaklarım tetikte. Her adımını duyuyorum - yavaş ve istikrarlı. Arkada durmadan önce üç tur attı.

"Tekrar hizmette olmak nasıl bir duygu?" diye soruyor. "Arzu ettiğim her fanteziye tabi olmak?"

Cevap verirken yere gülümsüyorum.

"Harika bir his, *efendim*."

Heath'in kahkahası kuru. "Ah, evet. Benim tatlı Ella'm. Güzel ağzından her zaman bir sürü *şaşırtıcı* şey dökülür. Ya sen, Joshua? Senin için nasıl bir duygu, seni pis curva?"

"Soğuk. Bu zemin buz gibi." Duraklıyor. "Ama sıcak. Ne yaparsan yap, sen her zaman kavurucusun Heath."

Heath, "Eller arkaya," dedi. "Kıçlarınızı benim için açın. Ateşi yükseltelim."

Arkama uzanıp kıcımın yanaklarını ayırırken alnım hâlâ yere bastırılmıştı. Bacaklarımı daha geniş açıyorum, böylece Heath amımı da görebiliyor, gelecek olan şey için nefes nefese kalıyorum. Gerçekten onun için bir kukla mı olacağım? Cidden mi? Ne yapacak ki? Bir şeyin açıldığını duyuyorum... bir şişe olabilir ve yukarıdan üzerime bir şey düşerken öne doğru sendeliyorum. A

Kıçımın çatlağından aşağı bir nehir gibi akmadan önce sırtımın her yerinde sıvı çiseliyor.

"Zeytinyağı," diyor Heath ve sanırım çiseleyen yağmur durduğunda o da Josh'a aynısını yapıyor olmalı. "Çok iyi bir kayganlaştırıcı."

Daha önce salatamızın üzerinde zeytinyağının tadını çıkarıyorduk, sadece birkaç saat sonra kış deliğime damlamasının tadını çıkaracağımı düşünmemiştim.

Heath'in giysilerini çıkardığını duyuyorum ve lanet olsun, keşke görebilseydim. O arkamızda dizlerinin üzerine çökerken ben hala kışımı onun için açıyorum.

"Kukla delikleri." Gülüşü saf pislik. "Kahretsin, güzel oyuncaklarımı nasıl da özlemişim."

İki parmağını içeri kaydırmadan önce parmakları kışımın çatlağındaki yağlı nehirde aşağı yukarı geziniyor. Nefesim kesiliyor, ıslak dalmaya bayılıyorum.

"Kukla ustası olmakla ilgili sadece kelime oyunu yapıyordum ama bana fikir verdin Josh. Kendini suçlamalısın." Duraksıyor. "Ya da teşekkür et."

Josh homurdanmadan önce, "Bir teşekkür olacağından oldukça eminim," diyor.

Geriye dönüp Heath'in ona ne yaptığını görmek istiyorum ama denersem devrilirim.

Josh, "Sizin fikirleriniz sadece benimkileri besler," diyor. "Ne vaaz ediyorsanız onu uygulayın ve ne ekiyorsanız onu biçin."

Heath bize "Kıçlarınızı kaldırın" diyor. "Havaya kaldırın, o yanakları benim için açın."

Kendimi Heath'e sunarken başımı yana çevirip bir kez daha karıştırarak kendimi toparlıyorum. Josh bana ayna tutuyor ve kışıma bir şeyin kaydığını hissettiğimde gözlerim ona kilitleniyor. Metal. Ve sonra bir yudum. Tanrım. İçimde bir şeyin kayarak ilerlediğini hissediyorum. Aman Tanrım. Heath göt deliğime zeytinyağı döktü. Sümüksü bir his ama garip bir şekilde harika.

"Şimdi sıra sende, sevgilim," diyor Heath ve bakışlarım Josh'un mükemmel yüzüne kilitleniyor, o gözlerini kapatıyor, Heath de aynısını ona yaparken açıkça bu hissin tadını çıkarıyor.

"Zor bir karardı, Ella," diyor müşterimiz iki parmağını tekrar balçıklı kışıma sokarken. "Amcığın için gerçekten çaresizdim, ama ikiniz için de aynı kukla iplerini çekeceğim. Adil olan bu."

Heath iki yerine üç parmağını kışıma soktuğunda zar zor inliyorum, çok kaygan ve yağlı yım. Anala bayılıyorum ve yağlı kışım

İşgal. Heath'in kuklası olmak istiyorum. Kıçımı lanet bir oyuncak gibi kullanmasını istiyorum. Üç parmağını elimden geldiğince sıkıca kavıyorum, ancak yağ herhangi bir şeyi kavramayı neredeyse imkansız hale getiriyor.

Heath aynı anda dört tane birden soktuğunda kafam bir yıldırım gibi değişiyor ve ben Heath'in mutfağındaki fahişe Holly oluyorum. Mırıldanıyorum, *yalvarıyorum*, çünkü daha fazlasına ihtiyacım var.

"Bu gece liderlik tablosunun zirvesinde kim olacak?" diye soruyor. "Bir numaralı teklif için en sert şovmen kim?"

Heath ateşle oynuyor, rekabet alevlerini körüklüyor ve bunun farkında. Her zaman listelerin zirvesinde yer almak ve her fırsatta en iyi şovmen olmak istiyorum. Katıldığım her teklifte en sert oyuncu olmak için çabalıyorum. Josh da öyle.

Josh Heath'e, "İş göt oyununa gelince, kimin kazanacağını biliyorsun," diyor, ama bana sırtarak bakıyor. "Ella'nın kıcı benimki kadar kolay bir hedef değil. O daha az deneyimli."

Josh'un gözlerindeki muzip parıltı tüylerimi diken diken ediyor. Beni kışkırtıyor.

"Daha az deneyimli olabilirim, ama pis bir kukla istiyorsan, sana pis bir kukla veririm," diyorum ve Heath'in parmaklarını geri itiyorum. "Neden beni denemiyorsun?"

Heath'in gülüşü nazik ama ölümcül.

"Dikkatli ol, Ella. Bu sadece birinci gün, unuttun mu? Daha gerçekleştirmen gereken bir haftalık teklifler var."

Onun sözleri beni sadece tahrik ediyor. Klitorisim kıvılcımlanıyor, hizmet etmek ve başarılı olmak istiyorum.

"Beni bir kukla yap, Heath." Kıçımı onun parmaklarına doğru zıplatıyorum. "Josh'a ne yaparsan bana da yap. İkinci olmayacağım."

"Eğer gerçekten istiyorsan yarışabilirsin. Şarkılarınızı söyleyin. Sözlerinizi kullanın. Yumruğumu yağlı deliklerinize sokmak için ne kadar çaresiz olduğunuzu söyleyin."

Josh da ben de homurdanmalar, inlemeler ve inilti içinde birbirimize bakarak Heath'e yumruğunu derinlere sokması için yalvarıyoruz. Kıç yanaklarımı olabildiğince geniş açıyorum, beni gevşetmek için parmak eklemlerini derinlemesine bükerken nefesimin altında küfrediyorum.

Bu çok saçma.

Mutfak zemininde zeytinyağı ile yağlanmış Heath'in yumruğunu en derinden ve en sert şekilde almak için erkek arkadaşım ile yarışmak.

Heath'in yumruğuna karşı koyarken Josh'un yüzündeki buruşuk ifadeyi görüyorum ve beni geride bırakıyor. Heath'in eli tamamen içeri girdiğinde gıcırtıyı duyuyorum. Lanet olsun. Hala parmak eklemlerindeyim. Heath hala beni döndürüyor ve gevşetiyor, çünkü onu almaya hazır değilim. Kıçım hala itiraz ediyor, zeytinyağına rağmen yanıyor, ama ayak uydurma ihtiyacıyla aklımı kaçırıyorum. Kıçım onu kabul ederken gücün patlamasını hissetmek istiyorum.

"Lütfen!" Dedim. "Heath, lütfen, yap şunu." "Çok iyi," diyor.

Heath bir elini içime daldırdığında bir çığlık atmama neden olan beyaz bir sıcaklık. Zor nefes alıyorum, içimdeki elin etrafında rahatlamaya çalışıyorum, ama Heath zaten Josh'u tutkuyla yumrukluyor. Yumruğunu içeri ve dışarı çekerken güzel kaygan ritmi duyabiliyorum ve Josh sırtıyor, eğiliyor... bir profesyonel gibi alırken *daha fazla, daha fazla, daha fazla* veriyor.

Kıçımın yanaklarını açmaktan vazgeçip kendimi yere dayıyorum ve dört ayak üzerinde hile yapıyor olabilirim ama bu beni tekrar oyuna sokuyor. Heath'in elini küçük, pis bir sürtük gibi içime sokup çıkarıyorum.

"Haksız avantaj," diyor Josh ve beni yansıtıyor - köpek pozisyonuna geçerek aynı hızla atlıyor.

"Piç kurusu," diye gülüyorum. "Çok rekabetçisin, bunu biliyor muydun?" "Sen öyle diyorsun. Liderlik tablosunun kraliçesi."

Josh beni kendine çekmek için uzanıyor, ben de ona doğru yaklaşıyorum, müşterimiz bize bir çift eldiven gibi davranırken yanlarımız birbirine yapışıyor. Josh'ın nefesleri yüzümde, gözleri benimkilerden sadece birkaç santim uzakta ve rekabet azalıyor. Onu öpmeyi o kadar çok istiyorum ki, ama o benden önce davranıyor ve ben fırsat bulamadan dudaklarını benimkilere değdirmeyi başarıyor.

Heath boğazını temizliyor.

"Ben Punch ve Judy gösterisi gibi kıçınıza bileğimin derinliklerine gömüldüm ve siz ikiniz gençler gibi öpüşüyorsunuz. Burada kimin yetkili olduğunu unutmayın."

Bizi özellikle sert bir şekilde çarpıyor... bir, iki, üç kez ve sonra geri çekiyor - tekrar içeri dalmadan önce kıçım geçirerek açılıyormuş gibi hissediyorum. Harap olmuş lanet bir mağara. Bu yayılım ateşi altında Josh'la anlaşıyorum. Heath'in yumruğunun daha derine inerken çıkardığı gümbürtüden başka bir şey yok.

"Şu manzaraya bak," diyor Heath. "Büyüleyici."

Omzumun üzerinden ona bakıyorum ve Heath'in gülümsemesini görünce kendi kendime *oh be* diyorum. Bizi yumruklayarak sikerken saçları serbestçe sallanıyor, içine daldıkça gözleri kirli bir zevk alıyor.

"Ella'yı kazanan ilan etmeye ne dersiniz?" Josh dedi ki. "Lütfen, Heath. Ödülü paylaş. Yumruğunu Ella'nın kıkında görmek istiyorum. Ne kadar derine soktuğunu görmek istiyorum."

Erkek arkadaşına sırtırken gözlerim hala Heath'in üzerinde.

"Madem bu kadar nazıkçe istediniz, nasıl reddedebilirim? İşte, gel ve yardım et

Ben."

Heath, Josh'un kıkından çekip onu yere bırakınca paniğe kapıldım. bedava, çünkü zaten o kadar çok alıyorum ki deliriyorum.

Her iki adam da arkamda konumlanıyor ve zihnim uğulduyor - kirli curva tarafım mantıkla savaşıyor.

"Bu gerçekten etkileyici," diyor Josh. "İşte, çek, birazcık... böyle. Siktir, evet."

İkisi de içime bakarken ağzımın açık kaldığını biliyorum. Böyle bir vuruştan sonra yağlı açık kıkımı görmenin nasıl bir saf pislik gösterisi gibi görünmesi gerektiğini biliyorum.

Josh bana "Çok iyiydin bebeğim," diyor ve elini kalçamın etrafından dolaştırarak amıma ulaşıyor. Parmakları indiğinde klitorisim bir elektrik çarpması gibi kıvılcımlar çıkarıyor ve bir alaycı gibi yavaşça daireler çiziyor. "Müşterimizin yumruğunu şimdi tekrar güzelce ve derine sok. Ona gecenin performansını göster."

Heath'in eli tekrar içeri giriyor ve tüm hisler birbirine karışıyor. Zevk kıvılcımları acının yumuşak yanmasıyla karışıyor. Çok kötü ağrıyor ama çok iyi hissettiriyor.

Heath, "Biraz daha yağ," diyor ve içime yeni bir yudumun battığını hissediyorum. Heath istilaya tekrar başladığında çok ıslak geliyor ve bu sefer hızlı değil. Yavaş. Yavaş ve derin.

Daha önce olduğundan daha derin.

O kadar derin ki yağın içimden sızdığını ve amımın üzerine damladığını hissedebiliyorum.

Gömmeye devam ettiğinde çığlık atıyorum, elini bir o yana bir bu yana kaydırıyor ve Josh parmaklarını yağlı klitorisimde hızlandırıyor.

"Sorun yok bebeğim, bana odaklan ve Heath için iyi bir kukla ol. O çok uzakta, Ella. Bu çok güzel."

Baskı devam ederken, Heath'in eli hâlâ daha fazlasını talep ederken tekrar haykırıyorum.

"Gelmesini sağla," diyor Heath. "Tatlı Curva'nın benim için gelmesini sağla, Josh. Ben tamamen içindeyken boşalmasını istiyorum."

Josh klitorisimle bir sihirbaz gibi oynuyor, o kadar hassas bir şekilde tıngırdatıyor ki saniyeler içinde nefes nefese kalıyorum, ama Heath biraz daha gevşediğinde ve sanki karnımın içindeymiş gibi hissettiğinde bir çılgılık daha atıyorum.

Ben lanet olası bir el kuklasıyım. Kirli, kullanılmış, harap olmuş bir el kuklası, yumruğu o kadar derin ki bağırsaklarımda olabilir - ve bu iğrenç, istilacı ve sümüksü ve yanıkla birlikte ağrıyor, ama yine de beni tahrik ediyor. Aslında, beni her zamankinden daha fazla tahrik ediyor.

"Bana güveniyor musun, bebeğim?" Josh soruyor ve ben çılgın bir gülümsemeyle başımı sallıyorum. Böyle bir sorunun tek bir anlamı var.

Daha fazlası demek.

"Güzel ve rahat ol, tamam... sadece rahatla..."

Aman Tanrım, diğer elinin arkadan kalçalarımın arasına kaydığını hissediyorum. Hâlâ klitorisimi tıngırdatıyor ve Josh'un iki parmağı kaygan amımı ararken Heath hâlâ gömülü.

Josh, "Güven bana," dedi ve iki parmağıyla Heath'in eline doğru açılı duran amımı mızrakladı. Çok ince bir duvar ve çok hassas.

"Yapamam..." Nefes nefese kaldım. "Yapamam..."

Ama yanılıyorum. Josh'un parmakları içimde kıvrılıyor, yer kapmak için savaşıyor ve klitorisimi tıngırdatması beni uçuruma yolluyor. İkisi için boşaldığımda homurdanan bir fahişeye dönüşüyorum, o kadar yüksek bir basınçla fişkırıyorum ki yere işiyormuşum gibi görünüyormuş olmalı. Kıpırdamaya cesaret edemiyorum, bu yüzden sadece kendimi destekliyorum, dalgalara biniyorum. Çok doluyum. O kadar doluyum ki sallanmaya, kıvranmaya ya da herhangi bir şey yapmaya korkuyorum. Adamların vücudumla boktan bir melodi gibi oynamasına izin veriyorum.

Sanırım buna şarkı söylemek diyebilirsiniz. Sadece vokallerle değil.

Heath yumruğunu benden çekerken çok nazikti. Sonrasında yere yığıldım ve yağ tabakasının içinde sırtüstü yuvarlandım.

İkisine de bakarken başımı sallıyorum, kukla gösterisinin bu kadar ilerlemiş olmasına hâlâ inanamıyorum.

"Bu çılgıncaydı."

"Çok ateşli," diyor Heath ve kirli, kaygan elini kaldırıyor. Bileğindeki yağ bandını görebiliyorum. Şaka değil, derinlere gömülmüştü. "Aferin Curva. Bu gerçekten çok zevkliydi."

Josh'un gülümsemesi değiştiğinde Heath bana sırtıyor. Erkek arkadaşım söz konusu olduğunda n e r d e y s e bir zihin okuyucuyum. Ondaki değişim

Enerji beni o kadar güçlü bir şekilde sarsıyor ki midem bulanıyor.

Az önce bizi kukla gibi oynatan adamın peşinde. Şimdiden parmaklarını geriyor, harekete hazır.

"Ve sen, Josh," diyor Heath ve dikkatini tekrar erkek arkadaşına yöneltiyor.

İşte o zaman o da saat tutuyor. Kimyadaki değişim. Josh'un gözlerindeki kısır ihtiyaç.

"Ne vaaz ediyorsan onu uygula ve ne ekiyorsan onu biç, unuttun mu?" Josh dudaklarını yalıyor. "Artık kışını havaya kaldırmanın zamanı geldi, Heath. O gösteriden sonra bir sürü zeytinyağına ihtiyacın olacak."

Josh o kadar sert ki, yumruğunu Heath'in saçlarına doluyor ve onu yanımda dört ayak üzerine itiyor. Erkek arkadaşım yarısı boşalmış yağ şişesine uzanıp kapağını açtığında gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Josh'un siki geriliyor, gururlu. Damarlı ve karanlık ve patlamaya hazır.

"Aç şu lanet kışını," diye emretti Heath'e. "Tatlı bir *curva* olabilirsin Şimdi."

Heath söyleneni yapıyor, sık nefesler alıyor. Aletini görüyorum, o da Josh kadar sertleşmiş - kukla ustası kendine ait bir kukla ustası arıyor. Ve bir tane bulacak.

Josh'ı iş başında izleyebilmek için kendimi geri çektim. Heath'in kirli parmakları kendi yanaklarını genişletiyor, kıcı gelecek olana hazırlanmak için sıkılıyor. Muhteşem bir hedef.

Josh Heath'in çatlağını kayganlaştırmakla uğraşmıyor, sadece zeytinyağı şişesinin ağzını doğrudan içeri itiyor ve hepsini boşaltıyor - bir depo kayganlaştırıcı doğrudan Heath'in kışına batıyor. Josh işe koyulduğunda Heath inliyor ve erkek arkadaşımın kontrolü ele almasını izlerken tüm vücudum karıncalanıyor.

"Senin için bir rekabet yok *Curva*, bu yüzden sana ne verilirse onu almak zorundasın. Ama senin istediğin de bu, değil mi? Sana ne verilirse onu almak?"

Vampir kahramanım başını sallıyor, Josh parmak eklemlerine doğru takılırken iniltileri artıyor.

"Evet. Bana verileni almak istiyorum. O zaman ver onu bana. Yap şunu, Josh. Kız arkadaşının kışını yumrukladığım gibi benim kışımı da yumrukla."

Daha önce Josh ve Heath arasında işlerin zorlaştığını görmüştüm. İkisinin de kışlarının birbirlerinin yumruklarına dayandığını ve müthiş bir dayacağı kabul ettiklerini gördüm ama bu farklı. Josh müvekkilimizi, Heath'in kışını deliyormuş gibi daldırıyor.

Hazine, Heath'i gevşeterek sıkılı bir yumruğu aldı ve önce parmaklarını içeri kaydırıldı.

Derin.

Gerçekten çok derin.

Heath'in alabildiği kadar derin...

Ve sonra daha fazlası.

Tıpkı Heath'in bana yaptığı gibi.

Heath'e bana yaptığı işkencenin aynısını yaparken Josh'un gözlerindeki ateşi görmek kesinlikle büyüleyici ve Heath'in bunu kaldırmaya çalışırken çıkardığı homurtuları duymak kulaklarıma müzik gibi geliyor.

Josh'un gözleri bana baktığında hâlâ sıcaktan kavruluyor.

"Şimdi Heath için iyi bir curva ol ve onun muhtaç horozunu sağ, olur mu? Ben en derinimdeyken onun boşalmasını istiyorum."

Bu istek ruhumu aydınlatıyor.

"Benim için zevk."

Ve bu benim için bir zevk.

Heath'in altından uzanıp dikenli gövdesini kavramak bir rüyanın gerçekleşmesidir. Ve iki el rüyayı ikiye katlamak demek. Josh'un sikini aynı anda kavramak ve ikisini birlikte sağlamak için elimde boş bir tane var.

Kahretsin, bu işte iyiyim.

Neredeyse senkronize bir şekilde boşalıyorlar - Josh'un yumruğu Heath'in mükemmel kıcının derinliklerine gömüldüğünde ilk döl fışkırıyor ve bundan yararlanıyor. Heath'in bir sikişle lanetlemesine neden olan küçük bir şönt!

Bizden daha yüksek sesle inliyor, boşalırken geriye doğru itmeye cesaret ediyor. Sikini daha hızlı sarsıyorum, her damlasını sağıyorum. Şerefine, gerçekten inanılmaz biri ve onu izleme şansına sahip olduğum için şanslı bir kızım. Villayı ateşe verecek kadar ateşli.

Sonrasında iki adam kirli ellerini karşılaştırdığında kukla gösterisinin açık bir galibi var. Heath'in bileğinin büyük bir kısmını içime almış olabilirim ama Josh'un ön kolundaki yağ halkası her şeyi anlatıyor. En az 15 santim daha yüksek.

Heath kukla ustası olabilir ama bu gece üçümüzün de en iyi kuklasıydı.

Yarın şımartılma ve iyileşme ödülünü alması gerekiyor.

Biz.

Ama yine de memnuniyetle alacağım.

ALTINCI BÖLÜM

Heath'in bulut yatağında **bir** gece uykusu asla aşamaz. Pencereleden içeri süzülen parlak güneş ışııyla uyanıyorum. Burası bir uyku cenneti.

Yuvarlanıp ikisini hâlâ rüyalar aleminde görmenin cenneti de öyle. Josh bana dönüktü, Heath'in kolu arkadan beline sarılmıştı.

Yastıklarımın üzerinde biraz yükseliyorum, böylece muhteşem siyah saçlarını savurarak usulca uyuklayan güzel müşterimizi görebiliyorum. O bir başyapıt. Ve eğer Josh'la birlikte olmasaydım - kalbimin şüphesiz ait olduğu adam - kesinlikle onunla birlikte olmak isterdim.

Londra'daki hayata geri döndüğümüzde ertesi sabah sendromu bizi fena çarpacak. Şükürler olsun ki yedinci günün sadece ikinci günündeyiz.

Önce Josh uyanıyor, gözleri açılıp benimkilere inmeden önce uzun kirpikleri dalgalanıyor. Elini uzatıp beni kendine çekiyor ve ten tene değme hissi o kadar iyi geliyor ki bütün gün burada kalabilirim. Dün geceki teklif *ücretimiz* olmadan zaten yeterince şımartıcı bir gün.

Heath kıpırdanıyor, kollarını başının üzerine uzatacak kadar uzaklaşıyor. Ellerine bakıyorum, dün gece beni ne kadar derine soktuğunu hatırlayınca kıcıımı sıkıyorum. Hâlâ yanıyorum ama bu önemli değil. Yine olsa yine yaparım.

İyi ki de öyle, çünkü muhtemelen yapacağım.

"Günaydın, *Curvas*," diyor Heath. "İyi uyudun mu?"

"İyi demek yetersiz kalır," diyorum. "İnanılmazdı." Kendini bir dirseğinin üzerinde destekliyor. "Peki ya sen Joshua?"

"Sanki sormana gerek varmış gibi."

Sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi Heath'i dudaklarından öpmek için kendine çekiyor, bu da içimi ürpertiyor. Bu rol yapma değil. Bu bir karakter yaratma, *hizmet etme* ya da teklifte bulunma değil ve bir başka azgın aksiyonun başlangıcı da değil.

Bu sevgi.

Bu...

Hayır. Oraya gidemem. Düşünmek için bile.

Heath Kullanıcı 1543 ve bu bir iş. Benim için olduğu kadar Josh için de.

"Şımartılma gününe hazır mısınız?" Heath soruyor ve Josh onu güreştiriyor, böylece ikimizin de üstüne çıkıyor. Uykulu bir yığın.

Josh, Heath'in yüzünü benimkine doğru çevirerek, "Şımartılma gününü sikeyim," dedi.

Heath'in dudakları yere indiğinde öpüşme arapsaçına dönüyor ve ben içgüdüsel olarak kıvranıyorum, azgın amım bir tur sik için hazır. Ama Heath geri çekildi.

"Ücretinizi hak ediyorsunuz" diyor. "Ücret yoksa, teklif de yok."

Yataktan kalkarken onu izliyorum, mükemmel kıcı görülmeye değer bir manzara. Josh'ın sikini içine gömdüğünü görmek istiyorum. İstiyorum, istiyorum, istiyorum... her şeyi istiyorum.

"Haydi," diyor Heath. "Sevimli kışklarınızı kaydırın. Şımartılma günü şimdi başlıyor."

"Başka seçeneğimiz yok, değil mi?" Josh sırtarak söylüyor. "İki numaralı teklifi kaybetmemizin imkanı yok." Kendisine katılmak için yataktan kalkan Heath'in kışını tokatlıyor. "Sen bir sevgilisin, biliyor musun? Seni şımartmak için burada olan bizken bizi bu kadar cömertçe şımartıyorsun."

Josh haksız değil.

Üçümüz banyoda işimizi bitirdikten sonra taze meyve ve hamur işleri geldi. Terasta bornozlarımızla oturup kruvasan ve meyve salatası yerken bir yandan da en iyi espressomuzu yudumluyoruz ve Heath bizimle birlikte yemek yerken çok mutlu görünüyor.

Sorum hiç düşünmeden geldi. "Buraya genelde kiminle geliyorsun?"

Bu kadar sivri sorular sormamalıyım. O bir müşteri ve her ne pahasına olursa olsun gizlilik esastır. Ama mesele de bu. Yıllardır Heath Mason'ın hayranıyım ama Google bile özel hayatı hakkında neredeyse hiçbir şey söylemiyor. İnanın bana, araştırdım.

Haberlerde ortaklar hakkında hep spekülasyonlar var - kırmızı halıda seksi rol arkadaşları, ama somut bir şey yok. Gerçek bir şey yok. En azından benim hayranlık duyduğum yıllar boyunca.

"Üzgünüm, bu beni ilgilendirmez," diye ekliyorum, ama Heath ırkılmıyor. "Buraya benimle kimse gelmez. Oldukça yalnız olduğumu söyleyebilirsiniz."

İçe dönük."

İçim acıyor. Nedenini bilmiyorum. Etrafında bu kadar çok insan varken Heath'in yalnız olması fikri. O milyonlar için bir ikon.

"Bir erkek kardeşim var," diyor. "Ama onun Nottingham'da bir ailesi var. Ara sıra buluşuyoruz ama kişilik olarak birbirimize pek uymuyoruz." O

kahvesinden bir yudum alır. "Finlay bana olabildiğince zıt biri. Gotik değil ve kesinlikle biseksüel de değil."

Siktir et. Soru sormaya devam ediyorum. "Peki ya ailen?"

"Dokuz yıl önce vefat ettiler."

Hay aksi. Bu Gece Fısıltıları başlamadan önceydi. Heath'i asla Kont olarak göremezlerdi. Eminim çok gurur duyarlardı.

Yüzümü okumuş olmalı.

"Hayır, hiç görmediler. Beni küçük rollerde ve figüran olarak gördüler ama Whispers'a geldiğimde zaten yetimdim. Birinci dizi için kırmızı halıda tek başıma yürüdüm. Finn ve Marlie bana katılma davetini kabul etmediler. Spot ışıklarının ailelerinin üzerinde olmasını istemediler."

Heath'in gözlerinde bir hüznün parıltısı gördüğüme yemin edebilirim ve kardeşine otuzbirci demek istiyorum, ama zaten haddimi yeterince aştım.

Josh yanımdaki şezlongda rahatça oturuyor. Sözümü kesmiyor ya da katılmıyor ve Heath hakkında ne kadar şey bildiğini merak ediyorum. Benden çok daha fazlasını bildiği kesin, ama ne kadarını?

Josh bana asla söylemeyecek. Müşterilerin özel hayatları söz konusu olduğunda ağzında bir asma kilit olabilir. Heath'in bile.

"Nighttime Whispers bir süre aklımı başımdan aldı," diyor Heath. "Spot ışıklarının altına girdiğimde herkes benden bir parça istedi ve ben de bu saçmalığa inandım. Etrafım *arkadaşlarımla* çevriliydi, akşam karanlığından sabaha kadar parti yapıyordum. Arkadaşlığımın yanı sıra sikimi de isteyen arkadaşlar. Ve çok daha fazlasını."

"Daha çok mu? Vay be. Sanki sakin ve arkadaşlığın yetmezmiş gibi. Senden daha ne isteyebilirler ki?" Kıkırdıyorum ve bir dilim kavun daha alıyorum.

Heath bana neredeyse özlemle bakıyor. Gülümsemesi o kadar çarpıcı ki, delice.

"Ah, Ella, böyle gerçek bir ruh görmek ne kadar güzel. Çok tatlı. Çok iyi niyetli."

Heath'in yanında daha önce hissetmediğim bir şeyler oluyor. O kadar uzun zamandır hayranıydım ki, burada bile farkında olmadan onu bir tür şöhret kaidesi üzerinde tutuyordum. Bana bakan adam Kont ya da Whispers'ın bakımlı yıldızı değil.

O sadece bir adam.

Büyük miktarda serveti ve prestiji olan bir adam, evet, ama sadece bir adam.

Yalnız biri.

"Benden sikim ve şirketimden çok daha fazlasını istediler," diyor Heath. "Para, bağlantılar, ünlü statüsü, sektöre ayak uydurma gibi şeyleri de eklemeyi deneyin. Kameraların önünde koluma girmek için ağlayan insanlar, iyi bir ödeme karşılığında dergilere satacak kadar sahne arkası *dedikodusu*."

Sözlerini anladığımda duraksadım.

Eski erkek arkadaşım Connor'ın şöhrete ne kadar aç olduğunu, ne pahasına olursa olsun 'bağlantılar' peşinde koştuğunu hatırlıyorum. İlgi odağı olmak için her şeyi satmaya hazırdı - ben de dahil.

"Özür dilerim," diyorum.

"Üzülecek bir şey yok," diye yanıtlıyor Heath ve etrafımızı işaret ediyor. "Muhteşem bir varlığım var. Etrafım lüksle çevrili ve hâlâ kariyerim konusunda tutkulu olma lüksüne sahibim. Ekrandaki performansımın anlam kazanması için gösteri dünyasının ihtişamına ihtiyacım yok." Duraklıyor. "Ve siz varsınız. İhtiyaçlarımı ve fantezilerimi art niyetsiz karşılayabilecek iki inanılmaz insan."

"Sizi satma şansımız yok. Asla," diyorum. "Buna güvenebilirsiniz, *Say*."

"Biliyorum." Josh'a gülümsüyor. "*Weston* hakkında bunu uzun zaman önce keşfettim ve senin gibi düşünen bir ruh bulduğum için kutsandım, *Holly*. Sadece iş arkadaşı değil de bir çift olduğunuz için mutluyum. Birbirinizi hak ediyorsunuz."

Sen de sevgiyi hak ediyorsun. Ben de bunu söylemek istiyorum. Josh'la benim sahip olduklarımızı hak ediyor. Sevgi, bağlılık, güven. İyisiyle kötüsüyle paylaşmak isteyen biriyle bir hayat.

Heath ellerini çırparak konuşmanın bittiğini açıkça işaret eder.

"Şımartılma gününün bir sonraki bölümüne geçelim, olur mu? İkinci tekliften önce kat etmemiz gereken çok yol var ve kesinlikle başlamakta geç kalmak istemiyorum."

"Ben de öyle," diyor Josh ve kahvesinin geri kalanını yudumluyor.

İçim daha fazlasını bilme ihtiyacıyla çalkalanıyor olsa da, gülümseyerek onlara eşlik ediyorum. Heath'in ruhunu tanımak istiyorum. Geçmişini bilmek istiyorum. Her şeyi bilmek istiyorum. Teklifler sırasında onunla çok zaman geçirdim ama buradakiyle aynı değil. Burası tamamen başka bir lig gibi hissettiriyor.

Heath kapıyı açmak için güneş odasına koşarken Josh bileğimi tutuyor.

"Onu fazla zorlama," diye fısıldıyor Josh, ağzını kulağıma dayayarak. "Başına çok şey geldi. Bir tatile ihtiyacı var, terapi haftasına değil, bebeğim."

"Elbette," diyorum ve Josh başımın tepesine bir öpücük konduruyor.

Heath gerçekten de bir şımartılma odası hazırlamış. İki masaj masası sıralanmış, pencere kenarındaki vazolarda güzel çiçek demetleri var. En uçtaki duvarda birinci sınıf bir salon gibi devasa bir sergi var ve beni bir *tada ile çağırıyor!* Raflar vücut losyonları ve cilt bakım ürünleriyle dolu. Masaj yağları, losyonlar, balsamlar ve bir mağaza açabilecek kadar çok nemlendirici. Bazı markaları tanıyorum ve bunlar yüksek fiyat etiketleriyle geliyor.

"Set için kendimi en iyi durumda tutmam gerekiyor" diyor.

Şişelerden birini aldım. İnternette bundan bahsedildiğini görmüştüm - influencer'ların övgüyle bahsettiği vanilya ve hindistan cevizli bir temizleyici. Koklamak için kapağını açıyorum. Övgüler temelsiz değil.

"Gerçekten misafirim olabilirsin," diyor Heath. "İstersen bütün duvarı boşaltabilirsin. Ama önce sana bir seans ısmarlamama izin ver."

"Bazılarını alabilir miyiz?" Ben soruyorum.

"Hepsini alabilirsin Curva. Koleksiyonumu yenileyebilirim. Genellikle bana ücretsiz gönderiyorlar." Masaj masalarını işaret ediyor. "Oraya çıkın lütfen, ikiniz de. Cüppelerinizi çıkarın, güzelce gevşeyin. Önce sırtlarınıza masaj yapacağım."

İkimiz de birer masaj masasına oturup yüzüstü pozisyon alırken Josh'a sırtıyorum. Dolgu, göğüslerime karşı harika bir his veriyor.

Heath kokulu bir mum yakıyor ve yumuşak bir müzik açıyor, okyanus dalgalarını ve rüzgâr çanlarını seslendiriyor. İlk önce bana geliyor, ellerini sırtıma koyarak tereyağı gibi hissettiren bir merhem sürüyor.

Parmaklarını etime geçirirken elleri büyülü, güçlü ve sert. Bu kadar yetenekli bir masör olduğunu bilmiyordum - koleksiyonuna ekleyeceği bir başka yetenek daha. Sahip olduğumu bile bilmediğim düğümleri çözüyor. Omuzlarım rahatlıyor, sırtım gevşiyor ve Heath kıcıma ulaştığında beni hamur gibi yoğuruyor, çalışırken parmak eklemlerini kalçalarımın altına batırıyor.

"Bu işte çok iyisin," diyorum ve o da kıkırdıyor.

"Belki de bunu ek iş olarak yapmalıyım."

"Lütfen yapmayın. Fısıltılar'ın en az sekiz yüz sezonuna ihtiyacım var."

Vücudumda ilerlemeye devam ederken kalçalarımı ayırma dürtüsüyle savaşıyorum. Becerikli parmaklarını amımda ve geri kalan her yerimde istiyorum. *Daha fazla*

geri kalanımdan daha fazla. Yine de devam ediyor, ayaklarıma kadar iniyor ve başparmaklarını kemerlerime geçirerek daha sert çalışıyor.

Josh'un yanına gittiğinde o kadar rahatlamıştım ki sonsuza kadar burada yatabilirdim. Onu izleyebilmek için başımı çeviriyorum ve yüzündeki konsantrasyon muhteşem. Elleri öyle bir içgüdüyle çalışıyor ki. Çok hassas. Heath dirseğini kürek kemiğinin altındaki özellikle gergin bir düğüm üzerinde kullanırken Josh zevkle inliyor.

Siktir, evet. Tam şurada.

Heath erkek arkadaşımı şımartırken ben la la land'de zamansızca süzülüyorum. Josh'un ayaklarını bitirip yeni krem çeşitleriyle bana döndüğünde kafam bulanık.

"Benim için dön, Curva."

Heath bana müşterilerimden alışık olduğumdan farklı bir yüz bakımı yapıyor. Onun yanındayken genellikle yanaklarımı döl kaplıyor, cilt kremi değil. Yine çok iyi, dikkatini göğüslerime verirken nemlendiriciyi üzerinde bırakıyor. Göğüs masajı, lanet olsun, ne kadar iyi hissettiriyor. Çok iyi. O losyonu tenime yedirirken nefesim kesiliyor, avuç içlerime sertçe bastırıyor ve bu çok fazla. Kalçalarımı açıyorum, sessizce ona amıma sihrini yapması için yalvarıyorum.

"Henüz değil," diyor.

"Lütfen... sadece bir tadımlık."

Başparmağını yarığımın üzerinde gezdiriyor.

"Şimdilik alacağın bu kadar. Amını ikinci teklife saklıyorum."

"Alay etmek."

"Bunun için bana daha sonra teşekkür edeceksin."

Nedense bundan şüpheliyim. Vücudum şimdiden onun siki ve sihirli parmakları için çılgık atıyor.

Teklif ettiğinde zarfı yırtıp açacağım, çok çaresiz olacağım. Çaresiz olan tek kişi ben değilim. Sıra Josh'a geldiğinde, siki kaya gibi sertleşti, ama Heath kırılmadı ve istekleri de.

Heath işini bitirip bizi ürün rafına geri çağırdığında iki saattir şımartma seansında olmalıydık. Hediyeler konusunda o kadar cömert ki, ayrıldığımızda kollarım şişeler ve küvetlerle doluydu. Hatta bir bavula daha ihtiyacım olabilir.

Heath gibi bir adamın Josh ve benim paylaştığımız sevgiyi ne kadar hak ettiğini bir kez daha anladım ama onun birini bulup bize veda etmek zorunda kalacağı düşüncesi beni hasta ediyor.

Şampanyamızı yudumluyor, uzun uzun yüzüyor ve akşam yemeğinden önce karnımızı doyurmak için geç saatlerde yediğimiz salatayla birlikte öğleden sonra boyunca havadan sudan konuşuyoruz. Güneş batarken havadaki gerginlik çatırdamaya başlıyor - ikinci teklif yakında görünür olacak. Umarım akşam yemeği çabuk olur da hemen başlayabiliriz.

"Ne yiyoruz?" Mutfığa geri döndüğümüzde soruyorum ve Heath sırtarak burnuna dokunuyor.

"Sürprizi şimdi bozmak istemem. Bırakalım konuşmayı zarf yapsın."

"Akşam yemeğinde ne yiyeceğiz demek istedim," diyorum.

"Ve söylediklerimde ciddiym, " diyor, "bırakalım zarf konuşsun."

Josh ve ben onu izlerken yatak odasına doğru gözden kayboluyor ve ben omuz silkerek erkek arkadaşına dönüyorum.

"Bir fikrin var mı?" diye soruyorum ve Josh başını iki yana eğiyor. Yine, Heath'i benden çok daha iyi tanıdığı bana çatık kaşlı bir gülümseme fırlatmasından belli.

"Birkaç tane olabilir, evet."

Kahretsin, o kadar ilgimi çekti ki Heath'in peşinden koşup zarfı parmaklarından koparmak istiyorum.

YEDİNCİ BÖLÜM

PAZARTESİ

Bu akşamki yemek masamın kim olacağına karar vermek zor oldu ama Ella, tabak tahtası olma onuruna sahip olacaksın.

Göğüslerinden harika bir yemek tabağı takımı çıkacak.

Muhteşem bedeninizi her zaman hareketsiz ve sabit tutacak, yalnızca size yemek sunulduğunda yiyecek ve sizden istenen şekilde hizmet edeceksiniz.

Söz yok, lütfen. Masalar konuşmaz!

Hem çok sıcak hem de çok soğuk maddelere hazırlıklı olun. Her üç yemek için de servis masası olacaksınız.

Teklif süresi - üç saat.

Ödül - Nighttime Whispers'ın gelecek serisinin özel bir ön gösterimi.

Heath teklifi yüksek sesle okuduğunda çok **heyecanlandım**. Yeni dizinin bir bölümünün ön gösterimi için bile beş gün boyunca seve seve masada oturabilirim. İnsanlar aylardır heyecanla bekliyorlar ve sonuncusu çok kötü bir sonla bitti. Kont, Polly Anna'yı yakalayıp ısıracak mı, ısırmayacak mı?

"Sanırım bu evet demek?" Heath ağzı açık bir şekilde ondan kâğıt parçasını alırken soruyor.

"Bir saniye düşünmeme izin verin. EVET!"

"Bakalım üç yemeğin sonunda hâlâ bunu söyleyecek misin?" "Bunun için ruhumu ortaya koyarım."

"İlginç bir kelime seçimi."

Josh saçımı karıştırıyor. "Bu akşam evlenme teklifini kabul ettiğin için ne kadar şanslısın, Ells. Hayallerinin ödülü. Masa olma konusunda çok iyi olmadığından emin ol, yoksa dairededini atarız ve sen de kalıcı onuru alabilirsin."

"Boş ver onu, Josh. Kanepede pizza gecelerimin tadını çıkarıyorum, çok teşekkür ederim."

Heath yemek masasını işaret ediyor. Mutfağın en ucundaki yemek masasını. "Bu gece servis edeceğimiz şey pizza değil, Ella. Daha şehvetli bir şey."

Ellerimi çırparak Gece Fısıltıları ile ilgili düşüncelerimi bir kenara itmeye çalışıyorum. Şu anda odaklanmam gereken başka zevkler var.

"Arka mı ön mü?"

"Sırt üstü yatın lütfen. Çıplak ve hazır. Bunu farklı bir masaj masası gibi düşünün."

Heath'le burada yaşarken soyunmak çok kolay, çünkü her gün neredeyse hiçbir şey giymiyorum. Bornozumu çıkarıp masanın üzerine tırmanıyorum ve kendimi konumlandırıyorum. Bu kesinlikle daha önce şımartılma odasında uzandığım yastıklı lüks değil, ama heyecan verici. Masa, kollarımı başımın üzerine uzatmak ve bacaklarımı düz bir şekilde koymak için yeterli alana sahip sağlam, hafif bir ahşap.

"Şef kim olacak?" Ben soruyorum ama Heath parmağını dudaklarına götürerek öne çıkıyor.

"Masalar konuşmaz, unutma."

"Üzgünüm."

"Buna ek olarak, masaların gözleri yok." Heath cüppesinin cebinden siyah saten bir göz bağı çıkardı. Bağlayabilmesi için başımı kaldırıyorum. "Unutma Curva, masalar hareketsiz durur. Hareket etmek yok. Ödülü ancak meydan okumayı geçersen alacaksın."

Göz bağı dışında, Heath beni bağlamıyor. Uzuvarım serbestçe hareket edebiliyor ve vücudum kıpırdayabiliyor - bu da komutlara itaat etmeyi çok daha zorlaştıracak. Esaret altında, pozisyonda kalmaktan başka seçenek yok, ama bu tür bir hareketsizlik biraz çaba gerektirecek.

Heath'in beni zorlayacağını biliyorum ama başaracağım. Yeni NW'ye bir göz atmak için bile dünyanın en iyi masası olacağım.

Heath Mason'ın masasının üstünde gözlerim bağlı ve çıplak bir şekilde beklerken kendimi çok yaşlı hissediyorum. Adamların mutfakta konuştuklarını duyabiliyorum - genel sohbetleri arasında bana müstehcen iltifatlar ediyorlar. Tavaların ve doğrama tahtalarının çıkarılıp kullanıldığını duyuyorum ama bunun dışında menüde ne olduğuna dair hiçbir ipucu yok. Her şeyi yapıyor olabilirler. Ta ki havadaki soğan kokusunu alana kadar...

Bir tavanın karıştırıldığını duyuyorum. Bir sos olabilir mi? Her ne ise nefis kokuyor ve midem gurulduyor. Son yediğimden bu yana uzun zaman geçmiş gibi görünüyor. Sırtımın altındaki tahta sertleşiyor ve bedenim içgüdüsel olarak

hareket ettirmek. Farklı bir pozisyona geçmek için. Ama ben yapmıyorum. Teklifi bozmuyorum.

Her nasılsa, konuşmalar ve yemek hazırlıkları arasında bile, çocukların her hareketimi yakından izleyeceklerini biliyorum. Ya da eksikliğini. Bir kâğıt parçasındaki kelimelerin merhametine kalmış olmak azdırıcı, ama aynı zamanda onların ikilisinin bir parçası olmayı, mutfaktaki aksiyona katılmayı diliyorum.

Ayak sesleri yaklaştığında karnım guruldamaya başlıyor. İki yanımda bir adam ve yukarıda metal şangırtısı duyuyorum.

"Bu çok lezzetli olacak," diyor Heath solumdan. "Güzel ve sıcak. Çorba mükemmel bir başlangıç olur."

Ve *bir* anda guruldayan midem kalın bir sıvı nehriyle kaplanıyor, o kadar sıcak ki nefesimi tutuyorum, çünkü acıyor. Sıçrayan sıvı gerçekten yakıyor. Sel memelerimin üzerine damladığında dişlerimi sıkıyorum, soğumaya başlayana kadar kendimi destekliyorum ve oh fuck. Siktir, siktir, siktir! Heath bir *mmm* sesi çıkarırken, başka bir yük başlamadan önce tava tıngırdıyor, meme uçlarıma doğru damlıyor. Sonra akıntı tekrar aşağı iniyor, daha çok karnıma... çok sıcak ve yoğun.

Ne olacağını daha gerçekleşmeden biliyorum. Bir sonraki tava tıngırtısında hareketsiz kalmaya çalışıyorum ama sıvının vahşi sıcaklığı amıma damlarken bu neredeyse imkansız. Gerçekten yakıyor.

Deli gibi nefes alıyorum, acıyla savaşıırken kaslarım geriliyor. Parmakları klitorisimi ararken ve beni kızdırmaya başladığında bir sızlanmayı durduramıyorum.

"Çok güzel," diyor Heath. "Onu daha geniş aç, Josh, başlangıç için hazırlan."

Daha geniş mi?! Tanrım, çok kötü yanacak.

Josh amımın dudaklarını ayırıyor ve tava tekrar tıngırdıyor. Dişlerimi sıkıyorum, ateşe verilmeye hazırım, ama acı yerini birkaç dakika içinde zevke bırakıyor. Josh bir milisaniye içinde delinmiş diliyle beni yalayarak temizliyor.

"Daha fazla, lütfen," diyor ve bir damla daha sıcak iniyor, kedi dudaklarım hala geniş ve savunmasız yayılıyor - ama Josh'un dili beni temizlerken beni işkenceden kurtarmak için orada. Dili çalışmaya devam ediyor, vücudumda nereye giderse gitsin çorba damlasını takip ediyor. Bu, birlikte çok güzel işleyen bir hisler çatışması - acının kavuruculuğunu Josh'un azgın, ıslak ağzı takip ediyor.

Josh çılgınca göğüslerimi emmeye ve yalamaya başladığında Heath gülüyor.

"Yemeye devam et, Joshua. Üçümüzün de yemesi gerek, unuttun mu?" Tencerenin bir kez daha tıkırdamasıyla başıma doğru geldiğini duyuyorum. "Ağzını aç, Curva. Çorba porsiyonunu al. Erkek arkadaşın harika bir aşçı."

Josh'un harika bir aşçı olduğunu biliyorum. Biz birlikte yemek pişirirken evde harikalar yaratıyor, otlar ve baharatlarla dolu en lezzetli yemekleri servis ediyor.

Ağzımı sonuna kadar açıyorum ve Heath beni kepçeyle beslerken dikkatli davranıyor. Tadını tanıdım. Fransız soğanı - ne kadar uygun. Onu takdir etmek için bir *yum* demek isterdim ama buna cesaret edemiyorum. Umarım ağzımı açışım ve dilimi dışarı çıkarışım teşekkürümü ifade ediyordur. Heath dilime daha fazla çorba damlatırken acıkmış yavru bir piliç gibiyim. Tadına varmama ve yutmama izin verirken çok dikkatli davranıyor.

Heath, "Güzel curva, sadece biraz dağınık," diyor ve dili dudaklarımda dolaşıp çenemden aşağı inmeden önce saçları bir an üzerimde geziniyor. "Şimdi sıra bende. Kendi payımı istiyorum."

Daha fazla ısı. Daha fazla kepçe. Daha fazla dil. İki adam çıplak vücudumdaki çorbayı yalarken, ben daha fazlası için eğilip kıvranma dürtüsüyle zorlanıyorum. Tenim arzuyla parlıyor ve yanmak istiyorum. Sıcaklığın karıncalanmasını ve sonrasında aç ağızların rahatlamasını istiyorum. Yakıcı acının ıstırabını istiyorum.

Dikkatlerini amıma verdiklerinde kalçalarım titriyor olmalı.

"Onu genişçe aç," diyor Heath, "o güzel klitorisin gururla ayakta durduğundan emin ol."

Amım yayıldığında ve Josh'un ağzı klitorisime geldiğinde nefesim kesiliyor.

Piercingini emerken ve döndürürken inlememek çok zor. "Bir bakayım," diyor Heath.

Delicisiyle son bir sert vuruş ve lanet olsun, erkek arkadaşımın ağzı beni terk ettiğinde daha fazlası için çaresiz, alevler içinde patlayacakmış gibi kıvılcımlanıyorum.

Heath, "Ne muhteşem bir klitoris," diyor ve tavaya vurduğunda nasıl gerildiğimi sikeyim. "Ben söyleyene kadar onu temizleme, Joshua. Anladın mı? Tatlı curvamızın bunu hissetmesini istiyorum."

"Evet, efendim," diyor Josh.

Heath tavayı tekrar tıngırdatıyor ve sıcak sıvı neredeyse - *neredeyse* - çığlık atmama neden olan kavurucu bir sıcaklıkla çarptığında dişlerimi sıkıyorum.

Nefes nefese kalmıştım, memelerim kabarmıştı, amım alev alev yanıyordu.

Heath, Josh'a başıyla onay vermiş olmalı çünkü aniden yüzünü gömdü, dili üzerimde geziniyor ve lanet olsun, inanılmaz erkek arkadaşım içimdeki hayatı emerken yüzüne boşalmam, kıpırdamamaya çalışmam, sakın olmaya çalışmam, nefes almaya çalışmam çılgınca.

Josh nihayet uzaklaştığında Heath, "Tanrım," dedi. "Bu... ateşliydi."

Josh gülüyor. "Ells için bizden daha ateşli. Ama evet, çok ateşliydi."

"Hadi bitirelim," diyor Heath, "fazla bir şey kalmadı."

Tencereyi tekrar cınlattığında bir orospu gibi gerildim. Ama sırayla, şapırdatarak ve yalayarak içmeleri çok güzel. Aç dilleri beni yalayarak temizlerken, vücudumda çok fazla çorba var. Acaba yapışkan sıvıdan bir karmaşa mıyım, yoksa kaygan, tükürükle kaplı bir tuvalden başka bir şey değil miyim? Gözlerim bağlıyken bunu anlayamıyorum.

Heath, "Neredeyse bitti," diyor ve tencereyi boşaltırken göğüslerimin üzerindeki çorba nehri saf bir sıçrama. Son kısmı temizlediklerinde nefis başlangıçlarından daha fazlasını tadıyorlar. Dişler meme uçlarımı ısıyor ve çekiştiriyor, parmaklar yoğuruyor. Josh'un parmakları tekrar klitorisimde, daireler çiziyor ve Heath'in dudakları dudaklarıma konduğunda nefeslerim sığ, çorbanın tadı hala ağzımda. Dili her bir tadın peşinde, sanki ben gerçekten bir çorba kâsesiymişim ve o da beni yalayarak temizliyormuş gibi yanaklarımı eşeliyor.

İki adam ortadan kaybolurken küfür edebiliyordum.

Daha fazla çorba ve daha fazla sıcaklık istiyorum. Daha fazla acı ve zevk. Ve daha fazlasını.

Mutfak alanında çekmeceler açılıp kapanıyor - daha fazla tencere, tava ve mutfak eşyası. Zihnim dönüyor, sırada ne olduğunu tahmin etmeye çalışıyorum. Başka bir sulu yemek mi olacak? Kızartma mı? Erişte mi? Kremalı makarna mı?

Görünüşe göre bu gece baş aşçı Josh değil.

Heath'in, "Git masayı sil," dediğini duyuyorum ve ayak sesleri bana doğru geliyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan karnıma buz gibi bir su püskürdüğünde irkiliyorum. Gerildim ama Josh elini bacağıma koydu.

Heath'in zengin ses tonunu taklit ederek, "Masalar hareket etmiyor, *Curva*," diye tekrarladı. "Ne olursa olsun sabit durduğundan emin ol."

Başımı sallamıyorum, her tarafımı ıslatırken spreyi kabul ediyorum. Yüzüme doğru bir su fişkırttığında yüzümü buruşturuyorum ama sakın kalıyorum. *Profesyonelce*. Meme uçlarım kurşun gibi sertleşmiş olmalı, amımın dudaklarını ıslatıp ardı ardına üç fiskiye sıktığında tüylerim diken diken oluyor. Piç kurusu.

Bir fanila iniyor ve beni temizlerken çok iyi hissettiriyor, beni kuruturken amıma özel ilgi gösteriyor. Klitorisime değen kumaşa bayılıyorum ve Josh da bunu biliyor. Bu hissi bilerek artırıyor ve bezi meme uçlarımin üzerinde birbiri ardına gezdiriyor, bu da beni çılgına çevirmeye yetiyor.

Sonunda yüzümü temizledi.

Mutfağa dönmeden önce beni öpeceğini umuyorum ama öpmüyor, tek kelime etmeden uzaklaşıyor.

Bir şey tavaya çarptığında kusursuz bir cızırtı sesi duyulur. Et. Sıcak, taze, cızırdayan et. Bir başka cızırtıdan önce çevirme sesini duyuyorum ve tavada kızarmış bir bifteğin kokusunu alıyorum. Midem yeniden gurulduyor, çünkü bifteğe bayılırım - az pişmiş ve yumuşak. En sevdiklerimden biridir.

Ayak sesleri tekrar yaklaştığında tedirgin oluyorum, çünkü tavadaki bifteğin cızırtısını hâlâ duyabiliyorum. Avuç içlerimi masanın üzerine koyuyorum ve mide kaslarımı sıkarak aşağı doğru itiyorum.

Heath, "İşte geliyor, Curva," diyor ve ben nefesimi düzene sokmaya çalışıyorum. Hava kavurucu sıcak olacak. Kavurucu. Ve lanet olsun, kaburgalarım geldiğinde gözlerimin arkası bembeyaz oluyor. O kadar kötü yakıyor ki zar zor nefes alabiliyorum, kıpırdamadan durmak için tüm azmimi harcıyorum. Hareketsiz kalmalıyım.

Biftek az pişmiş olmalı, çünkü göbek deliğimde biriken ve yanlarımdan aşağı süzülen sıvı damlacıklarını hissediyorum. Çılgılık atan tenime rağmen kokusu ağzımı sulandırmaya yetiyor.

Sivri bir şey karnıma saplanıyor, sadece bir dokunuş ve irkiliyorum - içgüdülerim kontrolden çıkıyor. Bu bir bıçak. Lanet olası bir bıçak.

Heath, "Şimdi kıpırdama, Ella," dedi. "Çok dikkatli olacağım, ama senden gelecek herhangi bir kıpırdanma tehlike yaratacak."

Bıçağın ucuyla beni tekrar dürtüyor ve inlememe engel olamıyorum. Korku ilkel. Savaşmak imkansız.

"Bunu affediyorum," dedi Heath. "Ve bunun için de başını sallamanı ya da sallamanı affedeceğim. Bana güveniyor musun?"

Bir an tereddüt ettim.

"Bana güveniyor musun Ella, yoksa evlenme teklifini iptal etmek mi istiyorsun? Seçim senin. Evet mi, hayır mı?"

Kanım kulaklarımdan akıyor, içgüdülerim HAYIR, HAYIR, HAYIR diye bağılıyor, çünkü ben bir oyma tepsisi olacağım. Vücudum, eğer dikkatli olmazsa bifteği ve *beni* kesecek kadar keskin bir bıçak için bir oyma tepsisi olacak.

Ama ona güveniyor muyum? Heath'e güveniyor muyum?

Başımı salladım.

Evet. Heath'e

güveniyorum.

Heath'e

güveniyorum.

Burnumdan nefes alıp ağzımdan veriyorum - beni panik sınırından uzaklaştırmak için yavaş nefesler. *Kont* için bir oyma tepsisi olacağım. Derimi kesecek kadar keskin bir bıçakla vücudumda kan kırmızısı bir biftek kesecek.

Ama nefesim sakinleştiğinde ve panik bir nebze hafiflediğinde, yerini başka bir şey alıyor. Teslimiyet. Kendimi başkasının ellerine bıraktığım o güzel alt alan.

Heath, "Şimdi kıpırdama, Curva," diyor ve bifteğin üzerimde hareket ettiğini hissediyorum. Heath derime çok yakın bir yeri keserken bıçağın hareketini hissediyorum. Bıçağın hareketleri beni kanatabilirdi.

Tırtıklı kenar bana dokunuyor, başka bir dilim kesmek için tekrar çekilmeden önce hafifçe sıyrıyor. Tüm dikkatim verdiği hisse, metal bir bıçağın keskinliğine, inişine ve süpürüşüne odaklanıyor. Alt uzay beni tüketiyor ve aşırılığa olan düşkünlüğümün köklü bir parçasında Heath'in kayması ve kesmesi için çılgınca bir arzu doğuyor.

"Tabağımıza biraz göz vermeye ne dersiniz?" Heath diyor ve elleri başımın arkasına kayarak göz bağımlı çıkarıyor. Işığa alışmaya çalışırken gözlerimi kırıştırıyorum, sonra da tepemdeki güzel adama gülümsüyorum.

"Buyur, Curva," diyor ve biftek kokusu yüzüme yaklaşıyor. "Akşam yemeğin için iyice aç."

Artık görebildiğim için duyularım yepyeni bir seviyeye fırladı. Ödülüm için ağzımı açıyorum ve Heath bana bir parça et sunuyor. O dilimlemeye devam ederken az pişmiş biftek parçasını çiğniyorum ve Heath'in kesme şeklinden etkilenerken aşağı bakmaya cesaret ediyorum. Bıçak çok keskin görünüyor. Çok tehlikeli.

Yemeğimden çok bıçağı arzuluyorum.

Josh gülüyor. "Bir Gece Fısıltıları kurbanından daha kötü görünüyorsun." Dilini karnımda gezdiriyor, sonra derimden bir parça bifteği ağzına alıyor, biraz daha yalamadan önce çiğniyor.

Onlar yerken Heath beni besliyor ve bifteğin son kısmının uzandığı göğüslerime ulaştığında dilimleme işi daha da vahşileşiyor. Gülümsüyorum, acaba bu noktada bir yerim kesilecek mi diye merak ediyorum. Bıçak meme uçlarıma çok yakın ve Heath bıçağın yan tarafıyla onları okşayarak benimle dalga geçiyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu, Curva?"

Konuşmuyorum. Başımı sallamıyorum. Kıpırdamadan dur ve bıçağın sert meme ucuma bu kadar yaklaşmasını izle.

"Buna ne dersin?" Tırtıklı bıçağı meme ucumun tam üstüne yerleştiriyor. Bıçağı kaydırırken ağırlığını kontrol ettiğini biliyorum, sadece karıncalanmasına yetecek kadar dokunuyor.

Meme ucumun daha fazla sertleşemeyeceğini düşündüm, ama meme ucum çakıl taşları ve daha fazlası için gerilirken duyumlar çılgınca iyi.

Heath bıçağı çıkarıp kanlı dudaklarını mememe indirmeden önce, "Çok güzel," dedi ve meme ucumu sert bir şekilde emdi. Yüce Tanrım!

Hava almak için ayağa kalkıyor, dişlerinin arasına bir parça biftek alıyor ve beni besliyor, etli ikramı paylaşırken ağzımı öpüyor ve ısıtıyor.

"Tek kelimeyle muhteşem," diyor dudaklarını yalayarak. Josh'a "Son parçanın zevkine varabilirsin," diyor.

Ve erkeğim kanla lekelenmiş göğüslerimi yalayıp emerken, son et parçasını dişlerinin arasına alıp dudaklarıma götürürken bana sırtması gerçek bir zevk.

İnanılmaz bir zevk, çiğniyor, öpüyor ve suları yalıyor. Dilini çenemde son bir kez gezdirdikten sonra Josh geri çekiliyor.

"Harika," diyor Heath. "Tatlı Curva'mız tatlı için hazır gibi görünüyor."

Adamlar geri çekiliyor ve ben sırada ne olduğunu merak ediyorum. Sırada Josh var, su dolu sprey şişesiyle silahlanmış. Üçüncü raunt için *masayı* temizlerken tekrar püskürtülüyorum, bunu yaparken bana sırtıyor.

Keşke kuralları çiğneseydi ve beni pazenle birlikte boşaltsaydı. Klitorisim ihtiyaçla kıvılcımlanıyor, adrenalinim hala bıçağın tehdidinden pompalanıyor ve serbest kalmak istiyorum ve daha fazlasını istiyorum.

Yanlış giden bir bıçağın ince bir dilimini hissetmek istiyorum. Yanmasını hissetmek istiyorum. Olabilecek en kirli, en sert masa kızı olmak istiyorum. Zihnim seçenekler arasında dönüp duruyor ve Heath elinde kaselerle geldiğinde inlememek için dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum.

Josh'un kullandığı soğuk su, Heath'in memelerime koyduğu tatlının soğukluğuyla kıyaslanamaz bile. Dondurma, kalın ve vanilyalı. Kaşıkla meme uçlarımla üzerine döktü ve aşağı... aşağı...

Josh'un parmakları talimat vermeden amımı aralıyor ve dondurma klitorisime çarpıyor, erirken yarığımdan aşağı dondurma damlatıyor. Heath'in parmakları çenemi yukarı doğru eğdiğinde titrememeye odaklanmışım.

"Aç, Curva, ama sakın yutma."

Ağzıma ağzına kadar kalın duble krema dökerken gözlerimizin buluşmasına bayılıyorum. Burnumdan nefes alıyorum, kendimi olabildiğince sabit tutuyorum.

Ağzım kalın beyaz sosla dolu, dondurma kaplı bir fahişeyim, ama gelmeye devam ediyor. Çikolata sosu fişkırıyor, beni çaprazlama kaplıyor. Am dudaklarımın arasından bir tane daha akıyor. Çikolata çok güzel kokuyor. Oh, birazını nasıl da isterdim.

Heath tekrar, "Yutma, Curva," dedi ve kalçalarımı birbirinden ayırdı. Josh amımı daha da genişletiyor ve Heath görebilmem için bir kaşık tutuyor. "Amına metal girmesini sevdiğini biliyorum, Ella. Bundan hoşlanacağına eminim."

Bir kaşık.

Amımda bir kaşık, büyük ve yuvarlak.

Aman Tanrım, Heath Mason amımı metal bir kaşıkla sikiyor. Ağzıma dolan kremayla boğulmamak için savaşmak zorundayım.

"Bu dondurmanın tadını çok daha güzelleştirecek," diyor Heath, kaşığı amımdan çıkarıp memelerimden biraz almak için. Sırada Josh var, vanilyadan bir yudum almadan önce kaşığıyla beni derinlemesine beceriyor. Sonra Heath'e döndü. Her ikisi de vücudumu bir tabak olarak kullanmadan önce amımı bir daldırma kabı olarak kullanıyor. Dondurma şimdi eriyor, mermi meme uçlarım akarken kremsi soğuk nehirleri hissediyor.

Sırada kaşıkların arasına serpiştirilmiş erkeklerin ateşli ağızları var ve ben kendimi kaybediyorum. Hareket edemiyorum, ses çıkaramıyorum, kutsal kremayı iyi bir fahişe gibi ağzımda tutmaktan başka bir şey yapamıyorum.

Sonrasında havanın soğukluğu, dondurma indiğinde yaşadığım soğukluk şokundan neredeyse daha kötü. Şimdi üşüyorum. Muhtaç ve hassasım, amım kaşıklardan daha fazlası için ağlıyor. İçimde bundan daha fazla metal istiyorum.

"Çilek zamanı," diyor Josh ve bir parça olgun meyveyi içeri ittiğinde kremayı ağzımda damlatmadan tutma şansım yok.

Ağzım bir daldırma kabı. Çilek üstüne çilek, adamlar daldırıp yiyor benden.

Ama tatlım nerede?

Amım midemden daha aç. Bu gece tatlımı orada istiyorum.

Josh aklımı okumuş olmalı.

"O kremayı ağzında tut," dedi bana. "Seni yeniden dolduracağız ve sen şanslı bir kızsın. Aynı anda iki çeşit krema."

Kalçalarımın tutup beni kendisine doğru çektiğinde guruldamama engel olamıyorum. Ağzımdaki krema şırıldıyor ve boğazımın arkasına çarptığında öğürme dürtüsüyle savaşıyorum. Ama disiplin buna değer. Josh'un şişmiş sikinin başı yapışkan yarığım boyunca kayarak ilerlediği an, cennete hazırım.

Kaşıkların, teker teker içeri giren barbell'ler üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Beni derin ve hızlı bir şekilde pompalıyor ve masamda düşünürken, ben gözleri bağlı bir oyuncuymken ne kadar kirli olduklarını hayal ediyorum. Yemek yedikleri süre boyunca kalın yaraklarını patlatmaya mı hazırlamışlardı? Yemek hazırlarken mutfakta birbirlerini ellemişler miydi?

Öyle hissettiriyor.

Josh kolay gitmiyor. Beni tüm gücüyle sikiyor, pompalıyor, pompalıyor, pompalıyor, çekene kadar pompalıyor. Saniyeler içinde yüzümde, dizini yanımdaki masanın üzerine koymuş, sikini elinin içinde çalıştırıyor.

"Sakın yutmaya kalkma," diyor ve Heath bacaklarımın arasında pozisyon alıp kalın, dikenli şaftını içime sokarken inliyorum, Josh da yükünü kaymak gibi ağzıma boşaltıyor.

Daha fazla krema.

Evet, istiyorum.

"Pis kız," diyor Josh ve yüzünü benimkine yaklaştırıyor. Açık dudaklarımı yalıyor, sonra dilini içeri daldırıp döl ve kremanın yapışkan karışımıyla oynuyor. Onu öpmüyorum, sadece ağzımı açık bırakıyorum, Heath bacaklarımın arasında pistonlar gibi ileri geri sallanıyor.

Oh, evet. Ben de Heath'in kremasını ağzımda istiyorum. Ben çok açgözlüyüm

Sürtük.

Heath, Josh'tan daha uzun sürüyor, dağınık göğüslerimi kavırıyor ve okşuyor.

Yükünü boşaltmak için kendini zorluyor. O kadar iyi vuruyor ki ve Josh'un ağzı o kadar azgın ki kendimi boşalmaktan alıkoyamıyorum, sadece benimkinin içinden hareketsiz ve sessiz olmam gerekiyor. Talimatlara uymak zorundayım.

Bu çok zor.

İçimdeki dalgalanmalar, hareketsiz kalmak için kaslarımı sıkmak zorunda kalmamla inanılmayacak kadar yoğunlaşıyor. Gözlerimi kapatıyorum, yutkunup haykırmak istiyorum ama bu yasak. Bu bir teklif. Durum ne olursa olsun, bu bir teklif ve ben bir şovmenim.

Heath içime boşalmıyor. Bunun yerine Josh, Heath'in şişmiş sikini ağzıma doğru eğmesine izin verecek kadar geri çekiliyor, sperm püskürtüleri ağzımdaki dağınık çalkantıya eklenene kadar kendini çalıştırıyor.

Üç krema bir arada. Tuzlu ve tatlı.

Heath dilini içeri daldırıp bir tur döndürüyor ve ayağa kalktığı anda dilinden hâlâ beyaz damlıyordu. Ben onlara bakarken erkek arkadaşımı öpüyor, onlar suç ortağı gibi birbirlerinin ağzını yedikçe dilsizleşiyorum.

Ya da sadece ortak.

Öpüşürken ortak gibi görünüyorlar. Heath, Josh'un yüzünü ellerinin arasına alıyor, tutkuyla inliyor ve Josh parmaklarını Heath'in saçlarına doladığında ben de bir masadan başka bir şey olmayabilirim.

Kesinlikle çok güzel.

İkisinin de dudakları şişti, sonunda dikkatlerini tekrar

Be

n. Heath başparmağıyla yanağımı okşuyor.

"Artık yutabilirsin Curva. Tatlının tadını çıkar."

Bunu yaptığımda muhteşem bir rahatlama oluyor. Benim için ne büyük bir zevk. Ben olsam

onlara *teşekkür etmeliydim*, eğer izin verilseydi.

Çocuklar erimiş dondurma kalıntılarını ve çikolata topaklarını topluyor ve parmaklarını emmeme izin veriyorlar. Josh kendi parmağıyla beni kusturuyor, çikolata sosuyla boğazımın arkasına kadar dalıyor - ve bu da onların pis bir çift şakacı gibi sırtmasına neden olan bir oyun başlatıyor. Kim parmaklarını daha derine sokabilir, beni daha fazla ve daha kalın çikolata sosuyla öğürtmeye çalışıyor.

O kadar iyi bir kızım ki ikisini de alıyorum. Boğazıma sahip olabilirler. İstedikleri kadar derine saplayabilirler ama beni rolümü bozmaya zorlayamazlar.

Ya da Josh çikolata kaplı parmaklarıyla klitorisimle alay etmeye başlayana kadar öyle düşünüyorum.

"Ne kadar çikolata istiyorsun, bebeğim? Heath'in çikolatasına ne dersin? İster misin?"

Nefeslerim hızlanıyor.

Josh Heath'e bakıyor.

"Sanırım biraz daha çikolata sos istiyor, değil mi?" "Hmm... biraz alabilir."

"Hadi, ver ona. Pis Curva'na ver."

Heath kendini masanın üzerine atıyor, o kadar yakın ki kışını açtığını görebiliyorum. Parmakları çoktan çikolataya bulanmışken üç tanesini

göt deliğini.

Josh klitorisimi çalıştırıyor, yavaş ve istikrarlı.

"Ona o nefis çikolatayı ver," diyor Josh ve sesi pislikle dolu.

Josh da en az benim kadar istiyor. Heath'in pis parmaklarını emdiğimi görmek istiyor, doğrudan onun göt deliğinden.

Heath kirli parmaklarını açık ağzıma uzatmadan önce masadan kalkıyor. Bana gülümseyerek dudaklarımın etrafında gezdiriyor.

"Hadi çok derine inelim," diyor ve parmaklarını boğazıma doğru kıvrarak derinlere sokuyor ve bunu yaparken boştaki eliyle burnumu çimdikliyor.

Kirli parmaklarıyla boğazımı sikiyor ve ben boğulmadan duramıyorum. Yapmazsam nefes alamıyorum.

"Em," diyor. "İyi bir kız gibi em."

İyi bir kız gibi onu emiyorum, burnum hala sıkışmış halde.

Heath Mason'ın pis parmaklarını dünyanın en lezzetli yiyecekleriymiş gibi temizliyorum.

Ve bunu yaparken erkek arkadaşımın parmaklarına karşı geliyorum.

Heath masadan kalkmama yardım ederken, "Umduğum her şey ve daha fazlası oldu," diyor. "Ve bir kez daha, yaptığımız şu pisliğe bak. Oyun zamanlarımız hep böyle pis geçer."

Haksız da sayılmaz. Masa darmadağın, ben de öyle. "Harikaydı," diyorum.

"Aynen öyle," diyor Josh ve ben de kendimi çok iyi hissettiren bir grup kucaklaşmasının içine çekiliyorum.

Kendimi çok iyi hissediyorum.

Ve adamlarım beni duşa götürdüğünde ve ikisi beni köpürttüğünde kendimi iyiden de iyi hissediyorum ve sanki ölüp cennete gitmişim gibi hissediyorum, iki muhteşem tanrım beni şımartıyor.

Bu tatilin bitmesini istemiyorum.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

"L en azından önce kahvaltı edelim, Ella," diyor Heath, onu ve Josh'u mutfağa kadar takip ederken, ama şu anda krep ve yaban mersini ile ilgilenmiyorum.

Tek istediğim Gece Fısıltıları.

Heath'in yatağı dünyanın en rahat yatağı olabilir - rüyaları süsleyen iki adamın yanında ben de rahatım - ama dün gece gözüme uyku girmedi. Ödülüm için çok heyecanlıyım.

"Kaç bölüm izleyebilirim?" Kendimi Heath'in sinema odasında bir sürü patlamış mısır ve yanımda başrol oyuncusuyla hayal ederek soruyorum. O kadar muhteşem olacak ki, delireceğim.

"Ne kadar izlemek istersen. Koleksiyonun tamamı ve bazı bölümleri var."

Krep tavasını çıkarırken inledim.

"Şimdi bana eziyet ediyorsun! Hepsini izlemek isteyeceğim. Her birini."

"Sana eziyet etmiyorum. Tıkınırcasına izleyebilirsin, benim için sorun değil.

Yeter ki bu akşamki bir sonraki teklif için hazır olun."

Başımı eğiyorum. "Onları benimle birlikte mi izleyeceksin? Hepsini mi?"

Gülüyor. "Bu bana eziyet olurdu. O sezonu aylarca yaşadım. Her satırını ezber biliyorum." Bana baktığında gözlerinde bir pırıltı var. "Ama senin için bir tekrarına daha katlanacağım, tatlı Curva. Dün gecedен sonra bunu hak ettin."

Bu kadar iyi bir masa olduğum için çok mutluyum. Şükürler olsun ki sınavı geçtim.

"Sen de izliyorsun, değil mi?" Josh'a soruyorum ve erkek arkadaşım omuz silkiyor, buzdolabından yaban mersini ve krema alırken soğukkanlı olmaya çalışıyor.

"Belki." Heath'e baktı. "Bakalım kaç tanesine tahammül edebilirim."

Dalga geçiyor. İsteddiği kadar rahat davranabilir ama ben gerçeği biliyorum. Heath'in ekranda vampirleştiğini görmek için neredeyse benim kadar çaresiz.

Çocuklar kahvaltayı hazırlarken ben de tabakları alıyorum - sabırsızlıktan neredeyse hopluya zıplaya. Onlar kendilerininkinin tadını çıkarırken ben de terastaki krep yığınımı olabildiğince çabuk mideye indiriyorum. Tam bir aptalım ama e l i m d e değil.

Yaban mersini mi yoksa gece fısıltıları mı? Cevap çok açık. Güneş muhteşem ve havuz bu sıcakta çok davetkâr görünüyor ama ben sinema odasının karanlığını istiyorum. Ne olacağını bilmem gerek!

Josh ve Heath çatal ve bıçaklarını bırakıp bulaşık makinesini doldurmaya başladıklarında ben de hemen mutfağa koşuyorum.

Henüz çok erken... On iki bölümün tamamını izlemek için dokuz saat gerekecek ama sorun değil. Eğer şimdi başlarsak evlenme teklifi için zamanımız olacak.

"Lütfeneeeeeeee," diyorum, ellerim dua pozisyonunda şezlonglara doğru koşarken. "Hadi, Heath! Hadi başlayalım!"

Gözleri benimkilere sabitlendiğinde muhteşem görünüyor ve bana bilerek *Kont* gülümsemesini veriyor. "Hadi o zaman, bir içki ve atıştırma bir şeyler al, sonra da sinema salonuna git. Manzaranı seç."

Balerin gibi dönerek villaya geri dönüyorum, atıştırma dolabının önünde durduğumda kalbim hızla çarpıyor. Heath'te gerçekten patlamış mısır var. Gerçek patlamış mısır. Tuzlu ve tatlı ya da karamel kaplı. İkisini de alıyorum ve kollarımı kola kutularıyla dolduruyorum.

Dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca hayranımdan herhangi biri beni şu anda görebilseydi, o kadar kıskanırlardı ki, bu çılgınlık olurdu. Bunun için beni linç ederlerdi.

Sinema salonunda hangi koltuğu seçeceğim belli. İkinci sıranın tam ortasında. En iyi izleme pozisyonu. İkisinin bana katılmasını beklerken neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ederek ayağımı yere vuruyorum. Bu dizide neler olacağını gerçekten bilmem gerekiyor. Aylardır bunu düşünüyorum. Her bir karakteri ezbere biliyorum - her bir olay örgüsünü, her bir kovalamacayı ve ısırtıcı. Her şeyi. Ama Josh da öyle... Sık sık yanımdaki koltukta oturuyor ve *Kont* Heath'e bakmaktan çok pizzayla ilgileniyormuş gibi yapıyor. Ama bu saçmalık. O da yatırım yaptı.

İsteddiği kadar gösteriş yapsın, beni kandıramaz.

İki aşık çocuk nihayet ortaya çıktığında ben zaten bir kutu kola yudumluyordum ve oh lanet olsun. SIKTIR. Şort ve tişört görünümünden çıkmışlar. Sonuna kadar giyinmişler - teşekkürler, klima. İkisi de izleme için giyinmişler, yani cidden giyinmişler.

Heath takım elbise giymiş! Kont'un lanet takımlarından biri, bordo kravatlı!

O yaklaşırken ağzım açık kaldı.

Saçlarını dümdüz taramış ve ellerini arkasına koyarak bana doğru yürüyor - rahat Kont tarzı.

Gıcırđıyorum, çok heyecanlıyım. *Aman Tanrım* diye ellerimi çırpıyorum! "Ödüller ödüldür," diyor ve yanıma oturuyor. "Onları kolay kazanmıyorsun ve kazandığında da tüm deneyimi hak ediyorsun."

Gülerek omuz silkiyorum. "Sen böyle bakarken ekrana nasıl odaklanacağım?!"

Josh karşı tarafıma otururken boğazını temizliyor.

"Affedersin, *Curva*." Sırıtır. "Dikkatinizi bir saniyeliğine vampir simgesinden uzaklaştırır mısınız lütfen?"

Kahretsin, kendimi Kont'a o kadar kaptırmışım ki Josh'un da bu durum için ne kadar şık olduğunu fark etmemişim. Onu birçok kez takım elbise içinde gördüm, çünkü iş için neredeyse takım elbise içinde yaşıyor, ama bu seferki yakından farklı. O da Heath gibi Nighttime Whispers tarzı bir takım giyiyor. Aynı kravat değil ama ceketin altında brokarlı bir yelek var.

"Vay, vay, vay. Ben çok şanslı bir kıyım," diyorum ve erkek arkadaşına bir öpücük veriyorum. "Bir fiyatına iki vampir. Sende de bir ısırık olduğunu biliyorum Josh."

Heath dizimi sıktı. "Bugün bir prömiyer istediğine emin misin? Yoksa biraz gerçek hayat aksiyonuna mı girelim?"

"Bu hiç adil değil!" Kıkırđıyorum. "İkisini de istiyorum!"

Dudaklarını yalıyor. "Belki de düşündüğünden daha şanslı bir kıy olursun. Ama bu arada." Ceketinin cebinden bir uzaktan kumanda çıkarıyor ve devasa ekranı açıyor. "Birinci bölüm zamanı."

Ekran aydınlandığında tüylerim diken diken oluyor. Whispers'ın tanıdık, akıldan çıkmayan tema müziğı duyuluyor, inanılmaz hoparlörlerden kükrüyor ve işte orada. Kont, yüzünde o güzelim şeytani gülümsemesiyle kameraya doğru dönüyor. Başının etrafında yarasalar uçuşuyor, sonra uzaklaşıyor ve kamera ormanlık alanla çevrili Kington Springs köyüne dönüyor.

Kalbim hızlanıyor, Polly Anna'ya ne olacağını merak ediyorum ve o da orada. En başından beri.

Tıpkı uçurumdaki gibi koşuyor, koşarken nefesleri kesiliyor, bitkin düşüyor. Düşen bir dala takılıp tökezliyor ve etrafına çılğınca bakıyor. Tanrım, yakında olmalı. Ormanda her zaman çok hızlıdır.

Kaskatı kesiliyorum, o pantolonunu indirirken dinliyorum. İzlerken gözlerim onunki kadar büyümüş olmalı, zaten gerginlikten tükenmiş durumdayım. Arkasında bir dal çatırđıyor,

ve bir iniltiyle tekrar yola koyuluyor, koşmaya alışıyor. Ama yorgun. Koşamayacak kadar yorgun. Bu yüzden saklanıyor, dalların atırtısı yaklařtıķ sırtını glgelerdeki yakındaki bir aēa gövdesine dayıyor.

"Ah, Polly... neredesin, Polly?" Kont'un kahkahası çok soēuk. "Kaabilirsin sevgilim, ama asla kaamayacaksın. Artık bana aitsin."

Polly Anna, Kington Springs'e ilk geldiēinden beri Kont'a aşıktır ama o zamanlar onun gerçek yüzünü bilmemektedir. Köydeki hiç kimse bu konuda konuşmaz.

Polly gözlerini kapatıyor ve ben onun i mücadelesini hissediyorum. Tutku dürtüsüyle savaşıyor. Kalbi Kont'a ait ama kafası hayır diye baēırıyor.

Anlıyorum.

Ayrıca onun hayal kırıklıēı lanetini de anlıyorum.

Çok istediēiniz birinden kaçmanın ne kadar zor olduēunu anlıyorum, bu kendi lmnze yol açsa bile.

Oynadıēı karakter kadar Heath gibi biri.

"Kaderini kabullen Polly," der Kont. "İkimiz de yolunun nereye ıktıēını biliyoruz."

Gölgesi ekranda beliriyor, ona yavaşça yaklaşıyor. Kuzunun peşindeki bir kurt gibi onu takip ediyor.

Yerden bir dal kapıyor ve ay ışığında onunla yüzleşmek için dışarı fırlıyor.

"Benden uzak dur! Beni aēıran kader deēil, *sensin*." "Ben senin kaderinim. Kaderini kontrol eden benim."

"yle mi?" Geriye doēru adım atıyor. "Peki bu ne? Hayatımı içip bitirecek ve beni burada çürümeye mi terk edeceksin? Diēerleri gibi." Gözleri yaşlarla doluyor. "Bilmediēimi sanma. Köy sır saklayabilir ama ormanlık alan saklayamaz. Etrafımdaki hayaletleri neredeyse duyabiliyorum. ldrdēn insanları, seni şeytani piç."

Kont başını eēip Heath'in yaptıēı gibi sırtıyor. Aēaların arasından süzülen ay ışığı onun muhteşem yüzünü mkemmek bir şekilde yakalıyor.

"Oh, buradaki tüm hayaletleri duyabiliyorum. Her birini. Yüzyıllardır insanları öldürüp ruhlarını zgr bırakıyorum. Bir sürü zavallı kurban." ok şeytani görünüyor, onunla oynuyor. "Bazıları mücadele ediyor ve savaşıyor. Bazıları iekler gibi soluyor. Bazıları beni kollarını açarak karşılar."

Bunu biliyorum. Katliamlarını ve kovalamacalarını her dizide gördüm.

Polly dalı ona doēru uzatıyor, sanki bu onu caydıracaktıēı gibi.

"Peki sen hangisini tercih ediyorsun, seni hasta herif?"

Omuz silkiyor. "Bu kurbana göre değişir."

"Peki ya ben? Nasıl gideceğimi sanıyorsun? Ölümüne savaşacağım, yemin ederim!"

Kont tam bir piç, ona gülüyor.

"O dal kalbime saplanacak bir kazık olmayacak, Polly.

Gel! Açık kollarımda bir çiçek gibi sol."

Kollarını açıyor ve ben Polly Anna olmak istiyorum. O beni içeri çekerken canavara bakıp dehşete kapılmış olmayı çok isterdim.

Gözyaşları dökölmeye başladığında dudakları titriyor. Sarı saçları çok güzel, galadan kalma göz alıcı pembe elbisesi paramparça olmuş.

"Beni burada boş bir ceset olarak bırakmadan önce en azından vedalaşmama izin verin. Sadece birkaç aydır köydeyim ama bu umursamadığım anlamına gelmiyor. İnsanların *beni umursamadığı* anlamına *da* gelmiyor."

"Veda etmene gerek yok. Salondan kaçtığın anda herkes senin benim irademe mahkum olduğunu anladı."

Gözlerindeki acıyı görüyorum. Kimsenin onu kurtarmaya çalışmadığını fark edince arkadaşlıkları paramparça oldu.

"Church Sokağı'nda göz göze geldiğimiz andan itibaren lanetlenmiştin ve bunu herkes biliyordu." Kont duraklıyor. "Sen hariç herkes."

"Burası iğrenç bir yer."

"Burası evim demek için seçtiğin yer." "Ama o zaman bilmiyordum..."

Bir adım daha yaklaştı. "Dürüst ol, Polly. Eğer bilseydin, geri döner miydin?"

Kahretsin, onu yakaladı. Yüzü gerçeği söylüyor, çünkü şu anda bile ona karşı koyamıyor. Bugünlerde bu duyguyu sadece ekranda değil, bedenimde de hissediyorum. Heath bir vampir olmayabilir ama aynı büyüye sahip. Aynı büyüleyici güzellik.

"Gel," diyor Kont. "Bana gel ve solan çiçek ol.

Kollarımdaki yapraklar olmanın tadını çıkarın."

"İşin bittiğinde beni toprağa atman için mi?"

Dişleri artık uzun - çarpıcı ve sivri. Mememi ısırđıklarını hayal ettiğimde tüylerim diken diken oluyor.

Polly hıçkırıyor ve lanet olsun, buna inanamıyorum. Son iki dizide oynadı. Onu seviyorum. Birinci bölümde ölmeyeceğine emin misin? Neredeyse Heath'e dönecektim ama spoiler istemiyorum. Spoiler istemiyorum.

Adam mesafeyi kapattığında dalı bırakıyor, adam kollarını tuttuğunda onun uygun bedenine karşı soluyor. Korkusunu koklarken dişleri boynunu sıyrıyor.

"Seni toprağın içine atmayacağım. Bu gece olmaz. Evine gideceksin."

Sertleşiyor. "Ne?"

Dişlerini kemirirken gülüyor, sadece bir dokunuş.

"Gitmekte özgürsün, Polly. Ormanda bir hayalet olmayacaksın.

Bu sefer değil."

Yüz ifadesi inanılmaz. Kafası o kadar karışık ki, hissediliyor. Katie Ryan gerçekten inanılmaz bir oyuncu.

"Ama ben düşündüm ki..."

"Düşündüm, düşündüm, düşündüm. Bir sürü varsayım. Bu *Allah'ın belası* yerde her zaman çok fazla varsayım vardır."

"Ama sen beni

kovaladığında..." Kont'un

gülüşüne bayılıyorum.

"Vampirler bile bazen biraz eğlenmeyi sever."

Bu yeni bir şey. Kont normalde çok acımasızdır. Polly'nin farklı olacağını biliyordum, çünkü taş gibi soğuk kalbi ona ısınmıştı, ama bu yeni bir alan. Heath'e bakıyorum, bana değil ekrana sırtıyor.

"Spoiler yok," diyor.

Kont'un Polly'den uzaklaşmasını, onu karanlığın içinde dehşete düşmüş bir oyuncak bebek gibi bırakmasını izliyorum. O yürüyor ve Polly şaşkınlıkla onu izliyor.

"Geliyor musun, gelmiyor musun?" diye soruyor, omzunun üzerinden bir bakış atarak. "Eğer köye yalnız dönmek istiyorsan, benim için sorun değil."

"Ben, uh..."

Bir elini uzatıyor, dişleri hâlâ uzun ve ay ışığının altında parlıyor.

"Ya benimle gelirsin ya da hayaletlerle birlikte yolunu bulmaya çalışırsın. Karar sizin."

Ona doğru yürümek için cesaretini topluyor ve sakinleşip onun yanında yürürken karakteri geri dönüyor.

"Kaderimden *senin* sorumlu olduğumu sanıyordum,

benim değil." "Hâlâ öyleyim."

"Gerçekten mi? Ya toparlanıp Kington'dan ayrılmayı seçersem? Bir bavul hazırlayıp buradan gidebilirim."

Ona bakışı sarhoş edici.

"Gitmeyeceksin. Tek bir şey bile toplamayacaksın."

Ve ona bakışından, bu çok açık. Toplanıp gitmeyecek. Artık gerçeği bilse bile - Kont'un tüm köyü kontrol eden bir vampir olduğunu.

Sahne değişirken Josh "Patlamış mısır zamanı," diyor ve karamel kaplı paketi uzatıyor. Ondan aldığımda sırtıyor. "Tanrım, Ells, cidden. Kendini o kadar kaptırmışsın ki, bu çok komik."

Heath diğer tarafımdan, "İlginç bir kelime seçimi," diyor ve ağzını kocaman açarak bana doğru hamle yapınca sıcıyorum. Ama sadece şaka yapıyordu. Omzumu ısıyor, sonra çekilip giderken bir avuç patlamış mısır alıyor.

Yardım edemem ama biraz hayal kırıklığına uğradım.

Josh haklı, yeni dizi beni içine çekti. Bölümler hızla geçiyor ve jenerik her döndüğünde Heath'e yarın yokmuş gibi sorular yöneltiyorum. Kington Springs'e geri döndüm, Polly ve Kont arasındaki gerilimin büyümesini ve artık gerçeği bildiği için ortaya çıkmasını izliyorum.

Bu yeni bölümde Polly, ormanlık alanda bir sürü ziyaretçiyi daha hayaletleştiriyor ve Mackay'ın kutsal geçmişini ortaya çıkarıyor. Final yaklaştığında ve dışarıdaki avcılar Polly'yi sorgulamak için geldiğinde, Polly eğlence için kanını akıtan adama çılgınca sadakat göstermeyi seçiyor. Çünkü adam gerçekten de eğlenmek için kanını akıtıyor. Hem de çok.

Son sahne görüldüğünde, bir sonraki uçuşumun nasıl ortaya çıkacağını bilerek inliyorum.

Avcılar Polly'i fidye olarak aldılar. Tabii ki öyle. Peki

Kont teslim olacak mı, gerçekten?

Eğer kurtarmazsa onu köydeki ödül avcısı sürüsünden nasıl kurtaracak?

"Spoiler yok," diyor Heath, ben sormaya fırsat bulamadım. "Konunun bundan sonraki kısmı kesinlikle gizli."

"Sadece bir ipucu! Lütfen!"

Başını sallıyor ve lanet olsun, Kont kıyafeti içinde delicesine seksi. Ona ekrandaki kadın kadar bağlıyım.

"Hadi, Heath, sadece bir teaser!"

Ağzını fermuarlıyor. "Dudaklarım mühürlü."

İnliyorum, çünkü hiçbir şeyi ifşa etmesine imkan yok. Gizliliğe olan bağlılığı Josh'unki kadar sağlam.

"Hatalar, o zaman. Eksikler olduğunu söylemiştin. Hadi, çaresizim!"

"Gerçekten dizinin büyük finalinden sonra hataları izlemek istiyor musun?"

"Um, EVET."

Josh eğildi. "Heath, bu şimdiye kadar duyduğum en saçma soru. Elinden gelse her sahneyi mümkün olan her açıdan izlerdi."

Heath güler. "Evet, bunu görebiliyorum, *dahi*. Belki de sadece onun heyecanını duymaya hevesliyimdir."

"Yalvarışını duymak mı demek istiyorsun?"

"Yalvarırım," diye araya giriyorum. "Mutlulukla. Sorun değil."

"Yalvarmayı sonraya saklayalım." Heath kumandayı çevirdi. "Outtakes o zaman."

Aksiyonun ortasında *kesik* kelimesinin geçtiği sahneler görmek çok tuhaf. İnternette setteki insanların samimi kesitlerini içeren pek çok video izledim ama hiçbirisi bu kadar profesyonel değildi. Bunlar gerçek çekimlerden kesitler.

Heath bir ağaç dalına takılıp, tam takım elbisesiyle çalılıkların arasına yuvarlandığında neredeyse gülmekten altıma işeyecektim. Ayağa fırlıyor ve tertemiz gömleği çamura bulanıyor. Etrafındaki oyuncular gülerken çamuru temizleyişi muhteşemdi. *Tanrı aşkına millet, gardıroba geri dönmek zorunda olan siz değilsiniz!*

İnsanların repliklerini yanlış söylediği ya da kıkır kıkır güldüğü pek çok hata sahnesi var ama bunlardan bazıları beni benden aldı. Polly Anna'nın Kont'un kollarına *düştüğü* orman sahnelerinden biri.

Hmm. Birkaç kez çok sert *düşmüş* gibi görünüyor, ancak bunu topuklarının üzerinde kaymak olarak gösteriyor. Ona nasıl baktığını görüyorum - Heath onu düzeltirken hala Polly karakterinde. Biraz fazla kıkırdıyor. Sanki hala Kont'muş ve sonsuza dek ona çekilmiş gibi ona bakıyor.

"Senden hoşlanıyor," diyorum. "Bunu biliyorsun, değil mi?" "Katie mi? Evet, biliyorum. Biliyorum."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Cazip gelmiyor mu? O kesinlikle muhteşem."

"Hayır, cazip gelmiyor." "Gerçekten mi?"

Josh dizimi sıkıyor. "Sette bir sürü afet var, Ells. Eminim hepsi *Kont'u* baştan çıkarmaya çalışıyordur, sadece Katie Ryan değil. Eğer isterse çok meşgul bir çocuk olabilir."

Yanımdaki *Kont'u* inceliyorum. Sadece sette değil, set dışında da manyetizma konusunda bir megastar olduğuna şüphe yok. Evet, gerçekten çok meşgul bir çocuk olabilir, ama burada, Fransa'da iki fahişeyle yalnız başına.

"Sette hiç kimseden hoşlanmıyor musun?" Ona soruyorum. "Victoria Pewter'a ne dersin? Bana çok benziyor. Ya da Peter Harold? Gözlerini kısarsan Josh'a benzeyebilir."

"Onlardan hoşlanmadığımdan değil, onları istemediğimden," diyor Heath ve sesinde bir gerginlik var. Neredeyse savunmacı. "Hayatımı her gün film çekerek drama yaşayarak geçiriyorum, bunun dışında drama istemiyorum."

Ahh. Ona bir şey çarpmış. Josh ayağımı dürtüyor ve ben de konuşmayı bırakıp bir avuç patlamış mısır daha alarak dikkatimi tekrar ekrana veriyorum.

"Özür dilerim," dedi Heath, birdenbire.

Ona gülümsedim. "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok. Sormamalıydım. Beni ilgilendirmez, sadece Whispers beni heyecanlandırıyor. Ekrandaki herkes harika. Özellikle de Polly. Ve tabii ki sen."

Sahne değişirken Heath "Kahretsin," diyor. "Bununla hayatım gözlerimin önünden geçti."

Polly Anna yatağında uyanır ve tepesinde dikilen gölgeli bir figür görünce şok olur. Kaçmaya başlar ve kovalamaca bir kez daha başlar; kötü kalpli Kont Valenti doymak bilmemektedir.

"Yönetmen tek bir akıcı çekim için ısrar etti," diyor Heath. "Sonunda çuvallayana kadar gerçekten başardığımızı düşünmüştüm."

Kont Polly'nin peşinden koşarken kalbim hızla çarpıyor, kameraman da arkasından.

Polly çığlık atıyor, çırpınıyor ve dışarıdaki sokağa kaçarken eline geçirdiği her şeyi fırlatıyor. Ama Kont çok hızlıdır. Onu yakalıyor ve kilisenin kapısına çarpıyor. Polly nefes nefese, ben de öyle, dekolte geceliğinin içinde göğüsleri kabarıyor, şanslı sürtük. Kont Valenti'nin beni böyle kovalaması için neler vermezdim.

Kamera Polly'nin solgun boynuna yakınlaşır ve Kont ısırmadan önce dişlerini gösterir.

Polly önce mücadele eder, sonra kanını emerken kollarında gevşer.

"Bekleyin," diyor Heath.

Birdenbire Kont öksürüyor - hayır - boğuluyor, iki büküm oluyor, nefes alamıyor.

Polly -ya da daha doğrusu Katie- canlanıyor, onu arkasından yakalıyor ve Heimlich manevrasını yapıyor. Heath'in solgun yüzü morarırken ben nefes nefese kalıyorum ve neredeyse patlamış mısırimla boğuluyordum.

"Aman Tanrım," diyorum, tam Katie son bir hamle yapıp Heath'in ağzından bir şey uçarken.

İnsanlar sete üşüşüyor. Birisi -sanırım yönetmen- Heath'in ağzından uçan şeyi alıyor.

"Lanet olsun Heath," diyor, "Katie'nin hızlı düşünmesi olmasaydı ölebilirdin. Sen iyi misin?"

Kont Valenti, Katie'yi kilisenin kapısına yaslayarak nefesini geri kazanıyor.

Yönetmen "Beş dakika ara verelim, sonra tekrar devam ederiz" der ve sahne sona erer.

Heath, "Tatmin olması için üç kez daha çekmesi gerekti," diyor.

"Ne halt oldu?" diye soruyorum.

"Sahte kan kapsülü. Dişlerimle kırdıktan sonra dilimin altına saklamam gerekiyordu. Ama nasıl olduysa boğazıma kaçtı, muhtemelen kovalamacadan sonra çok zor nefes aldığım için."

"Korkutucuydu," diyorum.

"Gerçekten de," diyor Heath. "Polly'nin beni kurtarması oldukça ironik." Polly'yi -ya da Katie'yi- kıskandığım için deliriyorum.

"Evet, aferin Polly," diyorum.

Filmin geri kalanını izliyoruz ve sonunda Katie'nin Polly rolünde bir köy dükkânı sahnesini gerçekten berbat etmesine ellerimi çırparak yeniden gülüyorum. İki katına *çıkıyor*, *üzgün* bir şekilde gülerken altına işiyor, *ARGH!*

Makaranın bittiğini görmek utanç verici. Bu şeyi günlerce izleyebilirim.

Odanın ışıkları yandığında Heath'in sırtışı yüzüne geri döndü. "Peki,

Kont'un sahibi olduğu Polly olmak hâlâ hoşuna gidiyor mu?

hataları gördün mü?" diye soruyor bana.

Kahretsin, Heath'in gözleri benimkilere dikilmişti ve ben Polly'ydim, onun vampir güzelliğine bakıyordum.

"Yine saçma *bir* soru sordunuz *Kont*."

"Evet, bir de heyecanınızı duymak istediğim bir başka konu var."

Ona doğru dönüyorum. "Bir milisaniye için bile olsa Polly olmak isterdim. Kesinlikle harika olurdu. MUHTEŞEM."

"Bunu duyduğuma sevindim, çünkü bu şansı yakalayabilirsin," diyor ve kucağıma bir zarf bırakıyor.

Teklif zarfı...

Heath, "Josh bu konuda bir iki spoiler vermiş olabilir," diyor ve erkek arkadaşına göz kırpmıyor.

İkisinin arasına bakıyorum - iki komplocu sikiş arkadaşı, takım elbiselerinin içinde karşı konulmaz olmanın ötesinde. Heath'in beden ölçüleri Josh'a tam uyuyor olmalı, çünkü Londra'dan ayrıldığımızda Josh'un bavulunda kesinlikle bu kıyafetler yoktu.

"Devam et," dedi Josh, Heath kadar pis pis sırıtarak. "Zarfı aç, *curva*. Ne de olsa Kont sizin kaderinizi de kontrol ediyor." Evet, öyle.

Heath Mason elimdeki bu zarfla kaderimin her zerresini kontrol ediyor.

Başımızın üstünde yeri var.

DOKUZUNCU BÖLÜM

SALI

Gece Fısıltıları'nın bu akşam televizyon ekranıyla sınırlı kalmasına gerek yok, tatlı curva. Kont artık benim kanımda var, çünkü karakteri uzun zamandır oynuyorum.

Ve Kont kurbanlarını nasıl kovalayacağını ve korkutacağını biliyor.

Bu gece, son derece yetenekli bir asistanım olacak kadar şanslıyım.

Aynı zamanda koşabilen, kovalayabilen ve yakalayabilen biri. Eminim ikimiz de saklambaç oyununu kazanmak için elimizden geleni yapacağız.

Seni yakaladığımızda, Kont'un merhametine kalacaksın.

Sonunda Ella, Polly Anna olma şansına sahip olacaksın ve 'kaderin' bana ait olacak.

Teklif süresi - üç saat.

Ödül: Yarın Joshua için biraz daha yarışma zamanı. İyi bir squash oyununu sevdiğini biliyorum, hayatım. Bunu hak etmiş olacaksın.

Hath Mason, Josh ile squash maçı mı yapıyor? Bunun nasıl sonuçlanacağı hakkında hiçbir fikrim yok, ama bahislerimi korumak zorunda olsaydım...

Josh, herhangi bir spor söz konusu olduğunda, özellikle de bire birde, tanıdığım en rekabetçi insanlardan biri. Hayır, onu geç. Tanıdığım en rekabetçi insan.

Heath'in sporu sevdiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Onunki gibi bir fiziği korumak için bir şeylerden hoşlanması gerektiğini anladım, ama ne olduğunu asla anlayamadım.

"Squash?" Müşterimize sordum. "Bu tür şeyleri sevdiğinizi fark etmemiştim."

"Bu tür bir şey mi? Spor mu demek istiyorsun?" Gülümsüyor. "İyi bir oyundan çok hoşlanırım. Büyürken yerel squash ligimizde en üst sıralarda yer alırdım. Ne yazık ki, evden her çıktığınızda yüzünüzde binlerce kamera olduğunda oynamak çok daha az zevkli oluyor." Yeri işaret ediyor. "Bu yüzden alt katta bir kortum var. Ama genellikle tek başıma çalışıyorum."

"Alt katta bir kort mu? Squash kortu mu? Burada mı?"

"Ve bir bilardo masası, dart tahtası ve spor salonu, evet."

Bu villa turunda yoktu. Acaba buranın ne kadarı kapalı kapılar ardında...

"Şaşırmış görünüyorsun," diyor Heath ve ben

omuz silkiyorum. "Hayır, mantıklı, sadece..."

"Sadece ne? Elinde squash raketi olan vampirler hayal edemiyor musunuz? Ekranda kesinlikle bu kadar uygun görünmezdi." Omuzumu sıkıyor. "Evet Ella, ben de Joshua gibi spor yapmaktan çok hoşlanıyorum. Sadece spor salonu arkadaşısı olma fırsatını pek sık bulamıyoruz."

Josh'un sırtarak başını sallaması Heath hakkında ne kadar az şey bildiğimi daha da pekiştiriyor.

"Bu büyük bir ödül," diyor Josh. "Sabırsızlanıyorum.

Nihayet." "Evet, nihayet."

Aralarında bir bakış var ve bana bir rollercoaster sarsıntısı yaşıyor. Her şey yeniden açıklığa kavuştu. Josh'un onu tanıma biçimine kıyasla Heath'le ilgili neredeyse her şeyden bihaberim.

Görünüşe göre bu gece tam anlamıyla karanlıkta kalacağım.

Nighttime Whispers alemimizden sonra yaklaşan evlenme teklifinin düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor.

"Beni nereye kadar kovalayacaksın?" Heath'e konuyu değiştirerek soruyorum. "Halka açık bir yere tabii ki."

"Burada çok geniş bir alan var," diyor. "Tatilinizin büyük bir bölümünü terasta güneşlenerek geçirdiğiniz için arazinin büyük ihtimalle farkında olduğunuzdan daha büyük olduğunu söyleyebilirim."

"Ve havuzda," diye ekledim, sonra bir kaşımı kaldırdım. "Ve çıplak, hatırladın mı?"

Başını sallıyor ve bana Kont gülümsemesini gösteriyor. "Evet, çıplak olarak çok zaman geçirdin ve bu gece de bu değişmeyecek. Seni yakaladıktan sonra."

"Hmm." Koltuğuma geri oturdum. "Peki ya kazanırsam? Bunun için bir madde var mı? Beni ne kadar süre yakalaman gerektiğine dair bir zaman sınırın var mı? Sonuçta ödül olarak birlikte rekabetçi sporlar yapıyorsunuz."

"Tekliflerle asla pazarlık yapmayız, unuttun mu?" Josh diyor ama ben omuz silkiyorum.

"Genellikle şahsen teslim edilmezler. Bir kereliğine istisna yapabilirim, değil mi?"

"Aslında bu fikir hoşuma gitti," diyor Heath. "Sen ne düşünüyorsun, Josh? Yirmi dakika mı?"

"Yirmi dakika mı?" Josh bana doğru bakıyor. "Çok kolay. Onu bundan çok daha çabuk yakalınız."

"Hey," diyorum koluna şakacı bir tokat atarak. "Beni hafife alıyorsun." "Yakında öğreneceğiz."

"Peki ya ben kazanırsam?" Erkek arkadaşıma sordum.

"Bu *Kont*'a bağlı, ne de olsa onun teklifi." İkimiz de Heath'e baktık.

"Eğer kazanırsan, şampanya içip başarına kadeh kaldıracacağız. Mutlu günler."

Gülüyorum. "Şimdi kaybetmek istememe neden oluyorsun!"

"Bakalım kovalamaca başladığında hâlâ bunu söyleyecek misin?"

Bu tür etkinliklerde ilk kez şovmen olduğumda yaptığım gibi ter dökmüyorum. Daha önce de evlenme teklifleri sırasında tamamen yabancılar tarafından zor koşullarda kovalandım. Kaçmak ve saklanmak için elimden geleni yaparken ortaya çıkan adrenalini ve içgüdüsel paniği biliyorum. Ormanlık yollarda kovalandım ve bir minibüsün arkasına tıklandım. Karanlık köşelerde saklanmaya çalışarak metruk bir evde kovalandım. Ve tüm bu süre boyunca, vücudum tam tersini haykırıyor olsa da bunu sevdim.

Josh tarafından hiç kovalanmadım ama. Henüz değil... Ve kesinlikle Kont tarafından hiç kovalanmadım.

Ne büyük bir onur. Elimden gelenin en iyisini yapacağım. Bu adamlara ne kadar isteksiz bir kurban olabileceğimi göstereceğim.

Önce birlikte yemek yiyoruz, her iki muhteşem adam da hala en güzel kıyafetlerini giymiş. Bu gecenin şampanyasının ilk şişesi akarken lezzetli bir kızartma. Sohbetin ortasında pencerelerden gökyüzünün kararmasını izliyorum ve tabaklarımızı bulaşık makinesine koyarken içgüdülerim çoktan yükselmeye başladı.

"*Kurbanının* kovalamaca için ne giymesini istiyorsun?" Heath'e sordum.

"Bunu size bırakıyorum. Sizi otuz dakika yalnız bırakacağız, bu süre zarfında kendinizi hazırlayabilir ve kaçışınıza başlayabilirsiniz."

"Otuz dakika. Güzel."

Erişebilseydim telefonuma alarm kurardım ama villanın etrafındaki saatler yeterli olacak. Geriye sayan dakikaların şiddeti arttıkça hissedilebilir olacak.

Heath, "Senin zamanın şimdi başlıyor," diyor ve ben bir saniye bile kaybetmeden yatak odasına geçip giysi koleksiyonuma bakıyorum. *Kont'un* kıyafetleriyle boy ölçüşebilecek ne var? Hiçbir şey. O böyle giyinmişken olmaz. Ama elimden geleni yapacağım.

En güzel gece kıyafetlerimden bazılarını Fransa'ya götürmek üzere yanıma almıştım, bu yüzden koleksiyondan bir tane seçtim. Kalçama kadar yandan yırtmaçlı, dekolteli siyah bir elbise. Bunun içinde rahatça koşabileceğim ve topuklu ayakkabılar beni engellemesin diye yalınayak gideceğim. Makyajım için fazla zaman harcamıyorum - sadece gözlerimi alametifarikam olan kedi fiskeleriyle belirginleştiriyorum ve en güzel kırmızı rujumu sürüyorum. Sonra Heath'in başucundaki saate bakıyorum. Evlenme teklifinin başlamasına sadece on dakika kalmıştı.

Ve benim kaçmam için.

Yatak odasından çıktığımda her yer zifiri karanlıktı. Çocuklar tüm ışıkları kapatmışlardı. Her birini. Nerede olduklarını merak ediyorum. Karanlığın içinde, yakındalar mı? Hamlemi yaptığımı duyabilecekler mi? Kapının yanında donup kalmam, hareketleri ya da nefes alışları dinlemem durumu çok daha kaygı verici hale getiriyor. Ama hiçbir şey yok. Sadece sessizlik.

Villayı henüz rahatça atılabilecek kadar iyi tanımıyorum ve herhangi bir ışık düğmesine basarak yerimi belli etmeyeceğim. Dikkatli bir şekilde mutfığa doğru ilerliyorum, yönümü bulmak için kahvaltı barının tanıdık demirine uzanıyorum. Dışarıda ay ışığı güçlü ama mutfakta bana ulaşmıyor. Gölgelemin içindeyim. Rotamı düşünürken bu fırsatı derin nefes almak için kullanıyorum. Adamlar benden ne yapmamı bekleyecek? Villa arazisinin eteklerindeki bilinmeyen bölgeye doğru koşmamı mı yoksa saklambaç oynamak için yakınlarda kalmamı mı?

Ama asıl soru şu... Ben ne yapmak *istiyorum*?

Ayaklarım benim için soruyu cevaplıyor, koşmak, koşmak, koşmak için kaşınıyor. Ben de öyle yapıyorum. Doğruca terasa açılan kapıya koşuyorum, sırtımı duvara yaslayarak şezlongların yanından geçmeden önce kolu olabildiğince sessiz bir şekilde açıyorum. Sonundaki duvarın açısını takip ediyorum ve ay ışığında şımartılma seansımızı yaptığımız dinlenme odasını görüyorum. Ne kadar ironik. Bu şımartma seansından başka bir şey. Kalbim güm güm atıyor, adrenalin akmaya başlıyor ve ben bundan zevk alıyorum. Dehşet. Aklımdan Gece Fısıltıları'ndaki kovalamaca sahneleri geçiyor - Kont'un avına ulaştığında boynuna geçirdiği dişlerine yenik düşen ve kaybolan pek çok kurban.

Bölgeye giriyorum. Ben Polly Anna'yım. Ve kaçıyorum.

Sevdiği adamdan.

Sevdiği adamlardan.

Lanet olsun, bu terimi asla çoğul olarak kullanmamalıyım.

Dinlenme odasına doğru bir hamle yapıyorum, diğer tarafa ulaştığımda nefesim kesiliyor. Heath'in devasa villasının çevresi dümdüz, mükemmel çimenlerle kaplı ve dışarısı yüksek duvarlarla çevrili. Bunu aşabilirim. Sınır duvarına ulaşıyorum ve ileride ne olduğunu tam olarak bilmeden dış mahalleler boyunca koşuyorum. Hazırlık zamanım çoktan geçmiş olmalı - kovalamaca başlıyor - ve hızlanıyorum, koşarken ayaklarım sessiz. Duvarın ötesindeki denizi duyabiliyorum ve orada olmak, iki saldırganım su taşkınları içinde peşimden hücum ederken dalgaların arasında yüzmek ve yarışmak için can atıyorum. Ayak parmaklarımın altında kum olmasını, koşarken ayaklarımın püskürmesini çok isterdim ama oraya gidemem. Şimdilik, zemin olmak zorunda.

Dakikalar içinde hiçliğin ortasındaymışım gibi hissediyorum - devasa villa, gözlerimin önünde ay ışığında aydınlanan bir ihtişam bloğu. Ve bunun saçma bir hareket olduğunu fark ediyorum. Burada saklanacak hiçbir yerim yok. Açık araziden başka bir şey yok.

Saçmalık.

Burada kalırsam kısa sürede av olacağım.

Kaçmaktan başka şansım yok. Üç, iki, bir ve tüm gücümle koşmaya başlıyorum. Villanın arka tarafındaki köşeye ulaştığımda rahatlıyorum. Buraya daha önce gelmemiştim ama sorun değil. Sakin ve istikrarlı olursam diğer tarafa geçebilirim. Burnumdan nefes alıp ağızımdan veriyorum, her pencerenin önünden geçerken alçalıyorum ve yerden tavana kadar uzanan camların yanından sıçrayarak geçiyorum. Villa gerçekten çok büyük. Devre sonsuzmuş gibi geliyor.

Beni saklayabilecek herhangi bir şey görebilmek için etrafı kolaçan ediyorum ve tam o sırada çimenliğin karşısındaki sınır duvarının yanındaki adamlardan birini görüyorum. Tanrım, midem nasıl da bulanıyor. Bu mesafeden hangisinin olduğunu anlayamıyorum. Onlar gözden kaybolana kadar kıpırdamadan duruyorum ve yoluma devam ediyorum. Her an üzerime atlayacakmış gibi kendimi hazırlıyorum ama bir köşeyi daha döndüğümde orada kimse yok.

Ayaklarım yine fayanslara çarpıyor ve önümde ana girişin kapılarını görüyorum.

Taksimizin yanaşıp bizi gideceğimiz yere bıraktığı andaki heyecanı hatırlıyorum. Sadece birkaç gün oldu ama sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor.

Siktir et. Şansımı deneyip ön kapıdan içeri girdim ve kapıyı yavaşça açmaya çalıştım. Ve EVET! Hareket etti. Beni içeri aldı.

Devremi tamamlayıp kahvaltı barına geri döndüğümde kendimi bir kovalamaca profesyoneli gibi hissediyorum. Yatak odasına geri dönüp başladığım yerde saklanma fikriyle oynuyorum. Ben dışarıdayken saat hızla ilerliyor olmalı. Acaba galibiyetten ne kadar uzaktayım?

Sanırım belki, sadece belki, bunu yapacağım...

Ta ki arkamda yemek masasından hızla gelen ayak seslerini duyana kadar. Aman Tanrım, figür kahvaltı barının karşı tarafına çarpıp bana doğru hamle yapınca çığlık atıyorum. Ve tabii ki bunun hangi çift olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, çünkü maskeli! Venedik tarzı bir şeytan maskesi takmış, gölgeler içinde çok uğursuz görünüyor.

İşte o zaman gerçek terör içgüdüğü beni vuruyor. Kaçınılmaz bir şey. Rasyonel düşüncenin ötesinde.

Bir çığlık atarak kaçıyorum, tüm gücümle terasa açılan kapılara doğru koşuyorum, maskeli figürün hemen arkamda olduğunu biliyorum. Havuzun diğer tarafında beni bekleyen ikinci maskeli saldırganı gördüğümde sezlongları geçmiştim.

Dönem tarzı kıyafetler giymiş iki maskeli saldırgan. Kılıçların, dişlerin ve parçalanmış cesetlerin bir kenarını verir.

Gece Fısıltıları.

Gidecek hiçbir yerim olmadan bu pozisyonda sıkışıp kaldım. İkisini geçmem için hiçbir şansım yok, bu yüzden kararımı bir kalp atışında verdim.

Koşarken eteğimi tutuyorum ve doğruca havuza atlıyorum, yüzeye çıktığımda iki adamın beni izlediğini görünce sığıyorum. Her basamakta bir tane.

"Dışarı çıkmayacağım!" Çığlık atıyorum. "Teslim olmayacağım! Unutun bunu!"

"Ah, Curva," dedi Heath'in sesi. "Bunun bizi durduracağını gerçekten düşünüyor musun?"

Havuzun ortasında kürek çekiyorum, suya basarken dönüyorum.

Kanım pompalanıyor ve duyularım sersemliyor, buradan sonra ne halt edeceğimi düşünürken elbisem etrafımda dalgalanıyor. Çatışma mı, gerçekten mi?

Ama benim için soruyu cevaplıyorlar.

Her iki adam da havuzun merdivenlerinden aşağıya doğru yürüyor, suya girerken takım elbiselerini umursamıyorlar. Kenara doğru çırpınırken avlanan lanet bir balık gibiydim.

Kendimi dışarı attım ama başaramadım. İki çift el üzerime iniyor ve beni sertçe yana doğru çekiyor.

Onlardan uzaklaşmaya çalışırken kontrolüm dışında tekmeliyor ve saldırıyorum.

Savaş ya da kaç. İkisi de damarlarımda çılgılık atıyor.

Heath kolumu sıkıca kavrayarak, "Teslim ol, Curva," diyor, ama ben başımı sallıyorum.

"Hayır! Asla!"

"Gerçekten mi?" Josh'un sesini duyuyorum. "Bunu görelim, olur mu?"

Beni suyun altına ittiğinde ellerinin acımasızlığına hazırlıklı değilim. Nefes almak için hiçbir uyarım yok, bu yüzden su beni boğuyor ve savaşıyorum. Lanet olsun, nasıl da savaşıyorum. Ama hiçbir şey fark etmiyor.

Josh birkaç yudum hava almam için bana izin veriyor ve ben de gözümü kırıştırdım üzerimde yükselen, özel dikim takım elbiseleri tenlerine kadar ıslanmış ikisine bakıyorum.

"Boyun eğiyor musun?" Heath soruyor, ama siktir et, hayır!

Başımı sallıyorum, Josh beni tekrar suyun altına itene kadar bacaklarını tekmeliyorum.

Bu sefer iki çift el beni tutuyor. Kapana kısıldım. Gerçekten kapana kısıldım. Onların merhametine kalmak bile bunu kesmiyor.

Nefesimi tutuyorum ve gerçeklik yüzüme çarpıyor. Kovalandım, yakalandım, bağlandım ve dövüldüm ama daha önce hiç boğulmamıştım. Suyun altında tutulmanın ve nefes alamamanın verdiği dehşeti hiç yaşamamıştım. Havasız kalmak farklı bir his.

Bu beni daha çok savaşmaya itiyor. Çaresiz.

Beni ikinci kez yüzeye çıkardıklarında nefes nefese kalmıştım ve derin nefesler alıyordum.

"Şimdi boyun eğiyor musun?" Heath derin vampirik kahkahasıyla gülerek soruyor ton.

"Siktir git!" Bağırıyorum, delilik beni ele geçiriyor. "Hayır!"

Onların kıyafetleri benim Polly Anna olmamı çok kolaylaştırıyor.

Kavga. Ama üçüncü kez suyun altındayken, tüm gücümle çırpınırken ama yine de yüzeye çıkmaya gücüm yetmezken Polly Anna olmak zor.

Yine beni kaldırıyorlar. Yine hayır diyorum. Boyun eğmeyeceğim!

Tekmelemeyi, yumruklamayı, dövüşmeyi deniyorum ama hiçbirisi işe yaramıyor. Dalışlar uzuyor, derinleşiyor, ta ki hava alma ihtiyacıyla başım dönene kadar. Ciğerlerim acıyor, kaslarım ağrıyor... ve altuzay gerçekten çağırıyor.

Bu sefer sırtüstü yatmama izin verdiler, bu yüzden yüzüyorum - öğürürken memelerim sallanıyor ve sonra nefes almak için yutkunuyorum. Heath'in eli boğazımı sıkıyor ve

Josh göğüslerimi tuttu ve sertçe sıktı.

"Hâlâ biraz daha istiyor musun?" Josh soruyor ve Heath benden önce cevap veriyor, boynumdaki tutuşunu kullanarak başımı suyun altına geri itiyor. Gözlerim açık ve dalgaların arasından ikisini de görebiliyorum, üstümde uzun gölgeler. Hava kabarcıklarını üflüyorum, bir el uyluğumdan amıma doğru kayıyor ve ben nefes alamazken yarığımı sürtünüyor.

Şimdi bile, bu pozisyonda, çok iyi hissettiriyor.

Bu onların merhametine kalmayı çok daha kolay hale getiriyor.

Bir dahaki sefere birkaç umutsuz nefes almam için beni yukarı çıkardıklarında dövüşün hepsi rol yapıyor. Dişlerimi sıkıyorum ve yüzümü suyun altına geri ittiklerinde bacaklarımı daha geniş açıyorum. Gözlerim yanıyor ve kulaklarım çınlıyor ama amımın her zamankinden daha fazla ihtiyacı var.

Benimle oynarlarken ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum - klitorisimle oynarlarken havamı kesiyorlar. İçlerinden biri uçuşan memelerimi serbest bırakmak için elbisemi çekip indiriyor, kumaşa zarar verip vermediklerini umursamadan. Meme uçlarım açıkta ve onları kullanıyorlar. Canlarını yakıyorlar. Beni boğarken ve boğarken vücudumu kullanıyorlar, ama içimde hissettiğim çılgılık atan paniğe rağmen, daha fazlası için çaresizim.

"Boyun eğiyor musun?" Heath tekrar sordu ve bu sefer ona gülümsedim. "Uzun zaman önce teslim oldum."

"Boğulmuş küçük bir oyuncak olmaktan hoşlanıyor musun?" diye soruyor ve ıslak memelerimi tokatlıyor.

"Sanırım öyle."

"Her türlü pis şeyi sever," diyor Josh. "Havasız kalmayı bile."

Bu yepyeni bir nefes oyunu. Yaramazlar listesinde bile olmayan, çok garip bir şey. Kanıma susamış iki takım elbiseli adam tarafından kovalandıktan sonra bir yüzme havuzunda defalarca boğulmak.

Josh havuzun kenarında kaybolurken Heath beni yerimde tutuyor. Erkek arkadaşım dışarı çıktığında kollarıma uzanıyor ve beni boğulmuş bir fare gibi sudan çıkarıyor - fayansların üzerine sırtüstü atıldığımda kusan bir karmaşa.

Heath arkamızdan çıkarken, "Kavganın bedelini ödeyeceksin, Curva," diyor. "Senin için bizi ıslattın."

"Evet. Ve beni kendiniz için ıslattınız, sizi hasta pislikler. Ödeştik diyelim."

"İçinde hâlâ biraz mücadele var, değil mi?" Josh diyor ve ayakkabısını göğüslerime koyuyor. Bu adamları gerçekten sıırılsıklam ettim. Kaba dili damlıyor. "Hadi şu kavgayı dışarı çıkaralım."

Birer koluma girip beni fayansların ve şezlongların yanından sürüklüyorlar. Tekme atmıyorum, çünkü artık mücadele edemeyecek kadar bitkinim. Nefes bile alamıyorum, o kadar kötü boğuldum ki.

Heath ışıklardan birini yaktığında çılgınca hissediyorum ve kıyafetlerinin tüm gerçekliğini görüyorum. Maskeler çok güzel. Bükülmüş ve şeytani, altından iki muhteşem çift göz görünüyor. Bu çılgınlık karşısında kalbim sevinçle çarpıyor ve ikili maskelerini çıkarırken ben de gülümsüyorum.

İki sersemletici saldırganımın gözlerinde hâlâ bir kötülük parıltısı var.

"Bana ne yapacaksınız?" Ayaklarının dibinde kıvranarak soruyorum.

- mutfak zemini sırtıma sertçe vurdu.

"Her *vampirin* kurbanına yapacağı şey, Curva." Heath kendini yere bıraktı. "Isır. Sertçe."

Heath önce açıkta kalan göğüslerime saldırıyor, birini ezerken diğerini ağzına alıyor. Yalan söylemiyor. Isırığı çılgılık atmama neden olacak kadar şiddetli ve sonra sertçe emiyor. Josh yerde ona katılıyor, dudakları kulağıma değmeden önce nemli yanağımı yalıyor.

"Bu teklif tam da istediğin şeydi, değil mi? Birinci diziden beri bunun hayalini kuruyordun."

Erkek arkadaşım omzumu ısırıyor, Heath kadar sert emmeden önce dişlerini geçiriyor. İki ateşli ağız çok kötü acıtıyor - ama harika hissettiriyor.

Heath bir mememin işini bitirip diğerini almak için üzerime eğiliyor, ben de onun bıraktığıyla oynuyorum. Çok acıyor. Fantezilerimin vampiri tarafından aşkla ısırıldım ve bu beni gülümsetiyor. Kalbim farklı bir melodiyle çarpıyor ve zihnim yıllar boyunca onun izlediğim tüm sahnelerini gözden geçiriyor.

Başını kendime doğru tutuyorum, tıpkı Polly Anna'nın sonunda gerçek arzularına yenik düştüğünde ve Kont'un onunla birlikte olmasına izin verdiğinde yaptığı gibi onu karşılıyorum. Elleri sıırılsıklam olmuş amımın üzerinde sıcacık. Sırılsıklam olmuş külotumu yana çekiyor ve Josh kendini alçaltırken benimle oynuyor - giderken bana pis bir sırtıma atıyor. Kahretsin, Heath'in lüks kıyafetleri içinde çok güzel görünüyor. Dişlerini geçirmeden önce diliyle kalçamı okşuyor ve bir tur daha emmeye başlıyor, yüzü Heath'in parmaklarına yakın, onlar benimle uğraşırken.

Beni elbisemden çıkaran ve külotumu yırtan Josh.

Altımızdaki zemin kaygan bir şekilde ıslak ve bu sadece hissi artırıyor. Josh'un ağız kalçalarımdaya vahşileşiyor ve Heath göğsümden karnıma doğru bir ısırık yolu izliyor. Yıllardır acı çeken bir fahişeydim, işkencenin neşeye dönüşmesiyle gelen yüksekliğe alışmıştım, ama dişlerin sıkılmasına ve ziyafet çekmenin güzel hassasiyetine alışkın değildim.

Ara verdiklerinde öpüşmelerini izliyorum, hâlâ kıvılcım saçan klitorisimle oynuyorum. Kont'un Josh'ı Polly Anna'yı öptüğü gibi öpmesini izliyorum ve evet, o çok iyi bir aktör, ama içimde bir çalkantı var. Yeni bir kelebek uçuşması.

Bu rol değil. Bu gerçek.

Birbirlerinin takım elbise pantolonlarına el attıklarında ve muhteşem yaraklarını serbest bıraktıklarında arzuları tamamen gerçektir. Onları içimde istiyorum. İkisini de. Aşkla ısırılmış, acı çeken sürtük etimi becerirken birbirlerini öpmelerini istiyorum.

"Lütfen," diyorum. "Beni kullanın. *Kaderim* size ait *Kont*. Size hizmet etmek istiyorum. İkinize de."

Öpüşmeyi keserler ve Josh sırtır. "Evet, eminim öyledir. Aslında demek istediğin seni sikkemizi istediğin, seni pis küçük *curva*."

Sırtımı fayanslara yaslıyorum, havuzun ardından dişlerim gıcırıyor.

"Beni çok iyi tanıyorsun Josh."

"Her santimini biliyorum, içini ve dışını. Pis zihnini de dahil."

"Yakalandım," diyorum.

Gözlerinin Heath'inkilere kilitlenişinden, aynı şeyi ona da söylüyor olabileceğini anlıyorum. Etraflarında ne kadar çok olursam, bu o kadar belirginleşiyor.

Heath, Kont'un vampir suratındaki zalim ifadeyle Josh'un boğazını sıkıldığında şok oldum.

"Ukala çocuk," diyor. "Burada sadece bir kazanan var, tıpkı Kington Springs'te olduğu gibi. Bu gece teklif üzerinde ince ayar yapacak olan tek kişi Ella değil. Ajansı şu anda kullanmıyoruz."

Josh'u yanımda yere itiyor ve gömleğini yırtarak açıyor, düğmeler uçuşuyor.

Aman Tanrım.

Daha iyi görebilmek için ayağımı sürüyüp kendimi kaldırıyorum, hayallerimin bir başka sahnesi önümde belirirken elim bacaklarımın arasından aşağıya kayıyor.

Heath Josh'ı ısırır. Çok sert.

Kont erkek arkadaşımı, yırtık göğsünden, bana yaptığı gibi vahşice ısıyor.

"Siktir!" Josh ağlıyor ama karşı koymuyor. Heath vücudunda bir yol açarken, kalçasına ulaşana kadar ısırıp emerken, horozu hala kaya gibi sağlam, barbells parlıyor.

Heath ona, "Sen de kız arkadaşın gibi ısırılmış bir pislik olacaksın," der. "Yarın başka bir oyun oynarken bunu unutma."

Josh'un bacaklarını göğsüne kadar kaldırmadan önce Josh'un ayakkabılarını çıkarıyor ve pantolonunu takip ediyor. Ve sonra kışını sürerek devasa sikini taşaklarına kadar sokuyor, halterler birbiri ardına içeri girerken hiç esir almıyor.

Bu çok fena acıtıyor olmalı. Muhteşem Kont göt deliğine vururken Josh dişlerini sıkarak inliyor - uzun siyah saçları sıırılsıklam. Ağzım açık ve hâlâ sıırılsıklam bir şekilde sessiz bir izleyiciyim ve amımla oynamaktan başka ne yapacağımı bilmiyorum.

Heath parmaklarını şıklatarak beni şaşkınlığımdan kurtardı. "Temizle beni," dedi ve sikini serbest bıraktı.

Ona doğru koşturuyorum, emrine itaat etmekten başka hiçbir şey umurumda değil. Bu onun sesi. Enerjisi. Karakteri.

Kirli sikini temizlerken saçlarımı tutuyor, iniltiyle onu emiyor. "İyi curva."

Sonra tekrar Josh'ın kışına dalıyor, yüzüm aksiyona yakın.

Bu çok güzel.

Sikişmek, temizlemek, ısırarak. Tam bir kasırğa. Dişler, horoz ve parmaklar Heath beni kaprisine göre manevra yaparken ve amımı eklemlere kadar işgal ederken.

Heath, "Ben boşalırken erkek arkadaşını em," diyor ve ben yine tereddüt etmeden söyleneni yapıyorum.

Josh'un damarlı sikini ağzıma alıyorum, Heath göt deliğini harap ederken elimden geldiğince onu çalıştırıyorum.

Senkronize olduklarında kendimle gurur duyuyorum.

Erkek arkadaşımın sıcak dölllerinin son damlasına kadar yuttuğum için gurur duyuyorum.

Yere yığılıyorum, parmaklarımı aşk ısırıklarımın üzerinde gezdiriyorum ve sonrasında yaşananların tadını çıkarıyorum.

Ama henüz bitmedi. Bu, her iki adamın da bana bakarkenki kirli gülümsemelerinden anlaşılıyor.

"Sırada senin kışın var, *Polly Anna*," diyor Heath ve ben azgın bir neşeyle sırtıyorum. Dizlerimi memnuniyetle morarmış göğüslerime doğru kaldırıyorum.

"Isır onu," dedi Heath, sikini tekrar çalıştırarak.

Josh amımı ısırduğında gerçek bir sürtük gibi inliyorum. Ve dişleri klitorisime indiğinde daha fazlası için inliyorum.

"Daha sert," diyor Heath ve Josh itaat edip sertçe ısırıp emerken çığlık atmamak için kendimi zor tutuyorum.

Bütün vücudum yanıyor, uğulduyor - altuzay işte geliyorum.

"Ben hazırım," diyor Heath. "Bacaklarını geride tut."

Josh, Heath'in dediğini yapmadan önce acıyan klitorisime piercingiyle bir fiske vuruyor.

"Kaderine hazır mısın, tatlı curva?"

Kont'un siki kaya gibi sert, şeytan maskesini tekrar takıp şişko sikinin başını göt deliğime doğrulttuğunda halterler kaygan bir şekilde parlıyor.

Tek söyleyebildiğim "Al beni".

Kaderim bu gece Kont'a bağlı. Tıpkı her zaman hayal ettiğim gibi.

ONUNCU BÖLÜM

G İyi ki dün geceki evlenme teklifi bu hafta oldukça erkendi, çünkü bu aşk ısırtıklarının geçmesi birkaç gün sürecek. Mor çürükler ve diş izleriyle kaplı, lekeli bir tuval gibiyim ve ne kadar acı verici olduklarını hatırlatmak için yaraları dürtüklemekten kendimi alamıyorum.

Ne de olsa kendime boşuna acı çeken sürtük demiyorum.

Dün geceki kaçamaklardan sonra Josh'un da lekeli bir tuval olmasını beklemiyordum ama bu ona yakışıyor. Her şey yakışıyor.

Böyle yaşamaya alışabilirim - bir ikonla güneşli bir villada saklanmak, her gece iğrenç oyunlar oynamak ve her gün eğlence, yemek ve sohbet dolu saatler geçirmek. Her bir dakikasına bayılıyorum.

Kahvaltı boyunca sırtıyorum, yaralı erkek arkadaşına bakışlar fırlatırken dünyanın neşesiyle mutlu oluyorum. O da bana gülümseyerek şakacı bir şekilde karşılık veriyor. İkimiz de kesinlikle havayı hissediyoruz.

"En azından meşhur *Kont*'la bir gece geçiren tek kişinin sen olduğunu söyleyemezsin," diyor. "Çapraz ateşe yakalandım."

"Neredeyse törenime işeyecektin." Sırtışım daha da parlaklaşıyor. "Harikaydı. Kesinlikle harikaydı."

Yalan söylemiyorum. Kesinlikle muhteşemdi. O geceyi hayatım boyunca hatırlayacağım ve belki bir gün tekrarını izleyecek kadar şanslı olurum. Ama henüz şansımı zorlamıyorum.

Heath bu sabah Kont gibi giyinmemişti. Siyah bir şort ve yelek giymiş, görkemli saçlarını at kuyruğu yapmış, harekete hazır. Josh sırtışında rekabetçi bir tonla ona bakmaya devam ediyor.

"O muhteşem kışını tekmeleyeceğim, bunu biliyorsun değil mi Heathy bebeğim? Dün gece benimkine yaptıklarının bir karşılığı olarak düşün."

Heath tereyağlı tostundan bir ısırık alır. "Dün gece seninkine yaptıklarımı telafi etmek için kışımı çok fena tekmelemen gerekir."

Evet, yapardı. Heath'in işi bittiğinde Josh'un kanaması vardı. Görünüşe göre yüzme havuzundaki su, Heath'in horoz saldırısıyla başa çıkmak için yeterli bir kayganlaştırıcı değildi. Josh'un kanadığını pek sık görmedim, bu yüzden Heath ona gerçekten iyi bir dayak attı.

Bugün aralarındaki ateşi körüklemesine bayılıyorum.

Squash kortunun en iyisi kim olacak? Seyirci olup bunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Keşke biraz ponponum olsaydı.

Kahvaltımızın oturması için şezlonglara gittiğimizde aralarındaki gerilim daha da artıyor. Testosteron arttıkça basınçla birlikte yükselen bir barometre gibi. Her iki adam da kimin galip geleceğine dair birbirleriyle atışmaya devam ediyor ve bu *maçın* uzun zamandır beklendiği hissine kapılıyorum. Araya girmiyorum ya da konuyu değiştirmiyorum, sadece içime çekiyorum ve zevkin tadını çıkarıyorum. Dün bir ödül gününün tüm dikkatini çeken bendim ve şimdi sıra Josh'ta. Bahse girerim bugün saatlerce squash oynayacaklar, ikisi de kazanan olarak taçlandırılana kadar pes etmek istemiyor.

Josh kesinlikle pes etmeyecek, o kadarını biliyorum. Skor tabelasında gerideyken olmaz.

Ne yazık ki telefonuma erişimim yok, çünkü birkaç fotoğraf çekmeyi çok isterdim. Benim iki terli aşık erkeğim zafer için savaşıyor. Dün gece Venedik maskeleri takan takım elbiseli çiftin ve dizinin ön gösterimi için giyinip kuşanan Kont'un da fotoğraflarını çekmeyi çok isterdim. Lanet olsun.

Birkaç gün oldu ve parmaklarım sürekli bir aksesuarın yokluğundan dolayı kıpır kıpır. Yıllardır bu kadar uzun süre telefonsuz kaldığımı hatırlamıyorum. Ailem telefonuma hiç el koymamıştı ve eski sevgilim Connor'la aynı odada olmadığımız zamanlarda görüntülü konuşarak yaşıyorduk. Hatta farklı yatak odalarında uyurken bile görüntülü görüşme yapıyorduk. İğrenç ama gerçek. İçgüdüsel olarak şu anki yoldaşım olan cihaza uzanıyorum ama orada değil. Bu da sürekli şebekeye bağlı olduğumu gösteriyor. Kaydırma, mesajları kontrol etme, aptal videolar izleme. Burada ben, Josh ve Heath'ten başka bir şey yok.

Kıpır kıpır parmaklarımı doldurabilirim. Bu çok daha iyi.

"Oyuna hazır mısın, Josh?" Heath sonunda söyledi.

"Her zaman," diye yanıtlıyor Josh. "Hiç sormayacaksın sandım."

Heath bana baktı. "Peki ya sen Curva? Güneşte mi kalacaksın yoksa mücadelemizi izlemeye mi geleceksin?"

Akan güneş şezlongda morarmış tenime çok iyi geliyor ve havuz bir kez daha dalmak için çok cazip görünüyor ama yarışmayı kaçıramam.

"Kesinlikle geliyorum. Seni görünce ben de gelebilirim. Burası güneşten daha sıcak olacak."

"Squash oynamaya mı geliyorsun?" Josh gülüyor. "Kukun hiç durmadan ağlıyor, değil mi?"

"Hayır, aptal. Squash oynadığınız bir oyun yüzünden. Arada epey fark var. Ve hayır, amımın acısı hiç dinmiyor, haklısın." Josh için her şeyden daha çok acıyor. Dar siyah yeleği ve şortuyla muhteşem görünüyordu.

Şimdiden bu geceki zarfı ve teklifin neler içerebileceğini merak etmeye başladım. Yumruklu bir kukla olmaktan, yemek tabağına ve vampir kovalamacası kurbanına kadar, gerçekten hiçbir fikrim yok. Heath beni kesinlikle şaşırtabilir. Beni her şekilde şaşırtıyor. Villası da dahil.

Misafir odasının koridorundaki yan kapıyı açtığında aşağıya inen bir dizi arduvaz basamakla karşılaşmak yasak bir krallığa benziyor.

Heath, "Önce bayanlar," diyor ve ilk gören ben oluyorum.

Kahretsin, hayal kırıklığına uğratmadı. Heath'in *oyun odası* devasa. Yukarıdaki villanın tüm izi kadar büyük olmalı, ama güneş alan pencereler yok, sadece tavana gömülü parlak ışıklar var. Gözlerimle etrafı tarıyorum. Spor salonu, evet - oldukça etkileyici. İlerleyen günlerde koşu bandına bile çıkabilirim. Bilardo masası, tamam, etrafında bir sürü alan ve içecekler için masalar var. Dart tahtası. Vay canına, bunu denemek isterdim ama dartta o kadar kötüyüm ki tahtaya bile nadiren vuruyorum.

Ve işte orada. Squash kortu. Yerel spor salonumuzdakinin flaş versiyonu!

Cam ön kısım bana içeride neler olup bittiğine dair harika bir görüntü sunacak, zemindeki işaretler açıkça belli oluyor. Tam izleyicilere göre bir bank var, ben de ağrıyan kıkırmı yere koyup izlemeye hazırlanıyorum. Pek Gece Fısıltıları sayılmaz ama yine de inanılmaz bir gösteri olacak. Heath ve Joshua. Çifte muhteşemlik.

Ve ikisi de benim.

Aklıma bir tekme atmalıyım. Çünkü kelekler bana ne derse desin, ikisi de benim değil. Heath bir müşteri. Başka bir şey değil. Bizim için diğer müşterilerimizden daha önemli değil ve asla da olmayacak. Herhangi biri bize denizaşırı bir seyahat teklif edebilir ve biz de bunu kabul edebiliriz. Bu iyi. Normal.

Ama öyle değil.

Heath sıradan bir müşteri değil... ve Gece Fısıltıları'ndan çok daha fazlası hakkında.

Heath, Josh'a kortun uzak ucundaki dolaptan bir raket uzatırken birbirlerine nasıl gülümsediklerini görüyorum. Bu sevecen arsızlık içimi acıtıyor. Heath'in büyük bir şöhret olduğunu biliyorum ve neredeyse

her zaman gardını alırdı, ama Josh'ın yanında hiç gard yok. O sadece kendisi.

Ve yavaş ama emin adımlarla, benim yanımda da kendinden başka bir şey olmamaya başladı.

Josh raketini elinde döndürürken "Kıçını tekmeletmeye hazır mısın?" diye soruyor.

"Kıçını tekmelemeye hazırım. Sen bekle." "İyi olan kazansın."

Josh gülüyor. "Öyle söyleme Heath, yoksa varsayılan olarak çivilemek zorunda kalabilirsin."

"Duygusallaşma lütfen. Seni dövdüğüm için kendimi daha kötü hissedeceğim." Heath raketiyle Josh'un kıçını okşuyor ama yanaklarının kızarması bundan ne kadar hoşlandığını gösteriyor.

"Hadi çocuklar!" Sahanın cam kapısını açtıklarında bağıriyorum ve Josh bana bakıyor.

"Senin Joshua takımında olman gerekiyordu, Ells. Erkek arkadaşın olan benim, unuttun mu? Senin bir 'hadi *Josh*' pankartına ihtiyacın var, squash kortunda kıçını tekmelemek için büyük *Kont*'a olan tutkuna değil."

"Ve *Kont* aynı zamanda villanın sahibi olan müşterim. Çifte amigo olacağım. Neden seçelim ki, değil mi? İkinizin de ateşli, terli ve tacı kazanmak için dışarıda olmanızı istiyorum, sadece birinizin değil."

Josh, "Sadece tacı kazanmak için çıkmadım," diyor. "Onu alacağım, başıma takacağım ve tüm gece boyunca giyeceğim."

"Sence?" Heath içeri girerken, "Bakalım," dedi. "Bakalım."

Kapı arkalarından kapanıyor ve muhteşem bir maçın başlangıcında kalbim hızla çarpıyor. Heath Mason erkek arkadaşıma karşı. Tanrım. İnsanların uğruna ölebileceği bir başka çılgın deneyim.

Aman Tanrım, çocuklar ısınırken bile sahada nasıl mücadele ediyorlar. Gerginlik barometresi ölçeğin dışında, daha önce şezlonglarda olduğundan çok daha yoğun. Josh'ın henüz kendini bulamamış olmasına rağmen dakikalar içinde ter damlamaya başlıyor. İkisi de topun peşinden bir ileri bir geri koştururken Josh hâlâ ayaklarını buluyor ki bu alışılmadık bir durum. Josh normalde en başından itibaren liderliği ele alır. Genelde tek başına antrenman yapan bir oyuncu için Heath'in parkın dışına çıkabildiği açık. Heath'in sadece sporla ilgili değil, pek çok konuda tek başına antrenman yaptığı düşünülürse, bu oldukça yerinde bir benzetme...

Bunlarda kesinlikle parkın dışına çıkmayı başarıyor.

İkisi de ısındıktan sonra pozisyonlarını aldılar, Josh birinci oyunda ilk servisi atmaya hazırdı ve ısınmada bunu yapacaklarını düşünmüş olabilirim ama onları hafife almışım. Akciğerler çılgınca, sıçramalar bu dünyanın ötesinde ve kortta adım atma ve itişme şekilleri ayak parmaklarıma kadar kelekler uçuşmasına neden oluyor.

Şimdi. Burada. Heath'in bodrum katındaki spor salonunda, bu ikisi normal hayattan gelen ve birlikte maç yapan iki seksi adam olabilir. Heath'in ikon statüsü ve Josh'ın fahişe olması hiçbir şey ifade etmiyor. Onlar sadece bir squash maçına her şeylerini veren iki adam.

Rauntlar arasında birbirlerine sırtımları, keleklerin daha da yükselmesine neden oluyor.

Rekabet kesinlikle kızışıyor, ama şehvet de öyle.

Ve daha fazlası.

Sahada testosteron, şehvet ve rekabetten daha fazlası var.

Çocuklar turlar arasında bana gülümsüyor ve el sallıyorlar ama kalpleri şu anda benimle değil. Hepsi birbirleri için.

Bu hoşuma gitti.

Boş ver onu. Birbirlerine bu kadar düşkün olmalarını *seviyorum*. Spot ışıklarının dışında olmama rağmen. Umurumda değil.

Aslında muhtemelen biraz fazla seviyorum.

Bu bana dış dünyada işlerin nasıl olabileceğine dair tuhaf fikirler veriyor. Londra'da sıradan insanlar olsaydık ve Josh spor takımlarını alıp Heath ile yerel bir spor salonunda squash oynamaya gidebilseydi. Belki sonra bir şeyler yemeye giderlerdi. Belki bir şeyler içerlerdi. Belki ben de onlara katılırdım. Eve kiminle döneceğimize karar verene kadar takılabilirdik.

Çünkü bu olurdu. Eve hep birlikte giderdik.

Bu düşünceyi kovuyorum, çünkü olamaz. Asla da olmayacak. Heath bir müşteri. Ünlü bir müşteri. Ve biz de onu film çekimleri arasında bir hafta eğlendirmek için para alan fahişeleriz.

Peki neden hem kalbim hem de içgüdülerim bana aksini söylüyor? Çılgın bir rüya ile beni baştan çıkarıyor?

Josh bir zafere özellikle yüksek sesle tezahürat yaptığında dikkatim tekrar sahaya çekiliyor. Ben skor tabelasının izini kaybettim ama onlar kaybetmedi. Josh iki sayı önde.

Bu sadece Heath'i teşvik eder.

Benimle birlikte bankta biraz su içerken terden sıırılsıklam olmuş bir şekilde mola veriyorlar. Kahretsin, onlarla bu şekilde biraz hareket etmek isterdim, ama kaşlarındaki teri silerken testosteron amımın yakınında bile değil. Hemen oraya geri dönmeye hazırlar.

"Gerçekten çok iyisin," diyor Josh Heath'e. "Sesin gerçekten şaşırmış gibi geliyor."

Josh omuz silkiyor. "Belki de öyleyimdir."

"Belki seni biraz daha şaşırtırım. İlk ona kadar mı?"

"Evet, hadi yapalım."

Açıkçası 10'a kadar dayanmalarına şaşırdım. İçeride yaptıkları antrenmanlardan sonra yarın kasları cehennem gibi ağrıyacak.

Dokuzda dokuza geldiklerinde ve iş son oyuna kaldığında bunu telafi edemezsiniz.

Zar zor bakabiliyorum, çünkü kelimelerle anlatılamayacak kadar yoğun. Zirveye kim çıkarsa çatılardan şarkı söyleyecek.

Heath zaferi çaldığında ağızım açık kaldı, çünkü WTF? Sanırım içimdeki bilinçaltı bir şey Josh'un her zaman kazanacağını varsayıyor. Her koşulda kazanan olmak için yaratılmış ve sporu çok ciddiye alıyor.

Oradan çıktıklarında erkek arkadaşım başını sallıyor, ama yüzünde düşmanlık yok, sadece karşısındaki adama bakarken hayranlık var.

"Çok iyiydin," diyor. "Lanet olsun, Heath, eğer Nighttime Whispers biterse, squash'a başla. Tam bir profesyonel gibisin."

"Teşekkürler."

Heath'in zaferi hakkında söyleyeceği tek şey bu basit kelime. Tahmin ettiğim gibi böbürlenme yok. Avazı çıktığı kadar bağırarak ve köpek taşıdığı olduğunu iddia etmek yok. Sadece bir el sıkışma ve *gerçekten keyif aldım, dürüst olmak gerekirse, harikaydın*.

Dışarıdan bakan biri bunun Josh'un değil Heath'in ödülü olduğunu düşünür.

Bu beni biraz üzüyor.

Heath Mason bir squash oyunundan bu kadar keyif alıyor - sanki günlük hayatın bir anormalliği gibi.

Sanırım onun gibi bir adam için öyle.

Heath bir sonraki teklif zarfını sunduğunda mutfağa geri döndük. Ellerini kaldırarak zarfı ondan alırken neredeyse utangaç görünüyordu.

"Bu garip bir şey, tamam mı? Sadece istediğim bir şey. Uzun, çok uzun zamandır özlediğim bir şey." Benimle Josh'un arasına bakıyor. "Bugünün bunu pekiştireceğini düşündüm ve haklıydım. Öyle oldu."

Bir kez daha, teklifi zarftan yırtıp çıkarırken son sürat ilerliyorum.

Heath'in özlediği her neyse, onu ona vereceğiz.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

ÇARŞAMBA

Her zaman yalnız biriydim ve hayattaki pişmanlıklarımın biri de şarapla kafayı bulmuş üniversite öğrencilerinin pervasız, serbest eğlencelerine katılmamaktı. Eğlenceye, flörte ve sarhoş oyunlarına düşkünlük.

Beni şımartmanızı ve bunun nasıl bir şey olduğunu anlamama yardımcı olmanızı istiyorum.

Doğruluk mu cesaret mi, şişe çevirmece, strip poker ve tercih eder misin oyunları.

Kirli ve eğlenceli. Bunlardan bazılarını kim kazanacak, Joshua? Umarım hala yarışma modundasındır.

Bu gece üniversite arkadaşlarım olun, tatlı Curvas. Sırlarınızı açıklayın ve benimkileri paylaşın.

Hadi şarabı açalım ve biraz eğlenelim.

Teklif süresi - 4 saat civarı!

Ödül - bölgenin en iyi üzüm bağlarından birinde şarap tadımı deneyimi

Teklifi ikinci kez baştan sona okudum, inanamayarak sııttım, çünkü hiç beklediğim gibi değildi. Sert bir BDSM ya da *kim dayanabilir* oyunu bekliyordum. Biz şarabımızı yudumlarırken flörtöz, kirli oyunlar değil.

Üniversitede eğlenceli bir akşam kulağa harika geliyor ve aslında benim de hiç şansım olmadı. Ben üniversiteye gitmedim. Connor'ın müzik hayallerini desteklemekle meşgul olduğum için kendime bir kariyer planlayamadım. Başaracağından emindim - ve evet, tam bir pislik olmasına rağmen başardı. İlgi odağı olduğunda onun yanında olacağıma adım gibi emindim - ama hayır, değildim.

Çok kötü.

Boktan yataktaneme kapandığımda, banka hesabımda ancak yirmi sterlin varken kaybıma ağlarken, sanki tüm hayatım kül olmuş gibi hissediyordum.

Oh, nasıl da yanılmışım.

Hayatın gizemli bir şekilde işlemesi ne garip.

Hayatımın gerçek aşkı ve ekrandaki idolüm Heath Mason'la burada *üniversite maçları* oynayacağımı hiç düşünmemiştim.

"Bu teklif hoşuna gitti mi?" Heath bana sordu. "Sanırım alıştığın *sertlik* seviyesine pek uygun değil."

"Teklifin sesine bayıldım," diyorum ona ve daha doğruluk mu cesaret mi oyununa başlamadan dürüstlüğü seçiyorum. "Elimde üniversite senaryosu yok ama elimden geleni yapacağım. Ben ve eski sevgilim hep birlikte takılırdık ve tabii ki birkaç kez kafayı buldum, üçlü ve dörtlü gruplarda falan pis pis eğlendim ama böyle bir şeye hiç fırsatım olmadı." Josh'a bakıyorum, onu ve en iyi arkadaşı Tiffany'yi birlikte ve yıllar boyunca paylaşmış olmaları gereken parti oyunlarındaki şamatalı kahkahaları hayal ediyorum.

Ben de bunun tadına bakmak istiyorum.

Heath'le de, erkek arkadaşım da.

"Peki ya sen, Josh?" Heath ona sorar. "Evlenme teklifi hoşuna gitti mi?"

"Kesinlikle hala rekabet modundayım, bu yüzden evet, bu benim fantezimi gıdıklıyor. Hangi oyunu oynarsak oynayalım senin canına okuyacağım Heathy bebeğim, merak etme."

"Göreceğiz."

"Evet, yapacağız."

Baştan doğruluk mu cesaret mi ile başlamak istiyorum ama çocuklar önce akşam yemeği vakti olduğu konusunda ısrar ediyorlar. Heath, şarabın aç karnına bizi çok erken bayıltacağını söylüyor.

Josh bu akşam şeflik yapıyor ve annesinin doyurucu tariflerinden birini yapmaya başlıyor. Kavrulmuş sebzeli lezzetli bir turta. Onun evinde yemeyi seviyorum ve Josh'un versiyonunu da seviyorum.

Heath, "İnanılmaz kokuyor," diyor ama müşterimiz mutfak alanında kontrol etmeye çalıştığında Josh elini kaldırıyor.

"Meraklı kıcını buradan uzak tut, lütfen. Tabağınıza ulaştığında tüm sürprizin tadını çıkarmanızı istiyorum."

"Bütün gece meraklı *kıcımı* kullanacağım, Josh. Buna alışsan iyi olur. Benimki gibi senin de başına bir sürü *sürpriz gelecek*."

İçimden bir ses bu akşam gerçekten de pek çok sürpriz olacağını söylüyor. Bir şeyler garip geliyor.

İnsan.

Siktir et, sorulara başlamadan edemiyorum. Doğruluk mu cesaret mi, müşteri gizliliği falan bir kez olsun sikilebilir.

"Sizin için yemek yapan birileri var mı? Nöbetçi şefler falan?" Kahvaltı barında yanıma otururken Heath'e soruyorum.

"Yıllardır değil, ara sıra paket servis dışında. Ben tam bir yalnız kurdum. Neyse ki kendime hizmet edebilecek kadar iyi bir şefim."

"Sen harika bir şefsin. Yemeklerin harika."

Heath bana çok güzel bir gülümseme veriyor. "Yeteneklerimi diğer insanların tabaklarıyla paylaşabilmek çok güzel."

Beynim devreye girmeden boşboğazlığım başlıyor.

"Belki Londra'ya birlikte döndüğümüzde evlenme tekliflerimiz daha uzun olabilir? Geceleri olduğu gibi gündüzleri de teklif edebiliriz. Burada yaptığımız gibi takılırız..."

Heath başını sallıyor ama bana değil, pencereden batan güneşe bakıyor. Çekingen mi görünüyor? Dalgın mı? Bilmiyorum.

"Bunu isterdim," diyor. "Çok hoşuma giderdi." Ben de isterdim. Josh da isterdi.

Bunu biliyorum.

Heath için üzülüyorum, ki bu da tuhaf, çünkü o hiç sempati duyacağımı düşündüğüm türden bir adam değil. Herhangi bir şirket için para ödemesine gerek olmamalıydı. Eğer o isteseydi, insanlar bütün gün ve gece boyunca etrafına üşüşürdü.

Heath bana "Ben her zaman biraz yalnız bir kurttum, bu yeni bir gelişme değil" diyor. "Spot ışıklarının ilk vurduğu zamanları saymazsak. Okulda gölgede kalan gotik çocuklardan biriydim. Kenar mahallelerde yaşayan bir ucube."

"Ben de öyle. Connor'la tanışana kadar." "Connor mı?"

Eski sevgilin, değil mi?"

"Evet, eski sevgilim."

Heath'e Connor'ın kalbini kıran fahişe kız arkadaşıyla ilgili viral bir şarkıyla nasıl şöhrete ulaştığını anlatmak istemiyorum. O lanet şarkıya dayanamıyorum. Buraya geldiğimizde o saçmalık hâlâ sosyal medyada dolaşıyordu. Telefonumun olmamasının tek iyi yanı, baktığım her yerde o boktan şarkıyla ilgili gönderiler görmemek.

"Ne zamandır birlikteydiniz?" Heath soruyor.

"Çok uzun. Çok, çok, çok uzun. O gerçek bir bok parçası."

Heath sırtıyor. "Çoğu insan bunu eski sevgilileri için söyler."

Josh buzdolabına yöneliyor ve bir şişe şarap çıkarıyor. Üç kadehle birlikte bize uzatıyor, omzunda bir havlu, bir yandan da

Şef rolü.

"Eski sevgilim kalbimi paramparça etti ve sonra buna güldü," diyor. "İyi bir kıcı olan bir ahmaktı. Ella'nınki kadar iyi değildi ama."

"Magpie, evet?" Heath diyor ki.

"Evet. Aslında bana kazık attığı için memnunum. Eğer yapmasaydı, Ella ile tanışamazdım."

Şarabımızı doldururken sırtıyorum.

"Aynen," diyorum ona. "Connor'ın beni de sikip atmasına sevindim. Yoksa seninle tanışamazdım." Bardağımı alıp Heath'e doğru kaldırdım. "Ya da sana."

Heath kadehini bana doğru kaldırdı. "Bu ifadeye dahil olduğum için memnunum. Eminim diğer müşterilerinizin çoğu da aynı şeyi hissedecektir. Ona bir teşekkür kartı göndermeliyiz. Bize bir hazine verdi."

Müşteri ve sevgili arasındaki duvarlar gün geçtikçe yıkılıyor, bunu hissedebiliyorum ve Heath'in gözlerinde görebiliyorum. Sadece Josh'a bakışında da değil. Bundan daha fazla yayılıyor. Onunla benim aramda da bir gül gibi açıyor. Bu her iki taraf için de geçerli. Benim duvarlarım da yıkılıyor. Heath benim için süperstar Heath Mason'ın olabileceğinden çok daha fazlası haline geliyor.

Düşüncelerim, Josh'un tezgâhın üzerinde duran, dumanı tüten mükemmel tepsiyi sunmasıyla bölünüyor. Patatesler yemeğin kenarlarında tam kıvamında kızarmış.

Heath, "Bu gerçekten bir şey," diyor ve bakışları Josh'un üzerinde kalıyor.

Josh, içimi ürperten o anlamlı bakışlarından biriyle göz göze geliyor. Şarap kadehini kaldırıyor.

"Evet, öyle. Şeref."

Hepimiz *alkışlıyoruz* ve Josh akşam yemeğimizi servis ederken akşamımıza başlıyoruz. Yemek masasında hep birlikte yemek yerken sorular tekrar normal sohbete dönüşüyor, çocuklar daha önce yaptıkları squash maçlarının yoğunluğunu anlatıyorlar. Gülüyorlar, taktik konuşuyorlar. Aşıklar gibi konuşuyorlar. Ve ben dinliyorum. Süzme börek ve kavrulmuş sebze yerken ikisinin de sesini dinlemeyi seviyorum.

Ve tüm bu süre boyunca şarap akar.

Bir şişe diğerini takip ederken oluşan baş dönmesini seviyorum. Güneşin pencereden batmaya başlamasına bayılıyorum, çok çarpıcı bir şekilde.

Yemek tabaklarını ben topluyorum, adamların yardım teklifini ellerinin tersiyle itiyorum ki squash taktiklerini konuşmaya devam edebilsinler. Onları izliyorum.

Bulaşık makinesini doldururken, burası yerine Londra'da, Heath'in evi yerine bizim evde olduğumuzu hayal etmeye çalışıyordum. Ne kadar harika olurdu.

"Oyun gecemizi nerede yapıyoruz?" Döndüğümde soruyorum ve Heath oturma odasını işaret ediyor.

"İçeri geçin ve rahatınıza bakın. Bize şarap stoklayacağım. İhtiyacımız olacak."

Josh ve ben ellerimizde kadehlerimizle salona doğru yürüyoruz. Ona bakıp yüz ifadesini incelediğimi fark ediyorum.

"Ne?" diye sorar sırtarak.

"Ona karşı gerçek bir şeyler hissediyorsun, değil mi? Gerçek bir şey gibi." Josh beni kendine çekti ve yanağımdan öptü.

"Bu bir doğruluk mu cesaret mi sorusu. Kesin şunu. Teklif henüz başlamadı."

"Ya sorarsa? Doğruluk mu cesaret mi? Yani. Ya Heath ona karşı ne hissettiğini sorarsa?"

Oturma odasına ulaşıyoruz ve Josh sehpayı köşedeki kanepeye daha yakın olacak şekilde hareket ettiriyor. Üçümüz için de kolay erişim.

"Ne söyleyeceğimden emin değilim," diye yanıtıyor. "Söylenecek ne var ki? O harika bir müşteri. Birlikte geçirdiğimiz zamanı seviyorum."

"Bu doğru değil ve sen de bunu biliyorsun."

Josh oturur ve yanındaki mindere vurur.

"Sanırım cesaret etmeye devam etsem iyi olacak. Ve bu gerçek. O harika bir müşteri ve birlikte geçirdiğimiz zamanı seviyorum."

Onu seviyor musun?

Bir yanım bu soruyu ona kendim sormak istiyor, doğruluk ya da cesaret lanet olsun. Şüphelerim vardı, ama şimdi çok açık hale geliyor - günler geçtikçe duygular kaynıyor. Ve hızla kaynıyor.

Eve dönmek için uçağa binmek zorunda kaldığımızda nasıl hissedeceğiz?

Bu düşünmek istemediğim bir soru.

Heath bize katıldığında yanında dört şişe şarap vardı. Ben köşedeki koltuktayım, o da şişeleri masaya koyduktan sonra sağ tarafıma uzanıyor. Gözleri yaramaz ve canlı, sanki bu gerçekten bir parti oyun gecesiymiş gibi. Öyle de olmalı. Ne de olsa bu onun teklifi.

"Henüz şişe çevirme oyununa başlamadan önce önümüzde çok fazla şişe var," diye gülüyor. "Peki, önce ne yapacağız? Öneriniz var mı?"

"*Tercih eder miydin?*" Ben söylerim. "Bu oyunu seviyorum."

"Kulağa hoş geliyor. Taş, kağıt, makas ilk kim gidecek?"

Josh kazandı, her zamanki gibi. Makas parmaklarıma yumruğuyla vuruyor.

Sorusunu düşünürken şarabından bir yudum alıyor, sanki hayatın kendisi üzerine kafa yoruyormuş gibi.

"Heath... herkesin içinde götten almayı mı yoksa bir daha asla aktör olmamayı mı tercih edersin?"

Ahh. Bu derin bir şey. Ona kaşlarımı kaldırıyorum.

"Ne?" Josh soruyor. "Bu otantik bir oyun gecesi, değil mi? Baştan başlayalım."

Kanepenin minderlerine yaslanmış, parmaklarını göğsünde birleştirmiş olan Heath'e bakıyorum.

"Halka açık derken tam olarak neyi kastediyorsunuz?"

"Demek istediğim, paparazzilere yakalandınız, arka sokakta ateşli bir aygır tarafından kışınızdan sikiliyorsunuz."

Heath yüzünü buruşturuyor. "Özellikle de kışımın parçalandığı videoların internete düşmesini istemem. Seksi aygır ya da değil."

"Aynen öyle, dahi." Josh gülüyor. "Mesele de bu zaten. Kariyerinden vazgeçmektense bunu mu tercih edersin? Ne olacak? Kariyer başarısı mı, yoksa internette viral bir darbe almak mı?"

"Kariyerimi seviyorum," diyor Heath. "Benim için son derece önemli." "Biliyorum."

"Ama özel kalmak da öyle."

"Evet, biliyorum." Josh sahte iç çeker. "Tanrım, Heath, iyi ki bu üniversite arkadaşısı saçmalığını gerçekten oynamadın, yoksa şimdi hâlâ orada olurdun. Hızlı olması gerekiyordu."

Heath ellerini kaldırdı.

"İyi. Kariyer. Kariyerimden vazgeçerim."

Josh gözlerini genişletir. "Vay be.

Tamam."

Heath gözlerini kısar. "Gerçekten o kadar şaşırdın mı?"

Gerilim çoktan tırmanmış durumda - bakışlarım kilitlenmiş bakışlarıyla ikisinin arasında gidip geliyor.

"Kışına almakta sorun yok, Heath. Bu suç değil."

"Bunu biliyorum Josh. Bu bir danışmanlık seansı değil. Sadece kışımın yanaklarının tüm sosyal medyaya yayılmasını istemiyorum, teşekkürler."

"Sosyal medya yapardı," diye araya girmeye çalışarak gülüyorum.

"İnsanlar bunun için çıldırırdı."

"Zaten çok fazla göz önündeyim," diyor bana. "İnsanların harap olmuş göt deliğine yaltaklanmasını istemiyorum. Kıcıma yeterince yaltaklanıyorlar."

"Peki," diyor Josh. "Kariyer o zaman. Sen git." Heath ikimizin arasına baktı.

"Ella... Josh'u eski sevgilinle mi yoksa annenle mi yatakta bulmayı tercih edersin?"

Düşüncesi bile beni dehşete düşürüyor.

"Tanrım, Heath! Eski sevgilim, kesinlikle. En azından belli belirsiz ateşli olurdu. Umarım Connor'ın kıcı halterler tarafından paramparça edilir."

"Peki bunun için onu affedecek misiniz?"

Başımı sallıyorum. "Josh'ı affetmek mi? Hayır! Hayatta olmaz. Connor kendini beğenmişin teki ve iyi bir oyun oynayabilir ama böyle bir ihanet beni kapı dışarı eder. Temelli olarak."

"İyi ki eski sevgilini sikmeyeceğim, değil mi?" Josh dizimi sıkıyor. "Zaten benim tipim değil."

"Onu gördün mü?" Heath soruyor.

"Onunla tanışmak gibi talihsiz bir deneyim yaşadım. Birçok kez. Ella onun bir ahmak olduğunu söylerken yalan söylemiyordu. Onun kıcının bir mil yakınına bile yaklaşmazdım."

Tercih eder miydin sorusu için sıra bende.

Josh'a saldırdım ve siktir ettim. Patlamadan önce bir kadeh şarabı yudumladım. Hadi şu lanet partiyi başlatalım.

"Tüm müşteri tabanınızdan vazgeçmeyi mi tercih edersiniz, yoksa... Heath'ten vazgeçmeyi mi?"

Kahretsin, soruyu sorduğum anda pişman oldum. Josh bana inanmaz bir şekilde bakarken, bana lanet olası kötülükler yapıyor.

Bu çok derine dokundu.

Saniyeler içinde tavrını değiştiriyor, rahat davranıyor ama ben ne kadar sert vurduğumu biliyorum.

"Ne kadar ödediğine bağlı." Josh Heath'e bakarken gülüyor. "İş oraya varırsa müşteri kitlemin geri kalanına teklif verir misin, Heathy bebeğim?"

Heath gülmüyor. "Evet."

Josh yine de saçmalamaya devam ediyor. "Bana oldukça iyi para ödüyorlar."

"Umurumda değil. Sana daha iyi para veririm."

"Bu durumda, ne olursa olsun seni onlara tercih ederim. Maaş artışı!" Josh ellerini birbirine vurur.

Soruyu bu şekilde geçiştirdiği için kaburgalarına vurabilirdim, çünkü sorduğum şey bu değildi ve o da bunu biliyordu. Ne duymak istediğimi biliyor - merak kediye öldürse bile.

Sıra Josh'ta. Gözleri benimkilere indiğinde gözlerindeki kara mizahı görüyorum.

"Kısasa kısas. Ella, tüm müşteri tabanından vazgeçmeyi mi yoksa Heath'ten vazgeçmeyi mi tercih edersin?"

Kahretsin.

Düşündüğüm kadar kolay bir soru değil.

İçgüdü, Ajanstaki görevime başladığımdan beri kirli bağlar kurduğum tüm müşterileri aklımdan geçirmeme neden oluyor. *Babamdan*, beni inek ahırlarında kovalayan maskeli CNC ucubesine, Ajans *kurucularının* tamamen çılgın vahşetine ve onların çılgın sadizm turlarından gelen mutlu alt uzaya kadar...

Bay Monthly ve regl olduğum zamanlardaki dağınık eğlencemiz. Rol yapma müşterilerim... saatlerce değersiz bir et parçası olduğum ve buna bayıldığım inanılmaz aşağılama sahneleri.

Tüm bunlardan vazgeçme düşüncesi, Josh'a vermek istediğim kaburga kemiği darbesinden çok daha sert bir darbe indiriyor içime. Ve anlıyorum. Gözlerindeki yoğunluktan anlıyorum.

O da aynı şekilde hissetti... Bu kolay bir karar değil. Ben de onun yaptığı kaçamağı yapıyorum.

Işıl ışıl bir gülümsemeyle Heath'e döndüm.

"İş başa düşerse müşterilerimin geri kalanına teklif verir misin *Heathy bebeğim*?"

Yoksa bu ayrıcalık Josh'a mı ait?" Heath,

"Tabii ki isterim," diye yanıtlıyor.

"Bu durumda cevap çok açık. Benden bir evet."

Heath elini kalbinin üzerine koyar. Gülümsemesine rağmen bakışlarında çelik gibi bir derinlik var.

"Gururum okşandı. Sana maaş artışı versem, benim şirketimi diğerlerine tercih edersin. Bunu duymak ne kadar güzel. Böyle bir hayranlık."

Gülüyor ama samimi değil. O da bizim kadar sahte.

Kafamda alarm zilleri çalıyor, çünkü tekliflere bakılırsa, bunda çok başarısızız. Bu üniversite mizahı ve oyunları değil, bu... kişisel.

"Gururun okşanmalı," diyor Josh. "Vazgeçmek zorunda kalacağım inanılmaz m ü ş t e r i l e r i m var."

"Aynen," diyorum, ama Heath bunu bir kenara itiyor.

"Eminim *biliyorsunuzdur* ve iyi ki bu bir *"ister misiniz"* sorusundan ziyade *zorunda kalacaksın*. Paylaşmaktan mutluluk duyarım." Öyle mi?

Gerçekten mi?

"Strip poker zamanı!" Dedim. "Haydi, ikinizi de sıkleriniz dışarıdayken görmek istiyorum. Daha fazlası için çok *azgımsın*."

Çocuklar bunu kabul ediyor ve Heath sehpanın altındaki çekmecedan bir poker seti çıkarıyor. Bizi hazırlarken rahat bir nefes alıyorum ve bir gülümseme yapııştırıyorum - performans ve çıplaklığın tanıdık çimlerine geri döndüğüm için mutluyum.

Çocuklar her seferinde bir parça kıyafetle mükemmel bir striptiz şovu yapıyorlar ve bütün gün squash'ta yarışıp kış tekmeliyor olabilirler, ama ben kesinlikle bu konuda liderlik tablosunun üstündeyim.

Kirli yapıyorum. Gerçekten pis. Oyunda külotumu çıkarmam gerektiğinde hazineyi göstermek için amımı sergilemek. Oynanacak son eşya.

Heath'e, "Kanepeni berbat edeceğim," dedim. "Çok ıslağım."

"Güzel," diye cevap veriyor ve şarap kadehimi dolduruyor. *Tekrar*. "Peki, doğruluk mu cesaret mi?"

Üstüme doğru yükseliyor ve şişmiş aletini yarığıma sürtüyor.

"Nasıl karşı koyabilirim ki? Devam et," diyorum. "Gerçek."

"Söyle o zaman *Holly*. En sevdiğin müşterin sana onlar için ne yaptırıyor? Ben hariç tabii ki."

Cevabı anında biliyorum. Cevap verirken gözlerim Heath'in üzerindeydi.

"*Baba* olarak bilinen bir müşteri. Ben ona baba derken o bana

"Gece boyunca onun yaramaz küçük kızı gibi davran."

Heath sikini yarığıma sürtmeye devam ediyor.

"Bana daha fazlasını anlat."

Heath'e müşterim için nasıl performans gösterdiğimi anlatmak çok kirli hissettiriyor. Erkek arkadaşıyla sevişirken yakaladığı kızı olduğumu ve bunun için beni ne kadar kötü cezalandırdığını. Bana bunları yapabilecek tek kişinin *babam* olduğunu ve *kirlendikten* sonra beni nasıl yıkayıp temizlediğini anlatıyor. Dizinin üzerine çöküp şaplak yerken kendimi nasıl yaramaz küçük bir orospu gibi hissettirdiğini.

Ve sahte erkek arkadaşımın kirli dölleri içimden 'temizlerken' beni küvete atıp duşu soğuğa getirdiğinde ne kadar harika bir şekilde yanlış hissettiriyor...

"Seni fanilayla mı beceriyor?" Heath söyledi, ben de başımı salladım.

"Evet. Buz gibi suyla ıslatıp parmaklarına sarıyor. Ve ağızımdaki sık tadını çıkarmak için duş hortumundan ılık suyla gargara yaptırıyor. İsim takma konusunda da çok iyi. Rol yapma becerisi çok iyi." Duraklıyorum. "Ondan çok fazla ertesi sabah sendromu alıyorum... dürüst olmak gerekirse. Gerçekten o pis küçük üniversiteli kız olduğuma inanmaya başlıyorum."

"Ertesi sabah sendromu mu?"

"Ajansta kullandığımız bir terim," diye açıklıyor Josh, elinde sertleşmiş sikiyle. "Fantezinin gerçek hayata taşmasıdır. Duygusal bir hal alır. Kısa sürüyor. Genellikle."

"Peki ya ben?" Heath soruyor. "Sana hiç *ertesi sabah sendromu* yaşıyor muyum?"

Başımı sallıyorum. "Her. Tek. Zaman."

Josh göğüslerimden birini tutup sertçe sıkıyor. "Ona bedavadan bir gerçek verdin. Şimdi bize bir borcu var."

Heath'in siki amıma çok yakın. Onu içimde öyle istiyorum ki

Köt

ü. "Doğruluk mu cesaret mi?" dedi erkek arkadaşım Heath'e.

"Gerçek," diye yanıtlıyor Heath, şişmiş siki başını hâlâ benimkine doğru bastırarak

Klit

oris. "Ona ertesi sabah sendromu vermek *ister misiniz*? Neymiş o?

Heath mi? Ella gittiğinde, onu bir an bile düşünmeden gölgelere mi gömülüyorsun... yoksa seni terk etmesinin onu incitmesini mi *istiyorsun*?"

Bu çok boktan bir durum.

Bir sürü şarap, sarhoş ağızlar ve şişmiş sikler diyebilirsiniz ama Josh'un sesinde artık farklı bir ton var. Kazıyor.

"Bu adil bir soru değil," diye yanıtlar Heath. "Ben cesarete geçeceğim."

Josh saçlarından bir tutam alıp ağızını Heath'in kulağına doğru bastırıyor - ve erkek arkadaşımın baskın tarafını görüyorum. Nabzımı hızlandıran bir taraf.

"Değiştirme yok, Heath. Soruya cevap ver. Kız arkadaşımın senden ayrılmak zorunda kaldığında acı çekmesini istiyor musun? Seanslar arasında seni özlemesini istiyor musun?"

"Ella'yı incitmek istemem, Josh. Duygusal olarak değil."

"Sorduğum şey bu değil." Heath'in yüzünü aşağı çevirdi, böylece gözleri benimkilere kilitlendi. "Ona bak bebeğim ve bana söyle. Kız arkadaşımın senden ayrıldığında acı çekmesini istiyor musun? Sana o kadar çok ihtiyaç duymasını istiyor musun?"

Heath'in sikini içime sokmak için kasıldım. *Lütfen.*

Josh'ın sözleri berbat ama ateşli.

Heath, "Sen uçup gittiğinde Ella'nın benim izlerimi taşımasını istiyorum," diyor. "Evlenme tekliflerimizi kesinlikle unutulmaz kılmak istiyorum. Bu söz konusu bile değil."

"Siktir git Heath, sadece gerçek soruya cevap ver. Onun amını sik ve bana gerçeği söyle."

Bir halter darbesi ve onun için inliyorum. Cevabın ne olmasını istediğimi biliyorum.

İki, ve ben irkiliyorum, amım o kadar çaresiz ki, çılgık atıyor.

"Lanet soruya cevap ver, Heath," diyor Josh tekrar. "Sen gerçeği seçtin, o yüzden bana gerçeği söyle. Kız arkadaşımın senin için yanıp tutuşmasını mı istiyorsun? Seni özlemesini? Vedalaştıktan sonra seni tekrar görme ihtiyacıyla çıldırmasını?"

Bir duraklama. O kadar sıcak ki, yakıyor.

"SÖYLE!" Josh tersledi. "Saçmalamayı kes, Heath, ve sadece söyle!"

Heath, "Cevabı zaten biliyorsun," diyor ve ben inlerken diğer dört halteri de amımın derinliklerine sokuyor. "Evet, beni özlemesini istiyorum. Ona *ertesi sabah sendromu* yaşatmak istiyorum, onu çıldırtmak istiyorum ve bunu biliyorsun. Onu evime ilk getirdiğinden ve sikim derine gömülürken onun kız arkadaşın olduğunu itiraf ettiğinden beri biliyorsun."

Heath'in gözleri Josh'un gözlerinde çok derin ve vahşiydi.

"Artık bana gerçeği kendin söyleyebilirsin Josh bebeğim. İsteddiğin buydu, değil mi? Onu yanında getirdiğin andan itibaren benim de acı çekmemi istedin. Bu yüzden bana onun kız arkadaşın olduğunu söyledin. Bunun oyunu değiştireceğini biliyordun."

Ben inlerken Heath beni beceriyor, üstümdeki iki adam bakışarak savaşıırken memelerim sallanıyor - tıpkı daha önce sahada oldukları kadar şiddetli bir gerilim.

"Evet, bunun oyunu değiştireceğini biliyordum," diye itiraf ediyor erkek arkadaşım.

"Peki ya siz? Hiç *ertesi sabah sendromu* yaşadınız mı?"

"Evimden ayrılırken ıslık mı çalıyorsun, yoksa uzaklaşırken ıslık mı çalıyorsun?"

Josh Heath'in saçını çekiştiriyor, dilini idolümün yanağında gezdiriyor.

"Seninle tanıştığım ilk andan itibaren ertesi sabah sendromu yaşadım Heath. Daha uzaklaşmadan ağrım başlamıştı bile."

Tanrım, nasıl öpüşüyorlar.

Büyüleyici.

İki adam birbirini yerken diller birbirine dolanıyor, nefesler homurtu ve iniltiyle kesiliyordu. Her şey açığa çıkmaya hazır büyük bir patlamaydı. Havada patlamaya hazır bir gerçek.

Ve artık unutulmayacak. Sarhoş oyun geceleri bir yana, *şaka* altında gömülü olabilir, ama artık orada. Perde yırtıldı.

"Şimdi ikinize de bir meydan okumam var," diye inliyorum onlara, Heath'in siki tam doğru açıda gıcırıyor. "Cesur olun çocuklar ve lastik ya da kayganlaştırıcı kullanmadan amıma girin."

Bu tam bir meydan okuma. Yanlış bir hareket ve piercingleri birbirlerininkine takılabilir. Ouch. Kan, ter ve batan sikler.

"Cesaret kabul edildi," diyor Josh. "Tabii Heath bu konuda korkak davranmayacaksa.

o."

Josh Heath'ten uzaklaştı ve **y a n ı m d a k i** kanepeye uzandı, devasa delinmiş sikini elinde tutuyordu.

Heath sikini tek seferde içimden çıkardı ve ikisi birlikte beni Josh'ın sikinin üzerine çektiler, amım onu aç bir ağız gibi emiyordu. *İki kişiye aç bir ağız.*

"Ben korkak değilim, Josh. Ben amcık *istiyorum*."

Heath sıraya girerken Josh, "Rekabetten takım çalışmasına," diyor. "Dikkatli olsak iyi olur. Eğer piercingler birbirine karışırsa, ortalık karışır."

"Birbirimizi bu kadar iyi tanımamız iyi bir şey, değil mi?" Heath, Josh'un sikinin içime pompalanmasını izliyor. "Hadi aynı sahada kız arkadaşının amını sikelim."

Josh çekiliyor, böylece her iki adam da aletlerini birlikte çalıştırabiliyor ve ben tavana gülümsüyorum, sarhoşum - başım dönüyor ve bekliyorum. Normalde ikisi bir arada için prezervatif kullanırlar.

İki tane almak acıtacak... özellikle de ısınma olmadan.

Amcığım ikisini de aynı anda almak için çok zorlanıyor. Aletleri o kadar uyumlu ki, hiç kıpırdama payı yok, sadece tek bir sağlam çift direk içeri girmeye zorluyor ve sonra beni kullanıyor - bir sürtük gibi inlememe neden olan derin, uzun itişlerle.

Josh ve Heath, amımı vahşileştirirken mükemmel bir birlik içinde çalışan iki takım arkadaşı ve zirveye ulaştıklarında hala mükemmel bir birlik içindeler - Heath, klitorisimdeki başparmağıyla benim yararına bir akorun tadını çıkarıyor.

Mükemmel iş, ortaklar.

Bir araya gelirken hepimiz aynı takımdayız, inlerken ve onları yutarken memelerim sallanıyor, derin, derin, derin, daha DERİN için çıldırıyorum!

Cennet yeryüzünde bir yerdir.

Fransa'da bir villada, bir haftalık tatilde.

Adamlar sonrasında çok dikkatli davranıyor ve döl kayganlığındaki yaraklarını kontrol etmek için yavaşça dışarı çekiyorlar. Vay be. Birbirlerine dolanmamışlar. Piercing takılmamış.

"Harika iş," diyorum nefesimi tutarken. "Bu cesaret için en yüksek puanlar.

Beni iyi yakaladın."

Heath gözlerinde kirli bir parıltıyla bana gülümsüyor.

"Daha önce paylaştığın şey hakkında..." diyor. "Bir adam hakkında *Baba...*"

Dudaklarımı yalıyorum. "Peki ya o?"

Kalçalarımı açıp döl damlayan amımı kontrol ediyor.

"Yaramazlık yaptığında s e n i temizlemek için bir fanila kullandığını söylemiştin... dondurucu soğuk suda..."

"Evet, öyle."

Heath başını kapıya doğru eğdi.

"Parti oyunu için başka bir önerim var," diyor. "*Gösterme söyle.*"

Josh omzumu ısıyor.

"Siktir, evet. Heathy için kışını duşa soksan iyi edersin. bebeğim," dedi erkek arkadaşım. "Sanırım müşterimiz *babalık.*"

"Memnuniyetle," diye kıkırdadım ve Heath'in ayağa kalkmama yardım etmesine izin verdim.

Şerefe diyerek birer kadeh şarap daha içtiğimizde enerji değişmiş ve hafiflemiş oluyor ve Heath tekrar *müşterimize* dönüyor. Tüm eğlence, oyunlar ve sapıkça teklifler.

Ama gerçek artık ortada. Yüzü odada ortaya çıktı. Ertesi sabah sendromunun Josh ve benim bu konuda hissettiklerimiz üzerinde hiçbir etkisi yok.

Sağlıklı bebek.

Onu geride bırakmak her zaman acı verir.

Ve daha da kötüleşecek.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Heath kılık değiştirme konusunda gerçekten çok iyi. Beyzbol şapkası ve güneş gözlükleriyle soyunma odasından çıktığında onu zar zor tanıyabiliyorum. Saçları o kadar sıkı toplanmış ki, bir an bile göremiyorsunuz ve gözlükleri ikonik gözlerine dair her türlü ipucunu engelliyor. Kaşlarının şekline dair hiçbir ipucu yok, gözlükleri çok büyük ve soluk siyah bir tişört ile yavan gri bir şort giymiş. Sıkıcı. Güvenli. Sadece arka plana karışmak için ayarlanmış bir turist.

Dikkat çekmemek için kendimize biraz çeki düzen vermemizi söyledi, bu nedenle ben de makyaj yapmak yerine sade bir elbise giymeyi ve güneş losyonu sürmeyi tercih ettim. Gün boyunca dışarı çıkarken takma kirpikler ya da kırmızı ruj sürmeden çıplak yüzlü olmak garip hissettiriyor. Hatta alıştığım süpermarkette göz kalemi bile sürmüştüm.

Josh da bugün farklı görünüyor - saçları düz ve mat, mor çizgiler mavi bir beyzbol şapkasının altına gizlenmiş. Heath'in kıyafetlerinden birini giyiyor - bej bir yelek ve bir kot pantolon.

Her zamanki tuhaf hallerimizden o kadar farklı görünüyoruz ki neredeyse glebilirim.

Bu, Heath Mason gibi bir sperstarın etrafında beklediğim kırmızı halı tarzı bir ihtişam değil. Yıllar boyunca Nighttime Whispers'ı okurken onunla kırmızı halıda karşılaştığımı hayal ederdim, hayal gücümün tadını çıkarır ve Connor'ın kafasını karıştırırdım. Yine de, taksi bizi üzüm bağı hedefimize götürmek üzere villaya yanaştığında, önceki fantezilerin en ufak bir anlam ifade etmediğini görüyorum. Heath'in etrafında ihtişama ihtiyaım yok. Onun aptalca bir kılık değiştirmiş halinin basitliği bile beni sırtıttırmaya yetiyor da artıyor bile - hatta mutluluktan havalara uçuyorum.

"Bizim için lüks bir yer seçtim," diyor bana ve arka koltuktaki Josh'a, sanki *dlmz* için daha azını beklermişiz gibi. "Muhteşem beyazlar yapıyorlar, duru ve köpüklü."

"Bu benim için, değil mi?" Dirseğini drtyorum. "Köpüklü şaraplara bayıldığımı biliyorsun. Sen kırmızıyı tercih ediyorsun."

Ellerini havaya kaldırdı. "Suluyum. Ama bu senin ikramın, benim değil."

Gözlüklerimi ona yan gözle bakacak kadar indiriyorum. "Bu ikramı hiç kendin yaptın mı? Çok tura katıldınız mı? Lüks kırmızı üzümler ve şarap tadımı?"

Ön camdan ileriye bakıyor.

"Bir zamanlar. Yıllar önce. İyiydi. Her hafta devam etmeniz gereken türden bir şey değil."

Dün geceki doğruluk mu cesaret mi yarışmasından sonra her şey farklı bir hal aldı. Daha fazla pislik, eğlence, oyun ve daha fazla eğlence ile derinlikleri bir kenara bırakmamıza rağmen, perde yırtıldı - ve bu geri döndürülemez. Heath Mason'ın korunan ruhunun çok daha ötesini gördüm.

Yalnız kurt.

Heath kendini böyle tanımlıyor olabilir ve içe dönük biri, evet kesinlikle, ama yalnız mı? İtiraf etmek istediğinden daha *yalnız* olduğunu söyleyebilirim.

Dün geceki itiraflardan bazılarını hatırlayınca irkildim. Gerçek hislerinden bazılarını kusarken bana bakışı ve Josh'un da ona karşılık olarak hislerini patlatması.

Heath'e daha fazla soru sormak isterdim, ne istediği, nelerden hoşlandığı, spot ışıkları ve paparazziler tarafından bu kadar engellenmiş hissetmeseydi gerçekten ne yapıyor olacağı hakkında. Onunla daha kalıcı olarak burada olsaydık daha fazla üzüm bağı ziyaret eder ve daha fazla geziye çıkar mıydı? Bir gün şapkasını ve güneş gözlüklerini biraz da olsa bırakma konusunda kendini rahat hisseder miydi?

Ancak Josh dikkatimi çekmek için boğazını temizlediğinde, Heath önündeki yola bakarken benim ona ne kadar dikkatle baktığımı fark ediyorum.

Garip.

Dışarıdaki manzara ve her şeyin ne kadar muhteşem olduğu hakkında sürekli yorum yapıyorum. Harika sokaklar, binalar ve iç kesimlere gidip yeşil alanlara doğru tırmanmadan önce sahil manzarası.

Şoför üzüm bağının girişine yanaştığında Heath, "İşte geldik," diyor.

Arabadan iniyorum ve tepemizdeki tepelere doğru uzanan, güzel güneş ışığının tadını çıkaran devasa üzüm salkımlarına hayranlıkla bakıyorum. Yukarıda milyonlarca sulu şaraplık üzüm olmalı. Kesinlikle milyonlarca.

Resepsiyona doğru ilerlerken Josh elimi tutuyor ve Heath tezgâha doğru ilerliyor.

Resepsiyon görevlisine "Tur için geldik," diyor ve sesi değişiyor. Tonu daha alçak ve bu onun için garip geliyor ama resepsiyonist

fark etmiyor, ki bu da anlaşılıyor. Ne de olsa o bir aktör.

"Bay Christoff, değil mi?"

Heath başını salladı, her zamanki gibi değil, yarım bir gülümsemeyle. "Bu doğru."

Kredi kartını vermesini anlamıyorum. Bay Christoff, WTF? "Dışarıda bekleyebilirsiniz," diyor resepsiyon görevlisi. "Şoför birazdan kısa süre içinde sizinle."

"Bay Christoff?" Dışarı çıktığımızda Heath'e sordum.

"Halkla ilişkiler müdürüm," diyor. "Halka açık geziler için onun kartını kullanıyorum."

Cip saniyeler içinde yanımıza geldi ve Heath şoförle konuşmak için öne çıktı. Bu fırsatı Josh'u elinden tutup kendime çekmek için kullanıyorum.

"Heath'in paranoyak olduğunu mu düşünüyorsun? Üzüm bağında sahte kimlik mi? Gerçekten mi?" Etrafıma bakıyorum. "Burada kimse yok."

"Heath sadece Heath," diye cevaplıyor Josh omuz silkerek. "Sanırım açık havada kendisi olmasına izin verilmeyeli uzun zaman oldu."

"Ya da ön kapısının dışında kendisi *olmasına* izin verdi."

"Vahşi. Belki de ona kukunla birlikte biraz da terapi önermelisin," diyor Josh sırtarak ama ben öyle demek istemedim. Hem de hiç. Heath söz konusu olduğunda Vahşi olmak isteyeceğim son şey.

Bizi cipin yanına çağıran ve benim için arka kapıyı açan ünlü müşteriyi tanıyamadım. Josh ve benim karşımda oturuyor, sırtı şoföre dönük bir şekilde, tur rehberi tarafından coşkuyla eğitilen muhteşem üzüm sıralarının arasından geçiyoruz. Güzel bir şey. Sayılır. Üzüm türleri, nasıl yetiştirildikleri, hasat edildikleri ve kulağa hoş gelen farklı isimleri hakkında anlatılanlar ilginç ama Heath kadar ilginç değil.

Burada kendinde değil. Hem de hiç.

Omuzları sert. Gülümsemesi utangaç. Garip

Kont ve kapalı kapılar ardında tanıdığım adam.

Cipten inip üçüncü üzüm çeşidimizi tadarken ilk kez yalnız kalma fırsatı buluyoruz. Josh fısıldayacak kadar yaklaştığında rehber cipe geri dönüyor ve bizi duymuyor.

"Lanet olsun, ben boktan bir şarap uzmanıyım," diyor Josh. "Dürüst olmak gerekirse, bu üzümlerin tadı bana üzüm gibi geliyor. Şarapları koklayabilen ve bu küçük kötü çocukların hangilerinin yapımında kullanıldığını söyleyebilen insanlara övgüler olsun, çünkü bu benim seviyemin üzerinde bir beceri."

Josh'un sinsi açıklaması karşısında Heath'in kendine dönüşünü görmek rahatlatıcıdır. Heath'in gerçek kahkahasını atıyor. Gerçek gülümsemesiyle gülümsüyor. Ve gözlüklerinin arkasından gözlerinin parladığını biliyorum.

"Aynen," diyor. "Kendimi bir şarap aşığı olarak düşünmek isterim ama bu gerçekten her şeyi perspektif içine koyuyor. Her şeyden anlarım. Peki ya sen, Ella?"

Ağzıma bir üzüm atarken gülmek zorundayım.

"Umm... bu harika bir yolculuk. Manzaraya bayıldım. Şarabı da seveceğime eminim."

"O zaman hayır," diyor Heath. "Şarap uzmanı olmayan Ella, tıpkı bizim gibi."

"Hayır!" Ben de diyorum ki. "Üzümleri ve diğer şeyleri de severim."

"*Hatırlıyor musun* oyunu yapmalıyız," diyor Josh. "Şu sıradaki üzümün adı neydi Ells?"

Üçüncü sırayı işaret ediyor.

"C ile başlayan bir şey..." Cevap veriyorum. "Char... charie?"

"Kim bilir," diyor Josh ve aramızdaki komplo beni kıkır kıkır güldürüyor. Okul gezisindeki yaramaz çocuklar gibi.

Şoför bekliyor, biz gülüyoruz ve şimdi sıçtık, çünkü o noktadan sonra her seferinde, bize çeşit tarihini anlatırken üzümleri tatmamıza izin verdiğinde, bu bizi gıcıklayacak. Bunu biliyorum.

Ve öyle.

Yavaş ama emin adımlarla, sıkıcı kıyafetlerimize rağmen üçümüz birlikte teknik renklere bürünüyoruz. Gülüyoruz, sohbet ediyoruz ve Heath sahte sesini bırakıyor. Güneşin ve yeşilliğin tadını çıkarıyoruz ve kıkırdayarak üzüm örnekleri yiyoruz ve bu harika. Gerçekten harika ve şarap tadımına gelince daha da iyi olacak.

Bir sonraki tur rehberi bize yıllandırma ve şişeleme sürecinden bahsederken birkaç numune almak için sabırsızlanıyorum. İlgimi çekiyormuş gibi yapıyorum ve biraz da idare ediyorum, çünkü bu şeylerin bazıları harika ve bu hayatta herhangi bir zamanda bir pub quizinde bağlarla ilgili soruları cevaplayabileceğimi gerçekten beklemiyordum, ama asıl ilğim sadece iki şey üzerinde. Ve bunlar kesinlikle üzüm bağlarıyla ilgili değil.

Yanımda duran adamlar, sıra sıra dizilmiş sarmaşıklardan çok daha güzeller. Heath'e yaklaşıyorum, onun kılık değiştirme konusundaki sınırlarını test ediyorum. Tur rehberimiz konuşurken kolumu onun kine sürüyorum ve parmaklarımı onunkilere dolamaya cesaret ediyorum.

Benden kolayca uzaklaşabilirdi. Tek kelime etmeden mesafe yaratabilirdi, hiç sorun olmazdı. Ama yapmıyor.

Heath Mason, bağda farklı şarap türlerinin yıllanma sürecini dinlerken parmaklarını parmaklarımın arasına almama izin veriyor ve sonra sadece bir dokunuşla geri sıkıyor.

Bu dokunuş yeterli.

Peçe, içeriye bir başka bakışı ortaya çıkarıyor.

Duvarları yıkılıyor - içeride olduğu kadar dışarıda da. Ve bunun nereye varabileceğini bir düşünün...

Hayal kurmamalıyım. Herhangi bir hayalden, fanteziden ya da herhangi bir düşünceye dalmaktan kaçınmalıyım ve rehber bizi bir sonraki odaya geçirip *Bay Christoff*'a şarap çeşitlerinden biri hakkında daha fazla bilgi verdiğinde Josh bana bunu hatırlatıyor.

"Yapma," diye fısıldıyor erkek arkadaşım. "Bu hiçbirimiz için adil değil." "Neyi yapmayayım?" Diye soruyorum ve gözleri benimkilere sabitleniyor.

"Ne var biliyor musun? Bunun sana ya da bana bir faydası olmayacak ve kesinlikle ona da bir faydası olmayacak. Birkaç gün içinde buradan siktir olup gitmemiz ve normale dönmemiz gerekirken olmaz."

Normal.

Normalin nasıl bir his olduğunu çoktan unuttum, çünkü bu, tam burada, şu anda *normal* hissettiren şey BU.

"Ella," diye fısıldıyor Josh, kelimelerimi bildiği kadar düşüncelerimi de biliyor. "Kes şunu. Ciddiyim."

Omuz silkiyorum. "Peki.

Tamam." "İyi."

Gülümsüyor, ama gülümsemesi daha önce cipe ilk bindiğimizde Heath'inki kadar sahte. Mantıklı konuşuyor ama aynı zamanda saçmalıyor. O da benim kadar *normale* dönmek istemiyor.

"Çocuklar!" *Bay Christoff* sesleniyor ve biz de bizi deli eden müşteriye bakıyoruz. "Gelin, bana katılın. Şarap tatma zamanı."

"Sabırsızlanıyorum!" Ellerimi çırpıyorum. "Bu üzümlerin tadının nasıl olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum!"

Yalan da söylemiyorum. Bir yudum şarap tam da ihtiyacım olan şey. Şimdi.

Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle zıplıyorum - ama bu sefer Josh'ın sözlerine kulak verdim ve fazla yaklaşmadım. Heath'in elini tutmuyorum.

Haklısınız, birbiri ardına denediğinizde şarapların tadı çok farklı oluyor. Ben de onları koklamaya alıştım. Turun sonunda şarap dükkanına vardığımızda hala favorilerimi tartışıyordum, bu yüzden Heath bir hamle yaptı ve üçünden de bir sürü aldı ve Josh'un favorisinden de bir sürü aldı.

Yakın zamanda şarabımız bitmeyecek, bu kesin. İşte o zaman içime oturdu.

Bu yeni büyük seçkiye rağmen yakın zamanda şarabımız bitmeyecek, çünkü sadece birkaç gün içinde bizi Cannes'dan havaalanına götüren bir taksi olacak - bizi bir üzüm bağından evine geri götüren değil.

Villasına dönmek için taksiyi beklerken Heath, "Eve dönme vakti," diyor ve sözleri beni o lanet olası yalpalamalardan birine sürüklüyor. Bir ayağımdan diğerine geçiyorum.

Home.

Öyle hissettirmeye başladığı kesin.

Klişe ve berbat ve yasak ya da değil - ev kalbin olduğu yerdir öyle.

Ve kalbim burada. Heath ve Josh ile birlikte.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

PERŞEMBE

Umarım bugünkü şarap tadım seansınızdan keyif almışsınızdır. Aralarından seçim yapabileceğiniz pek çok muhteşem lezzet - hoş kokulu ve seçkin.

Bunu tersine çevirmenin zamanı geldi.

Bu gece, kullanacağımız sıvıların gölgesi dışında tamamen farklı bir çeşitlilikte bir tadım olacak.

Su sporları!

Şarabı yudumladığımız gibi sidiği de yudumlayacağız. Nektarı doğrudan kaynağından tadarken yüzlerinizdeki keyfi görmek istiyorum. Demlemek için üzüm gerekmiyor.

Sıcak servis edilir, soğuk değil.

Yine de doldurmak istediğim bir 'şişe' var - ve bu konuda bana yardımcı olabilirsin, Josh.

Her şeyin çok ıslak, çok kaygan ve çok çok kirli olmasına hazırlıklı olun.

Her zaman olduğu gibi öncesinde bol bol içki içeceğiz. 'Şarabın' akmaya devam ettiğinden emin olmak istiyoruz.

Teklif süresi - yatmadan önceki son çişe kadar.

Ödül - Cannes'da seçkin bir kulüpte sizin için bir gece. Böylesine canlı bir yerin heyecanını keşfetme şansını yakalayın.

Ben teklifi yüksek sesle okuduğumda, Josh hâlâ bugünün şarap stokunu soğutucuya koyuyordu. Heath zarfı bana vermek için sabırsızlanıyordu, kapıdan içeri girdiğimizde zarfı almak için yatak odasına doğru koştu.

Heath'i tanıyınca teklif çok mantıklı geliyor. Londra'da çiş oyunu onun vazgeçilmezlerinden biridir.

Josh ve benim üzüm bağındaki şarap örneklerini yudumlayışımızı ve tatlarına hayran kalışımızı izleyişini hatırlıyorum; bu akşam ağzımızı bambaşka bir maddeyle dolduracağını başından beri biliyordu.

Dolaptan bir bardak alıp ağzına kadar buz gibi maden suyuyla doldururken ona pis bir bakış fırlatıyorum. Bir dikişte içiyorum ve dudaklarımı siliyorum.

"Lanet olsun, bugün cidden kavruldum. Hava ne kadar da sıcak."

Josh omzunun üzerinden bana sırtıyor, şarabı kaldırmayı bitirdiğinde ayağa kalkıyor.

"Evet, bu konuda sana katılıyorum Ells. Ben de kesinlikle kavrulmuş durumdayım."

Benden hemen sonra bir bardak su içiyor ve Heath gülerek kendi bardağını alıyor.

"Bunu duyduğuma sevindim. O zaman bu teklife evet demek oluyor, değil mi?" Josh dudaklarını şapırdatıyor.

"Bu pek doğruluk mu cesaret mi tarzı bir soru değil, Heath. Bu tür bir teklif söz konusu olduğunda her adımda senin yanında olduğumuzu biliyorsun."

"Evet, bunu biliyorum ama şişe doldurma konusunda şaka yapmıyordum. Oynamak istediğim bazı fikirlerim var." Duraksıyor ve erkek arkadaşımın gözlerinin içine bakıyor. "Neden bahsettiğimi biliyorsun Josh."

Aralarında söylenmemiş sözler var. İkisinin de yine aynı fikirde olduğunu gösteren bir gülümseme.

Ama ben değilim. Neyden bahsettikleri hakkında hiçbir fikrim yok.

Bir dirseğimi tezgâha dayadım. "Merak ettim. Ne ya da kimin *şişesi* dolduracak mısın? Anlamıyorum."

Heath burnuna vurdu. "Öğrenmek için beklemeniz gerekecek."

Josh bir bardak daha su doldururken gülüyor. "Tanrım, Heath, senin tekliflerin diğer müşterilerimize kıyasla çok belirsiz. Biz kabul etmeden önce her şeyi harfiyen yazıyorlar, hemen hemen her ayrıntıyı sıralıyorlar. Bana karşı tek bir cümle ve ima kullanan tek kişi sensin. Ells'e gelince, ne demek istediğin hakkında hiçbir fikri olmayacak."

Haksız değil.

"Bu konuda ne hissediyorsun, Ella?" Heath bana sordu. "Bu seni rahatsız ediyor mu? Kelimesi kelimesine hecelememi mi tercih edersin? Eminim diğer müşteriler bunu senin için yapıyordur."

Ona göz kırpıyorum. "Evet, var ama zahmet etmene gerek yok. Ne diyebilirim ki? Sen tek seferlik birisin."

Heath şapkasını çıkarıp saçlarını serbest bırakırken gülümsüyor.

"Ben özel bir müşteriyim, değil mi?"

"Çok."

Bardağından bir yudum su alıyor, sonra başını yana eğiyor. Gözlüklerini çıkardığında, çarpıcı, parlak mavi gözlerinin tüm güzelliği içimde kelebeklerin uçuşmasına neden oluyor.

"Söyle bana. Tam olarak hangi *şışeyi* düşündüklerini söylemedikleri sürece başka bir müşterinin teklifini kabul eder miydin? Onlar için sana tam olarak ne yaptıracaklarını?"

Dürüstçe cevap veriyorum.

"Fiyata göre değişir. Ve müşteriye. İtibarlarına." Duraksıyorum, sonra gülümsüyorum. "Ve teklif geldiğinde nasıl hissettiğime."

"Ya fiyat Cannes'da bir kulüp ziyaretinden başka bir şey değilse? Büyük harcama yapanlarla kıyaslandığında oldukça zavallı bir ödeme olduğuna eminim."

Ona elimi salladım. "Söz konusu sen olunca ödemenin hiçbir önemi yok Heath. Bedavaya bile yaparım."

Josh bardağını ağzına götürürken duraksıyor ve bakışlarının yandığını hissediyorum. Benim de yanaklarım yanıyor ve kalbim küt küt atıyor çünkü burada haddimi aştım. Bu tür duygular asla yüksek sesle konuşulmamalı. Müşterilere asla bedavaya hizmet sunulmamalı. Asla. Bu davranış kurallarını çiğnemektir. Heath Mason'ın villasında büyük bir ücret karşılığında değil, cüzi bir ücret karşılığında kalıyoruz ama o hala bir müşteri ve hizmetlerimiz karşılığında bizi 'ödüllendiriyor'. Biz hala onun *kurvalarıyız*.

"Bunu söylememeliydim," diyorum, kelimelerin ağzımda yarattığı gariplikten nefret ederek. "Üzgünüm, bu hiç profesyonelce değil."

Heath omuz silkiyor. "Bu yolculukta söylenmemesi gereken pek çok şey var. Ben saymıyorum. Ve seni buna zorlamayacağım. Hizmetlerin için para ödemeye devam etmekten memnunum. Teşkilat'ın şikayet edeceği hiçbir şey olmayacak."

Burada gerçekten hata yaptım. Bir şeyler garip geliyor. Bilmediğim sulara yüzüyormuşum gibi - nasıl yol alacağımı bilmediğim bir iş ve duygu karmaşası.

Hayır, söz konusu Heath'in müşteri olması olduğunda Ajans'ın resmi olarak şikayet edecek bir şeyi olmayacak, bunu biliyorum. Ama bu Ajans'la ilgili değil... Onunla ilgili. Heath'in ücretsiz olması gereken bir şey için para ödemesini istemediğime dair içimde bir his var. Josh ve ben ikimiz de burada olmak istiyoruz, sadece doğruyu söylüyorum. Bu 'teklifleri' hiçbir ücret almadan seve seve yapardık ve işler farklı olsaydı belki de ona kendi tekliflerimizi bile sunardık.

İşte bu görmek istediğim bir şey.

Josh'un Heath'e 'teklifleri', Heath'in bu akşam için tam olarak ne yapması gerektiğine dair komutlar vermesi ve Heath'in hizmetini beklerken heyecanla güveçte pişirmesini izlemesi. *Beş yıldız* alma arzusu.

Kalemi kendim için kağıda döktüğümü hayal ediyorum. Erkek arkadaşım ve ekrandaki idolümle ilgili kendime ait bir sürü fantezim olurdu. İçine girebileceğim bir sürü hayal.

"Ciddiyim," diyor Heath, sözleri düşüncelerimi yarıp geçiyor ve beni hayal dünyasından dışarı sürüklüyor. "Teşkilat'ın hiçbir şikayeti olmayacak, Ella. Endişelenmene gerek yok."

"Endişelenmiyorum." Tezgâhın üzerinden uzanıp elini tutarken gülümsüyorum ve parmaklarını sıkıyorum. Hissettiklerimi çok daha fazla detaylandırabilirdim ama bu sadece Josh'un da benim de kapılıp gideceğimiz çamurlu bir duygu çukuru yarattı ve bu hiç adil değil. İkimiz için de.

Ya da Heath'e.

Josh bir adım atıp su bardağını doldururken öksürüyor. Sırıtişından bu yolu tamamen raydan çıkaracağını anlıyorum. Dikkat dağıtma konusunda iyidir.

"Hadi Ells, şimdi iyi bir *curva* ol ve mesaneni doldur. Sağlıklı bebek rüyalarının gecesini yaşayacak. Bunu sağlamak için buradayız."

Curva kelimesini nasıl kullandığına dikkat ettim. Vurgulama tam yerinde. Heath'in gülümsemesinin bir anlığına nasıl kaybolduğunu da fark ediyorum. Bir şeyin parıltısı. *Reddedilme mi? Hayal kırıklığı mı? Acı mı?*

Gülümsemesi bir anda geri dönüyor ve yerini daha parlak bir gülümsemeye bırakıyor. Sadece o kadar gerçek değil.

"Evet, bundan emin olmak için buradasınız," diyor. "Yarın ödülünüzü mü istiyorsunuz? Onu hak etmen gerekecek. Senin için düşündüğüm bir kulüp var."

Güzel. Cadde olması gerektiği gibi mühürlendi, o yüzden oyunlar başlasın.

Hepimiz harekete geçmeye çok hevesli olduğumuz için bu akşam yemekle pek uğraşmıyoruz. Biraz peynir, bisküvi ve gülmek için bir sürü üzüm daha yedik. Keyifle bir şeyler atıştırıyorum ve o günkü favori köpüklü şarabımdan güzel, soğuk bir şişe yudumluyorum ama burada bir paralellik var. Yarın yokmuş gibi suyu içiyoruz.

Gidip işeme ihtiyacına karşı bacak bacak üstüne attığımda güneş daha yeni batıyor, o kadar baskın hale geliyor. Çocuklar da aynı şeyi hissediyor olmalı ki onlar da en az benim kadar içiyorlar - ama bu oyuna çok daha alışkınlar. Josh benden çok daha uzun süredir şovmenlik yapıyor. Ben hâlâ görece bir acemiyim.

Erkek arkadaşım bacaklarımın şezlongdaki duruşunu çok beğeniyor. Yüzme havuzunun üzerinde kaybolan güneşin ışıltısı bana hiç yardımcı olmuyor.

Su...

"İşemen lazım, değil mi?" diye soruyor, sesi karanlık ve boğucu. Ağzına bir üzüm daha atıyor, ben kıvranırken yavaşça çiğniyor. "Güzel Curva'nın ne yapmasını istiyorsun, Heathy bebeğim? Soğukkanlılığı tükeniyor." Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Kabul et, Ells. Heath'e şu anda işemek için ne kadar can attığını söyle. Ağrıyor mu? Ağrıyor, değil mi?"

Onun sözleri gerginliği daha da artırıyor.

"Senin de gitmen gerek," diyorum ama Josh başını sallıyor. "Henüz değil. Pratik yapmak mükemmelleştirir."

Evet, tam düşündüğüm gibi. Bu ikisi profesyonel. Ben hala pis bir acemiyim.

Josh pis bir kahkaha atar.

"Eteğini yukarı kaldır ve Heath için bacaklarını aç. Ona ne kadar işemeniz gerektiğini söyleyin ve bir sonraki talimatınızı nazikçe isteyin."

Josh liderlik konusunda çok doğal. Heath'e sırtarak yaklaşmasını işaret ediyor, böylece müşterimiz içinde bulunduğum durumu yakından görebilecek. Birlikte bir şezlonga oturmuşlar, ben cami elbisemi yukarı çekerken bana bakıyorlar. Altımda dantel bir külot var. Bacaklarımı açmak o kadar zor ki, külotu ıslatmamak için kaslarımı mengene gibi sıkmak zorunda kalıyorum. Patlamaya hazır bir baraj gibiyim.

Heath Josh'a, "Tatlı curvamız için bir fikrim var," dedi. "Başlamamız için küçük, hoş bir parti numarası."

"Lütfen çabuk başlayın," diye inliyorum. "Yoksa sahneye çıkamadan patlayabilirim."

"Hayır," diyor Josh ve masadan hâlâ yarısı dolu olan şarap bardağını alıyor. "Kendini küçümsüyorsun. Bir şey yapmadan önce onu devir. Ne kadar istekli olduğunu göster."

Tek bir yudum bile içmek istemiyorum, çok fena işemek istiyorum, ama yine de bana söyleneni yapıyorum - Heath'in bana ikram ettiği çökmekte olan şaraptan birkaç kadehle zaten kafam iyi.

Heath boş bardağımı elimden alırken, "Soyun," dedi. "O tatlı amcığından bir damla bile dökülmeden önce seni çıplak istiyorum."

Söyleneni yapmak için yarışıyorum. Cami elbisemi başımın üzerinden çekip bir kenara atıyorum ve sütyenimin klipsini açıp onu da fırlatıyorum. Neyse ki bugünkü basit kılık değıştirme kıyafetim bunu kolaylaştırıyor. Külotumu çıkarmak daha zor, mesanem patlamaya hazır bir şekilde içinden sıyrılıp şezlongun kenarına atıyorum.

"Şimdi ne olacak?" Bacaklarımı tekrar çaprazlayarak soruyorum.

Heath şezlongun tepesine çıkıp sırtlığı neredeyse dik duracak şekilde tıkladığında ne bekleyeceğimden emin değilim. Josh da aynı fikirde gibi görünüyor. Onaylarcasına bir *ah* çekiyor ve müşterimize katılmak için ayağa kalkıyor, Heath bileklerimi tutarken o da ayak bileklerimi tutuyor.

Sonra bana manevra yapıyorlar.

Beni baş aşağı çeviriyorlar, böylece omuzlarım popomun oturduğu yerde oluyor, bacaklarım şezlongun tepesine asılıyor. Ve anladım. Bu pozisyonda, gittiğimde her yerime işeyeceğim.

Büyük memelerim çeneme doğru sarkıyor ve nehri yüzüme doğru yönlendiren bir uçurumdan başka bir şey olmayacaklar.

Ve açık ağızımın içine.

"Önce sen tadına bakabilirsin Curva," diyor Heath. "Şimdi öbür ucundan akan şarabın tadının ne kadar güzel olduğunu göster bana. Ama yavaşça işe. Yavaşça. Her yudumun tadını çıkar."

Yavaşça işeyebileceğimden emin değilim, çünkü çok kötü gitmeye ihtiyacım var. Heath kedi dudaklarımı açtığında sızlanıyorum ve çiş deliğimi okşarken bir *mmm* veriyor.

"Yavaşça, Curva," diyor tekrar ve deniyorum.

Kendimi bırakmadan önce derin bir nefes alıyorum ve ilk çiş patlaması serbest kalarak karnıma sıçrıyor.

"Sabit," diyor Heath. "Tıpkı şırıl şırıl akan bir dere gibi. Çiş deliğini küçük bir çeşme gibi düşün, hevesli ağızına doğru akıyor."

Kahretsin, sözlerinin pisliği klitorisimi kıvılcımlandırıyor. İfşa edilmeye ve böyle kirli küçük bir sürtük gibi davranılmaya bayılıyorum. Bir kez daha işiyorum ve akışşı sabit tutmak için elimden geleni yapıyorum. Göbeğime sıçrıyor ve akışşı yakalamak için göğüslerimi kullanıyorum, onları bir arada tutuyorum, böylece sidik bir dekolte oluğundan hedefe doğru damlıyor.

Adamlar beni izlerken açık ağızımla kendi çişimi yakalıyorum, Heath amımı açık tutarken yukarıdan gülümsüyorlar.

"Ne muhteşem bir manzara," diyor Heath ve ben ilk lokmamı gargara yapıyorum. Tadı şaraba hiç benzemiyor ama benim için sorun değil. Yutuyorum ve her şeye rağmen onlara pis pis gülümsüyorum.

Bir sonraki akış için ağzımı açmadan önce "Dokun bana," diyorum ve Heath iki parmağımı amıma kaydırmadan önce klitorisimi parmaklıyor. Onları öne doğru kıvrıyor, bu da işlememi daha yoğun hissettiriyor. İnanılmaz bir piç.

Josh, Josh'a göre şaşırtıcı derecede sessiz. Yüzünde bir gülümsemeyle benimle Heath'in arasına bakıyor, Heath beni kontrol ederken bir röntgenci gibi.

Heath'in parmakları amımın içindeyken nehir daha vahşi akıyordu. Memelerimden ve yüzümden çiş sıcıyor ve saniyeler içinde sıırıslıklam oluyorum, çişim sıçrarken gözlerimi yakıyor.

Heath Josh'a, "Git ona yardım et," diyor ve erkek arkadaşım yanımda beliriyor, yüzümü kavramak için fayansların üzerine diz çöküyor.

"Ağzını açık tut," diyor ve ben de söyleneni yaparak başımı sallıyorum.

Başımı öne doğru kaldırıyor ve arkasını destekliyor ve bu yardımcı oluyor. Akıntının daha fazlası ağzıma düşüyor, ben sıçrarken dilim sallanıyor ve açgözlülük yapıyor.

Josh Heath'e "Onu daha sert becer" dedi. "Hissetmesini sağla."

Heath iki parmağını daha amıma gömdü. Beni acıtıyor... derinden... ve akışı serbest bırakıyor. Gerçekten gevşek...

Kendimi tamamen ifade ederken özgürce yüzüyorum, Heath'in istediği çeşme gibi bir dizi çiş döküyorum. Yukarıdan fışkırıp göğüslerimin üzerinden bir şelale gibi akıyor. Açık ağzımın aç kuyusunda son bulmak için kayaların üzerinden sıçrayan bir akıntı.

"Aferin kızıma," diyor Josh ve ıslak yanağımı okşuyor. "Kahretsin, evet, tadı çok güzel. Kendine bir tur alabildiğin için şanslısın."

Üzerime dökülürken kendi çişimden bir yudum içeceğim için kendimi şanslı hissedeceğimi hiç düşünmezdim, ama kendimi şanslı hissediyorum. Tadı değil, gördüğü ilgi. Heath için yaptığım pislikten duyduğum gurur... ve pis erkek arkadaşım için.

Gerçek *curva* tarafımın ön plana çıkması beni rahatlattı. Ben yine sert bir şovmenden başka bir şey değilim ve Heath de bir müşteriden başka bir şey değil. Ödülüm için onun emirlerini yerine getiriyorum ve ona hizmet etmek için bana ne verilirse kabul edeceğim.

Hiçbir şey kalmayana kadar işiyorum, Heath'in dört parmağı hâlâ parmak boğumlarına kadar amıma gömülü.

"Pisliğin tekisin," diyor ben salyalarımı akıtıp kururken. "İşte bu yüzden listemde en üst sıradasın, tatlı Curva. Yaptığın işte çok iyisin."

"Lütfen efendim, gelin ve beni daha da kirletin," diyorum ve biraz daha ağzımı açıyorum. Bir sonraki istediğim onun çiši. Onu taze bir nehir gibi açık ağzıma istiyorum. Ama o başını sallıyor.

"Hayır, hayır. Bunun için başka planlarım var, pis kız. Beklemek zorundasın."

"Kahretsin," diyorum ve adamların beni geri döndürmelerine izin veriyorum, böylece sidikle ıslanmış şezlonguma uzanıyorum, pozisyonuma geri dönerken saçlarım sırılsıklam.

Ve sonra daha fazla su
içiyorum. Daha fazla su ve
daha fazla şarap.

Alacakaranlık çökene kadar güneş batıyor ve içeri döndüğümüzde saçlarım hala nemli.

Her ikisinin de mesanesi patlamak üzere olmalı, cidden. Doğruca ana banyoya gideceğimizi tahmin ediyorum ama Heath parmaklarını şıklatıyor ve mutfağın zeminini işaret ediyor.

"Aşağıya, Curva. Tuvaleti kullanma vaktim geldi." Ağzımı kullanmasını bekleyerek dizlerimin üzerine çöküyorum ama başını sallıyor. "Dört ayak üzerine lütfen. Kıç havada."

Arkamda dizlerinin üzerine çöktü ve aman Tanrım. Kıç yanaklarımı olabildiğince açtığında daha önce hangi *şişeyi* doldurmaktan bahsettiği anlaşılıyor. Kıcımlı sıkıyorum ve ona göz kırpyorum.

"Alay etme. Ereksiyon halindeyken işlemek çok zor," diyor ve sikinin başını kıcımlı içine sokuyor. "Ama sanırım bunu gayet iyi başaracağım."

Evet, yapacak. Sağlam ve gergin.

Sıcak bir lavman hissine bayılıyorum, ama bu Heath Mason'ın dikenli sikinden gelen bir sidik lavmanı olduğunda, tamamen yeni bir lig. Homurdanıyorum ve inliyorum, sıcak çiši kıcımlı doldururken *daha fazlası, daha fazlası* için yalvarıyorum.

"Sakın dökme," dedi Heath. "Sakın mutfağın zeminine dökeyim deme, Curva. Yoksa sana yalatarak temizletirim."

Sırf cezayı ben çekeyim diye biraz dökmek istiyorum.

"Senin sıran, Josh," diyor Heath işi bittiğinde ve Josh onun yerini alıyor. Taze ve sert bir yarak, sallanan kıcıma doğru ilerliyordu. İçimde daha ne kadar kaldırılabileceğimden emin değilim, ama sahip olduğum her şeyle onu alacağım.

"Sana verecek çok şey var," diyor Josh beni ikinci turla doldururken. "İyi ki *şişe* güzel ve derine gidebiliyor, Ella. Çok derin ve kirli."

Bu çok iğrenç olmalı ama hiç de öyle değil. Karıncalanma üzerine karıncalanma veriyor.

Her iki adamın da sidiği kıcımda, ağzına kadar dolu olacak ve o kadar iyi hissettiriyor ki parmaklarımı kendimle oynamak için kullanmaya karşı koyamıyorum.

Ben bir insan tuvaletiyim. Kıçım bir tuvalet. O kadar iğrenç ki, çok güzel. Josh çekilirken, "Ne kadar iyi bir kızsın, hepsini aldın," diyor.

"Sırada ne var?" Heath'e soruyorum, başımı yana çevirip ona bakıyorum Onu.

"Sıradaki şey, kirli bir curva gibi masanın üzerine sürünmek ve *Şişeyi* kullanmamız gerektiğinde o güzel kıcını havada tut. tekrar."

"Ama yapamam..." Ona söyledim. "Daha fazla dayanamayacağım."

Josh gülüyor. "Oh, bebeğim, yapabilirsin. Hardcorer'lar bol bol alır. Pratik yapmanın zamanı geldi."

Beni teşvik etmek için ihtiyacım olan sözlerin bunlar olduğunu çok iyi biliyor.

Heath daha fazla şarap alırken, bir görev için masaya doğru sürünüyorum. Onlar gülüp içerken ben kıçım havada yerde kalıyorum, Heath *şışeden* bir yudum şarapla beni her şereflendirdiğinde *teşekkür ediyorum*.

Beni ikinci turla doldurma zamanı geldiğinde gerginim. O kadar doluyum ki şimdiden canımı acıtıyor - yerçekimi çişlerinin derinlere akması için sihrini konuşturuyor. Bu sefer ilk Josh giriyor. Beni doldururken yüzümü buruşturmamı izlemek için öne eğiliyor.

"Sıkma Ella, sadece al. Gevşe, sonuna kadar girsin."

"Yapamam..."

"Güven bana bebeğim, yapabilirsin. Ve unutma, nasıl hissettirdiğini biliyorum. Oh lanet olsun, nasıl hissettirdiğini biliyorum."

Josh'un kaç kez benim durumumda olduğunu merak ediyorum. Kıcı havada bir insan tuvaleti.

Heath için olduğu kadar onun için de iyi bir sürtük olmak istiyorum. İçimdeki fahişenin gururla hüküm sürmesini ve kendimi tüm ihtişamımla göstermesini istiyorum - aşırı derecede sert bir oyuncu. Liderlik için doğdum.

Ben de gevşedim. Josh'un bana söylediğini yapıyorum ve bu pis hissi mutluluk olarak kabul ediyorum. Adamların çişini gidebildiği kadar derine alıyorum ve

Beni kullandıkları için teşekkür ederim. Kendimi bu kadar dolu hissettiğim için onlara teşekkür ediyorum. Çok kullanılmış. Çok pis.

Ve sonra, bana izin verdiklerinde, sınıksız sıkılmış kıcımla banyoya kadar sürünüyorum. Bana söyledikleri gibi yüzümde bir gülümsemeyle duşta musluğun üzerine çömeliyorum - iki adam da *şişenin* boşalmasını izliyor.

Lanet olsun, içimden nasıl da akıyor.

Görebilmek için yere çömelirler ve Heath'in kirli gözlerindeki neşenin eşi benzeri yoktur.

Sidik oyunu kesinlikle onun işi.

"Yap," diyor. "Her şeyini ortaya koy. Yapabildiğiniz kadar zorlayın."

Kendimi bıraktığımda hissettiklerim dışında her şeyi unutmuştum. Lanet kıcımın derinliklerinden dört işeme yükü, hala sıcak ve son birkaç saatten besleniyor.

Hayatımda hiç bu kadar iğrenç sıcak bir şey hissetmemiştim.

İfşa yoluyla özgürlük. Kısıtlama olmadan özgürlük. İçimdeki *şişe* serbestçe akarken erkeklerin nelere şahit olduğunu düşünmek bile yüzümde bir gülümseme yaratıyor.

"Pis küçük *curva*," diyor Heath ve beni öpmek için öne doğru sürünüyor.

Pis bir *curva* olmanın hislerine kapıldım. Başım dönüyor ve çaresizim, bitmesi için çok gerginim.

"Daha fazlasını istiyorum," diyorum ona. "Lütfen benim için daha fazlası olduğunu söyle.

Lütfen."

"Oh, bizde daha fazlası var, *Curva*. Tıpkı senin gibi."

Ayağa kalkıp sıcak duşu açıyor ve ben de iki adama katılmak için ayağa kalkıyorum. Çişlerinin kalıntıları kanalizasyona akarken uzuvlar ve dudaklar birbirine karışıyor. Ne büyük bir israf.

En azından daha gelecek çok şey var.

Her açıdan ağız dolusu *şarap* ve bu kez hepimiz tadını çıkarıyoruz - tıpkı bağdaki güzel çeşitlerle yaptığımız gibi.

Sanırım bu akşamki favorim Josh'un ki, ama kıl payı... Neyse ki, bize çok daha fazla şarap verecek bol miktarda *şarabımız* var.

Gece ilerledikçe daha fazla dökülüyor, hepimiz alkolle birlikte su içiyoruz.

Heath'in mutfak zeminine bir şey *dökülmemesi* kuralı buraya kadarmış.

Adamlar özellikle patlayıcı bir sprey için birlikte yakalanırken röntgenci olma sırası bende. Ayağa kalkıp birbirlerini hortumlarken gülüyorlar,

İkisi de en yükseğe ulaşmak için çabalıyor. İş ciddiye bininceye kadar onlarla birlikte gülüyorum ve Josh Heath'i yere atmak için ıslak saçlarından tutuyor. Zavallı Heath sıırıslıklam ıslak yer karolarının üzerine sertçe düşüyor.

"Daha fazla israf etmeyeceğim. Aç o pis ağzını da Kendini *kürva* bebeğim. Çişimi iç ve bunun için bana teşekkür et," diyor Josh.

Lanet olsun, sesi çok güçlü.

Heath dizlerinin üzerine çökerken ben sıırıslıklam olmuş amımı ovuyorum. "Bu benim teklifim, unuttun mu?"

Josh pis pis sıırıtırıyor. "Evet, ama hepimiz senin böyle sevdiğini biliyoruz. İstedüğün kadar dağıt Heath, ama sen de her zaman aynı şekilde yalvaran pis bir sürtük olacaksın."

Josh onu çiviledi. Heath'ten bir inilti ve ağzını sonuna kadar açarak Josh'un püskürdüğünü hayat pınarı gibi yakalıyor. Erkek arkadaşım işerken yüzünü sikiyor - her itişte Heath'in dudaklarından fışkıran bir akış.

Bir ayağımı yemek masasının üzerine koyuyorum, bacaklarımı açıp oynuyorum ve izliyorum. Hava o kadar sıcak ki, içimde kelebekler uçuşuyor.

Josh'un çışı bitip Heath'e ayağa kalkmasını emrettiğinde neredeyse eşiğine gelmişim.

"Benim sıram," diyor Josh. "Onu bana ver."

Heath işlemekte zorlanıp küfrederken, Josh ağzını Heath'in zorlanan sikinde aşağı yukarı hareket ettiriyor. Josh'un başını tutuyor ve kendini destekliyor, gitmeye çalışıyor... ve işe yarıyor. İlk patlamada irkildim, o kadar şiddetliydi ki Josh'un öğürmesine neden oldu.

Ama uzun sürmez.

Ne de olsa Josh bir profesyonel.

Oynayan çocukları izliyorum. İşemelerini, öpüşmelerini ve sonrasında birlikte yere yuvarlanmalarını.

Heath parmaklarını şıklatıp beni yanına çağırana kadar yüzümde bir gülümseme ve parmaklarım klitorisimde izlerken kendimi kenarda duran sapık bir hayalet gibi hissediyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp onlara doğru süründüğümde yer lanet bir göl gibi oluyor.

Heath bana, "Lanet olası klozetin içine boşalmak istiyorum," diyor ve pis gözlerindeki ışıltı günah dolu. "Bir tur daha şişeyi doldur, ama bu sefer *şarapla* değil *kremayla* olacak."

Her iki adam da sırayla boş göt deliğime giriyor - daha önce o kadar çok kullanıldıktan sonra çok hassas.

"Lütfen..." İnledim. "Cesur olun çocuklar ve ikisini birden becerin beni. Amımı idare ettiniz. Şimdi de kıcımı idare edin."

Birbirlerine bakıp bunu düşündüklerini biliyorum.

"Lütfen!" Tekrar söylüyorum. "Senkronize ol, beni patlayana kadar ger. Umurumda değil.

Sorun yok."

Tek kelime etmeden cevap veriyorlar - Josh yerde pozisyon alıyor ve beni üzerine çekiyor. Arkama yaslanıp rahatlıyorum, başımı omzuna yaslıyorum ve sırtımı onun nemli göğsüne dayıyorum. Kendilerini hizaladıklarını hissettiğimde yüzümde bir gülümseme var - sidik kaplı sikleri kalın ve sert.

Sert ve patlamaya hazır.

Kahretsin, birlikte ittiklerinde nasıl da acıyor. Bir orospu gibi yanıyor, o kadar zorlanıyor ki yırtılıyor olmalıyım. Josh beni tutuyor, ben kıpırdandıkça kollarını altımdan geçiriyor.

"Kıpırdamadan dur," diye kulağıma tıslıyor, ben de başımı sallıyorum.

İyi bir curva gibi hareketsiz kaldım ve vahşi saldırıyı kabul ettim... tam da istediğim gibi.

Bu gece açgözlü bir kaltağım ve her şeyin ilkini istiyorum. Çocuklar oynamadan önce kremanın alıcısı olmak istiyorum. Açlıklarını görmek için ne kadar da çaresizim.

Bu sulu ikramı onlar için dışarı ittiğimde çok daha kalın bir nehir olacak.

Düşündükçe boşalıyorum, hayallerimin erkeklerinin arasına sıkışmış, göt deliğim onların tatlısını yerken. Hepimiz tadına bakmak için dudaklarımızı yalıyor olacağız.

Şükürler olsun ki paylaşacak kadar var.

Kesinlikle ikinci kez yiyeceğiz.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

To ödöl doğru olamaz. İmkânı yok. Yani, bu inanılmaz, ama yanlış anlamış olmalı.

Heath Cannes'da çok iyi bir restoran ve daha sonra takılmak için çok havalı görünen bir kulüp seçti. Bize hevesle resimleri gösteriyor. Ama bir şey eksik olacak.

Onu.

Heath bu akşam bizimle gelmeyi planlamıyor. Ne oluyor lan?

"Kolayca tanınabilirim," diyor kaşlarımı kaldırdığımda. "İnan bana Ella, bunu istemiyorum. Kapıda bir paparazzi yığını ve nereye dönsem fotoğrafımı çekmeye çalışan insanlar istemiyorum. Londra'da neyse de burada..."

"Kılık değiştirerek gidebilirsin," diyorum. "Dün kimse seni tanımazdı, hiç şansın yok. Neredeyse kendin gibi bile görünmüyordun."

Gülümsüyor. "Bu, hiçliğin ortasındaki bir üzüm bağındaydı ve yaklaşık on personel vardı. Cuma gecesi halk dışarıdayken şehirde değil."

Josh'a bakıyorum. Kaşları çatık, Heath'e sanki bir rezaletmiş gibi bakıyor.

"Ells ve ben istediğimiz zaman şık bir restorana ya da kulübe gidebiliriz Heath. Nankörlük etmek istemem ama biz *senin* için buradayız. *Seninle* birlikte olmak istiyoruz."

Başımı sallıyorum, çünkü Josh çok doğru söylüyor ve bunu ne kadar vurgulasam az. Gösterişli Cannes'da bir gece geçirmeye bayılırım, beni yanlış anlamayın - erkek arkadaşımın el ele dolaşmak. Güzel yemekler yemek ve gece boyunca dans etmek. Ama Londra'da bu tür şeyler için çok fırsatımız oluyor. Lüks bir inziva için istediğimiz yere uçabiliriz, sadece ikimiz. Sadece Heath ile değil.

Akşam için muhteşem müşterimizden uzak kalma fikri kalbimin tellerini sızlatıyor. Gerçekten acıtıyor.

"Sadece iki gecemiz kaldı," diyorum. "Sonra sensiz bir uçakla geri döneceğiz. Lütfen, bizimle gelmeyi bir düşünün. Yemeğin kalitesini düşür

daha belirsiz bir yere, çok prestijli olmayan bir gece kulübü seç. Her neyse, Heath, sadece bizimle gel!"

Heath yıkılmış görünüyor. "Sana geceleri Cannes'ın inanılmaz havasını yaşama şansı vermek istedim. Bunu hak ediyorsun."

"Ve bunun için sana çok teşekkür ederiz." Elini tutmak için kahvaltı barının üzerine uzandım. "Ama dürüst olmak gerekirse, bunu seninle geçirmeyi tercih ederdik."

Gülümsüyor. "Teşekkür ederim, bu çok hoş bir duygu."

"Bu doğru," diyor Josh. "Hadi, Heathy bebeğim, bir kez olsun risk al, olur mu? Buna değmez miyiz? Şapka takarsın, biz de alttan alırız. Sıradan bir çiftle dışarı çıkan bir adam olacaksın sadece. Büyütülecek bir şey değil."

Baş döndürücü idolüm buna gülüyor.

"Josh *bebeğim*, son zamanlarda kız arkadaşını gördün mü? İnanılmaz fiziğinle oynayabilirsin ve saçlarını biraz kısaltabilirsin, ama Ella? O güzelliğini asla insanlardan saklayamayacak. Tur rehberi dün üzüm bağında yol boyunca ona baktı."

Sözleri karşısında yüzüm kızardı. Bana böylesine hayranlıkla bakması içimde yeni bir ürperti yaratıyor.

Elimi dudaklarına götürüyor ve öpüyor.

"Siz ikiniz gidin. Harika bir akşam geçirin."

Portakal suyunu alıyor ve yüzme şortuyla terasa doğru ilerliyor ama Josh ona eşlik etmeye fırsat bulamadan onu geri çekiyorum.

"Gitmiyoruz," diyorum başımı sallayarak. "Hayatta olmaz, Josh. Zaman bu kadar hızlı akarken Heath'i burada bırakıp gitmeyeceğim."

Gözleri benimkilere kilitleniyor ve saçlarımı karıştırıyor.

"Merak etme bebeğim. Öyle bir niyetim yok. Rezervasyondan önce bir sürü saatimiz var, sadece benim yönlendirmeme izin ver, tamam mı?"

Josh'un nasıl bir planı olduğunu bilmiyorum ama bu konuda ona güvenmeye hazırım. Heath'i benden çok daha iyi tanıyor.

Her zamanki gibi hamur işleri ve şakalaşmalarla hep birlikte dinleniyoruz ve çocuklar güneşlenirken ben de havuza giriyorum. Vay be. Burası gerçekten muhteşem bir yer.

Sonsuzluk havuzunun kenarında kollarımı kavuşturup denize ve aşağıdaki muhteşem kumsala bakıyorum. Parlak maviler ve kremsi beyazlar. Güneşin tüm ışıkları tepemdeyken böyle bir güzellik.

Ayak parmaklarımın arasında kumu hissetmek isterdim, ama bundan daha çok, Heath'in ayaklarının yanımda yürümesini isterdim. Onun ayak parmakları da benimkilerle birlikte kumda.

Keşke onu bir süreliğine de olsa çekincelerinden kurtarabilseydik. Heath'in korkularının benim bildiğimden daha fazla olduğundan şüpheleniyorum ve Josh bu bilgiyi benimle asla paylaşmayacak. Doğru zaman geldiğinde bunu sadece ve sadece Heath söyleyecek. Tabii doğru zaman gelirse.

Heath Mason'la ilgili hiçbir şeyin somut olmadığını yeni fark ettiğimde korkunç, korkunç bir acı duyuyorum. O sadece bir müşteri. Onu ne kadar arzulasam, istesem ve ona tapsam da, o sadece bir müşteri.

Elimden geldiğince bu düşüncüyü bir kenara itmeye çalışıyorum.

Henüz villa arazisinin altındaki kapıdan sahile inmedik. Birkaç gündür aklımdaydı ama bu isteğim bir dizi başka *faaliyetin* önüne geçti. Belki de şimdi tam zamanıdır?

Bir gezinti önermek için havuzun diğer tarafına yüzüyorum, her iki adamın da şezlonglarında dik oturduklarını, ellerini ciddi bir sohbete dalmış gibi belirginleştirdiklerini görünce şaşıyorum. Neredeyse arkamı dönüp tekrar yüzecektim ama geldiğimi gördüler.

"Bir saniye dışarı gel Ella," diyor Josh ve ben de söyleneni yapıyorum, havuzun basamaklarını tırmanıp havlumu yerden alıyorum.

"Ne oldu?" Soruyorum ve yanına oturuyorum.

"Josh benim peşimde," diyor Heath. "Bu gece seninle şehre inmenin mucizeleriyle beni baştan çıkarmaya çalışıyor. Kendi deyimiyle benim daha *rasyonel* tarafıma hitap ediyor."

Josh ona "Bir geceden bir şey olmaz," der. "Cidden, bana güvenecek misin? Sen sadece televizyondan birkaç arkadaşıyla dışarı çıkan bir adamsın. *Birkaç* arkadaş. Sana dokunmayacağız bile. Birbirimizin üzerinde olacağız."

Ne söyleyeceğimi bilemiyorum, o yüzden hiçbir şey söylemiyorum.

"Şehre gelmeyeli ne kadar oldu?" Josh soruyor. "Eskiden bundan hoşlanırdın. Masallarını hatırlıyorum."

"Onlar uzun zaman önceydi."

"Evet, aynen öyle! O zaman yenilerini yapalım. Sadece bir gece için."

"İki," diye araya giriyorum. "İki gecemiz var."

Heath gözlerini devirir. "Şimdi iki mi oldu? Yani halkın gözünde bir gece için beni villadan çıkarmaya çalışmıyorsun, şimdi iki katına çıktı."

"Peki," Josh ellerini kaldırdı. "Seni düşünüyor olacağız."

Tekrar konuşmak istiyorum ama Josh bana bir bakış fırlatıyor. O bakışı biliyorum. *Sessiz* ol demek.

Kendi şezlonguma geçip havlumu alıyorum ve iki adam arasındaki gerilimi iliklerime kadar hissediyorum. Josh yüzünde bir sırıtışla Heath'in kalçasını okşamak için uzansa da, yüzeyin altındaki magma gibi güneşten daha sıcak yanıyor.

Heath'e gelince. Josh'a bakmadan duramıyor. Rahatlamaya çalışıyor ama gözleri sürekli kayıyor. Bakıyor.

"Ne?" Josh bir süre sonra sorar.

"Yok bir şey. Sadece güneşin altında güzel curvalarımı seyrediyordum."

"Elbette." Josh sırıtıyor. "O zaman bize hayran olmaya devam edin. Güzel curvas'ınızdan sık ya da am isterseniz bize haber verin, size hizmet etmekten mutluluk duyarız."

Josh'ın sesi çok ukala geliyor. Çok canlı. Erkek arkadaşımın bağımlılık yapan davranışları gibi büyüleyici.

Heath'in gözlerini ondan alamaması sürpriz değil. Bu konuda ona katılıyorum.

Birkaç bardak portakal suyu ve meyve salatası daha içiyoruz ve yaklaşan ödülümüz konusu saatlerce bir daha gündeme gelmiyor. Ta ki Josh havuza girerken Heath iç çekene kadar.

Heath bana, "Lanet olsun ona," dedi ve sonra sırtıttı. "Sana da lanet olsun."

"Ne için?"

Arkasına yaslanmış, kollarını başının arkasında kavuşturmuş.

"Bu gece seninle gelmek istiyorum. Gerçekten istiyorum."

"Umarım öyledir, madem bu kadar harika bir yere gidiyoruz."

"Mesele çok muhteşem *bir yerde* olmak değil. Seninle gelmek." Heath duraksadı. "Bunu yapmak istiyorum."

Şezlongumda ayağımı sürüyorum.

"Gerçekten mi? Aman Tanrım. Bunu yapacak mısın? Gelecek misin?"

İç çekiyor. "Yapmamalıyım."

Josh bir boy yüzerken fırsatımı kullanıyorum.

"Biliyorum, Heath, büyük bir şöhret olmak senin için çılgınca bir şey olmalı, ama eminim Josh haklıdır. Bunu gizli tutabiliriz."

Bana doğru bakıyor. "Umarım öyledir, çünkü bensiz kapıdan çıkıp gitmeni izlemem mümkün değil. Bu çok zor olurdu."

"Bu da ne?" Josh havuzun bizim tarafına geri dönerek soruyor.

Heyecanımı zorlukla kontrol edebiliyorum.

"Heath bu gece bizimle geleceğini söylüyor! Bizimle Cannes'a geliyor!"

Josh doğruca basamaklara yönelir, havluyla kurulanma zahmetine girmeden önce koşar ve kendini şezlongdaki Heath'in üstüne atar. Yanağına ıslak öpücükler konduruyor ve Heath *kolay* bir şekilde gülüyor, *kaplan!* Ama Josh kolay lokma değildir. Yanak öpücükleri dudak öpücüklerine dönüşüyor, müşterimizin saçlarını yüzünden uzaklaştırıp gözlerinin içine bakarken gülümsemesi ışıltıyor.

"Bunu yapabileceğini biliyordum. Seninle gurur duyuyorum, *Heathy bebeğim*."

"Siktir git," diye homurdanıyor Heath. "Bu bir izci ödülü değil, Josh. Sadece yemek için dışarı çıkacağımı söyledim."

"Ve bir kulüp. Kulübe geliyorsunuz, değil mi? Biz parti sahnesine çıkarken sizi bir taksiyle uğurlayacağımızı düşünüyorsanız, gitmeden önce bizi kendinizden uzaklaştırmanız gerekecek."

"Göreceğiz," diyor Heath, sonra da erkek arkadaşımın ağzına bir öpücük konduruyor. "Söz vermiyorum."

"Tabii. Söz vermiyorum. Güzel, tamam, her neyse."

Josh Heath'e sürtünüyor, sikleri yüzme şortlarından açıkça belli oluyor ve Heath inliyor, Josh'u bir *sikişle* itene kadar biraz zorluyor.

"Ne?" Heath şezlongdan kalkarken Josh sorar. Evet, aleti sertleşmiş. Gerçekten çok sert.

Heath, "Bekle," dedi. "Önce yapmam gereken şeyler var."

"Aletini çıkarmaktan daha önemli şeyler mi?" Josh gülüyor. "Yüksek öncelikli olmalılar."

Şu anda ikisiyle birden oynamak istiyorum ama Heath elini kaldırıyor.

"Şimdi geldiğim için yapmam gereken bazı *değişiklikler* var.

Acil olanlar."

"Rezervasyona mı? Sorun değil," diyor Josh. "Nereye istersen oraya gideriz. Sorun değil."

Heath başını sallar, muhteşem yüzünü aydınlatan bir gülümseme vardır.

"Hayır, sevgili Curvas'ım. Yerler olduğu gibi kalabilir, sadece internete bir artı bir ekleyeceğim. Teklifi değiştirmek üzereyim."

Teklif.

Kalbim küt küt

atıyor.

"Sorma bile," diyor Heath ve ben onu sorgulamaya başlamadan önce bir parmağını kaldırıyor. "Bunun için sadece kendinizi suçlayabilirsiniz. Sizi uyarmadığımı söylemeyin."

Umarım uyarısı kulağa geldiği kadar uğursuzdur.

Buna hazır olacağım.

Birlikte hazırlanırken atmosfer inanılmayacak kadar hareketli. Heath'in saçlarını bir şapkanın altında toplaması ve güneş gözlüklerinin arkasına saklanması buraya kadarmış. Bu durum için her şeyi yaptı. Saçları şık ve pürüzsüz, sırtından aşağı mükemmel bir şekilde sarkıyor ve bir rüya gibi takım elbise ve çizme giymiş. Siyah takım elbise, beyaz gömlek ve Kont'u simgeleyen koyu bordo papyon. Josh siyah bir takım elbise ve mor bir kravat giymiş, saçındaki mor çizgiyle muhteşem görünüyor ve bana gelince?

Hem müşterimi hem de bana tapan erkek arkadaşımı etkilemek için her şeyi yaptım.

Kırmızı saten elbisemi seçtim; vücudu saran, yere kadar inen ve kalçama kadar uzanan hoş, uzun bir yırtmacı var. Onu mükemmel bir şekilde tamamlayan stilettolarım ve gotik makyajımı vurgulayan siyah dirsek boyu eldivenlerim var. Evet, bu Cannes'da işe yarayacaktır. En azından öyle umuyorum.

Taksinin arkasına birlikte bindiğimizde müthiş bir üçlü olduk. İki adamın arasındayım ve arabasından ayrıldığımızda Heath'in derin bir nefes aldığını hissediyorum. Gerçekten rahatlık alanının dışında, buna şüphe yok.

Ve bunu bizim için yapıyor.

Ne jest ama.

Ama geniş modern villalar arkamızda kaybolduğunda ve Cannes'ın sıcaklığı ve yaşamı bizi taksinin içinde yuttuğunda tavrı bir şekilde değişiyor. Heath gevşiyor ve yanımda canlanıyor, panayırdaki bir çocuk gibi taksinin penceresinden manzarayı izliyor.

"İyi misin?" Ona sordum.

"Evet, ben iyiyim. Buranın ne kadar inanılmaz bir yer olduğunu unutmuşum." "İyi ki bir hatırlatma almak üzeresin, değil mi?" Bana baktığında gülümsüyor.

"Evet. Belki de öyledir."

Café Belle Époque adlı restoranın önünde durduğumuzda Heath beklediğim kadar garip ya da korkmuş görünmüyordu. Taksiden inip kalkmama yardım ederken sanki kamusal kişiliği kontrolü ele almış gibiydi. Ancak kişiliğinde, yüzündeki mükemmel gülümsemenin ve Kont'u andıran tavrının ihtişamından daha fazlası var. Bana bakarken buz mavisi gözlerinde hâlâ o sıradan, ayakları yere basan *Heathy bebeği* ışıltısı var.

bana ve Josh'a bakıyor. Restoranın kapısını gösterirken *onun* alt sesi bana yüksek ve net geliyor.

"Hadi yemek yiyelim," diyor.

Sunucu bize restoranın arka köşesindeki masamızı gösterirken Josh'un elini tutuyorum - ünlü bir arkadaşımızla dışarı çıkan bir çift olduğumuzu ve daha fazlası olmadığımızı açıkça belirtiyorum. Tehlikeli işler yok. Üçlü seks yok. Müşterileriyle dışarı çıkmak yok.

Yürürken insanlar Heath'e bakıyor, tabii, aval aval bakarken fısıltıyla konuşuyorlar, ama kimse bir çığlık atıp "*Kont, seni seviyorum!*" diye bağırıyor. Gece Fısıltıları toplantısında ya da Camden'daki bir gecede olduğu gibi değil.

Köşedeki bir masada mutlu bir şekilde oturmuş, şampanyamızı yudumluyor ve menüyü inceliyorduk ki, bir adam yanımıza yaklaşıp boğazını temizledi. Ben kibarca gülümsüyorum, yaşlı adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama Heath'in olduğu çok açık. Yerinden fırladı ve adamı bir Clément ile kucakladı!

"Seni hâlâ burada çalışırken görmeyi beklemiyordum!" Heath uzaklaşırken, adam başını sallar.

"Oui, oui. Hiç ayrılmadım. Sizi bekliyordum. Belki de salyangozlarım seni korkutup kaçırmıştır diye düşündüm."

"Hayır, asla. Çok lezzetliler!"

Yerine otururken Heath'in gözlerindeki sıcaklık ciğerlerimdeki rüzgârı dindiriyor. Onu villanın duvarlarının dışında bu kadar canlı ve hareketli görmek çok tuhaf. Josh'un elini masanın altından sıkıyorum ve onun parmakları da karşılık olarak benimkini kavırıyor - sessiz bir jest, söylenmemiş kelimeleri iletiyor.

Heath'in gelmesine çok sevindim.

Ayrıca *Clément*'in ortaya çıkmasına da çok sevindim. İkisi gerçek eski dostlar gibi konuştular.

Heath bize sırtırken gözleri neredeyse sulanmış gibi görünüyor ve sonra gülüyor.

"Teşekkür ederim," diyor. "Beni boşalttığın için. Bu gece, sadece genel olarak değil."

"Size borçlu olan biziz, tersi değil. Şerefimize," diyor Josh ve kadehini kaldırıyor.

Ben de alkışlıyorum. Böyle anlar için yaratılıştaki tüm *alkışları* verirdim. İnanılmaz demek bile yetersiz kalır.

Heath masanın üzerinden bize doğru eğiliyor, gözleri sevinçle dolu.

"Escargots de Bourgogne'u denemelisiniz. Bu lanet dünyanın dışındalar."

"Sabırsızlanıyorum,"

diyor Josh. "Ben de,"

diye ekliyorum.

"Cidden, çocuklar. Bu salyangozlar gerçekten -" Şef öpücüğü veriyor.

"Magnifique! Bir ziyafet içindesiniz."

Birden bir garson belirir.

"Kokteylleriniz, mösyö."

Bir avucunda tuttuğu tepsiden masaya sarı sıvı, ananas parçaları ve altın pulcuklar gibi görünen şeylerle dolu üç büyük kâse bardak yerleştiriyor. Üstlerine kırılmış buz ve bir kiraz koyuyor.

Heath, "Mersi," der ve garson eğilerek uzaklaşır.

"Önceden sipariş ettim," diyor Heath ve bir bardak alıp içindekilere bakıyor. "Krug şampanyası, limoncello, ananas parçaları ve gerçek altın pulları. Buna *Sıvı Altın* deniyor. Oldukça uygun, diye düşündüm. Ve tanesi beş yüz avro olduğu için oldukça özel. Fondip!"

O bir yudum alıyor, Josh da öyle. Ve ben de.

Ve Heath Mason'ın gerçekten kendine gelişinin tadını çıkarırken tüylerim diken diken oluyor. *Magnifique* onu özetliyor.

"Vay canına," diyor Josh, "bu gerçekten iyi bir bok."

Heath kıkırdar. "Katılmak zorundayım. Belki de bütün gece bunlarla idare ederiz."

"Dürüst olmak gerekirse, Heath," diyor Josh, "bu gerçek bir ziyafet. Şerefe!"

"Şerefe!" Heath kadehleri tokuşturuyor. "Bu sadece başlangıç, dostlarım." Sırıtarak bana döndü. "Fondip, Ells. Daha çok ikram var."

"Şerefe, *dostum*." Kadehimi kaldırıyorum ve bir yudum

alıyorum. Vay canına, bu gece için sabırsızlandığım o

kadar çok şey var ki. Yemek.

Muhteşem salyangozlar.

Kulüp.

Muhteşem şirket.

Ve son olarak - *değiştirilmiş* teklif...

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

CUMA

Özel curva'mı sürtük eyleminde görmek, diğer müşterilerin elindeyken ne kadar sterlin bir sanatçı olduğunu tatmak istiyorum.

Yalnız bunlar bu gece 'müşteri' olmayacak, benim tarafımdan seçilmiş erkekler olacak. Kesin olmak gerekirse, aynı anda iki tane. Bu akşam benim tarafımdan seçilen iki rastgele 'müşteri' ile performans sergileyeceksiniz,

Ella. Diğer tekliflerde olduğu gibi size bir özet verilecek. Bu adamlar bu akşam şanslı bir hediye alacaklar.

Her erkek böylesine güzel bir curvaya karşı koymakta zorlanacaktır, bu nedenle aralarından seçim yapabileceğiniz pek çok seçenek olacaktır.

Müşterileri ben seçeceğim ve ben söz verir vermez teklif başlayacak - hangi hizmetleri sağlayacağınıza dair talimatlar verilecek.

Otantik olsun, tatlı Curva. İzliyor olacağım. Ve senin hayran erkek arkadaşın da öyle.

Benimle birlikte bu deneyimden ne kadar keyif aldığını merak ediyorum. Lütfen bize beş yıldızlı bir performans sunun, daha azını değil.

Eminim yapacaksın.

Teklif süresi - üç saat

Ödül - yarın harika Fransız Riveria'sında bir gezi. Öğleden sonra bir yat gezisi için rezervasyon yaptırdım.

Üçümüz için de.

Restoranda Heath'in teklifini okurken hangi kısmına daha çok şaşırdığımı bilmiyorum. Hem müşterimin hem de erkek arkadaşımın önünde yabancılarla 'performans' sergileyecek olmam mı yoksa ödülün kendisi mi?

Heath yarın bizimle yata gelecek. İçinde Heath Mason'ın olduğu bir yat.

Tatlıyı bitirdikten sonra zarfı bana uzattı ve masanın altından geçirdi.

Meraklı gözlerden sakladığımdan emin olarak teklifin yazılı olduğu kâğıdı inceliyorum. Üçümüzle ilgili son kısmı da eklemiş. I

kalem rengindeki değişikliği görebilirsiniz.

Tuvalet molası sırasında fazladan küçük bir satır karaladığından şüphelenerek masanın üzerinden ona sırtıyorum.

"Ne düşünüyorsun, tatlı Curva?" diye soruyor bana.

"Memnuniyetle yerine getiririm. Ve ödüle gelince. Vay canına. Sanırım dışarıda olmanın senin üzerinde kesinlikle bir etkisi olmuş."

Heath koltuğunda arkasına yaslandı. Kokteyller güzelce akıyor ve restoranın harika lüks gürültüsü onu yavaş yavaş rahatlatıyordu. Buna tanık olmak çok güzeldi.

"Evet, kesinlikle bir etkisi oldu." Gülümsüyor. "Bunu sevdim."

"Güzel," diye yanıtlıyorum. "nk benim de hoşuma gidiyor." Josh'un kolunu yanıma alıyorum. "İkimiz de seviyoruz."

Heath, Josh ile göz göze gelir.

"Peki geri kalanından nasıl keyif alacağını düşünüyorsun Josh? Ella'nın bu akşamki performansı hakkında ne düşünüyorsun?"

Josh peçeteyle dudaklarını sıvazlıyor. "Bir parça kek. Hiç sorun değil. Ells bunu başaracak."

Heath, "Ella'dan söz etmiyorum," dedi. "Senden bahsediyorum."

"Ben mi?" Josh sırtıyor ve bana bir gülümseme gönderiyor. "O konuda da ocuk oynacağı. Bu sadece iş, ben alışkırım."

Gözleri benimkilerde biraz fazla kaldığında, burada neler olacağını fark ediyorum. Evet, bu bir iş. Ben başka müşterileri beceriyorum, Josh başka müşterileri beceriyor ve müşterileri birlikte becerdiğimiz ifte rezervasyonlar yapıyoruz. Ama hiç kenarda durup, ben dahil olmadan başkalarını sikmesini izlemedim. Diğer *kadınları*. Onu sadece bir oyuncu olarak görmedim, ben sessizde ve görüntünün dışında bakarken diğer insanları memnun ediyor.

O da yle. Durum tersinden de aynıdır.

Evlenme tekliflerinin düzenliliği dünyamızda oldukça standart hale geldi. *Sonra görüşürüz bebeğim, o beş yıldızı hak et!* diyerek vedalaşıyoruz. Uyanık kalıp D&S - Done and Safe - mesajının gelmesini bekliyoruz, birbirimizi öpücükler, sarılmalar ve tebriklerle karşılamaya hazırız. Ve sonra seks yapıyoruz. Bir sürü seks sonrası. Ama onu görmeye gelince? Bedenen?

Bilmiyorum. Biraz garip görünüyor.

"Harika olacak," diyor Josh bana, fark ettiğimi açıkça fark ederek. "Seni oyununun zirvesinde görmek için sabırsızlanıyorum. Bu bir deneyim olacak."

"Beni birçok kez oyunumun zirvesinde gördün." "Sadece oyunun bir parçası olduğumda."

Heath masaya doğru eğiliyor.

"Devam etmek zorunda değilsiniz." Gülümsemesinde hafif bir gerginlik var. "Ne olursa olsun ödöl sende kalabilir. Hepimiz yarın yatla yolculuğa çıkacağız." Teklif için masaya uzanıyor. "Unutalım gitsin, olur mu?"

Kağıdı elimde tutuyorum, o bana bakarken ben de ona bakıyorum. Onu okumaya çalışıyorum.

Bu gerçekten neyle ilgili? Heath'in beni ve Josh'u onun önünde oynarken izlemesinin dışında pek röntgenci olduğunu düşünmüyordum, bu yüzden bu oldukça sol alan.

Belki de insan içine çıkmanın verdiği heyecan ona bir şeyler yapmıştır. Her iki durumda da evlenme teklifini hak ediyor ve eminim Josh da aynı şeyi hissediyordur, bu yüzden teklif mektubunu katlayıp zarfa geri koyuyorum. Benim çantama koyuyorum, onun bekleyen eline değil.

"Yapıyorum," dedim ona.

Omuzları düşer. "Gerçekten yapmak zorunda değilsin."

"Bunu biliyorum. Ama yine de yapacağım. Sadece zamanı geldiğinde bana talimatları ver."

Heath'in bakışları Josh'a kayar. "Peki ya sen? Sen nasıl hissediyorsun?"

Josh kokteylinden bir yudum alırken çok sakindi.

"Dediğim gibi, harika olacak. Bir deneyim."

Heath, "Umarım öyledir," der ve hesap için garsonu çağırır.

Cannes'da Heath'in muhteşem villasının kozası içinde kendimi anonim hissediyordum ama restorandan çıkarken sanki balon patlamış gibi ilgiyi daha çok hissediyorum. İçeri girerken Heath'in bakışlarını, fısıltılarını ve gözlerini kaçırdığımı fark etmişim elbette, ama şimdi bunların çok daha fazla farkındayım. Onun yanında yürürken kendimi onunla birlikte sergilediğimi hissediyorum ve bu hissin hoşuma gittiğinden emin değilim. Belki önümde uzanan teklif yüzünden... ya da belki de sadece böyle olduğu için.

Benim için sadece bir gece. Onun içinse, gittiği her yerde spot ışıklarının altında.

Café Belle Époque'dan köşedeki havalı kulübe doğru yürürken insanlar sadece Heath Mason'a bakmıyor. Bana ve Josh'a da bakıyorlar. Bizi inceliyorlar. Erkek arkadaşımın elini tutuyorum ve yüzüme kocaman bir sırıtma yerleştiriyorum, yanımdaki ünlü başyapıtın statüsüne ulaşmaya çalışıyorum ve anlıyorum. Anlıyorum.

Sonunda gittiği her yerde onun için nasıl bir şey olduğunu hissediyorum.

Kadınlar özellikle bana bakıyor, fısıldaşmadan ve kıkırdamadan önce beni bir aşağı bir yukarı süzüyorlar. Yargılıyorlar. Dedikodu yapıyorlar. Bilmiyorum. Connor sahnede spot ışıklarını üzerine çekerken Londra'da sefalet içinde yaşayan bir hiç olduğum zamanlardaki öz-bilinçliliğimi hatırlatıyor. Kendimi asla yeterince iyi hissetmedim. Yeterince değerli. Yeterince hak ettiğimi.

Ama artık işler çok ama çok farklı.

Eskiden olduğum üzgün kızıdan çok ama çok farklı bir kadını. Yeterince iyiyim. Yeterince değerliyim. Ve her zaman da öyle olacağım - Heath Mason'ın yanında yürüsem de yürümesem de.

Onun gibi inanılmaz bir adamın yanında VE Josh gibi inanılmaz bir adamın yanında olmak bir onurdur. Gülümsemem doğal olarak artıyor çünkü ben artık eski Ella değilim. İçimin derinliklerinden gelen bir gururla parlıyorum.

Bizi vurmak isteyenlerin canı cehenneme. Sağa siktirsinler Kapalı.

"İyi misin?" Heath beni kenara çekerek sordu

Cannes'in en havalı kulüplerinden biri olan Le Mirage'ın girişi.

Yanağını okşama isteğime direnerek gülüyorum. "Bu soruyu sana benim sormam gerekirdi, tam tersi değil."

Josh hâlâ elimi tutuyor ve sıkıca sıkıyor.

"Hepimiz iyiyiz, Heath. Endişelenmeyi bırak ve her şeyin tadını çıkarmaya başla. Bunu başarabilirsin. Hepimizin var."

Heath'in gözlerindeki ışıltı tüm dünyayı aydınlatıyor.

"Bundan hayal edebileceğinizden çok daha fazla keyif alıyorum. Bu şimdiye kadar verdiğim en iyi kararlardan biri."

Josh kıkırdar. "Bakalım gecenin sonunda hâlâ bunu söyleyecek misin?" Josh sırtını sıvazlayana kadar Heath'in gözleri büyür. "Şaka. Her şey çok güzel olacak. Her şey gerçekten harika olacak, sadece o havayı hisset. Sallanıyor."

Havayı hissedebiliyorum. Bas sesleri gümbür gümbür geliyor. Kokteyller aklımı başımdan aldı ve ayaklarım stilettoarımla dans etmek için kaşınıyor. Tüm vücudum daha fazlası, daha fazlası, daha fazlası için çılgılık atıyor. Gecenin bitmesini hiç istemiyorum.

İğrenç teklif bunun sadece bir parçası olacak. Gurur duyacağım bir teklif.

Fark edilmeden kulübe giremeyiz. Fedailerden biri Heath'i anında yakalıyor ve parmaklık bizim için açılarak doğrudan içeri girmemize izin veriyor.

Üst kattaki VIP balkona yönlendiriliyoruz ve bir garson özellikle yanımıza gelerek kalabalığın içinde bizi arıyor.

Heath daha havalı kokteyller sipariş ediyor. Bu sefer çarkıfelek meyvesi ve çilekli bir şey. Her neyse, gerçekten çok güzeller. Bunların fiyat etiketini görmek istemezdim. Şimdiden restoranda binlerce dolar harcamış olmalı.

Küçük bir üçlü olarak birlikte dans ediyoruz, kadehlerimiz havada, etrafımızdaki enerjinin tadını çıkarıyoruz. Loş ışık, anonimliğin bizi tekrar güvenlik ağının içine çekmesini kolaylaştırıyor - spot ışıklarının hepsi aşağıya odaklanmış.

Ellerimin Heath'in değil Josh'un üzerinde olduğundan emin oluyorum. Etrafta dolaşan dedikodularla uğraşmak zorunda kalmasını istemeyiz.

Ben sadece erkek arkadaşıyla dışarı çıkan bir kızım, ikimiz de Heath Mason'la arkadaşız, başka bir şey değil.

Daha fazla olamaması çok yazık. Josh'a olduğu kadar Heath'e de gerçek duygularımı ifade edebilseydim dünyanın en mutlu kızı olurum. Özgür olmak. *Aşık olmak.*

Ahh. Bu düşünce çok fazla.

Kokteyllere ve ambiyansa bağlayarak reddediyorum ve ait olduğu yere, iç gölgelerime geri itiyorum.

"Evlenme teklifine ne dersin?" Başka bir parçada dans etmeyi bitirdiğimizde Heath'e sordum. "Harekete geçsek iyi olur. Biraz daha kokteyl içersem bu kötü çocukların üzerinde zor yürüyeceğim." Topuklarımdan birini kaldırdım.

"Eminim halledersiniz prenses," diyor - sonra elimi tutup beni ve Josh'u balkonun kenarına götürürken kendini unutmuş gibi görünüyor. Kimliğini gizleme ihtiyacı geri planda kaldı. Yine muhtemelen kokteyller ve ambiyans yüzünden. Ne katiller ama.

Vay canına, burası dolup taşıyor. Aşağıda her yerde insanlar var - takım elbiseler ve tasarım elbiseler bolca.

Heath dans pistini inceliyor gibi görünüyor. Gözlerini süzerken ve düşünürken onu izliyorum. Çok bağımlılık yapıcı.

Bana doğru eğiliyor, böylece sözlerini müzikten ancak duyabiliyorum.

"Köşede, barın uzak tarafında. Bir grup adam, Belli ki gözcülük yapıyorlar. Bayanlar tuvaleti arkalarında, bu yüzden *tanıştırmak* senin için kolay olacak. Hadi, tatlı Curva. İçlerinden iki tanesini seç ve onları muhteşem kumlar boyunca villaya doğru yürüyüşe çıkar. Orada çok mahremiyet var."

Anladım. Villanın yanına gideceğim... ve büyük ihtimalle plaja giden gizli girişin yanına. Çok özel.

Ve çok zekice.

"İzliyor olacağız," diye ekliyor Heath. "Bize hayatımızın performansını göster lütfen. Pis bir curva ol ve öyle davran." Elini cebine atıp benimkine bir şey koydu.

Aşağıya baktığımda elimdeki lastikleri gördüm. Dört. Tamam, vay canına, gerçekten bir performans istiyor. Onları debriyajıma yerleştiriyorum.

"İki adam, değil mi?"

"Evet, iki."

"Herhangi bir tercihiniz var mı? Özellikle yapmamı istediğin bir şey var mı?" "Bunu sana bırakıyorum. İyi eğlenceler."

"Tamam. Sonra görüşürüz."

Erkek arkadaşıma dönüyorum, "*Ben gidiyorum, seni seviyorum*" diye fısıldıyorum ve ikisinden de uzaklaşmadan önce ona bir öpücük veriyorum. Balkondan gözlerinin üzerimde olacağını bile bile onları arkamda bırakıyor olmak tuhaf hissettiriyor. Ve kim bilir başka nerelerde?

Takip edeceklerini tahmin ediyorum.

Siktir, onlara bir gösteri yapacağım.

Heath bunu kesinlikle hak ediyor.

Heath ve Josh'un yerimi bulacaklarından emin olmak için acele etmeden bayanlar tuvaletine doğru ilerliyorum. Yukarıdan beni izlediklerini hayal ediyorum ve bu iyi hissettiriyor. Evet. İyi hissettiriyor.

Banyoda kendimi hazırlıyorum, koyu kırmızı rujumu tazeliyorum ve önümdeki rotayı planlıyorum.

Yolu biliyorum... Ön tarafa çıktığımızda, sahil bizi bulvar boyunca Heath'in evine doğru götürecektir.

Bir grup kadın banyoda bana katılıyor, kendilerine çeki düzen veriyorlar. Bana hayvanat bahçesi sergisi gibi bakıyorlar ve yanaklarım dehşet içinde yanıyor, çünkü lanet olsun, beni Heath ile görmüş olmalılar! Fransızca konuştukları için ne dediklerini anlamıyorum ama içlerinden biri telefonunu çıkarıp bana doğru tutmaya başlayınca kaçma zamanının geldiğini anlıyorum. Hemen şimdi. Görevime başlamalı ve buradan defolup gitmeliyim.

Banyodan çıkıp Heath'in işaret ettiği kalabalığın içine daldığımda adrenalinim bas gitardan daha fazla pompalanıyordu. Sanki

Ayağım kaydı, çetelerinin iri yarı bir üyesine tutundum, o beni sabit tutarken kıkırdadım.

Tuvaletten çıkan kadınlar için harika bir bariyer. Beni görmeden geçip gidiyorlar. Bunun için şükürler olsun.

"İyi misin?" diye soruyor iri yarı sarışın ve Cockney aksanını duymak beni rahatlatıyor. Onunla anadilimde flört etmek çok daha kolay olacak.

Cesur bir hamle yaparak gündelik olanı seçtim - göz alıcı kıyafetler içinde gündelik bir kız.

"Evet, iyiyim. Sadece sarhoş ve azgınım." Gülüyorum. "Böyle bir yerde birini tavlamağa eve dönmekten çok daha zor. Birkaç ay önce gösterişli bir Fransız tatili kazandım ve rol için giyindim falan. Şimdiye kadar birileriyle yatmışımdır diye düşünüyordum."

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken gözleri parlıyor.

"Sevişmekte sorun yaşayacağını sanmıyorum, tatlım." Yine güldüm. "Bu bir teklif mi? Eğer öyleyse, kabul ediyorum."

O da benimle birlikte gülüyor ve bariz bir inançsızlıkla başını sallıyor. "Önce bir içki içmek istemiyor musun?"

Ona doğru eğildim. "Hayır. Arkadaşım zaten bir adamla sikişti ve beni ekti. Başka bir kokteyle uğraşamam. Bir servete mal oluyorlar."

Sudan ıkmiş ördek gibi telaşlı görünüyor ve arkadaşlarından biri kaşlarını kaldırıyor, belli ki neler olduğunu merak ediyor. Gümbür gümbür bas sesi bir nimet. Konuşmamızı bastırıyor.

"Gerçekten gitmek mi istiyorsun? Şimdi mi? Seks için mi?"

"Elbette." Elimi onun şık gömlekle göğsünde gezdiriyorum ve erkek arkadaşımın yukarıdan beni izlediğini bilmek garip hissettiriyor. "Ama bir şartım var." Kaşını kaldıran arkadaşına yan gözle bakıyorum. Adam seksi. Bronzlaşmış ve siyah saçlı. Kendinden emin. Fiyaka kokuyor.

İyi bir çift olacaklar. *Yeterince* iyi bir çift. "Aynı anda iki tane istiyorum." Fetihime doğru eğilirken dudağımı ısıırıyorum. "Cidden, ben çok azgın bir kaltağım. Doyamıyorum." Sanki hayatımın sırrını ifşa etmişim gibi elimi ağzıma götürüyorum. "Özür dilerim. Kokteyller konuşuyor. Kokteyller ve gerçekler."

Devetüyü sarışın kaşlarını kaldırıyor ve çok ileri gittiğimden endişeleniyorum. "Beni ve Marcus'u becermek mi istiyorsun? Şimdi mi?"

Ya hep ya hiç.

"Kahretsin," ellerimi kaldırıyorum. "Kulağa kötü geliyor, değil mi? Üzgünüm, ben sadece pis bir kaltağım. Beni görmezden gel, ben yoluma devam edeceğim."

Uzaklaşmaya çalışıyorum ama beni kolumdan tutuyor. Sıkıca.

Evet. Onu yakaladım.

"Orada dur bakalım. Adın ne senin?"

Neredeyse *Holly* diyecektim. Ama hayır, bu doğru gelmiyor.

"Lucy." "Lucy mi?"

"Evet. Ve bu gece *şanslı* bir Lucy olmak için dışarıdayım."

"Ben, um..." Zavallı sarışın durumu tartmaya çalışırken kekeliyor. "Tamam, ona soracağım. Sen burada bekle."

Marcus'a birkaç adım ötede ona katılmasını işaret ediyor ve ben de balkona bir göz atıyorum. Burada kendimi çok savunmasız hissediyorum. Her şeyden çok başarısızlık ihtimaline karşı savunmasızım, çünkü Blond ve Marcus'la çok hızlı oynadıysam, Heath ve Josh'un önünde tam bir meme gibi görüneceğim.

Biraz nefes alıyorum çünkü Blond ve Marcus'la bir şansım olursa, kendimi toparlayıp oyunumu yükselteceğim. Bu hafta beş yıldız kazanmak o kadar kolay oldu ki rahatladım. *Fazla* rahat.

Bu gece bu barda bir şovmenim, tıpkı evde olduğum şovmen gibi.

Tanrıya şükürler olsun ki hem Buff Blond hem de Marcus yüzlerinde pis sırıtışlarla karşıma çıktılar.

"Hey, Lucy," diyor Marcus, başka bir cockney. Ona sarhoş, flörtöz bir gülümseme atıyorum.

"Merhaba, Marcus. Bizimle gelecek misin? Eminim ne kadar azgın bir inek olduğumu duymuşsundur. Üzgünüm, burası benim bölgem değil. Ben Doğu Yakası'ndanım."

"Bunda bir sorun yok," diyor. "Zaten bu gece bir arkadaş arıyorduk. Ben'in paylaşma konusunda bir sorunu yoksa ben de seve seve gelirim."

Marcus ve Ben.

"Gecemi güzelleştirdin," diye gülüyorum. "Sadece birkaç şey var."

İki adamı da kendime doğru çekiyorum, üst kattaki seyircilerimi düşündükçe kalbim güm güm atıyor.

"Kirli severim. Gerçekten kirli gibi. Sahilden bahsediyorum. Kumsalda sikilmeye bayılırım. Boğazıma sik sokulmasına bayılırım. Ve kıcıma girmesine de bayılırım. Sence bunu kaldırabilir misin?"

Uzaklaşırken kirpiklerimi kırıştırıyorum, omuzlarımı geride tutarken bakışlarımı kendi avantajıma kullanıyorum - göğüs dekoltemin devasa rafı gururla sergileniyor.

Marcus yutkunuyor, Ben parmaklarını sarı saçlarında gezdiriyor ve ben bu oyunda artık ikisinin de ereksiyon olduğunu bilecek kadar iyiyim.

Evet, başardım.

Başaracağım.

"Eminim bunu halledebiliriz," diyor Ben ve hiç vakit kaybetmeden işe koyuluyor. Belki de benim kafayı bulmuş ya da kokteyllerle kafayı bulmuş biri olduğumu düşünüyor ve bu fırsatı kaçırmak istemediği çok açık.

Omuzlarına vurdukları tokatlarla arkadaşlarının yanından geçip gidiyorlar ve ben de peşlerinden gidiyorum. Etrafımdaki rastgele insanlara el sallayarak veda ediyorum ve onların peşinden kasıla kasıla ilerliyorum.

Balkon beni ne kadar çağırda, yukarı bakmıyorum. Cesaret edemiyorum. Heath Mason'a doğru bir bakış bile atma riskini almak istemiyorum, artık görevdeki bir fahişeyim.

Kulübün arka tarafına geçip sahile doğru ilerlediğimizde çocuklar yavaşlıyor. Ben, kapıdan çıktığımız anda kaçıp gidecek kafası güzel bir sürtük olmadığımı anlayınca elimi bırakıyor.

"Doğu Yakası mı?" diye sordu, ben de başımı salladım.

"Evet, internette katıldığım çekilişi kazandığımda inanmadım.

Sadece şaka olsun diye bir mesaj gönderdim."

"Ah. Onlardan birine mi girdin?"

Gurur duyuyormuş gibi başımı sallıyorum. "Şimdiye kadar yaptığım en iyi şey. Sadece sarhoş olduğum için yaptım." Duruyorum ve onları döndürüyorum. "Şu kıyafetime de bakın."

İki adam da gülüyor. Takım elbiseleri tasarım. Cannes seyahatini çekilişle kazanmadıkları kesin.

"Bu kıyafetin içinde inanılmaz görünüyorsun," diyor Marcus. "Seni bunun dışında görmek için sabırsızlanıyorum."

Ayı işaret ediyorum. "İyi ki dolunay var. Sahilde bol bol göreceksiniz."

Yürümeye devam ediyoruz.

"Sahilde sevişmemize gerek yok Lucy. Yakınlarda bir otel süitimi var," diyor Ben.

Gölerek başıımı sallıyorum. "Asla olmaz! Ölmeden önce yapılacaklar listemdeki şeylerden biri. Bir plajda aynı anda iki kişiyle seks yapmak."

Bu adamların gevşemelerine yetecek kadar içki içmiş olmalarına sevindim. Günün soğuk ışığında bu saçmalığı düşündüklerini hayal edemiyorum, ama şu anda buna hazırlar. Sağ tarafımızdaki sahilde, dalgaların hafifçe vuruşuyla birlikte yürürken birer elimi tutuyorlar.

Acaba Heath ve Josh bizi takip mi ediyor, yoksa villaya mı dönüyorlar?

Ne olursa olsun, tam görüş alanında olduğumdan emin olacağım.

Keşke yürürken Ben'den bir iki kadeh daha içme fırsatını değerlendirseydim. Gece havası güzel bir şekilde sıcak, ama ayıltıcı ve her adımda duyularım daha da artıyor.

Bunlar müşteri değiller. Bir müşteriden *dolayı müşteridirler*. Ve bu farklı.

Güvenlik kontrolleri ya da bağlı kalacakları bir teklifleri olmayan yabancılar. Cannes'ın görkemli bir sahilinde, kendileriyle yapılacaklar listesinin bir maddesi olarak iğrenç bir seks istediğini düşündükleri bir kızla sadece iki adam.

Yine de bir güvenlik kontrolüm var ve içgüdülerim bu konuda emin. Aslında iki güvenlik kontrolüm var. Josh ve Heath ve hiç şüphe yok ki bu gece teklif nereye giderse gitsin, oradan sağ salım çıkmamı sağlayacaklardır.

Ben'in benden bir adım uzaklaşıp bana yukarıdan aşağıya bakması beni şaşırtıyor.

"Lucy olduğunu söylemiştin, değil mi?" "Evet. Lucy Louise."

"Ne güzel bir isim."

Gülüyorum. "Evet, annem Lucy-Lou'nun kulağa hoş geldiğini düşünürdü. Ama şu anda beni sevimli bulacağını sanmıyorum."

"Tanıdık geliyorsun," diyor. "Ödül kazanmanın yanı sıra şu reality şovlardan birine katılmadığına emin misin?"

Beni incelerken dehşete kapılıyorum, çünkü kahretsin, belki de beni daha önce Heath'le gördü.

Kahretsin, bu çok zor.

"Keşke!" Haykırıyorum. "Dostum, buna bayılırdım. Beni haftanın herhangi bir günü Aşk Adası'na koy. Orada olduğum her gece saklanma yerinde olurdum."

O gülüyor ve ben rahatlıyorum. Odaklanmak zorundayım.

Beni Heath ile görmedi. İkisi de görmedi. Sadece paranoyaklaşıyorum.

"Sahilin bu kısmı sana uygun mu?" Marcus, Cannes'ın parlak ışıklı sokakları arkamızda kaybolduğunda soruyor. Şu anda lüks villalar sokağındayız, ama henüz oraya varmadık... hedefimize yeterince yakın değiliz.

"Henüz değil. Zengin kısmına gitmek istiyorum. Gerçek lüks bölgeye."

"Ünlülerin yaşadığı yer mi?" Ben gülümsüyor. "Sanırım sen bir şöhret avcısısın."

"Bir kız hayal kurabilir, değil mi?"

Biz gezinirken yeri daha fazla sorgulamıyorlar. Fahişe Holly'yi ön plana çıkarıyorum ve dikkatlerini birazdan olacıklara çekmek için sohbeti müstehcenleştiriyorum.

Onlara ne kadar edepsiz bir kız olduğumu, aynı anda iki kişiyi birden sevdiğimi söylüyorum, çünkü ben bunu kaldırabilecek aç bir sürtüğüm. Doğu Yakası Lucy-Lou'nun filtresi yok. Kıçıma vurulmasını sevdiğimden ve aleti şekerden yapılmış gibi emdiğimden bahsederken kıkırdıyorum. Onlara deepthroat'da ne kadar iyi olduğumu ve onlara göstermek için nasıl sabırsızlandığımı anlatıyorum.

"Sık sık üçlü yapar mısın?" Ben soruyor. "Profesyonel gibi konuşuyorsun." Hay sikeyim. Fahişe diyecek sandım.

Omuz silkiyorum. "Hatırlayabildiğimden daha fazla üçlü seks yaptım. Dürüst olmak gerekirse, çocuklar..." Elbisemin üzerinden memelerimi okşuyorum. "İki memenin aynı anda emilmesi ölmek ve cennete gitmek gibi bir şey."

"Lanet olsun," diyor Marcus, şişkin göğüs dekolteme bakarak, "çoktan sertleştim ve patlamaya hazırım."

Ben başını sallayarak onaylıyor - ya da onaylıyor, bu ihtimal karşısında dudaklarını yalıyor.

Onlarda olduğu kadar bende de işe yarıyor.

Kukum canlanıyor, ileride olacakların fantezisine dalıyorum. Heath'in teklifini yerine getirmekte ne kadar iyi olacağımı. İki sik istiyorum. Ben ve Marcus'a ait olmaları Holly için hiçbir şey ifade etmiyor. Ne olursa olsun istiyorum.

Heath'in villasının dış hatları uzaktan görüldüğünde kalbim hızla çarpıyor.

"Hadi kuma çıkalım," diyorum çocuklara. "Bana bir iyilik yapın ve bir kızın topuklu ayakkabılarını çıkarmasına yardım edin, olur mu? Devrilmek istemem."

Ben dizlerinin üzerine çöküyor ve tasarım ayakkabılarımı çözüyor. Bu fırsatı ona ciddi olduğumu göstermek için kullanıyorum ve başını kendime doğru tutuyorum,

Elbisemin yırtmacından çıplak bacağımlı gösteriyordu.

Öpücükleri tatlı küçük dokunuşlardan başka bir şey değil ve bu beni kıkırdatıyor. "Umarım kumun üzerindeyken bundan daha iyisini yaparsın."

Bu onu uyandırıyor. Kıçımı kavlıyor ve yüzünü kasıklarımın bastırıyor, burnunu satenin arasından amıma sürüyor.

Hmmm. İyi olacak. Kesecektir.

"Hadi gidelim!" Diyorum ve Ben'in elindeki ayakkabılarımla çocukları beni kovalamaları için bırakarak yalınayak yola çıkıyorum.

Kahretsin, Heath'in villasına yaklaştıkça ayak parmaklarımla arasındaki kumla nasıl da koşuyorum.

"Haydi!" İki adam ödül için kovalarken arkamdaki ayakların vuruşunu severek sesleniyorum. Delikleri açık, muhtaç bir 'Doğu Yakası' sürtüğü.

Heath'in büyük villa duvarının dibindeki hedefime ulaştığımda sevinçten ağlayabilirim. Burada plaj neredeyse özel - dalgaların kıyıya vuruşu, daha önce kulüpteki bas sesinden çok daha iyi bir soundtrack. Esinti pis homurtuları iyi taşıyacaktır.

Marcus bana ulaştığında tatmin olmuş bir inilti çıkarıyorum. Ayaklarımı yerden kesiyor ve debriyajımı uçuruyor, sonra hiç vakit kaybetmeden beni sırtüstü yatırıyor ve bana sürüyor. Bacaklarımı kaldırıp *evet* diyerek onu cesaretlendiriyorum ve ikisine de gerçek olduğumu gösteriyorum.

Saten elbisemi aşağı çekiyorum, böylece göğüslerime erişebiliyorlar, meme uçları deniz havasında sertleşiyor. Ay tepemde parlıyor ve her iki adamın da yüz ifadelerinin değiştiğini görebiliyorum - şehvetleri ön plana çıkıyor.

Bu sadece bir sürük şakası olmayacak. Bu gerçek.

"Pis bir orospu gibi dövülmek istediğimi söylediğimde ciddiydim," diyorum onlara. "Bunu yerine getirseniz iyi olur, yoksa biraz daha almak için kulübe geri dönmek zorunda kalacağım."

"Bunu yapmana gerek yok," diyor Marcus, hâlâ üstümde sürünerek. Çıplak göğüslerimi avuçluyor, meme uçlarımla emerken ağzı patlıyor ve Ben dizlerinin üzerine çöküp takım elbisesinin pantolonunun fermuarını açarak sikini serbest bırakıyor. Elim doğrudan ona gidiyor, hala saten eldivenli, uzunluğunu çalışıyor.

O iyi. Yeterince iyi. Olağanüstü değil. Heath'in iki tane almamı istemesine sevindim.

Orospu Holly şu anda kendini teklife kaptırmış durumda. Ben'e siki için yalvarıyorum, aç bir piliç gibi ağzımı açıyorum ve o da bana vermek için eğiliyor. Bir sürük gibi höpürdetiyorum, ıslak ve onun için öğürüyorum,

Marcus elbisemi yukarı çekip külotumu çıkarabilsin diye kendimi kumun üzerine atıyorum.

"Amımı yala," diyorum ona, Ben'in aletinin etrafında salyalar akıtarak. "Beni buna hazırla."

Marcus diliyle ne yaptığını bilmiyor. *Lucy-Lou* hayal kırıklığına uğrayacaktı ama neyse ki Holly uğramadı. Holly istediğini elde etme konusunda bir profesyonel.

Bacaklarımı kumun üzerinde açıyorum ve am dudaklarımı onun için aralamak için aşağı uzanıyorum, kendimi onun süpüren diline doğru açıyorum. Evet, klitorisimi aldı. Aldı.

"Parmaklar," dedim ona. "Beni hazırla."

Bana bir tane veriyor, geçici olarak. O benim amcığımdan daha çok amcık, bu yüzden onun için inliyorum.

"Daha... oh lanet olsun, daha fazlasına ihtiyacım var. Lütfen.

Bundan çok daha fazlası." Sikik herif onları derinlere daldırmadan önce bana dört tane gösteriyor.

Homurdanıyorum ve alıyorum. Belli ki onun am egosunu ezmişim.

Marcus'u sevdim. Yüzeyin altında henüz ortaya çıkma şansı bulamamış bir canavar hissedebiliyorum. Zavallı adam en fazla yirmi beş yaşında ve muhtemelen benim gibi bir kızla hiç karşılaşmamış.

"İşte bu," diyorum ona, kelimelerim Ben'in sikinin etrafında bulanıklaşıyor. "Almamı sağla."

Acımasız parmakların amımda olması, salyalı bir dilin yarığımı yalaması iyi hissettiriyor - kime ait olursa olsun. Ben'in sikiyle yavaşlıyorum, çünkü istediğim son şey daha yeni başlamışken boğazıma boşalması.

"Şimdi sıra sende," diyorum Ben'e, aletinin etrafında gülümseyerek. "Benim seni tattığım gibi senin de beni tatmanı istiyorum."

Bana gülümsüyor. "Seve seve amının tadına bakarım Lucy Lou. Bütün gece seni yiyeceğim."

Marcus geri çekiliyor ve Ben onun yerini almak için hamle yapıyor ama ben ayağa kalkıp başımı sallıyorum.

"Hayır, sana binmeme izin ver. Lanet olası ağzına binmek istiyorum."

Ben isteğime kulak verdi ve sırtüstü yattı, elbisesine bulaşan kumu umursamadı. Üstüne biniyorum ve çıplak, pasaklı amımı açık ağzının üzerine indiriyorum, kalçalarımı bir rodeo binicisi gibi çalıştırıyorum, kollarımı başının üzerinde birleştiriyorum.

İnlemelerin kendiliğinden gelmesine izin veriyorum. Onlara gerilmekten, kullanılmaktan ve bir fahişе gibi kirletilmekten ne kadar hoşlandığımı gerçekten söylerken kirli kelimelerimin serbestçe akmasına izin veriyorum. Ben'in ağzını beni uçurmak için kullanırken büyük göğüslerim sallanıyor ve Marcus'a atılmış çantamda prezervatifler olduğunu söylüyorum, böylece sikini benim için hazırlayabilir.

Ve sonra villaya baktım.

Bu açıdan bile çok tanıdık geliyor.

Acaba Heath ve Josh beni izliyorlar mı? Acaba iki masum erkeğe karşı ne kadar sürtük olduğumu duyabiliyorlar mı?

"Almaya hazır mısın?" Marcus diyor, siki artık kılıflı.

Başımı sallıyorum. "Çaresiz, daha çok öyle."

Ben'in yüzünden iniyorum ve dizlerimi iyice açarak dört ayak üzerinde duruyorum, memelerim ve kığım gururla sergileniyor, elbisem dağılıyor. İtaatkar tarafım yüzünü gösteriyor ve gelecek olan her şeye teslim oluyorum. Artık onlarınım. Benim gibi bir fahişeye ne isterlerse yapabilirler.

"Hangi delikleri istersen kullan," diye iniyorum. "Sadece sik beni."

Marcus bu sefer amıma gelince korkak davranmıyor. Kılıflı sikini taşaklarıma kadar sokarak amıma tek seferde vuruyor. Açısı bozuk ama umurumda değil. Ona karşı kıpırdanıyorum ve daha sert olması için yalvarıyorum. DAHA SERT. Ben için de yalvarıyorum. DAHA FAZLASI.

İKİSİ DE.

Ben de bunu
istiyorum. İkisini
de.

İlk başta sırayla yapıyorlar - değişmeden önce her biri amıma birkaç kez sokuyor. Daha çaresiz hale geldikçe zamanlamaları sıklaşıyor ve ben de bunu teşvik ediyorum.

"Merak etme," diyorum. "Fantezilerindeki pis orospu gibi sür beni."

Bana bir fahişeymişim gibi davran. Bunu kaldırabilirim."

İki rastgele adam amımı sikerken yüzüm kumda klitorisimi ovuyorum, onlar için sahip olduğum her şeyi sunmaktan başka bir şey düşünmüyorum. Ama bunu onlar için değil, beni izleyen erkekler için yapıyorum.

Çünkü izlediklerini biliyorum.

Erkek arkadaşım ve idolüm.

Bunu hissedebiliyorum.

Beni ürpertiyor.

İçimi ürpertiyor.

Beni boşaltıyor...

Ve ben boşalıırken, beni beceren rastgelelerden bariz olanı istiyorum. İkisi birden, tıpkı istediğimi bildikleri gibi.

Aynı anda iki erkek istediğimi biliyorlardı, sadece tek bir delikte istediğimi bilmiyorlardı...

"Elbette," diyor Ben. "Yine de sıkı olacak, değil mi? Sence acıtmayacak mı?"

"Evet." Gülümsüyorum. "Amımı acıtacak, ama bu sadece daha iyi hale getirecek. Pis amımı erkekler gibi gerin, zayıflar gibi değil."

"Sen gerçekten bir sürtüksün,"

diyor Ben. Marcus hiçbir şey söylemiyor.

İki adam da tereddüt ediyor ve sanırım nedenini biliyorum.

"Sakın söyleme," diyorum göz devirerek, "ya sikleriniz birbirine değerse?" "Değecekler," Marcus sesini buluyor. "Şişte kızartmak daha iyi olur." "Evet," diyor Ben, "kulağa hoş geliyor."

Kahretsin.

Tecrübeli müşterilerle çekime gelenler arasında büyük bir fark vardır.

"Dokunmayacaksınız, pek sayılmaz. Prezervatif giyeceksiniz. Bu hayatta bir kez karşınıza çıkacak bir fırsat çocuklar. İkinizin de sikini orospu amımda istiyorum ve size hayatınızın doruk noktasını vaat ediyorum. İki azgın yarak daracak bir deliğe girecek. Evinize döndüğünüzde sonsuza dek övünme hakkınız olacak."

"İyi noktaya değindin," diyor Ben, kılıflı sikini çalıştırırken. "Hadi Marcus, onu becerelim."

Marcus da sikini çalıştırıyor ama hâlâ tereddüt ediyor.

"Şöyle oluyor," diyorum, "Sırt üstü yatıyorsun, ben seni kucağıma alıyorum, güzelce ve derinlemesine alıyorum, sonra Ben arkadan giriyor ve sen farkına bile varmadan hayatının sikişini yaşıyorsun."

"Evet," diyor Ben, "kuma yat, dostum."

Ayağa kalkıyorum, Marcus'un yanına gidiyorum ve ellerimi göğsüne dokunduruyorum. "Göğüslerimi emme bonusunu da alacaksın." Nazik bir itiş ve Marcus yere düşüyor.

Bingo!

Hiç vakit kaybetmeden üzerine çıktım, sikini kavradım ve taşaklarına kadar içine girdim.

Öne doğru eğiliyorum, memelerim Marcus'un yüzüne doğru sarkıyor ve o memelerimi tutup bir meme ucunu ağzına alırken villanın duvarlarına bakıyorum.

Evde gülümsüyorum. Beni izleyen adamlara. Çünkü başardım. Holly olarak yeteneklerime uygun bir performans sergiledim.

Heath'in istediği adamları seçtim, istediği yere gittim ve onun istediği fahişe oldum. Yabancılarla. Hepsi onun içindi.

"Hazırlan," diyor Ben, arkamdan kuma inerek. Ama ben zaten oradaydım. Amım iki tane almanın gerginliğini istiyor.

İki deneyimsiz adam beni çifte sıklmaya çalışırken çığlıklarımın hepsi gerçektir, çünkü oyuna alışkın erkeklerin hüneline veya becerisine sahip değillerdi, ama sorun değil. Her şey yolunda. Homurdanıyorum ve dişlerimi gıcırdatıyorum ve alıyorum, horoz bilgisi olmayan iki zavallı aptal onları tam olarak çarpıyor.

Kafam o kadar oyunda ki artık hedonistim.

Amımla işleri bittiğinde, kıcımı da alabilirler. Bir çift amatör gibi kirli deliğimi esnetebilirler ve ben de gökyüzüne istediğim kadar feryat ederim.

Onlara öyle söyledim.

İten adamlara bir sonraki hamlede pis bir orospu gibi pis kıcım girmelerini istediğimi söyledim ve onlar da küfür ederek hızlandılar.

Ben ve Marcus bu boku seviyorlar. Çok seviyorlar.

Eminim bu gece East End *Lucy-Lou* ile tanıştıklarına çok sevinmişlerdir. Sadece Ben ve Marcus bu şansa sahip olamayacak.

Bir fener ışığı bir fener gibi parlıyor ve üzerimize düşüyor, parıltıda göz kırpmama neden oluyor. Bir ses gürlerken irkiliyorum.

"NE YAPIYORSUN LAN SEN?! DEFOL GIT!

ŞİMDİ!"

Bu sesi çok iyi tanıyorum. Aman

Tanrım.

Heath.

Parıltı Marcus ve Ben'i de benim kadar kör ediyor ve bir *bok, bok, bokla* amımdan çekiliyorlar. Beni bir bez parçası gibi kenara itiyorlar, ben de dengemi kaybederek kuma yayılıyorum. Ne kadar centilmenler.

Pantolonlarını yukarı çekip aletlerini tekrar içeri sokmak için çabalarlar ve bu iki pısırik bacak bacak üstüne atarlar. *Lucy*'yi ve içinde bulunabileceği kötü durumu zerre kadar umursamadan kasabaya doğru koşarak uzaklaşırlar.

Pislikler.

Heath bana ulaşip elini uzatmadan önce gölgeler uzaklaşana kadar bekliyor.

Ayağa kalkarken üzerimdeki kumları fırçalıyorum ve Josh da onunla birlikte debriyajımı ve stiletto larımı topluyor. Oh, ve külotumu. Onları da alıyor.

Kalbim küt küt atıyor, testi geçip geçmediğimi görmek için yüzlerine bakmaya çalışıyorum.

"Eee?" Sesimin ne kadar telaşlı çıktığının farkında olarak soruyorum. "Başardım, değil mi? Yeterince iyi miydim? Teslim edebildim mi?"

Josh, "Başardım, tamam," diyor ve beni villanın duvarındaki kapıya doğru yönlendiriyor.

"Peki beğendiniz mi?" Bahçeye adım atarken ikisine de sordum. "Eğlenceli miydi?"

Villa aydınlatmasının ışıltısında ikisini de görebiliyorum şimdi. Bu aşinalık kalbimi sızlatıyor.

"Hayır," diyor Heath ve bir kolunu Josh'un omzuna doluyor. "Hiç eğlenceli değildi, aslında bok gibiydi."

Dünyam yerle bir olacakmış gibi hissediyorum ama Josh eğilip beni öpüyor.

"Heath'in amacı da buydu zaten," diyor bana. "Her şey bununla ilgiliydi. Bir test."

"Ne testi?"

Kafam çok karışık.

"Heath, *Holly*'yi başka erkeklerle görmek istedi. O da *benim* Holly'yi başka erkeklerle görmemi istedi. Nasıl bir his olduğunu bilmek istedi."

Heath elimi tutarak, "Harika bir oyuncuydun, tıpkı olacağını bildiğim gibi," dedi. "Ama deneyim harika değildi. İlginçti. Kesinlikle ilginçti."

"İlginç mi?"

"Heath'i kıskandırdı," diyor Josh omzuma bir öpücük kondurarak. Midem bulanıyor.

"Kıskanç mı? Gerçekten mi?!"

"Gerçekten mi?" diyor Heath, havuza vardığımızda teras kapısını benim için açarken. "Ve bu erkek arkadaşını da kıskandırdı."

Josh'a dönüyorum, gözlerim onunkileri arıyor.

"Seni kıskandırdı mı? Gerçekten mi? Bu da ne demek oluyor?"

Mutfağa doğru geri geri giderken ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Varlığı beni büyülüyor. Tavrından. Gözlerindeki yanma.

İki amatörün vahşiliğinin, erkek arkadaşımın beni tutup kahvaltı barına çarpması ve yüzünde pis bir kaş çatmayla üzerime çıkması karşısında hiçbir etkisi olmuyor.

"Evet, beni kışkandırdı," diyor. "Görünüşe göre bir şeyi canlı canlı izlemek, sonrasında duymaktan biraz farklı, Ella. Orada gerçek bir fahişe gibi görünüyordun. Kahretsin, onları nasıl da istiyordun, rol yapmıyordun."

"Ben *sık* istedim Josh, *onları* değil. Onlar benim için hiçbir zaman bir bok ifade etmedi. Teklif önemliydi."

Vücudunun benimkine karşı verdiği hissi seviyorum, tam da olması gerektiği gibi.

"Sen benimsin," diyor. "Fahişe olsan da bana aitsin. Bunu biliyor musun? O puştlar kendilerini malikânenin efendisi sanıyorlardı ama hiçbir şey değiller. Bir bok değillerdi. Gerçek anlaşma bu, tam burada."

Başımı arkaya eğip başımı sallıyorum.

"Bunu bana söylemene gerek yok, Josh. Ben zaten biliyorum. Gerçek anlaşma tam burada, bu odada. Burası tam olarak ait olduğum yer. Sana aitim."

Heath'in gözlerindeki ateşe bakıyorum, Josh'unkilere rakip olacak kadar derin ve acımasız.

Ve yine biliyorum ki odada konuşulmayan bir şey var.

Heath'in ne söylemek istediğini hissedebiliyorum, çünkü ben de hissediyorum. Elektrik dalgaları gibi içimde dolaşıyor.

Ben de ona aidim. İşin gerçeği bu.

Ve sadece ben de değilim. Aynı şey erkek arkadaşım için de geçerli. Evet, ben Josh'a aidim ama aynı zamanda Heath Mason'a da aidim.

İkimiz de biliyoruz.

Aman Tanrım, boku yedik.

ON ALTINCI BÖLÜM

Ben daha önce hiç bir yata binmedim ve yakından ve kişisel olarak bakıldığında bir yatın ihtişamı hakkında hiçbir fikrim yok. Sanki bir milyarderinmiş gibi görünüyor ve muhtemelen de öyledir. Heath multi-milyoner bir bölge, ama ev sahibimiz bizi Côte d'Azur'daki lüks öğleden sonra turumuz için güvertede karşıladığında o bile kaşlarını kaldırıyor.

Güverteden görünen manzara, Vieux Port de Cannes'ı ve onun hareketli, yüksek sınıf atmosferini gözler önüne seriyor. Burası o kadar göz alıcı ki, birçok *yat* öğleden sonrası, tekne demirliyen etrafta takılmaktan başka bir şey içermiyor, ancak Heath bu ödül için her şeyi yaptı - beklendiği gibi. Gerçek bir yelken deneyimi yaşayacağız.

"Denizi sevdiğini biliyorum," diyor.

Güvertede yanıma oturuyor, birkaç gün önce üzüm bağında olduğu kadar kılık değiştirmiş değil. Günlük giyimi tercih etmişti. Beyaz ve soluk mavilerden oluşan tasarım bir gömlek giymiş, kravat takmamış. Koyu mavi bir chino şort onu mükemmel bir şekilde tamamlıyor. Saçları at kuyruğu şeklinde ve şapka takıyor ama bu kez yukarı doğru kıvrılmış ve görünmeyecek şekilde değil ve güneş gözlükleri bugün daha küçük.

Josh morlar içinde, pek şaşırtıcı değil. Koyu leylak rengi bir tişört ve Heath'inki gibi siyah bir şort - belli ki Heath'in gardırobundan alınmış.

Bu durum için gerçekten giyinmiş tek kişi benim, makyajım en üst seviyeye çıkarılmış ve saçlarım sırtımdan aşağı akıyor, şık ve düz. Üstüme oturan siyah bir sundress giyiyorum, altımda minik siyah bikinim var ve kıcımlı zar zor örtüyor.

Erkeklerin gözlerini bir saniye bile benden ayırmamalarına bayılıyorum. Dün gecedan kalan sahiplenme duygusu hâlâ devam ediyor, gergin. Sıcak. Baharatlı. Tüylerimi diken diken etmeye yetiyor.

Bu iki çarpıcı adam sabahtan beri bana bakmayı bırakmadı. Meyve salatasıyla yaptığımız kahvaltıda bile karpuz dilimlerinden çok beni yemeye hazır görünüyorlardı. Eğer maceramız için hazırlanmaya zorlanmamış olsaydık, hoş karşılanmaktan daha fazlasını yapabilirlerdi.

"İçecekler, Bay Mason?" diye soruyor yardımcımız Heath'e, onu tanıdığı belli, ama Heath soruyu bana yöneltiyor. "Le souhait de la dame vient en premier." *Önce bayanlar.*

"Bir portakal suyu lütfen," diyorum. "Dün geceki kokteyller yüzünden başım hâlâ dumanlı."

"Aynen," diyor Josh. "Benimkine biraz limonata ekleyin lütfen."

Heath sırtıyor, gülümsemesi güneş ışığında mükemmel. "O halde ben de bu muhafazakâr denizcilerin tarafını tutup meyve suyu alacağım. Greyfurt alayım lütfen. Greyfurt ve soda."

Asistan bizi kendi halimize bıraktı ve ben de Heath'e buradaki portakal suyu fiyatlarını sormaya cesaret ettim.

"Bilmek istemezsiniz," diyor. "Açıkkası çok saçma ama Cannes böyle bir yer işte. Sahte, gösterişli ünlüler topluluğunun kalbinde olmak istediğimi düşünecek kadar aptalken burada bir yer satın aldım ama villa bırakılamayacak kadar evim oldu."

"Vay be. Bu haftaki gezilerimiz sana bir servete mal olmuş olmalı." Heath hâlâ gülümsüyor, bacaklarını rahatça tekmeliyor. "Sen bunu t a m a m e n farklı bir mesele haline getiriyorsun. Bu deneyime fazlasıyla değişiyor. Her saniyesinden keyif aldım. Para iyi harcanmış." Özellikle bana bakıyor.

"Senden hiçbir şeyi esirgemem, Ella. Herhangi bir sermaye dahil konu dışıdır."

"Ben de öyle," diye ekliyor Josh, sonra Heath'in koluna dirsek atıyor. "Heathy bebeğin bir A Lister'in tüm parasına ve havasına sahip olabilir, ama yine de seni lanet bir prenses gibi şımartırdım."

"Beni bir prenses gibi şımartıyorsun," diyorum erkek arkadaşıma, eğilip yanağına bir öpücük kondurmak için. "Her gün. Ve ne derler bilir misin? Bana bir prenses gibi davran, beni bir fahişe gibi becer. Ben iki cephede de kazananım."

"Bunun için başparmaklar yukarı," diyor Heath. "Ve ben lanet olası bir A Lister değilim, Josh, Tanrı'ya şükür. Bırakın ağacın tepesini, B Lister olmanın getirdiği ilgiyi bile kaldıramam."

Heath biraz alttan alıyor. Evet, dünya çapında bir mega film ünlüsünden daha fazla kült statüsüne sahip, ancak Londra'da TV'deki en tanınmış yüzlerden biri.

Bence şu anda herkesten çok kendisi için oynuyor ve bu benim işime geliyor. Kendini iyi hissetmesi için ne gerekiyorsa. Villa duvarlarının dışında olmaktan kesinlikle daha iyi hissediyor.

Umarım biz gittikten sonra da devam edebilir.

Biz gittiğimizde.

Kahretsin, bu düşünce nasıl da acı veriyor.

Yarın sabah buradan uçağa binip pek de güneşli olmayan Heathrow havaalanına geri döneceğiz.

Midemi bulandıran sadece akşamdan kalma olmak değil, harika müşterimizi geride bırakacağımızı bilmek. İçimden bir ses onu elinden tutup bizimle gelmesini istiyor ama yapamıyorum. Cesaret edemiyorum.

Yatın motoru ateşlendiğinde mide bulantısı heyecana dönüşüyor. Meyve suyum Josh'a veriyorum, böylece marinadan ayrılırken zıplayabiliyorum, teknenin arkasında bıraktığı köpük izi beni büyülüyor.

Denizi seviyorum. İnanılmaz bir şey. Denizin üzerinde olmayı seviyorum. Kesinlikle bu lanet dünyanın dışında.

Heath, turun neleri içerdiğine dair bir konuşma teklif ettiklerinde asistanımızı *"non, non, merci"* diyerek reddediyor. Anlaşılan o ki, kendisi zaten anlaşmayı yeterince iyi biliyor.

Lérins Adaları'na gidiyoruz. Cannes açıklarında bulunan beş Akdeniz adasından oluşan bir grup. Görünüşe göre en büyük iki ada Île Sainte-Marguerite ve Île Saint-Honorat, ancak ıssız olan bazı küçük adalar da var. Tanrım, her bir manzara muhteşem.

İstersek demir atıp adaları keşfetme fırsatımız var ama ben bunu reddetmek zorundayım. Denizden çıkmak istemiyorum. Bu muhteşem tekneden bir saniye bile ayrılmak istemiyorum.

"Özür dilerim," dedim. "Arsızlaşıyorum. Ben sadece... Bunu seviyorum."

Heath bana, "Sorun değil Curva," dedi. "Teknede kalmayı tercih edersen, biz de teknede kalırız."

"Adalar fikrini çok seviyorum," diyorum. "Burada keşfetmek istediğim milyarlarca şey var, ben sadece... burada olmak çok güzel. Seninle birlikte."

"Teşekkür ederim." Heath, Josh'un bacağına şakacı bir tokat attı. "Peki ya sen, tatlı Joshua? Teknede kalmaktan mutlu musun?"

"Çok doğru," diyor Josh. "Daha hiçbir yere park etmeden bile bu bir yolculuk canavarı."

"Belki bir dahaki sefere?" Heath'le bir dahaki sefere burada olacağımızı umarak dua ediyorum, çünkü eğer olmazsa...

Kalbim oraya gidemiyor bile.

Heath bana sırtıttı. "Adalara doğru dürüst bir geziyi başka zaman yaparız, merak etme. Şimdilik hepimiz denizin tadını çıkaralım."

Sözleri ruhuma müzik gibi geliyor ve Josh'un dalgalara bakıp sırtımasına bakılırsa, sözleri onun da ruhuna müzik gibi geliyor. Üçümüzün de kafası güzel.

- ve akşamdan kalma iyileşme başlıyor. Kafamdaki gerginlikle birlikte ruhum da gevşiyor ve midem dönmeyi bırakıyor. Benim için deniz tutması yok.

Zengin iç mekanıyla yata bayılıyorum ama içinde neredeyse hiç vakit geçirmiyorum. Heath'inkinden çok daha büyük olan sinema salonunu, barı ve oyun odasını da siktir et. Titanik'teki Rose olmak istiyorum, kollarımı korkuluklara açıp okyanusun rüzgârının kalbimi bulutlara sürüklemesine izin vermek istiyorum.

"Bence sen geçmiş hayatında bir denizkızıydın," diyor Josh, bir başka gıcirtı ve kol açmanın ardından popomu onların arasına yerleştirdiğimde. "Bir deniz bağımlısı."

"İyi ki Cannes'da bir villam var, değil mi?" Heath diyor ki, bu retorik bir soru, yarı şaka, ama bir şeyi pekiştiriyor.

Bizi buraya geri istiyor. Gerçekten.

Sevinçten ağlayabilirim, çok mutluyum.

Bir yatta geçirilen üç saat, bittiğinde tatlı bir FA gibi geliyor. Bir yatta üç yıl geçirebilirim, oldukça mutlu bir şekilde ve ayrılırken tekneye özlemle bakıyorum. Doğruca bir taksiye binip eve döneceğimizi ve villanın gözlerden uzak sınırlarında kaybolacağımızı düşünüyorum, ama Heath rıhtımda bekliyor.

"Bir dakika bekle. Belki deniz kıyısındaki barlardan birini deneyebiliriz?" diyor. "Birine gitmeyeli uzun zaman oldu."

Gözlerim açıldı. Bir bar mı? Tam burada, hareketli deniz kıyısında mı? Heath gerçekten sosyalleşme oyununu geliştirmiş.

"Elbette," diyorum ve Josh başını sallıyor.

"Nasıl istersen *patron*."

Heath'in işaret ettiği bar tıklım tıklımdı ve çok seçkin olduğu belliydi. Beyaz gömlekli ve şortlu havalı adamlar. Varlıklı oldukları her hallerinden belli olan gençler yüksek sesle şakalaşüyor. Vogue'dan fırlamış gibi görünen kadınlar.

Her ne kadar dışa dönük oynamayı becerebilecek kadar şanslı olsam da, burası beni biraz aşıyor, bu yüzden zavallı içe dönük Heath için üzülüyorum, ama o ilerliyor. Ben ona doğru bakarken Josh beni sırtarak karşılıyor.

"Kabuğundan çıkmaya başladı. Bu harika bir şey. Yüzündeki sırtışa bakın."

"Sence insanlar onu tanıyacak mı?"

Müşterimizi girişe doğru takip ederken Josh elimi tutuyor.

"Sanırım öyle. Yani, şapkası yarı iyi bir iş çıkarıyor ve güneş gözlüğü güneş gözlüğüdür, ama o Heath. İnsanlar Heath Mason'ı tanıyor. Onu kesin olarak teşhis edemeseler bile saçından tanıyacaklardır."

Girişteyken iki kız yanımdan hızla geçip barda gerçek bir A Lister olduğunu söyleyerek çılgılık atıyor ve arkadaşlarını görüntülü arama yoluyla çağırıyor.

Josh buna gülümsüyor.

"Aslında, belki de iyi olacak. Görünüşe göre pek çok insanın gözü üzerinde. Belki de ortalığı karıştırmadan sosyete denizinin içinde kaybolabilir."

Heath bizi çağırıyor ve personel bize orta koridorda bir kabin önerdiğinde ne kadar heyecanlı olduğunu görmek beni bir kez daha heyecanlandırıyor. Elit bir koşuşturmanın ortasındayız ve sunucu hepimize bar menüsünün bir kopyasını uzatırken Heath parlıyor. Menü de mekanın geri kalanı gibi gösterişli - Zafer Kapıları şeklinde kesilmiş - altınla kaplanmış.

Deniz tutmasını siktir et, içki listesini tararken neredeyse kusmama neden olan *fiyat* hastalığı.

Bir şişe çılgın şampanya için elli bin dolar mı?! Gerçekten. Bir gazoz ve yaklaşık beş kadeh için. Burası çok gülüyor olmalı!

Bu menüdeki en ucuz şişe bile binlerce dolar. Dün gece bir kokteyl için beş yüz papel yeterince çılgıncaydı, ama bir şişe şampanya için on bin mi? Temel fiyat mı? Çok fazla geliyor. Çok fazla.

"Ne istersiniz?" Heath, yüzünde hâlâ parlak olan o rahat gülümsemesiyle soruyor.

"Belki bir portakal suyu daha, lütfen."

Başını eğip gülüyor. "Bu yerde portakal suyu mu? Biraz şampanya istemez misin?"

Bir şişe için elli bin doları düşününce gerçekten midem bulanıyor.

"Sanırım şampanya için iyiyim, teşekkürler," diyorum, başımı işaret ederken yüzümü buruşturuyorum. "Hâlâ biraz bunaltıcı."

Heath, "Şampanya içmenize gerek yok," diyor. "Bir spritzer alabilirsin? Kokteyl? Bucks fizz? Burada en sevdiğiniz köpüklü şaraplardan da bolca var. Bir göz atın."

Garip bir şekilde, bakmak istemiyorum. Daha önce Heath Mason'la yatta olmak elitin ötesinde elit hissettirmişti, dün gece kulüp ve restoran da öyle - bir plaj fahişesine dönüşmeden önce, ama bu yerde bir şeyler yanlış geliyor.

Atmosfer... farklı.

Dehşet içinde fark ettim ki bundan hoşlanmıyorum. Hem de hiç sevmedim.

Burada, bu kalabalık gösteri merkezinde, ünlü kültürünün nasıl olabileceğine dair bir başka kötü tat alıyorum. Rekabetçi ve alaycı. Yargılayıcı. Çirkin ve sosyal medya odaklı, herkes bir şeyler kanıtlama peşinde. Çünkü buradaki atmosfer böyle. Züppe.

Züppe, elitist ve çok sığ.

Böylesine göz alıcı bir yer nasıl olur da tüylerimi ürpertir bilmiyorum ama ürpertiyor. Septik hissettiriyor.

"İyi misin?" Josh elindeki içecek menüsünü bırakıp dizimi sıkarak soruyor. "Denizde olmanın etkileri falan mı var sende?"

Başımı salladım. "Hayır, hayır. Ben iyiyim." Menüye odaklanmaya çalışıyorum. Bu tamamen Heath'in mutluluğu ve deneyimiyle ilgili. Benimkini değil. "Belki de güzel bir köpüklü beyaz şarap almalıyım..."

Listedeki kelimeleri taradıkça bulanıklaşıyor, çılgın fiyatlar içime saplanıyor. Bunu beklemeliydim. Mekan ne kadar göz alıcı olursa fiyatlar da o kadar yüksek olur, değil mi? Ajans da farklı değil. Ne ödersen onu alırsın. Elit hizmet istiyorsanız, elit fiyatlar ödersiniz.

Nefes alıyorum, çünkü bununla bir sorunum yok. Eğer insanlar bunu karşılayabiliyorsa ve bundan zevk almak istiyorsa, o zaman bu böyledir. Heath bizi ve kendisini şımartmayı karşılayabiliyorsa ve bunu istiyorsa, o zaman sorun yok.

Ya da yanımızdaki bir grup, masalarına kocaman bir kova içinde altı şişe elli binlik şampanya ve buzla dolu bir servis elemanı gelene kadar öyle.

Bir kovada 300 bin dolarlık şampanya.

Masadakiler benim yaşımda bile olmayan gençler. Etonlu zengin çocuk tipli *huzzah*'lar çıkarıyorlar, neredeyse burnu *havada hıyarlar* gibi homurdanıyorlar ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

"Lanet olsun," diyor Josh. "Şişesi elli bin dolardan kafayı bulmaya çalışıyorlar."

Heath'in gözleri onlara bakarken kısıılır, ama yorum yapmaz, sadece izler. Buranın geri kalanı gibi. Aptallar birdenbire

salaklardan biri ayağa kalkıp şişeyi kafasına diktiğinde tüm barın ayağa kalkmasını.

"Su savaşı!" diye bağıyor ve arkadaşları da alkışlıyor, birer şişe şampanya kapıp züppe kabadayılar gibi başlarının üzerine kaldırıyorlar.

Su savaşı mı? Ne oluyor lan? Kesinlikle olmaz...

Domuz kafalı ahmaklar, elli binlik şampanya şişelerini var güçleriyle sallıyor, köpükleri pompalamak için çaresizlik içinde şişelere mastürbasyon yapıyorlar. Onları izlerken zaman yavaşlıyor. Şımarık suratlarındaki kendini beğenmiş ifadeler, akıldan çok paraya sahip olmaktan duydukları haz.

İlk mantar patlar ve diğerleri peş peşe ateşlenir ve bu gerçektir. Bu bir su savaşı, daha doğrusu şampanya savaşı. Okul bahçesindeki aptal çocuklar gibi.

Aptal herifler o çok değerli lüks, birinci sınıf şampanya şişelerini yangın hortumu gibi kullanıp birbirlerinin canına okuyor, bunu yaparken de ilkokul çocukları gibi gülüyorlar. Üç yüz bin poundu umursamadan birbirlerinin üzerine kusuyorlar.

Beni, asgari ücretle çalışabildiği her saat, sadece ay boyunca makarnayla karnını doyurmak ve faturaları ödemek için çalışan Ella'ya geri götürüyor. On iki saat aralıksız ayakta kaldıktan sonra ayakları onu öldürüyor olsa da, ücretten tasarruf etmek için metroya binmekten kaçınan Ella'ya. Hesap bakiyemi kontrol ettiğimde ve bir sonraki maaş gününe sadece birkaç pound kaldığını fark ettiğimde yaşadığım korku ve dehşeti hatırlıyorum - ağlıyordum çünkü zaten çok fazla çalıştığım için daha fazla vardiya ayarlayamıyordum. Eskiden çok korkardım.

Ve Ella bu aptalları tek bir mercekten görüyor.

Onlar sadece zenginliklerini dünyaya göstermeye çalışan kendini beğenmiş aptallar değil. Onlar amcık.

Bencil. Kendini beğenmiş. Kendi şişirilmiş egolarından başka hiçbir şeyi umursamayan kibirli, sümüklü amcıklar.

Gömülü bir yaraya bıçak saplıyor, doğruca bağırsaklarıma saplanıyor.

Masada ayağa kalkıp onlara öldürebilecek bir bakış attığımda artık Holly'nin şovmeni değilim. Her seferinde bir adım atarak onlara doğru yürüyorum ve benimkine uzanan Josh'un elini sıkıyorum.

Aptalların yaklaştığını fark etmeleri birkaç saniye sürüyor, ıslak gömlekliler ve bir garsonu altı şişe daha getirmesi için çağırırken gülmekten kırılıyorlar.

"Kendini iyi hissettiriyor, değil mi?" Elebaşına soruyorum. "Hiçbir değeri yokmuş gibi, sadece acınası bir ego artışı için etrafa para saçmak? İnsanlar açlıktan ölüyor. Evsizler. Her ay ailelerinin karnını doyuracak kadar para kazanmak için mücadele ediyorlar ve siz... siz tam bir rezilsiniz. Şaka gibisiniz."

Öfke kollarımdan öyle güçlü akıyor ki yumruklarımı yanımda sıkmak zorunda kalıyorum.

Adamlardan biri bana ayakkabısına sıçmışım gibi baktı.

"Yazık bana, diyorsun, lanet Cannes'da, seni sümüklü kaltak." Sonra da gülüyor. "Oh bekle, sen üst sınıf değil misin? Aksanından öyle görünmüyor. Birinin kolunda bir fahişe misin? Bahse girerim senin kukun bu şişelerin birinden daha değersizdir, o yüzden neden o kendini beğenmiş çeneni kapatıp şikâyet etmeyi bırakmıyorsun?"

Arkadaşlarından biri onunla birlikte gülüyor.

"Tam üstüne bastın, Jimmy. O kesinlikle bir fahişe, şuna bak." Duraklıyor. "Sana bir şişe versek ve gelip bizim masamıza otursan nasıl olur? Ağzını kıskançlıktan başka bir şeyle dolduralım."

Nefesim kesiliyor, çünkü içimdeki yanma kıskançlıktan başka bir şey değil. Bu acı.

Yaralandım.

"Hak sahibi, açgözlü pisliklerden başka bir şey değilsiniz," diyorum. "Her biriniz. İğrençsiniz amına koyayım."

Söyleyeceklerimi söyledikten sonra nereye koşacağımı bilmiyorum, öylece gidiyorum. Mekândaki her çift göz bana doğru dönüyor ama kendimi kontrol edemiyorum. Tek düşünebildiğim, eskiden çalıştığım yerde beni hor gören, yargılayan ve sırf çaresiz olduğum için tüm kötü çabalarının ve beceriksizliklerinin suçunu bana yükleyen zorba sürtükler.

Burada bu tür *seçkinler* arasında hiçbir şey farklı değil. Burası serserilerle dolu.

Arka planda Josh'un sesinin yükseldiğini duyuyorum ama şu anda onunla yüzleşmeye dayanamıyorum. Boğazım ağlama isteğiyle tıkanıyor ki bu çok aptalca. Hayatımın en mutlu noktasındayım ama bazı nehirler derin akar. Umutsuzluğun hatırası hâlâ beni gömecek kadar güçlü.

Garsonlardan biri benim için bariyer girişini açıyor ve ben de marinaya doğru koşmaya başlıyorum. İnsanlar bakıyor, onları bir bulanıklık içinde hissediyorum, ama yürümeye devam ediyorum, kırılmamak ve ağlamamak için olabildiğince derin nefes alıyorum, çünkü az önce ne yaptım ben? Ve ne yapıyorum ben?!

Ben Ella değilim. Ben fahişe Holly'yim. Fahişe Holly *olmalıydım* ve Holly'nin Heath'in dikkatini çekmeye ya da hiçbir koşulda böyle davranmaya hakkı yok. Çok fena sıçtım.

"Ella!"

Kahretsin, uzaktan Heath'in sesini duyuyorum ve kendimi toparlamaya çalışarak yürümeyi bırakıyorum.

"Ella, bekle! Dur!"

Acıyı bastırmaya ve özre odaklanmaya çalışıyorum, çünkü ona bir özür borçluyum. Yaptığı onca şeyden sonra bu kadar profesyonellik dışı davrandığım için dizlerimin üzerine çökmeliydim ve bana kızmakta sonuna kadar haklı.

Yüzümü ona dönüyorum ve nefesim kesilmeden önce *özür dilemeyi* başarıyorum. Bunun dışında söyleyecek bir şeyim yok, kendimi o kadar küçük, zavallı, savunmasız ve *yanlış* hissediyorum ki nereden başlayacağımı bilemiyorum.

"Nefes al," diyor Heath ve sesi o kadar durgun ki. Hiç öfke yok.

"Git," diye inlemeyi başarıyorum. "Kimse seni görmeden benden uzak dur. Özür dilerim. Gerçekten ama gerçekten çok üzgünüm. Ben sadece... Yapamam..."

Etrafımızdaki yüzlerin bizi izlediğini hissediyorum. Ne kadar yakın olduğunu, öne doğru adım attığını biliyorum.

"Git buradan!" Tısladım. "Gerçekten, Heath, sadece git. Git! Çok özür dilerim."

Ama Heath Mason başını sallıyor. Güneş gözlüklerini çıkarıyor, mavi gözleri benimkilere kilitleniyor ve kasketini yere fırlatıyor.

Bu o.

Ve bana doğru geliyor.

"Özür dilerim," diye tekrar deniyorum, ama bana *susmamı* söylüyor - güzel gözleri o kadar sıcak ki, işte o zaman gözyaşlarım dökülüyor.

"Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok," diyor. "Söylediğin her şey doğru. Ve bunun için sana hayranım. Ella, sana hayranım, nokta."

Sözleri kaburgalarımın çarpıyor ve kalbimi acıtıyor.

"Bunu yapmamalıydım..."

Başparmağını yanağıma sürterek bir damla gözyaşımı siliyor.

"Herkes *yapmalı*. O aptallar hak ettikleri her kelimeyi hak ettiler ve siz de bunu hak ediyorsunuz."

Muhteşem dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde kaskatı kesiliyorum, çünkü delirmiş olmalı. Aklını kaçırmış, insanlar bizi izlerken güneş gözlüğü takmadan beni öpüyor. Onun kim olduğunu bilecek insanlar.

Ama onun kollarında, ağzı ağzımdayken kaskatı duramam. Kollarımı omuzlarına dolayarak onu istediğim şekilde karşı koyamam.

Gözyaşlarım akmaya devam ederken onu öpüyorum.

"Seninle gurur duyuyorum," diyor uzaklaştığında. "Olduğun her şeyle gurur duyuyorum ve sen de duymalısın."

Kelimelerim yok, sadece ham duyguların çiçek açmış hissi var.

Sevgiler.

Bize doğru gelen ayak seslerini duyunca irkiliyorum, ama bu Josh, bize doğru hızla koşuyor.

"Hadi buradan siktir olup gidelim," diyor nefesini tutarak. "Az önce o adamı parmaklıkların üzerinden attım ve koridordaki arkadaşına çelme taktım."

"Ne yaptın?!" Gözlerim açılıyor ama onun arsız sırıtışı parlıyor. "Bunu hak ettiler," diyor erkek arkadaşım. "Kimse benim "Prenses bir fahişe."

Heath, "Prensesimiz," diye düzeltti onu. "Aferin sana, Josh."

Şükürler olsun ki marina garaj yolunun başında bir yığın taksi bekliyor, çünkü adrenalin yükselişim bir anda yok olup gidiyor ve beni bir kabuk gibi bırakıyor.

Eve ihtiyacım var.

Villa, yüksek duvarları, gözlerden uzak arazisi ve güzel sessizliği ile.

Ve iki prensim de bunu paylaşmak için oradaydı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

SAT URDAY

*Bu gece teklif olmayacak. Sadece
biz olacağız. Sevişeceğiz.*

Tamam. Beklediğim bu değildi.

Bu teklif beni şaşırttı. Ve emin olmak istiyorum... Emin *olmalıyım*...

Bu da Heath'in yeni hazırladığı revizyonlardan biri. Dün geceki gibi farklı bir kalem ve kağıt. Elimde tutuyorum, el yazısını yeniden okuyorum, kelimelerindeki duygulardan büyüleniyorum.

Sadece biz. Sevişiyoruz.

Heath'in karalamasını kendi gözleriyle görebilmesi için kâğıdı Josh'a uzatıyorum.

"Teklif yok mu? Gerçekten mi?"

Müşterimize sordum. "Hayır, teklif yok.

Bu gece olmaz."

"Aslında yedi zarf vardı ve bu zarf kesinlikle ilk gece elinizde tuttuğunuz yığının arasında değildi."

"Bu doğru. Değildi."

İçimde bir suçluluk
duygusu belirdi.

"İstediğinin bu olduğuna emin misin? Daha önce sinirlendiğim için bana nazik davranmaya çalışıyorsan, buna gerek yok. Şimdi iyiyim. İyiyim, söz veriyorum."

Heath'in gözlerindeki bakış beni geriye savurdu, gözlerinin soluk mavisi
öyle

çiğ.

"İstediğimin bu olduğuna eminim. Hiç bir tekliften bu kadar emin
olmamıştım.

hayatım."

Josh kağıdı tutarken sessiz. Söyleyecek söz bulamamak onun yapacağı bir şey değil ama konuşmuyor, sadece başını sallıyor. Yavaşça.

O da benim gibi bu duyguyu hissediyor olmalı. Bu kadar az kelimede
bu kadar çok güç.

Teklifi katlayıp zarfa geri koyuyor ve üçümüzün arasına, sehpanın üzerine yerleştiriyor.

Şimdiye kadar fahişe Holly olarak hardcore, rol yapma ya da belirli karışıklıklar ve arzularla dolu birçok teklifte bulundum. Ama sevişmek?

Kelebekler çok şiddetli, çarpıntı gibiler.

"Peki ya sen, Ella? Senin için sorun olur mu?" Heath soruyor. Bunun ne kadar önemli olduğunu düşündükçe çalkalanıyorum.

Ya da şu anlama gelebilir.

Lanet olsun.

"Benim için sorun yok. Harika olacak." "Ya sen, Josh?" Heath diyor ki. "Senin için sorun yok mu?"

Josh'un gözlerindeki inancı gördüğümde midem muhteşem bir şekilde düğümleniyor.

"Ells'e katılmak zorundayım," diyor. "Kulağa... inanılmaz geliyor." Sessizlik.

Ağır, güzel bir sessizlik. Gün batımı gökyüzündeki kalın turuncu bulutlar gibi. Heath'in gülümsemesi gerginliği kırıyor.

"Güzel. Ama önce planladığım şeyler var. Tatlı curvalarım sabah vedalaşmadan önce hoş bir veda sürprizi."

Sırıtarak gülümsemesi ironiyi gösteriyor. Curvas... elbette.

"Gelin," diyor. "Yemeğimiz birazdan gelir."

"Bize paket servisin var mı?" Ev sahibimizi villadan yemek odasına kadar takip ederken Josh soruyor.

"Yanında patates kızartması olan bir pizzadan biraz daha lüks ama evet, bu bir paket servis. Şehirdeki bir bistrodan geliyor. Coq au Vin, Beef Bourguignon ve Sole Meunière. Yanında da tabii ki. Bir tabağı paylaşabiliriz diye düşündüm."

Heath şarap hazırlamak için ortadan kaybolurken ben Josh'a yemek masasını hazırlamasında yardım ediyorum. Çatal bıçakları yerleştirirken birbirimize bakıyoruz ve kalbim erkek arkadaşım için kanıyor. Heath'in basit sözleri derinden etkilemişti, bu çok açık.

"Daha önce hiç sevişmek istedi mi?" Fısıldıyorum ve Josh başını sallıyor.

"Öyle değil, hayır."

Ona nazik bir gülümseme veriyorum.

"Bu inanılmaz," diyorum. "Tüm bu olanlar inanılmazdı."

"Biliyorum. O kadar *şaşırtıcı* ki hiçbir şey bir daha asla eskisi gibi olmayacak."

"Olmalarını ister miydin?" Son kaşıkları da koyarken kalbim küt küt atıyor.

"Hayır. Sen yapar mıydın?"

Gülümseme hâlâ yüzümde.

"Hayır."

Josh kendini masaya yaslar.

"İşlerin bundan sonra nereye gideceğini bilmiyorum Ells, ciddi. Ne yapabiliriz ki? Heath bir müşteri. Biz fahişeyiz, Ajans standartlarına bağlıyız. Öyle olmasaydık bile, Heath bunu asla gündemde tutmak istemezdi. Bin yıl geçse de istemez. Bizi Belgravia'da ziyaret etmek bile onu korkutur, basın peşine düşer diye ödünü koparır. Bundan nefret eder."

Şışt diyerek elimi kaldırıyorum.

"Şimdilik endişelenmeyin. Bir yolunu bulacağız. O zamana kadar sadece tadını çıkaracağız. Üçümüz birlikte."

İç çeker.

"Sesin benden daha çok bana benziyor." Endişelerini silkeleyip atıyor. "Haklısın. Sadece tadını çıkaralım. Üçümüz birlikte."

Olması gerektiği gibi. Söylemek istediğim de bu.

Bu benimle konuşan şovmen Weston değil, aynı şekilde onunla konuşan sert adam Holly de değil. Biz sadece biziz. Heath'in istediği gibi.

Ella ve Josh.

Doğruyu söylemek gerekirse, garaj yoluna ilk girdiğimizden beri Ella ve Josh'uz.

Heath'in ayak seslerinin mutfaktan yaklaştığını duyduğuma sevindim, çünkü yola koyulmak için biraz içkiye ihtiyacım var. Ev sahibimiz geldiğinde yüzümü ona dönüyorum, şarap şişeleri ve bardaklar bekliyorum ama onun yerine elinde bir tepsi mum var. Hem de üç tane. Gül yapraklarıyla süslü, beyaz sütunlar arduvaz üzerine dizilmiş.

Levhayı masanın üzerine koyuyor ve çakmağı bana vermeden önce bir mum yakıyor ve sanki Gece Fısıltıları'ndan bir sahne gibi. Kont ve Polly Anna'nın kader aşkı...

Lanet olsun, bu iş derinleşiyor.

Josh çakmağı alır ve kendi çakmağını

yakar. Üç alev.

Üç sevgili.

Bir gece kaldı.

Bunu en iyi şekilde değerlendirmek için elimden geleni yapacağım.

"Güzel bir yemek için her şey hazır mı?" Josh ve ben titreyen alevlere bakarken Heath soruyor.

Sanki bir işaretmiş gibi, ana kapıdan zil sesi geliyor ve Heath yiyeceklerimizi almak için yola koyuluyor. Josh'un ileride olacaklar hakkında bana daha fazla bir şey söyleyip söylemeyeceğini ya da işlerin nasıl sonuçlanabileceğini önerip önermeyeceğini merak ediyorum, ama söylemiyor. Şimdilik endişesini bir kenara itmiş gibi görünüyor - her zamanki Joshua'ya geri döndü. Şarap tepsisini almak için yürürken adımlarında bir sıçrama var.

Tanrım, Heath yemek seçimlerinde çok ileri gitmiş. Sole Meunière'i daha önce hiç denememiştim ama kesinlikle çok lezzetliydi. Yemekleri paylaşırken bir şeyler atıştırıyorum ve sohbet her zaman olduğu gibi aramızda akıp gidiyor. Heath'in birkaç yıl önce Josh'u midyeyle nasıl tanıştırdığına ve vampir sevgilimizin hayatında çatalla bu kadar sinirli birini görmediğine gülüyoruz.

"Dürüst olmak gerekirse çok tuhaf görünüyorlardı," diyor Josh. "O zamandan beri onları restoranlarda yedim, ama cidden, Heath. Senin tuhaf yemek takımınla birlikte Küçük Korku Dükkânı'ndaki mini şeytanlara benziyorlardı."

Heath peçetesiyle dudaklarını sıvazlayıp bana bakıyor. "Abartıyor."

"Hayır, yapmayacağım! Bir dahaki sefere sana geldiğimizde yemek takımını hazırla ve Ella'ya servis et. O karar verebilir."

"Yeşil bir kazan servis kâsesinden bahsediyor," diyor Heath. "Ve bir et suyunun içindeydiler."

"Küçük iblisler gibi derinliklerde saklanıyorlar, evet." "Onlardan hoşlandın!"

"Numara yapıyordum."

"Bu şimdiye kadar duyduğum en büyük saçmalık. Seni bir kitap gibi okuyabilirim, Josh. O şeytani piçleri sevdin. Ve bunu biliyorsun."

Lanet olsun, mum ışığında bu iki adam arasındaki kıvılcım çok güzel. Birbirlerinin gülümsemelerine uymaları, birlikte sohbet ederken kaşlarının çok canlı olması. Ve beni de kendileriyle birlikte sohbete dahil ettiklerinde gözleri o kadar dikkatli ki.

Bir gün Heath'i Josh kadar iyi tanımak için dua edeceğim. Sadece yüzeyini çizdim ve o beni tüketti.

Tatlı olarak dondurma yiyor, güneş ufukta batarken terasta dinleniyoruz. Sonsuzluk havuzuna bakıyorum ve buraya ilk geldiğimizde Heath'in cennetinden ne kadar etkilendiğimi hatırlıyorum. Evim gibi hissedeceğime hiç inanmamıştım.

Ama ev, Heath'in ve Josh'un olduğu yerdir. İşin özü bu.

'Teklifsiz' teklifimize hazırlanmak için biraz zaman istiyorum, bu yüzden çocuklara onlarla paylaşmak istediğim bir sürprizim olduğunu söyledim. Henüz ortaya çıkarmadığım bir gece iç çamaşırı parçası var ve tam da buna uyacak.

Heath'in yatak odasına ulaşip ışıkları yakıyorum ve gözlerimi ortadaki devasa yatağa dikiyorum. Buraya geldiğimden beri hayatımda hiç bu kadar iyi uyumamıştım. Lüks çarşafı ve bulut gibi yatağıyla sevişmek için mükemmel bir tuval. Burası daha sonra erkekleri ikna edeceğim yer olacak.

Yatmadan önce giydiğim kıyafet çantamda duruyor. Aşırı gotik makyajım ve uzun siyah saçlarımla mükemmel bir kontrast oluşturuyor. Neredeyse bakire gibi görünen bir babydoll - saf beyaz dantel, beyaz saten külot, her iki taraftan bir fiyonkla bağlanıyor.

Giyinmeden önce makyajımı tazeliyor, daha önceki ağlama krizinden sonra kontürümün ve kirpiklerimin yerinde olduğundan emin oluyorum. Güzel Heath Mason ve afet gibi erkek arkadaşım için olabildiğince iyi görünmek istiyorum.

Külotumun kenarlarını bağlıyorum ve parmaklarımı satenin içinden yarığımıza doğru sürüyorum. Güzel ve sıkı bir şekilde yapışıyor. Babydoll'un kupları göğüslerimi yukarı kaldırıyor ve danteller kaburgalarımın altına, kalçalarımın üstüne ulaşacak kadar uzun bir şekilde kayıyor.

Aynada kendime bakmak ve kendimi döndürmek garip bir duygu. Genelde taptığım iki erkekle duygusal olarak çıplak değil, ortaya konmuş bir teklif için heyecanlanırım.

Terasa geri döndüğümde "Hey, çocuklar," diyorum ve ikisi de şezlonglarında dönüyorlar.

Yüz ifadeleri bir tablo gibi. Josh beşlik çakmak için elini Heath'e doğru kaldırıyor.

"Bu yeni bir kıyafet," diyor erkek arkadaşım bana.

"Evet, öyle. Saklıyordum."

"İyi seçim. İnanılmaz görünüyorsun."

"Teşekkür ederim."

Yatak odasında kaybolduğumdan beri enerjimin nasıl değiştiğini okuyacak kadar iyi tanıyor beni. Yüzümde hala bir gülümseme var, evet, ama vücudum dantelin altında muhtaç. Temas arzuluyor. Sekse hasretim. *Onları* arzuluyorum.

Bunu gözlerimde görebiliyor. Tıpkı benim onun gözlerinde gördüğüm gibi.

Şezlonglarının arasından yürüyorum ve sırtımı havuza verip ikisine bakıyorum. İki sevgilime.

Heath'in kucağına bırakıyorum kendimi, parmaklarımı Josh'un bacağıının üzerinde gezdiriyorum. Heath'in üzerinde hâlâ daha önceki mavi beyaz gömleği var ve gömleğin düğmelerini açmaya başlarken dudaklarımı onunkilere değdiriyorum.

"Çok güzelsin Ella," diyor. "Sen de öylesin."

Eli boynumun arkasına dolanıyor ve dudakları dudaklarıma yapışırken beni kendine yakın tutuyor. Öpücük yavaş, derin ve şehvetli... Ben göğsünü gömleğinden kurtarıırken dili tadın tadını çıkarıyor. Ellerimi yırtık karın kaslarında gezdiriyorum, avuçlarımı kasıklarına doğru hafifçe bastırıyorum, böylece gururla şişmiş uzunluğunu hissedebiliyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve atmosferi içime çekiyorum.

Çılgınca.

Gerçeküstü.

Ben ve Heath Mason, akşam güneşinde.

Sevişmek.

Uzun süre ikili olamayız. Josh'un şezlongunun hareket ettiğini duyuyorum ve bir dakika içinde yanağıma bir öpücük konduruyor. Bu, Heath'in başını çevirip onu bizimle öpüşmeye davet etmesi için kapının çalınmasına yetiyor. Üç dil birbirine dolandı. Islak ve istekli.

Josh'un delinmiş dili dans ederken ve süpürürken harika hissettiriyor...

Belki bir gün Heath de aynı şeyi yapar ve diğerlerine yaptığı gibi bir tane alır.

Öpüşürken Josh'un gömleğinin düğmelerini açıyorum, o da omuzlarından silkiyor. Kasları Heath'inkinden daha sıkı ama başa baş bir mücadele. Ellerimi muhteşem göğüslerinde bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum.

Kendi iç kapımı çalan, bu ateşli adamlar ve onların azgın yarakları tarafından sıkıştırılmak, çarpılmak ve perişan edilmek isteyen ilkel bir yanımdır. Zıplamaya, yalvarmaya ve kızıl dudaklarımdan pislik akıtmaya o kadar alışmışım ki üçümüzün nazik sessizliği beni biraz geriyor. Arkasına saklanılacak bir maske yok ve bir formata göre serbest bırakılacak bir sürtük yok. Ne pahasına olursa olsun zevk almaya hazır bir fahişe Holly yok.

Josh öpücükler arasında, "Çok güzelsin bebeğim," diyor, benimle mi yoksa Heath'le mi konuştuğundan emin değilim ama fark etmiyor. Duygu aynı olacaktı.

"Yatak odasına gidebilir miyiz, çocuklar?" diye sordum. "İkinizle birlikte yatakta olmak, dokuzuncu bulutun üzerinde süzölmek istiyorum."

"İyi benzetme," diyor Heath, şezlongda altımda kayarken siki bir sırık gibi. "Hadi gidelim. Bu gece ait olduğumuz yer yatak odası."

Adamlar villaya doğru giderken gömleklerini ve pantolonlarını atıyorlar - üçümüz de onlar soyunurken yol boyunca öpüşmeye devam ediyoruz. Heath beni yatak odasında kaldırıp yatağa bıraktığında ben babydoll'umu tamamen giymiştim, beyaz danteli bozulmamıştı.

O kadar büyük bir şilte ki, ortasına geçmek için kayıyorum ve onlar da benimle birlikte tırmanıyorlar, her iki tarafa da birer tane. Kahretsin, okşamaları beni nasıl da şımartıyor. Ağzıları benimkine odaklanırken parmaklarının uçlarıyla alay ediyorlar.

Yine içimdeki sürtük bunun için yalvarmak istiyor ama yine sesimi kesiyorum. Bunun yerine mırıldanıyorum, her öpücüğün ve her dokunuşun tadını çıkarıyorum, içimdeki duyguların çiçek açmasına izin veriyorum. Heath boynumu öpüyor, hafifçe ısıtıyor ama bu gece dişlerinde vahşet yok. Kont'un vahşetinin kurbanı değilim. Josh dudaklarını köprücük kemiğimin üzerinde gezdiriyor, sonra aşağıya... daha aşağıya. Nefesleri açıkta kalan göğüs dekoltemi ısıtıyor, meme uçlarım babydoll'umun içinde geriliyor, dokunmak için can atıyor. Sıcaklık için. *Onun* için.

"Ne kadar muhteşem bir kıyafet," diyor. "Seni bundan çıkarmak neredeyse utanç verici. *Neredeyse*."

Danteli o kadar nazikçe aşağı çekiyor ki, kurşun meme ucum kutudaki bir jack-in-the-box gibi serbest kalıyor. Ağzına alırken inliyor, ben de inliyorum - dilinin topu klitorisime kadar karıncalanmalar gönderiyor. Adamlar birer uylukla bacaklarımı açıyorlar, ama amıma dokunmuyorlar, sadece beni orada tutuyorlar. Heath babydoll'umun diğer tarafını aşağı çekiyor ve diğer meme ucumu ağzına alıyor ve ben tavana gülümserken ikisi birden başlarını bana doğru tutarak emiyorlar. Parmaklarımı Heath'in ipeksi saçlarında gezdiriyorum ve Josh'un ensesini takdirle gıdıklıyorum. Görünmez ihtiyaç dalgalarına binerek kıvrılıyorum ama elleri amımda değil kalçalarımnda kalıyor. *Alay ediyorlar*. Bir kez olsun doğal hızımda ilerliyorum. Siklerini hissediyorum, yanlarıma doğru sertleşiyorlar ama onlara dokunmak için uzanmıyorum - sadece yavaşça alıyorum. Çok, çok yavaş.

Azgın ağzlarıyla memelerime ziyafet çekiyorlar ve içimdeki baskı artıyor, klitorisim kıvılcımlanıyor.

"Lütfen..." Diyorum ki. "Beni boşalt. Senin için boşalmak istiyorum."

İki adam külotumun fiyonklarını bile açmıyor. Josh sadece parmaklarını satenin arasından nemli yarığımın üzerinde aşağı yukarı gezdiriyor ve ağzını kulağıma bastırıyor.

"Yavaşça," diyor. "Çok güzel bir ayartma olacak bebeğim. Çok güzel."

Yarığımı okşadığı ritim o kadar yavaş ki neredeyse işkence gibi. Beni zirveye taşıırken ve sonra tekrar tekrar rahatlatırken sayıklıyorum, endorfinle uçuyorum. Onunla savaşmak için çok yetenekli. İplerimi nasıl çekeceğini çok iyi biliyor.

Heath'e "Senin sıran," dedi ve Heath devraldı - uzun vampir parmakları beni çalıştırırken yarığıma biraz daha sert bastırıyor.

Amım bir çarpma için bağılıyor ve genellikle bu çiftin arasında bir sürtük olurum - gerilmek, gerilmek, gerilmek ve lanet olası perişan olmak için yalvarıyorum. Ama bu spektrumun diğer tarafı. Çok yumuşak ve sevecen.

Beni uçurumun kenarına getirirken Heath'in buz gibi gözlerinin derinliklerine bakarak bu hissin tadını çıkarıyorum.

Beni daha önce hiç böyle görmemişti. Josh gibi değil.

Muhteşem idolümü başka bir öpücük için kendime çekiyorum, beni rahatlatıp onun için boşalmama izin verirken ağzına karşı inliyorum. Ve yine inanılmaz bir ilk, beni öpmeye devam ederken parmaklarına karşı geliyorum.

İkimiz oynarken Josh Heath'in boynunu öpüyor ve bize bu kadar yüksekleri birlikte paylaşmanın ne kadar iyi hissettirdiğini söylüyor.

Adamlar külotumun kurdelelerini gevşetip sateni çekiştirerek çıkardıklarında hâlâ yükseklerde uçuyorum. Klitorisim hala dokunulmaya karşı o kadar hassas ki, Josh kelebeği sıçrattığında irkiliyorum - ama beni daha fazlası için zorlamıyor, sadece yaklaşıyor ve hafifleyen alevin üzerine sıcak nefesini üflüyor.

"Heath'in seninle sevişmesini izlemek istiyorum," diyor ve diğer sevgilimize dönüyor. "Heathy bebeğim, Ella'yı güzelce ve yavaşça becer. Onu sevdiğin gibi becer."

Heath gözlerimin içine bakarak, "Bu zor olmayacak," dedi. "Ben bildiğim için."

Ella'yı seviyorum." Josh'un dudaklarına bir öpücük kondurur. "Tıpkı seni sevdiğim gibi."

Ham duygularla yumruk yemiş gibi hissediyorum. *Aşk*. Yüksek sesle söylenmiş.

Dudaklarım

uçukladı.

Dilim tutuldu.

Nutkum tutuldu ve eminim ki denesem bayılabilirim.

"Tatlı Ella," diyor Heath ve üstüme tırmandığında bu çok doğal geliyor.

Başını hafifçe içeri soktuğunda amım onun siki için ağlıyor ve dudaklarım daha fazlası için çaresiz. Daha fazla öpüşmek için. Asla yeterince alamadım.

Erkek arkadaşımın önünde başka bir erkekle sevişmek kalbimin en çarpık şekilde çarpmasına neden oluyor. Artık her çizginin bulanıklaştığı ve gerçekten mutluluk verici olan üçlü bir yoldayız.

Heath'in çubukları teker teker içime girerken yavaş bir işkenceye dönüşüyor. Öpücüklerine inliyorum ve dili, içime doğru ilerlerken kalçalarının çemberiyle eşleşiyor. Duyguların mükemmel bir tandemi.

"İkiniz birlikte çok iyi görünüyorsunuz," diyor Josh. "Buna bayıldım. Ve benim de aşkı hissetmeye ihtiyacım var." Heath'in kulağını öpmek için eğildi. "Sen benim kız arkadaşım ile sevişirken ben de seninle sevişebilir miyim?"

Öpüşürken Heath başını sallıyor ve amım onun sikinin etrafında sıkışıyor.

Heath beni sikerken Josh da Heath'in kıcını sikecek. Oh evet, oh lanet olası evet.

Josh ve Heath söz konusu olduğunda bu kez sert bir sürüş yok. Çarpma, itme ya da vahşet yok. Arkasından kayganlaştırıcının sesini duyduğumda Heath hâlâ beni derin ve yavaş bir şekilde beceriyordu. Josh arkasına geçerken Heath ağzımın içine doğru inliyor ve Josh'un siki içeri girerken her patlamada kasları geriliyor.

Senkronize bir şekilde sevişmek aramızda çok doğal, sanki bunun için doğmuşuz gibi.

Ben onu teşvik ederken Heath beni derin ve yavaş bir şekilde içine alıyor, sonra her geri çekilişinde Josh'un işgalci sikine geri dönüyor. Josh'un Heath'in omzunu arkadan öptüğünü, kulağına sevgi dolu sözler fısıldarken ona gülümsediğini izliyorum ve tam orada onlarla birlikte romantizmin her çırpınısını hissediyorum.

Gelgit gelene kadar kıyıya vuran deniz gibi dalgalara biniyoruz. İnşa etmek ve inşa etmek, ama her dokunaklı anın tadını çıkarmak... Çünkü artık buna hiç şüphe yok. Bu tür bir enerjiyle değil

Odaya.

Heath daha önce kağıda o kelimeleri karalarken bunu kastediyordu. Bunu demek istedi.

Bu aşk yapmak. Tam olarak bu.

Ve bunu yazdığı için çok mutluyum.

Yarın sabah ne getirirse getirsin, bunu yazdığı için çok mutluyum.

Mükemmel bir üçlü olarak bir araya geliyoruz ve sonrasında birbirimize sıkıca sarılarak birlikte nefes alıyoruz. Zamanımız bu kadar kısıtlı olmasaydı bütün gece onların kollarında uyurdum ama her an çok değerli. Gece boyunca birbirlerini siken adamları öpüyorum, onlar da her biri benimle sırayla sevişirken birbirlerini öpüyorlar.

Sevişiyoruz, emiyoruz, öpüşüyoruz ve boşalıyoruz. Ama en önemlisi, *hissediyoruz*. *Aşk*. Ne güzel bir şey.

Sabah olduğunda, hala kollarımız bacaklarımız ve aç öpücüklerimiz birbirine karışmış oluyor. Ruhumun battığını hissediyorum, çünkü bunun gitmesine izin vermek istemiyorum.

Uçağa yetişmek ve Heath'e veda etmek istemiyorum.

Burada, Cannes'daki görkemli villada kurduğumuz baloncuğu terk etmek istemiyorum.

Saat hiç nazik değil. Josh ve ben Heath'le birlikte eşyalarımızı toplarken dakikalar hızla geçiyor. Aramızdaki bağ hala güçlü bir şekilde devam ediyor. Ve bu her şeyi daha da zorlaştırıyor.

Heath kahvaltı için meyve salatası hazırlamak üzere mutfaka girdiğinde, Josh'u kolundan tutup kendime çektim.

"Daha uzun kalmayı isteyebilir miyiz? Bizimle geri gelmesini isteyebilir miyiz?"

Şimdi ne yapacağız? Gerçekten öylece çekip gidecek miyiz?"

Josh da en az benim kadar bu düşünceye kırılmış görünüyor, ama bir gülümseme yapıyor.

"Bunu yıllardır yapıyorum, Ells. Onu arkamda bırakarak. Cannes, üçümüzün de dahil olduğu, bambaşka bir lig ama Heath'i sevmek ve Heath'ten ayrılmak bana tanıdık geliyor. Şimdi farklı ve her zaman da öyle olacak, ama buna zaman tanınmalıyız. Hepimizin. Müşterilerimiz var ve onun da hazırlanması gereken bir prodüksiyon var."

"Şu anda bunların hiçbiri umurumda değil. Sadece burada onunla birlikte olmamızı istiyorum."

Dün gece çıldıran ben değil Josh olmasına rağmen boğazımın düğümlendiğini hissediyorum.

"Ertesi gün sendromu," diyor erkek arkadaşım ve başparmağını yanağımda gezdiriyor.

"Sendromdan sonraki *hayat* daha çok buna benziyor."

"Evet, seni anlıyorum. Ben de oradayım. Ama bunu yapmalıyız, Ella. Hayat devam ediyor ve Heath de bizimle birlikte bu hayatın içinde olacak. Sadece nasıl yapacağımızı bulmamız gerek."

"Ve ne zaman, nerede ve ne sıklıkta..."

"Evet, çok soru var. Ama yap a c a ğ ı z. O da en az bizim kadar istiyor.

yap.

" Bundan hiç şüphem yok.

Heath de aynı umutsuzluk enerjisine sahip.

bavullarımızı kahvaltı salonuna götürüyoruz. Kahve, meyve suları ve bir tabak dolusu meyve hazırlamıştı ve yüzünde ışıltılı bir gülümseme vardı ama bundan daha fazlası vardı.

Sanırım bir kez ruh enerjisiyle bağlantı kurulduğunda içgüdüler göz ardı edilmeyecek. Ve benimkiler çılgık atıyor.

"Seni özleyeceğim," diyor, sanki belirtilmesi gerekiyormuş gibi.

"Hadi canım," diye cevap veriyorum. "Bir dahaki görüşmemize kadar seni çok özleyeceğiz."

"Ertesi sabah sendromu yanına bile yaklaşamaz" diye ekliyor Josh ve üçümüz portakal suyuyla kadeh kaldırıp kahvaltımızı yaparken mizahımızı korumak için elimizden geleni yapıyoruz.

Heath, "Bunları geri alsanız iyi olur," dedi ve güvenlik kasasından pasaportlarımızı ve telefonlarımızı geri verdi. Tanrım, onları teslim edeli çok uzun zaman olmuş gibi geliyor.

Boş ahizeme bakıyorum. Dünyayla bağlantımın kesilmesine çok alışmıştım.

Heath saati kontrol ediyor.

"Taksiniz birazdan burada olur, o yüzden gitseniz iyi olur. Burada vedalaşmalıyız. Biliyorsun, çünkü..."

"Gizlilik, evet, biliyorum," diyorum onun yerine.

"Her ne pahasına olursa olsun mahremiyet, evet, harika," diyor Josh.

"Buraya gel."

İkimizi de kollarının arasına alıyor ve bu ayrılmak istemediğim bir sıcaklık. Ayrılmak istemiyorum, veda etmek istemiyorum ve bir taksi bizi alıp götürmek için geldiğinde iki rastgele turist gibi dışarıda beklemek istemiyorum, ama ne olacaksa olacak.

Uzun, umutsuz bir kasırgada öpüşüyoruz - ön kapıya giderken bir, iki, üç kez, öpücükler ve *vedalar ve yakında görüşürüz* ve... *seni seviyorum!*

Ve sonra kapı arkamızdan kapandı.

Josh ve ben konuşmaya zahmet etmedik. Garaj kapısı açılıp taksi içeri girdiğinde sabah sıcaklığında baş başa duruyoruz. Eşyalarımızı arkaya yükledik, her şey normalmiş gibi davranmaya çalıştık ve

Her ne kadar kaburgalarım neyi kaybettiğimden dolayı mızraklanmış gibi hissetse de,
geride bırakıyoruz.

Sanırım bunu halledebiliriz. Derin nefesler. Yapıştırılmış gülümsemeler.
Her şey kontrol altında.

Önemli bir şey değil, önemli bir şey değil, önemli bir şey değil.

"Onu yakında tekrar göreceğiz bebeğim," diye fısıldıyor Josh kulağıma.
"Çok yakında. Olabildiğince çabuk. İşe yaramasını sağlayacağız ve bunu gizli tutacağız. Bunu gerçekleştireceğiz. Bir şekilde."

Arka koltuğa kayarken sessiz bir şekilde başımı sallıyorum. Taksi uzaklaştığında karnıma bıçak gibi bir ağrı saplanıyor, çünkü işte buradayız, havaalanına geri dönüyoruz. Yaramazlık Haftamız sona erdi ve sevgilimiz geride kaldı.

Gözlerimden akan sessiz yaşlara engel olamıyorum. Onları şoför görmesin diye elimle siliyorum ve Josh'a bakmıyorum. Bakamıyorum.

Onun da gözyaşlarıyla mücadele ettiğini biliyorum.

EPILOG

T Araba havaalanına doğru hızla ilerliyor ve ben taksi şoförüne geri dönüp bizi Heath'in evine götürmesini söyleyecek kadar çaresizim, o kadar canım yanıyor ki. Bu ertesi sabah sendromu değil, ertesi *hafta* sendromu da değil - bu aşık olduğun birini geride bırakmak, onu bir daha ne zaman göreceğini bilmemek. Şoför radyoyu açmış, umursamadan neşeli bir pop çalıyor, başını bir o yana bir bu yana sallıyor. Şanslı piç.

Josh arka koltukta bana "Her şey yoluna girecek," diyor. "Evlenme teklifleri her zaman gelir. Şimdiden yeni bir tane almış olabiliriz. Kim bilir?"

Bahsettiği yeni teklifi biliyorum.

Geçtiğimiz hafta Heath Mason ile olan ilişkimiz ne kadar harika olursa olsun, bizi buraya getiren hala sadece bir teklifti. O hâlâ bir müşteri ve biz de hâlâ Ajans kurallarına tabiyiz. Her ne kadar artık onun ortağımıyız gibi hissetsek de hâlâ onun *kurvasıyız*.

"Şimdiden bir tane daha alamayız," diyorum. "Profillerimizi geçici olarak kullanılamaz olarak değiştirdik, unuttun mu?"

"Kahretsin, haklısın," diyor Josh, "o zaman telefonlarımızı açalım ve bu durumu değiştirelim. Ayrıca, ailelerimiz bizden haber almak için can atacak ve Tiff kulaklarımızı çınlatmaya hazır olacak. Bu bizi cezalı yapar."

Onun neşesi yerine geliyor, benimki de öyle. Ben ve Josh iyi olacağız. O haklı. Ve Heath, kendimizi müsait olarak işaretlediğimiz anda bize başka bir teklif gönderecek. Kesinlikle. Yıllardır olumsuz spot ışıklarından korkuyordu ve şimdi bunu tamamen anlıyorum. Ama ilerleme kaydettik. *O* ilerleme kaydetti. Birlikte. Uzun süre devam etsin. Ne olursa olsun.

Telefonumu çantamdan çıkarıyorum, boş ekranına bakıyorum ve bu cihazın her gün farkında olmadan hayatlarımız üzerinde ne kadar büyük bir etki yarattığını anlamaya çalışıyorum. Bu çılgınlık.

"*Gerçek hayata* dönmeye hazır mısınız?" Kendisinininkini de elinde tutan Josh'a soruyorum.

Başını sallar. "Hadi yapalım şu işi. Üç, iki, bir," diyor ve düğmeye basıyoruz.

Telefonum açıldığında beni nelerin beklediğini merak ediyorum. Mesajlar, sesli mesajlar, sosyal medya duyuruları, hayal ediyorum.

Kendimi bir sürü *ping, ping, ping* titreşimine hazırlıyorum, ama o kadar çok bildirim var ki tüm kolumda vızıldıyorlar ve Josh'un ki de aynı.

Gülmek zorundayım, çünkü kim bu kadar popüler olacağımızı düşünebilirdi ki? Ne de olsa bir hafta boyunca 'inzivada' olacağımızı söylemiştik.

Sadece bildirim penceremi incelediğimde tüm ünlem işaretlerini ve cevapsız çağrılar görüyorum. Tüm mesajlar büyük harflerle, çılgılık atarak. Annemden, babamdan, Tiff'ten, Ebony'den gelenler.

NEREDESİN?

NE OLUYOR, ELLA? ŞİMDİ BİZİ ARA!

CONNOR ONLARA SÖYLEDDİ, ELLA! ONLARA SENİN KİM

OLDUĞUNU SÖYLEDDİ!

Josh'a bakıyorum ve ağzı açık, şüphesiz benimle aynı bildirim akışına sahip.

Hayır.

Hayatta olmaz.

Connor onlara kim olduğumu söylemiş olamaz. Resmi olarak fahişe olan ve kalbini kıran eski sevgilisi olarak bilinmem. Gerçek olamaz.

Annemin gönderdiği bir linke tıkladığımda parmaklarım titriyor. Büyük haber sitelerinden birinin başlığını gördüğümde öğürüyorum.

Connor Preston'ın 'fahişe' eski sevgilisi ortaya çıktı! Ella Edwards, 24 yaşında, Belgravia'dan.

Tam şurada benim bir fotoğrafım var. Connor'la birlikte gençken çekilmiş bir fotoğrafımız da yanında. Sonra daha fazlası. Çıktığı bir konserde onu alkışlarken, hayranlıkla ona bakarken çekilmiş resimlerim.

Kahretsin, nasıl ürperiyorum, kaydırırken parmaklarım titriyor.

Bütün dünya benim kim olduğumu biliyor. Beni tanıyorlar, Ella - fahişe Holly'yi değil - ve yabancıları sikerek para kazandığımı biliyorlar.

Josh benim baktığım fotoğrafı gördüğünde "Vay anasını," diye fısıldıyor.

Vay anasını. Yanına bile yaklaşamaz.

Ben tüm sosyal medyada ve tüm dünyada hakkında söylenen viral bir fahişeyim.

Teşekkürler Connor, seni aşağılık bok parçası. Çok teşekkürler. Sanki beni yeterince incitmemiş gibi. Gözlerimi kapatıp başımı arkaya atıyorum.

kafalığa yaslanmış, sindirmeye çalışıyordu.

Ne yapacağımı bilemediğim için erkek arkadaşıma döndüm. Josh'a dönüyorum, sanki bir korku filminin ortasındaymışız gibi görünüyor - hayalet yüzlü ve ağzı açık. Cevap vermiyor, sadece elimi tutuyor ve sıkıyor.

Bu bizim için çok şey ifade ediyor. Hayatlarımız için, geleceğimiz için, ailelerimiz ve arkadaşlarımız için, anonimliğimiz için, günlük varlığımız için. İşlerimiz için.

Müşterilerimiz için.

Derin nefesler alıp kendimi önümüzdeki büyük fırtınaya hazırlarken bile aklımda özellikle bir müşteri var. Çünkü şu bariz sorunun etrafından dolaşmak mümkün değil.

Heath'i bir daha nasıl göreceğiz?

SON

DAHA FAZLASINI ISTER MISINIZ?

Cannes'daki yaramaz haftanızdan keyif aldınız mı?
Eğer öyleyse, şimdi ön siparişe **açılan The Naughtiest List** için hazır olun!
[Benim Kitabım](#)

TEŞEKKÜRLER

Her zaman olduğu gibi , editörüm John Hudspith'e. Romanlarımda ne kadar önemli bir rol oynadığınızı söylemeye gerek bile yok. Teşekkür ederim!

Letitia'ya, harika kapak için. Başka bir Yaramaz'ı çivilediğin için teşekkürler.

Sam'e, grafikleriniz ve biçimlendirmeniz için - çoğu zaman son derece kısa sürede.

Nicole'e, okuyucu sırasının en önünde, böylesine değerli geri bildirimlerle, sen bir rüyasın.

Her gün yanımda olan ve inanılmaz bir proje yöneticisi olan Emily'ye ve gerektiğinde yardıma koşan Misha'ya.

ARC Ekibime, Yaramaz Hafta'yı okuduğunuz için hepinize ve Ella'nın Yaramaz yolculuğu ve diğer romanlarım için coşku ve heyecanlarını ifade eden tüm harika okuyuculara teşekkür ederim. Her birinize çok değer veriyorum. Bunu siz olmadan yapamazdım.

Aynı şey inanılmaz ailem ve arkadaşlarım için de geçerli. Umarım hepiniz ne kadar sevildiğinizi ve değerli olduğunuzu biliyorsunuzdur. Siz olmasaydınız, ben ben olmazdım. Ve dünya bu kadar *Yaramaz* olmazdı.

JADE WEST HAKKINDA

İlk olarak ve en önemlisi, kitaplarımın önerdiği kadar pisim. İşte - bunu aradan çıkardık.

İngiltere kırsalında yaşayan, harika bir ailesi ve harika arkadaşları olan tam bir fantezistim.

Epileptik hastasıyım ve bu oldukça zorlu bir yolculuk oldu, hala da devam ediyor. Bağımsız olmaya alışmışken engellilikle yaşamayı öğrenmek... zor. Destek ağım inanılmaz ama nöbetlerden nefret ediyorum ve arabamı özlüyorum. Hem de çok. Demek istediğim, özgürlüğü özlüyorum. Yine de birçok epileptik hastadan daha kolay bir hayatım var. Çok yüksek sesle feryat edecek durumda değilim.

Peki, başka ne var... On yedi yaşımdan beri gotik olmaktan vazgeçmedim. Siyah kadife benim arkadaşım, simler, uzun postişler ve Carl Jung ile birlikte.

Çay ya da kahve sevmem ama keşke sevseydim.

Güç baladlarını severim. Hem de çok. Saplantılı bir şekilde şarkı sözleri üzerine kafa yorar, geçmişin anıları içinde yüzer ve geleceğe dair öngörülerde bulunurum. 'Anı yaşamak' için çok fazla, çünkü bunu pek yapmıyorum.

Kitapları da çok severim. Onları yazmayı, okumayı, hayali gerçekliklerde kendimi kaybetmeyi. Doyamıyorum.

En çok Sugar Daddies, Bait, Call Me Daddy ve The Naughty List adlı romanlarımla tanınıyorum.

SOSYAL MEDYADA JADE'E KATILIN

www.facebook.com/jadewestauthor

www.facebook.com/groups/dirtyreaders

www.instagram.com/jadewestauthor

Tiktok - @jadewestauthor

www.jadewestauthor.co.uk web sitesi üzerinden haber bültenime
kaydolun

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[İçindekiler Telif](#)

[Hakkı İthaf Bölüm](#)

[1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Sonsöz](#)

[Daha](#)

[fazlasını](#)

[ister](#)

[misiniz?](#)

[Teşekkür Jade West](#)

[Hakkında](#)

[Jade'e Sosyal Medyada Katılın](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

